

Fremsat den 16. december 2015 af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt)

Forslag

til

Lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold¹⁾

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven finder anvendelse på apparater og radioudstyr, som bringes i omsætning og gøres tilgængelige på markedet, samt på apparater, radioudstyr og faste anlæg, som tilsluttes og anvendes.

Stk. 2. Radioudstyr er ikke omfattet af bestemmelser, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser, jf. dog § 17, stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på politiets anvendelse af apparater, faste anlæg og radioudstyr med henblik på at forstyrre eller afbryde elektroniske kommunikationstjenester, der sker som led i indgreb foretaget i medfør af retsplejelovens § 791 c.

Stk. 4. Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om, at loven eller dele heraf ikke finder anvendelse på bestemte kategorier af apparater, faste anlæg og radioudstyr.

Stk. 5. Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om, at loven ikke finder anvendelse på apparater, faste anlæg og radioudstyr, der udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende forsvaret.

Stk. 6. Energistyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, at loven ikke finder anvendelse på radioudstyr, der udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende den offentlige sikkerhed, statens sikkerhed eller statens aktiviteter inden for strafferetsplejen.

Stk. 7. Energistyrelsen kan efter forhandling mellem energi-, forsynings- og klimaministeren og vedkommende anden minister fastsætte nærmere regler om anvendelse af hen-

holdsvis apparater, faste anlæg eller radioudstyr i forbindelse med aktiviteter som nævnt i stk. 5 og 6.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Apparat:
 - a) Et færdigproduceret elektrisk eller elektronisk produkt eller en kombination af sådanne produkter, som gøres tilgængeligt på markedet som en funktionel enhed, der er beregnet til brugeren, og som kan tænkes at fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller hvis funktion kan tænkes at blive påvirket af sådanne forstyrrelser,
 - b) komponenter eller delmontager beregnet til at blive indbygget i et produkt af brugeren eller
 - c) mobile anlæg i form af en kombination af produkter og eventuelle andre anordninger, som er beregnet til at blive flyttet og anvendt på forskellige steder.
- 2) Bemyndiget repræsentant: Enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Den Europæiske Union, og som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra en fabrikant til at handle på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver.
- 3) Bringe i omsætning: Første tilgængeliggørelse af et apparat eller af radioudstyr på markedet i Den Europæiske Union.
- 4) CE-mærkning: Mærkning, hvormed fabrikanten angiver, at et apparat eller radioudstyr er i overensstemmelse med alle gældende krav i EU-harmoniseringslovgivningen om anbringelse af denne mærkning.
- 5) Distributør: Enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden ud over fabrikanten eller importøren,

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet, EU-Tidende 2014, nr. L 96, side 79, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF, EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 62, og dele af Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr, EU-Tidende 2008, nr. L 162, side 20.

som gør et apparat eller radioudstyr tilgængeligt på markedet.

- 6) Elektromagnetisk kompatibilitet: Et apparat, fast anlæg eller radioudstyrs evne til at fungere tilfredsstillende i forhold til alle de elektromagnetiske fænomener, som kan konstateres på en given lokalitet, uden at frembringe elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forringe andre apparater, faste anlæg eller radioudstyrs funktion.
- 7) Erhvervsdrivende: Fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren og distributøren.
- 8) Fabrikant: Enhver fysisk eller juridisk person, som konstruerer et apparat eller radioudstyr, eller som får et sådant apparat eller radioudstyr konstrueret, og sælger dette apparat eller radioudstyr under eget navn eller varemærke.
- 9) Fast anlæg: En kombination af forskellige apparater og eventuelt andre anordninger, der er samlet, installeret og beregnet til at blive anvendt permanent på et forudbestemt sted.
- 10) Gøre tilgængeligt på markedet: Enhver levering af et apparat eller radioudstyr med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i Den Europæiske Union som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag.
- 11) Harmoniseret standard: En europæisk standard, der er vedtaget på grundlag af en anmodning fra Kommissionen med henblik på gennemførelse af EU-harmoniseringslovgivning, jf. artikel 2, nr. 1, litra c, i forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering.
- 12) Immunitet: Et apparat, fast anlæg eller radioudstyrs evne til at fungere efter hensigten, uden at dets funktion forringes af en elektromagnetisk forstyrrelse.
- 13) Importør: Enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Den Europæiske Union, og som bringer et apparat eller radioudstyr fra et tredjeland i omsætning på markedet i Den Europæiske Union.
- 14) Kalde tilbage: Enhver foranstaltning, der har til formål at opnå, at et apparat eller radioudstyr, der allerede er gjort tilgængeligt for brugeren, returneres.
- 15) Radiofrekvenser: Elektromagnetiske bølger med frekvenser under 3 000 GHz, som udbredes i rummet uden kunstig afskærmning.
- 16) Radiokommunikation: Kommunikation ved hjælp af radiofrekvenser.
- 17) Radioudstyr: Et elektrisk eller elektronisk produkt, som tilsigtet udsender eller modtager radiofrekvenser eller begge dele med henblik på radiokommunikation eller radiostedbestemmelse eller begge dele, eller et elektrisk eller elektronisk produkt, som skal suppleres med ekstraudstyr, f.eks. en antenne, for tilsigtet at udsende eller modtage radiofrekvenser eller begge dele med henblik på radiokommunikation eller radiostedbestemmelse eller begge dele.
- 18) Risiko:
 - a) Et apparat udgør en risiko, hvis det frembringer så kraftige elektromagnetiske forstyrrelser, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr ikke kan

fungere efter hensigten, eller hvis apparatets funktion forringes i uacceptabel grad på grund af elektromagnetiske forstyrrelser, der er forventelige i forbindelse med apparatets tilsigtede anvendelse.

- b) Radioudstyr udgør en risiko, hvis det ikke sikrer beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom, ikke har et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet, ikke anvender radiofrekvenser på en effektiv måde, så uacceptable forstyrrelser undgås, eller ikke understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser ved, at radioudstyret er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse.
- 19) Trække tilbage fra markedet: Enhver foranstaltning, der har til formål at forhindre, at et apparat eller radioudstyr i forsyningskæden gøres tilgængeligt på markedet.

Stk. 2. Energistyrelsen fastsætter regler om, at visse kategorier af apparater anses som radioudstyr, når Europa-Kommissionen har truffet afgørelse herom.

Kapitel 2

Apparater

Væsentlige krav

§ 3. Et apparat skal være konstrueret, så apparatet ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser end, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr kan fungere efter hensigten. Et apparat skal endvidere have den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med apparatets tilsigtede anvendelse, og som gør, at apparatets funktion ikke forringes i uacceptabel grad.

Fabrikanter

§ 4. Fabrikanten skal sikre, at apparater er konstrueret i overensstemmelse med § 3, når fabrikanten bringer apparaterne i omsætning.

Stk. 2. Fabrikanten skal vurdere apparaters overensstemmelse med § 3 og udarbejde teknisk dokumentation, inden fabrikanten bringer apparaterne i omsætning.

Stk. 3. Fabrikanten skal, inden fabrikanten bringer apparater i omsætning, udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring, hvorved fabrikanten indestår for, at apparaterne er i overensstemmelse med § 3 på baggrund af vurderingen i stk. 2. Fabrikanten skal opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation, jf. stk. 2, i 10 år efter, at apparaterne er blevet bragt i omsætning.

Stk. 4. Fabrikanten skal anbringe et CE-mærke på apparater, som er i overensstemmelse med § 3, inden fabrikanten bringer apparaterne i omsætning. Er det ikke muligt på grund af apparatets beskaffenhed at anbringe et CE-mærke på apparatet, skal fabrikanten i stedet anbringe et CE-mærke på apparatets emballage og de medfølgende dokumenter.

Stk. 5. Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om

- 1) formodning for et apparats overensstemmelse med § 3 eller dele heraf, jf. stk. 1, hvis apparatet er i overens-

stemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf,

- 2) procedurene til vurdering af apparaters overensstemmelse med § 3, og indholdet af teknisk dokumentation, jf. stk. 2,
- 3) indholdet af EU-overensstemmelseserklæring, jf. stk. 3, og
- 4) CE-mærkning, jf. stk. 4.

§ 5. Fabrikantens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt en postadresse, hvor fabrikanten kan kontaktes, skal fremgå af de apparater, som fabrikanten bringer i omsætning. Er det ikke muligt på grund af apparatets beskaffenhed at anbringe oplysningerne på apparatet, skal oplysningerne fremgå af emballagen eller et medfølgende dokument. Kontaktoplysningerne skal være på et sprog, der er letforståeligt for brugerne og Energistyrelsen.

Stk. 2. Fabrikanten skal på apparater, som fabrikanten bringer i omsætning, anbringe et type-, parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere apparaterne. Er det ikke muligt på grund af apparatets beskaffenhed at anbringe oplysningerne på apparatet, skal oplysningerne fremgå af emballagen eller et medfølgende dokument.

Stk. 3. Fabrikanten skal sikre, at der med apparater følger en klar og forståelig brugsanvisning på et sprog, der er letforståeligt. Brugsanvisningen skal indeholde de oplysninger, som er nødvendige, for at apparatet kan anvendes efter hensigten.

Stk. 4. Fabrikanten skal sikre, at der med apparater følger klare og forståelige oplysninger om eventuelle særlige forhold vedrørende apparatets samling, installation, vedligeholdelse eller anvendelse. Oplysningerne skal være på et sprog, der er letforståeligt. Fabrikanten skal desuden sikre, at der med apparater, som ikke er i overensstemmelse med § 3, hvis de anvendes i boligområder, følger klare oplysninger om, at de ikke må anvendes i sådanne områder, eller at der skal tages særlige foranstaltninger ved anvendelsen.

§ 6. Fabrikanten skal straks bringe et apparat, som fabrikanten har bragt i omsætning, i overensstemmelse med kravene, som følger af § 4 og regler fastsat i medfør heraf og § 5, eller trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage, hvis fabrikanten finder eller har grund til at tro, at apparatet ikke er i overensstemmelse med de nævnte krav.

Stk. 2. Udgør et apparat, som fabrikanten har gjort tilgængeligt på markedet, en risiko, skal fabrikanten straks underrette Energistyrelsen om risikoen og give oplysninger om apparatets manglende overensstemmelse og eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at fjerne risikoen.

Bemyndigede repræsentanter for fabrikanter

§ 7. Fabrikanten kan ved en skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

Stk. 2. Fabrikantens pligt efter § 4, stk. 1, og pligten til at udarbejde teknisk dokumentation efter § 4, stk. 2, kan ikke gøres til en del af fuldmagten nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Fabrikantens udpegning af den bemyndigede repræsentant efter stk. 1 skal som minimum sætte den bemyndigede repræsentant i stand til at

- 1) opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation i 10 år efter, at apparatet er blevet bragt i omsætning, jf. § 4, stk. 3,
- 2) give Energistyrelsen oplysninger og dokumentation på Energistyrelsens begrundede anmodning, som er nødvendige for at påvise apparatets overensstemmelse med kravene, som følger af § 4 og regler fastsat i medfør heraf og § 5, og
- 3) samarbejde om foranstaltninger på Energistyrelsens anmodning, som Energistyrelsen træffer for at fjerne en risiko, som udgøres af et apparat, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.

Importører

§ 8. Importøren må ikke bringe apparater i omsætning, før de er blevet bragt i overensstemmelse med § 3, hvis importøren finder eller har grund til at tro, at apparaterne ikke er i overensstemmelse med § 3.

Stk. 2. Importøren må kun bringe apparater i omsætning, når importøren har sikret, at fabrikanten af apparaterne har overholdt § 4, stk. 2 og 4, regler fastsat i medfør af § 4, stk. 5, nr. 4, og § 5.

Stk. 3. Importørens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt en postadresse, hvor importøren kan kontaktes, skal fremgå af de apparater, som importøren bringer i omsætning. Er det ikke muligt på grund af apparatets beskaffenhed at anbringe oplysningerne på apparatet, skal oplysningerne fremgå af emballagen eller et medfølgende dokument. Kontaktoplysningerne skal være på et sprog, der er letforståeligt for brugerne og Energistyrelsen.

Stk. 4. Importøren skal i 10 år efter, at et apparat er blevet bragt i omsætning, opbevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen, jf. § 4, stk. 3. Importøren skal i samme tidsrum sikre, at den tekniske dokumentation, jf. § 4, stk. 2, kan stilles til rådighed for Energistyrelsen på anmodning herom.

Stk. 5. Importøren skal sikre, at importørens opbevaring og transport af apparater ikke bringer apparaternes overensstemmelse med § 3 i fare.

Stk. 6. Udgør et apparat en risiko, skal importøren underrette fabrikanten og Energistyrelsen herom.

§ 9. Importøren skal straks bringe et apparat, importøren har bragt i omsætning, i overensstemmelse med kravene i § 8, stk. 1-3, eller trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage, hvis importøren finder eller har grund til at tro, at apparatet ikke er i overensstemmelse med de nævnte krav.

Stk. 2. Udgør et apparat, som importøren har gjort tilgængeligt på markedet, en risiko, skal importøren straks underrette Energistyrelsen om risikoen og give nærmere oplysninger om apparatets manglende overensstemmelse og eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at fjerne risikoen.

Distributører

§ 10. Distributøren må ikke gøre apparater tilgængelige på markedet, før de er blevet bragt i overensstemmelse med § 3, hvis distributøren finder eller har grund til at tro, at de ikke er i overensstemmelse med § 3.

Stk. 2. Distributøren må kun gøre apparater tilgængelige på markedet, når distributøren har kontrolleret, at fabrikanten af apparaterne har overholdt § 4, stk. 4, regler fastsat i medfør af § 4, stk. 5, nr. 4, og § 5, og at importøren af apparaterne har overholdt § 8, stk. 3.

Stk. 3. Distributøren skal sikre, at distributørens opbevaring og transport af apparater ikke bringer apparaternes overensstemmelse med § 3 i fare.

Stk. 4. Udgør et apparat en risiko, skal distributøren underrette fabrikanten eller importøren samt Energistyrelsen herom.

§ 11. Distributøren skal sikre, at et apparat, som distributøren har gjort tilgængeligt på markedet, bringes i overensstemmelse med kravene i § 10, stk. 1 og 2, eller trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage, hvis distributøren finder eller har grund til at tro, at apparatet ikke er i overensstemmelse med de nævnte krav.

Stk. 2. Udgør et apparat, som distributøren har gjort tilgængeligt på markedet, en risiko, skal distributøren straks underrette Energistyrelsen om risikoen og give nærmere oplysninger om apparatets manglende overensstemmelse og eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at fjerne risikoen.

Tilfælde, hvor importører og distributører anses som fabrikanter

§ 12. En importør eller distributør anses for at være fabrikant og er underlagt de samme pligter som fabrikanten, jf. §§ 4-6, hvis importøren eller distributøren bringer et apparat i omsætning under eget navn eller varemærke eller ændrer et apparat, som allerede er bragt i omsætning, på en sådan måde, at det kan berøre apparatets overensstemmelse med § 3.

Anvendelse af apparater m.v.

§ 13. En bruger må anvende et apparat, når apparatet er korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendes efter hensigten, og når apparatet er i overensstemmelse med § 3.

Stk. 2. Den, der på handelsmesser, udstillinger og ved lignende lejligheder viser og demonstrerer et apparat, som ikke er i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf, skal ved synlig skiltning klart oplyse, at apparatet hverken må gøres tilgængeligt på markedet eller anvendes, før det er bragt i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 3. Energistyrelsen kan fastsætte nærmere regler om særlige foranstaltninger vedrørende installation og anvendelse af apparater.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af apparater i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

Kapitel 3

Faste anlæg

Væsentlige krav

§ 14. Fabrikanten af et fast anlæg eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg skal sikre, at anlægget er konstrueret, installeret i overensstemmelse med god teknisk praksis og under iagttagelse af oplysningerne om dets komponenters tilsigtede anvendelse, så

- 1) det faste anlæg ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser end, at apparater, andre faste anlæg og radioudstyr kan fungere efter hensigten, og
- 2) det faste anlæg har den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med det faste anlægs tilsigtede anvendelse, og som gør, at det faste anlægs funktion ikke forringes i uacceptabel grad.

Stk. 2. Fabrikanten af et fast anlæg eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg skal kunne dokumentere, at det faste anlæg er installeret i overensstemmelse med god teknisk praksis, jf. stk. 1.

Stk. 3. Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om formodning for faste anlægs overensstemmelse med kravene i stk. 1 og 2 eller dele heraf, hvis de faste anlæg er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf.

Apparater til indbygning i faste anlæg

§ 15. Apparater, der alene er bestemt til indbygning i et bestemt fast anlæg og i øvrigt ikke er gjort tilgængelige på markedet, er ikke omfattet af §§ 3-12.

Stk. 2. Fabrikanten af et fast anlæg eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg skal sikre, at der med de i stk. 1 nævnte apparater følger informationsmateriale, der

- 1) identificerer det i stk. 1 nævnte faste anlæg og beskriver dets karakteristika med hensyn til elektromagnetisk kompatibilitet,
- 2) oplyser om, hvilke foranstaltninger der skal træffes ved indbygningen af apparatet i det faste anlæg med henblik på at sikre anlæggets overensstemmelse med § 14, stk. 1, og
- 3) indeholder oplysningerne nævnt i § 5, stk. 1 og 2, og § 8, stk. 3.

Anvendelse af faste anlæg m.v.

§ 16. En bruger må anvende et fast anlæg, når det faste anlæg er korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendes efter hensigten, og når det faste anlæg er i overensstemmelse med § 14, stk. 1.

Stk. 2. Den, der på handelsmesser, udstillinger og ved lignende lejligheder viser og demonstrerer et fast anlæg, som ikke er i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf, skal ved synlig skiltning klart oplyse, at det faste anlæg ikke må anvendes, før det er bragt i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 3. Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om særlige foranstaltninger vedrørende installation og anvendelse af faste anlæg.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af faste anlæg i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

Kapitel 4

Radioudstyr

Væsentlige krav

§ 17. Radioudstyr skal være konstrueret således, at

- 1) det sikrer beskyttelse af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelse af ejendom, herunder de fastsatte mål med hensyn til sikkerhedskrav i bestemmelser, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser, dog uden nedre grænse for spænding,
- 2) det ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser end, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr kan fungere efter hensigten og har den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med radioudstyrets tilsigtede anvendelse, og som gør, at dets funktion ikke forringes i uacceptabel grad, samt at
- 3) det både anvender radiofrekvenser på en effektiv måde og understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, så uacceptable forstyrrelser forebygges.

Stk. 2. Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om, at radioudstyr i særlige kategorier skal være konstrueret således, at det ud over kravene i stk. 1 skal være i overensstemmelse med yderligere specifikke væsentlige krav, når Europa-Kommissionen har truffet afgørelse herom.

Fabrikanter

§ 18. Fabrikanten skal sikre, at radioudstyr er konstrueret i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf, og at radioudstyret kan anvendes i mindst én EU-medlemsstat, uden at gældende regler om anvendelse af radiofrekvenser overtrædes, når fabrikanten bringer radioudstyret i omsætning.

Stk. 2. Fabrikanten skal vurdere radioudstyrs overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf og udarbejde teknisk dokumentation, inden fabrikanten bringer radioudstyret i omsætning.

Stk. 3. Fabrikanten skal, inden fabrikanten bringer radioudstyr i omsætning, udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring, hvorved fabrikanten indestår for, at radioudstyret er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf på baggrund af vurderingen i stk. 2. Fabrikanten skal opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation, jf. stk. 2, i 10 år efter, at radioudstyret er blevet bragt i omsætning.

Stk. 4. Fabrikanten skal sikre, at der med radioudstyret følger en kopi af den fulde EU-overensstemmelseserklæring, jf. stk. 3, eller en forenklet EU-overensstemmelseser-

klæring med en internetadresse, hvor EU-overensstemmelseserklæringens fulde tekst, jf. stk. 3, kan findes.

Stk. 5. Fabrikanten skal anbringe et CE-mærke på radioudstyr, som er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf, medmindre det ikke er muligt på grund af radioudstyrets beskaffenhed, og på radioudstyrets emballage, inden fabrikanten bringer radioudstyret i omsætning.

Stk. 6. Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om

- 1) formodning for radioudstyrs overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf eller dele heraf, jf. stk. 1, hvis radioudstyret er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf,
- 2) procedurerne til vurdering af radioudstyrs overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf og indholdet af teknisk dokumentation, jf. stk. 2,
- 3) indholdet af EU-overensstemmelseserklæring og forenklet EU-overensstemmelseserklæring, jf. stk. 3 og 4, og
- 4) mærkning af radioudstyr, herunder CE-mærkning, jf. stk. 5.

Stk. 7. Energistyrelsen fastsætter regler om, at fabrikanten skal registrere typer af radioudstyr i visse kategorier, inden det bringes i omsætning. Energistyrelsen fastsætter herunder regler om, hvilke oplysninger der skal registreres, og om fabrikantens pligt til at anbringe et registreringsnummer på radioudstyret, når Europa-Kommissionen har truffet afgørelse herom.

§ 19. Fabrikantens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt en postadresse, hvor fabrikanten kan kontaktes, skal fremgå af radioudstyr, som fabrikanten bringer i omsætning. Er det ikke muligt på grund af radioudstyrets beskaffenhed at anbringe oplysningerne på radioudstyret, skal oplysningerne fremgå af emballagen eller et medfølgende dokument. Kontaktoplysningerne skal være på et sprog, der er letforståeligt for brugerne og Energistyrelsen.

Stk. 2. Fabrikanten skal på radioudstyret anbringe et type-, parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere radioudstyret. Er det ikke muligt på grund af radioudstyrets beskaffenhed at anbringe oplysningerne på radioudstyret, skal oplysningerne fremgå af emballagen eller et medfølgende dokument.

Stk. 3. Fabrikanten skal sikre, at der følger en klar og forståelig brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et sprog, der er letforståeligt, med radioudstyret. Brugsanvisningen skal indeholde de oplysninger, som er nødvendige for, at radioudstyret kan anvendes efter hensigten.

Stk. 4. Udsender radioudstyret tilsigtet radiofrekvenser, skal fabrikanten foruden de i stk. 3 nævnte oplysninger indsætte oplysninger i brugsanvisningen om de frekvensbånd, som radioudstyret anvender, og den maksimale effekt, som udsendes i disse frekvensbånd.

Stk. 5. Er der begrænsninger eller krav om tilladelse for at anvende radioudstyret, skal fabrikanten sikre, at der af emballagen fremgår oplysninger, som identificerer de EU-medlemsstater eller de geografiske områder i EU-medlemsstater,

hvor sådanne begrænsninger eller krav findes. Disse oplysninger skal uddybes i brugsanvisningen, jf. stk. 3.

Stk. 6. Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om, hvordan fabrikanten skal angive oplysninger som nævnt i stk. 5, når Europa-Kommissionen har truffet afgørelse herom.

§ 20. Fabrikanten skal enten straks bringe radioudstyr, som fabrikanten har bragt i omsætning, i overensstemmelse med kravene, som følger af §§ 18 og 19 og regler fastsat i medfør heraf, eller trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage, hvis fabrikanten finder eller har grund til at tro, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med de nævnte krav.

Stk. 2. Udgør radioudstyr, som fabrikanten har gjort tilgængeligt på markedet, en risiko, skal fabrikanten straks underrette Energistyrelsen om risikoen og give oplysninger om radioudstyrets manglende overensstemmelse, eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at fjerne risikoen, og resultaterne heraf.

Stk. 3. Energistyrelsen fastsætter regler om, at fabrikanter for at beskytte brugernes sundhed og sikkerhed skal foretage stikprøvekontrol af radioudstyr, der er gjort tilgængeligt på markedet, undersøge radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf eller er blevet kaldt tilbage, og føre et register over klager over radioudstyr, samt at fabrikanter skal holde distributørerne orienteret om aktiviteterne.

Bemyndigede repræsentanter for fabrikanter

§ 21. Fabrikanten kan ved skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

Stk. 2. Fabrikantens pligt efter § 18, stk. 1, til at sikre, at radioudstyr er konstrueret i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf og fabrikantens pligt efter § 18, stk. 2, til at udarbejde teknisk dokumentation kan ikke gøres til en del af fuldmagten nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Fabrikantens udpegning af den bemyndigede repræsentant efter stk. 1 skal som minimum sætte den bemyndigede repræsentant i stand til at

- 1) opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation i 10 år efter, at radioudstyret er blevet bragt i omsætning, jf. § 18, stk. 3,
- 2) give Energistyrelsen oplysninger og dokumentation på Energistyrelsens begrundede anmodning, der er nødvendige for at påvise radioudstyrets overensstemmelse med de krav, som følger af §§ 18 og 19 og regler fastsat i medfør heraf, samt
- 3) samarbejde om foranstaltninger på Energistyrelsens anmodning, som Energistyrelsen træffer for at fjerne en risiko, som udgøres af det radioudstyr, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.

Importører

§ 22. Importøren må ikke bringe radioudstyr i omsætning, før det er blevet bragt i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf, hvis importøren finder eller har

grund til at tro, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Importøren må kun bringe radioudstyr i omsætning, når importøren har sikret, at radioudstyret kan anvendes i mindst én EU-medlemsstat, uden at gældende regler om anvendelse af radiofrekvenser overtrædes, og at fabrikanten af radioudstyret har overholdt § 18, stk. 2, 4 og 5, regler fastsat i medfør af § 18, stk. 6, nr. 3 og nr. 4, for så vidt angår CE-mærkning, § 19, stk. 1-5, samt regler fastsat i medfør af § 19, stk. 6.

Stk. 3. Importørens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt en postadresse, hvor importøren kan kontaktes, skal fremgå af radioudstyret, som importøren bringer i omsætning. Er det ikke muligt på grund af radioudstyrets beskaffenhed at anbringe oplysningerne på radioudstyret, skal oplysningerne fremgå af emballagen eller et medfølgende dokument. Kontaktoplysningerne skal være på et sprog, der er letforståeligt for brugerne og Energistyrelsen.

Stk. 4. Importøren skal i 10 år efter, at radioudstyret er blevet bragt i omsætning, opbevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen, jf. § 18, stk. 3. Importøren skal i samme tidsrum sikre, at den tekniske dokumentation, jf. § 18, stk. 2, kan stilles til rådighed for Energistyrelsen på anmodning herom.

Stk. 5. Importøren skal sikre, at importørens opbevaring og transport af radioudstyr ikke bringer radioudstyrets overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf i fare.

Stk. 6. Udgør radioudstyr en risiko, skal importøren underrette fabrikanten og Energistyrelsen herom.

§ 23. Importøren skal straks bringe radioudstyr, som importøren har bragt i omsætning, i overensstemmelse med kravene i § 22, stk. 1-3, eller trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage, hvis importøren finder eller har grund til at tro, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med de nævnte krav.

Stk. 2. Udgør radioudstyr, som importøren har gjort tilgængeligt på markedet, en risiko, skal importøren straks underrette Energistyrelsen om risikoen og give nærmere oplysninger om radioudstyrets manglende overensstemmelse og eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at fjerne risikoen.

Stk. 3. Energistyrelsen fastsætter regler om, at importører for at beskytte brugernes sundhed og sikkerhed skal foretage stikprøvekontrol af radioudstyr, der er gjort tilgængeligt på markedet, undersøge radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf eller er blevet kaldt tilbage, og føre et register over klager over radioudstyr samt holde distributørerne orienteret om aktiviteterne.

Distributører

§ 24. Distributøren må ikke gøre radioudstyr tilgængeligt på markedet, før det er blevet bragt i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf, hvis distributøren fin-

der eller har grund til at tro, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Distributøren må kun gøre radioudstyr tilgængeligt på markedet, hvis distributøren har kontrolleret, at radioudstyret er konstrueret, så det kan anvendes i mindst én EU-medlemsstat, uden at gældende regler om anvendelse af radiofrekvenser overtrædes, fabrikanten har overholdt § 18, stk. 4 og 5, regler fastsat i medfør af § 18, stk. 6, nr. 3 og nr. 4, for så vidt angår CE-mærkning, og § 19, stk. 1-5, samt regler fastsat i medfør af § 19, stk. 6, og at importøren har overholdt § 22, stk. 3.

Stk. 3. Distributøren skal sikre, at distributørens opbevaring og transport af radioudstyr ikke bringer radioudstyrets overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf i fare.

Stk. 4. Udgør radioudstyret en risiko, skal distributøren underrette fabrikanten eller importøren samt Energistyrelsen herom.

§ 25. Distributøren skal sikre, at radioudstyr, som distributøren har gjort tilgængeligt på markedet, bringes i overensstemmelse med kravene i § 24, stk. 1 og 2, eller trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage, hvis distributøren finder eller har grund til at tro, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med de nævnte krav.

Stk. 2. Udgør radioudstyr, som distributøren har gjort tilgængeligt på markedet, en risiko, skal distributøren straks underrette Energistyrelsen om risikoen og give nærmere oplysninger om radioudstyrets manglende overensstemmelse og eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at fjerne risikoen.

Tilfælde, hvor importører og distributører anses som fabrikanter

§ 26. En importør eller distributør anses for at være fabrikant og er underlagt de samme pligter som fabrikanten, jf. §§ 18-20, hvis importøren eller distributøren bringer radioudstyr i omsætning under eget navn eller varemærke eller ændrer radioudstyr, der allerede er bragt i omsætning, på en sådan måde, at det kan berøre radioudstyrets overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Anvendelse af radioudstyr m.v.

§ 27. En bruger må anvende radioudstyr, når radioudstyret er korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendes efter hensigten og er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Den, der på handelsmesser, udstillinger og ved lignende lejligheder viser og demonstrerer radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf, skal ved synlig skiltning klart oplyse, at radioudstyret hverken må gøres tilgængeligt på markedet eller anvendes, før det er bragt i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 3. Energistyrelsen kan med sigte på at varetage hensynet til den offentlige sundhed fastsætte nærmere regler om krav for at anvende bestemte kategorier af radioudstyr.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af radioudstyr i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

Kapitel 5

Grænseflader, tilslutning af terminaludstyr og radiogrænseflader

§ 28. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal offentliggøre tekniske specifikationer for de fysiske karakteristika for de grænseflader, de stiller til rådighed, inden de tjenester, der udbydes via disse grænseflader, stilles til rådighed for offentligheden.

§ 29. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester kan ikke nægte slutbrugere at tilslutte terminaludstyr til de pågældende net eller tjenester, hvis udstyret er i overensstemmelse med §§ 3 eller 17 og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om tilslutning af terminaludstyr i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

§ 30. Energistyrelsen fastsætter regler om radiogrænseflader med henblik på at fremme effektiv anvendelse af radiofrekvenser og forebygge uacceptable forstyrrelser af anvendelse af radiofrekvenser, herunder regler om de tekniske rammer for anvendelse af radioudstyr.

Kapitel 6

Bemyndigede organer

§ 31. Energistyrelsen udpeger efter ansøgning aktører til bemyndigede organer, der kan udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver vedrørende apparater og radioudstyrs overensstemmelse med §§ 3 eller 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om krav til ansøgninger efter stk. 1, ansøgningsprocedurer, krav til bemyndigede organers organisation, kompetencer og varetagelse af opgaver. Energistyrelsen fastsætter endvidere nærmere regler om tilsyn med bemyndigede organer, herunder Energistyrelsens mulighed for at anmode om oplysninger og begrænse, suspendere eller tilbagekalde en bemyndigelse, samt fabrikanters adgang til at klage til Energistyrelsen over beslutninger truffet af bemyndigede organer.

Kapitel 7

Tilsyn m.v.

Tilsynsmyndighed

§ 32. Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf.

Oplysningspligt

§ 33. Energistyrelsen og Teleklagenævnet kan ved en begrundet anmodning kræve oplysninger og materiale, jf. dog stk. 2 og 3, som skønnes nødvendigt i forbindelse med ad-

ministration af loven og regler fastsat i medfør heraf, af erhvervsdrivende, fabrikanter af faste anlæg eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg, den ansvarlige for anvendelsen af et apparat, fast anlæg og radioudstyr samt udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Stk. 2. Energistyrelsen kan af en erhvervsdrivende kræve oplysninger, der identificerer enhver anden erhvervsdrivende, som inden for 10 år har leveret et apparat eller radioudstyr til den pågældende erhvervsdrivende, og enhver anden erhvervsdrivende, som den pågældende erhvervsdrivende inden for 10 år har leveret et apparat eller radioudstyr til.

Stk. 3. Energistyrelsen kan af fabrikanter af faste anlæg eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg kræve, at de fremlægger dokumentation som nævnt i § 14, stk. 2, så længe det faste anlæg er i drift, hvis der er tegn på, at det faste anlæg ikke er i overensstemmelse med § 14, stk. 1.

Stk. 4. Energistyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, at fabrikanter af radioudstyr og programmel skal oplyse, om påtænkte kombinationer af radioudstyr og programmel er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf, hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at disse oplysninger skal afgives for bestemte kategorier af radioudstyr.

§ 34. Unnlader en erhvervsdrivende i forbindelse med en konkret tilsynssag at give de oplysninger eller fremlægge det materiale, som Energistyrelsen kræver efter § 33, stk. 1, eller unnlader en erhvervsdrivende at give oplysninger efter § 33, stk. 2, kan Energistyrelsen over for fabrikanten, importøren eller distributøren

- 1) nedlægge forbud mod at bringe apparatet eller radioudstyret i omsætning eller at gøre det tilgængeligt på markedet,
- 2) give påbud om at trække apparatet eller radioudstyret tilbage fra markedet eller
- 3) give påbud om at kalde apparatet eller radioudstyret tilbage.

Stk. 2. Giver fabrikanten af et fast anlæg, den ansvarlige for installationen af et fast anlæg eller den ansvarlige for anvendelsen af et fast anlæg ikke de oplysninger eller fremlægger det materiale, som Energistyrelsen anmoder om, jf. § 33, stk. 1 eller 3, i forbindelse med en konkret tilsynssag, kan Energistyrelsen over for den ansvarlige for anvendelsen af det faste anlæg nedlægge forbud mod, at det faste anlæg anvendes.

Stk. 3. Giver den ansvarlige for anvendelsen af et apparat eller radioudstyr ikke de oplysninger eller fremlægger det materiale, som Energistyrelsen anmoder om i medfør af § 33, stk. 1, i forbindelse med en konkret tilsynssag, kan Energistyrelsen nedlægge forbud mod, at apparatet eller radioudstyret anvendes.

Stk. 4. Modtager Energistyrelsen ikke oplysninger eller materiale, som Energistyrelsen anmoder om i medfør af § 33, stk. 1 eller 2, og er der ikke tale om en konkret tilsynssag, kan Energistyrelsen give påbud om at give oplysningerne eller at fremlægge materialet.

Adgang til lokaliteter og transportmidler

§ 35. Energistyrelsen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til lokaliteter og transportmidler tilhørende fabrikanter, importører og distributører for at føre stikprøvevis kontrol med, om loven og regler fastsat i medfør heraf overholdes. Energistyrelsen kan i forbindelse med sin kontrol på stedet foretage undersøgelser af apparater, faste anlæg og radioudstyr.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelse af tilsyn som nævnt i stk. 1. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Undersøgelse af apparater og radioudstyr

§ 36. Energistyrelsen kan medtage apparater eller radioudstyr uden betaling herfor fra fabrikanter eller importører i forbindelse med sit tilsyn, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 2. Energistyrelsen kan i forbindelse med sit tilsyn kræve, at fabrikanter eller importører sender apparater eller radioudstyr til Energistyrelsen uden forudgående betaling herfor, jf. dog stk. 4-6, med henblik på at undersøge apparaterne eller radioudstyret.

Stk. 3. Energistyrelsen kan i forbindelse med sit tilsyn hos distributører medtage apparater og radioudstyr uden betaling herfor, jf. dog stk. 5 og 6, eller kræve, at distributører sender apparater eller radioudstyr til Energistyrelsen uden forudgående betaling herfor, jf. dog stk. 4-6, hvis det ikke er muligt for Energistyrelsen at medtage eller få tilsendt disse fra fabrikanten eller importøren i medfør af stk. 1 eller 2.

Stk. 4. Energistyrelsen refunderer de udgifter, som fabrikanten, importøren eller distributøren kan dokumentere at have afholdt ved, at den pågældende har sendt et apparat eller radioudstyr til Energistyrelsen i medfør af stk. 2 eller 3.

Stk. 5. Når Energistyrelsen har undersøgt et apparat eller radioudstyr, som Energistyrelsen har medtaget efter stk. 1 eller 3 eller har fået tilsendt efter stk. 2 eller 3, returnerer Energistyrelsen apparatet eller radioudstyret til fabrikanten, importøren eller distributøren, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Fabrikanten, importøren eller distributøren kan i stedet for returnering af apparatet eller radioudstyret, jf. stk. 5, anmode om at få refunderet værdien heraf eller kan i forbindelse med returneringen anmode om at få refunderet et eventuelt værditab. Energistyrelsen refunderer værdien eller værditabet af apparatet eller radioudstyret, hvis

- 1) fabrikanten, importøren eller distributøren dokumenterer apparatets eller radioudstyrets værdi eller værditab over for Energistyrelsen,
- 2) Energistyrelsen ikke finder grundlag for i forhold til det pågældende apparat eller radioudstyr at træffe afgørelse om manglende overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf, og
- 3) apparatet eller radioudstyret efter Energistyrelsens vurdering ikke er egnet til at blive gjort tilgængeligt på markedet efter undersøgelsen, eller Energistyrelsens undersøgelse har medført et værditab.

Stk. 7. Nægter en fabrikant, importør eller distributør at lade Energistyrelsen medtage et apparat eller radioudstyr, jf.

stk. 1 eller 3, eller undlader en fabrikant, importør eller distributør at sende et apparat eller radioudstyr til Energistyrelsen, jf. stk. 2 eller 3, kan Energistyrelsen over for fabrikanten, importøren eller distributøren

- 1) nedlægge forbud mod at bringe apparatet eller radioudstyret i omsætning eller at gøre det tilgængeligt på markedet,
- 2) give påbud om at trække apparatet eller radioudstyret tilbage fra markedet eller
- 3) give påbud om at kalde apparatet eller radioudstyret tilbage.

Test af radioudstyr

§ 37. Er den tekniske dokumentation for radioudstyr ikke i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 18, stk. 6, nr. 2, kan Energistyrelsen anmode fabrikanter eller importører af radioudstyr om for egen regning at få foretaget en test af radioudstyret af en virksomhed, som Energistyrelsen kan godkende, for at efterprøve, om radioudstyret er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Energistyrelsen træffer over for fabrikanten eller importøren afgørelse om, hvorvidt Energistyrelsen kan godkende fabrikantens eller importørens forslag til virksomhed, som skal foretage den i stk. 1 nævnte test.

Apparater og radioudstyr, som udgør en risiko

§ 38. Udgør et apparat en risiko, kan Energistyrelsen over for en fabrikant, en importør eller en distributør

- 1) nedlægge forbud mod at bringe apparatet i omsætning eller at gøre det tilgængeligt på markedet,
- 2) give påbud om at trække apparatet tilbage fra markedet eller
- 3) give påbud om at kalde apparatet tilbage.

Stk. 2. Udgør radioudstyr en risiko, kan Energistyrelsen over for en fabrikant, en importør eller en distributør

- 1) nedlægge forbud mod at bringe radioudstyret i omsætning eller at gøre det tilgængeligt på markedet,
- 2) give påbud om at trække radioudstyret tilbage fra markedet eller
- 3) give påbud om at kalde radioudstyret tilbage.

Stk. 3. Energistyrelsen kan træffe foranstaltninger for at fjerne risikoen nævnt i stk. 1 og 2. Fabrikanten, importøren eller distributøren skal på Energistyrelsens anmodning samarbejde med Energistyrelsen om disse foranstaltninger.

Stk. 4. Energistyrelsen kan i særlige tilfælde, hvor radioudstyr har forårsaget eller kan forventes at ville forårsage uacceptable forstyrrelser af samfundsvigtig kommunikation, fastsætte nærmere regler om, at fabrikanter, importører og distributører ikke må bringe radioudstyret i omsætning eller gøre det tilgængeligt på markedet, eller at radioudstyret skal trækkes tilbage fra markedet eller kaldes tilbage.

§ 39. Udgør radioudstyr en risiko, selv om det er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf, kan Energistyrelsen

- 1) give en fabrikant eller en importør påbud om at sikre, at radioudstyret ikke udgør en risiko, når det bringes i omsætning,

- 2) give en fabrikant, en importør eller en distributør påbud om at trække radioudstyret tilbage fra markedet, eller
- 3) give en fabrikant, en importør eller en distributør påbud om at kalde radioudstyret tilbage.

Stk. 2. Energistyrelsen kan træffe foranstaltninger for at fjerne risikoen nævnt i stk. 1. Fabrikanten, importøren eller distributøren skal på Energistyrelsens anmodning samarbejde med Energistyrelsen om disse foranstaltninger.

§ 40. Træffer Europa-Kommissionen afgørelse om, at en afgørelse truffet af Energistyrelsen i medfør af §§ 38 og 39, som Energistyrelsen skal underrette Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om i henhold til artikel 38, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet eller artikel 40, stk. 4, eller artikel 42, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF, skal ændres eller trækkes tilbage, tilpasser eller trækker Energistyrelsen sin afgørelse tilbage i overensstemmelse med Europa-Kommissionens afgørelse.

Formel manglende overensstemmelse

§ 41. Har en fabrikant ikke overholdt §§ 4 og 5 og regler fastsat i medfør heraf eller §§ 18 og 19 og regler fastsat i medfør heraf, har en importør ikke overholdt § 8, stk. 1-4, eller § 22, stk. 1-4, eller har en distributør ikke overholdt § 10, stk. 1 og 2, eller § 24, stk. 1 og 2, og vurderer Energistyrelsen, at apparatet eller radioudstyret ikke udgør en risiko, kan Energistyrelsen give den pågældende påbud om at overholde den eller de pågældende bestemmelser.

Stk. 2. Efterkommer fabrikanten, importøren eller distributøren ikke Energistyrelsens påbud efter stk. 1, kan Energistyrelsen over for fabrikanten, importøren eller distributøren

- 1) nedlægge forbud mod at bringe apparatet eller radioudstyret i omsætning eller at gøre det tilgængeligt på markedet,
- 2) give påbud om at trække apparatet eller radioudstyret tilbage fra markedet eller
- 3) give påbud om at kalde apparatet eller radioudstyret tilbage.

Stk. 3. Overholder en importør ikke § 8, stk. 5, eller § 22, stk. 5, eller overholder en distributør ikke § 10, stk. 3, eller § 24, stk. 3, kan Energistyrelsen give importøren eller distributøren påbud om at overholde den eller de pågældende bestemmelser.

Stk. 4. Underretter en importør ikke fabrikanten i henhold til § 8, stk. 6, eller § 22, stk. 6, eller underretter en distributør ikke fabrikanten eller importøren i henhold til § 10, stk. 4, eller § 24, stk. 4, kan Energistyrelsen give importøren påbud om at underrette fabrikanten eller give distributøren påbud om at underrette importøren eller fabrikanten.

Anvendelse i strid med reglerne af apparater, faste anlæg og radioudstyr

§ 42. Overholder den ansvarlige for anvendelsen af et apparat, fast anlæg eller radioudstyr ikke § 13, stk. 1, § 16, stk. 1, eller § 27, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 13, stk. 3 og 4, § 16, stk. 3 og 4, eller § 27, stk. 3 og 4, kan Energistyrelsen over for den pågældende nedlægge forbud mod, at apparatet, det faste anlæg eller radioudstyret anvendes.

Manglende offentliggørelse af grænseflader og nægtelse af tilslutning af terminaludstyr

§ 43. Undlader en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester at offentliggøre tekniske specifikationer efter § 28, eller nægter en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester en slutbruger at tilslutte terminaludstyr efter § 29, kan Energistyrelsen give udbyderen påbud om at offentliggøre de pågældende tekniske specifikationer eller lade en slutbruger tilslutte det pågældende terminaludstyr.

Kapitel 8

Afskæring af instruksadgang samt klageadgang

§ 44. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan ikke give Energistyrelsen tjenestebefaling om Energistyrelsens varetagelse af myndighedsopgaver vedrørende konkrete sager, om behandling og afgørelse af enkeltsager, om Energistyrelsens fastsættelse af regler på områder, hvor Energistyrelsen ved denne lov er bemyndiget hertil, eller om Energistyrelsens øvrige tilsynsaktiviteter med henblik på at sikre overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf.

§ 45. Energistyrelsens afgørelser truffet efter loven eller regler fastsat i medfør heraf samt sagsbehandling i forbindelse hermed kan påklages til Teleklagenævnet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Energistyrelsens afgørelser truffet i medfør af §§ 38 og 39, som Energistyrelsen skal underrette de øvrige EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen om i henhold til artikel 38, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet eller artikel 40, stk. 4, eller artikel 42, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF, kan ikke påklages til Teleklagenævnet.

Kapitel 9

Straf m.v.

Tvangsbøder

§ 46. Undlader en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester at efterkomme Energistyrelsens påbud i medfør af § 43, kan Energistyrelsen pålægge udbyderen tvangsbøder.

Straf

§ 47. Med bøde straffes

- 1) den, som overtræder § 13, stk. 2, § 16, stk. 2, og § 27, stk. 2,
- 2) den fabrikant af et fast anlæg eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg, som undlader at sikre, at et fast anlæg er konstrueret og installeret i overensstemmelse med § 14, stk. 1, eller undlader at sikre den fornødne dokumentation, jf. § 14, stk. 2,
- 3) den fabrikant af et fast anlæg eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg, som undlader at sikre, at der med de i § 15, stk. 1, nævnte apparater følger informationsmateriale, hvis indhold er i overensstemmelse med § 15, stk. 2,
- 4) den fabrikant, importør, distributør, fabrikant af et fast anlæg, ansvarlige for installationen af et fast anlæg eller ansvarlige for anvendelsen af et apparat, fast anlæg eller radioudstyr, som overtræder et forbud efter § 34, stk. 1, nr. 1, stk. 2 og 3, § 36, stk. 7, nr. 1, § 38, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, § 41, stk. 2, nr. 1, og § 42 eller
- 5) den fabrikant, importør eller distributør, fabrikant af et fast anlæg, ansvarlige for installationen af et fast anlæg, ansvarlige for anvendelsen af et apparat, fast anlæg eller radioudstyr eller udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som undlader at efterkomme et påbud efter § 34, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 4, § 36, stk. 7, nr. 2 og 3, § 38, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, nr. 2 og 3, § 39, § 41, stk. 2, nr. 2 og 3, og stk. 3 og 4, og § 43.

Stk. 2. I regler fastsat i medfør af denne lov kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 10

Ikrafttræden og overgangsordning

§ 48. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ophævelse af lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007. Ministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven ophæves på forskellige tidspunkter.

§ 49. Regler fastsat i medfør af lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007, forbliver i kraft, indtil de ophæves.

§ 50. Apparater og radioudstyr, der er omfattet af bestemmelserne om elektriske og elektroniske apparater i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007 og regler fastsat i medfør heraf, som er i overensstemmelse med kravene til elektriske og elektroniske apparater i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og regler fast-

sat i medfør heraf, og som er bragt i omsætning inden den 20. april 2016, må fra den 20. april 2016 gøres tilgængelige på markedet og anvendes i henhold til bestemmelserne om elektriske og elektroniske apparater i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Apparater, der er omfattet af bestemmelserne om teleterminaludstyr i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af 3. juli 2007 og regler fastsat i medfør heraf, som er i overensstemmelse med kravene til teleterminaludstyr i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og regler fastsat i medfør heraf, og som er bragt i omsætning inden den 13. juni 2016, må fra den 13. juni 2016 gøres tilgængelige på markedet og anvendes i henhold til bestemmelserne om teleterminaludstyr i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 3. Radioudstyr, som er i overensstemmelse med kravene til radioudstyr i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 823 af

3. juli 2007 og regler fastsat i medfør heraf, må bringes i omsætning fra den 13. juni 2016 til den 12. juni 2017 og må fra den 13. juni 2016 gøres tilgængeligt på markedet og anvendes i henhold til bestemmelserne om radioudstyr i lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 4. Radioudstyr, som fra den 20. april 2016 til den 13. juni 2016 er omfattet af bestemmelserne om apparater, jf. regler der fastsættes i medfør af § 48, stk. 1, og som er i overensstemmelse med kravene til apparater i loven og regler fastsat i medfør heraf, må bringes i omsætning fra den 13. juni 2016 til den 12. juni 2017 og må fra den 13. juni 2016 gøres tilgængeligt på markedet og anvendes i henhold til bestemmelserne om apparater i loven og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 5. § 32, § 33, stk. 1, § 34, stk. 1, 3 og 4, §§ 35 og 36, §§ 38-40, § 41, stk. 1 og 2, § 42, § 45 og § 47, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 2 og 3, i denne lov finder tilsvarende anvendelse på apparater og radioudstyr omfattet af stk. 1-4.

§ 51. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund for lovforslaget
3. Hovedpunkterne i lovforslaget
 - 3.1 Lovens anvendelsesområde
 - 3.1.1 Gældende ret
 - 3.1.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2 Væsentlige krav for apparater, faste anlæg og radioudstyr
 - 3.2.1 Gældende ret
 - 3.2.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3 Erhvervsdrivendes forpligtelser
 - 3.3.1 Gældende ret
 - 3.3.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4 Betingelser for at anvende apparater og radioudstyr
 - 3.4.1 Gældende ret
 - 3.4.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.5 Bemyndigede organer
 - 3.5.1 Gældende ret
 - 3.5.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.6 Tilsyn
 - 3.6.1 Gældende ret
 - 3.6.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.7 Påbud, forbud og straffebestemmelser
 - 3.7.1 Gældende ret
 - 3.7.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgere
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med loven er at give fabrikanter, importører og distributører adgang til at bringe apparater og radioudstyr i omsætning og at gøre dem tilgængelige på markedet. Loven skal bidrage til et velfungerende indre marked for radioudstyr, apparater og faste anlæg.

Med lovforslaget fastsættes de krav, der gælder for, at erhvervsdrivende må sælge radioudstyr (f.eks. en mobiltelefon, babyalarm og tv-apparater), apparater, (f.eks. en computer uden indbyggede komponenter til trådløs kommunikation, mikrobølgeovn og støvsuger) og faste anlæg (f.eks. produktionsanlæg, malkeanlæg og faste elektroniske kommunikationsnet).

Der fastsættes bestemmelser om, at radioudstyr ikke må være til fare for brugernes sundhed eller sikkerhed. Apparater, faste anlæg og radioudstyr må ikke forstyrre anden frekvensanvendelse eller andre apparaters funktion. Apparater

og radioudstyr skal kunne bruges sammen med offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Brugere må anvende apparater, faste anlæg og radioudstyr, hvis de er i overensstemmelse med kravene, korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendes efter hensigten.

Endvidere indeholder lovforslaget bemyndigelser til Energi styrelsen til at fastsætte nærmere regler om krav til, hvordan fabrikanter skal vurdere, om deres produkter er i overensstemmelse med de relevante krav til produkternes konstruktion, hvordan fabrikanter skal erklære overensstemmelse med de relevante krav til produkternes konstruktion, hvordan produkterne CE-mærkes, og hvordan virksomheder kan blive udpeget til som bemyndigede organer at udføre opgaver vedrørende vurdering af apparater og radioudstyrs overensstemmelse med de gældende krav.

Brugere har adgang til at anvende produkterne under forudsætning af, at de er i overensstemmelse med kravene til konstruktionen, korrekt installeret og vedligeholdt. Herudover er det en forudsætning, at brugerne anvender produkterne efter hensigten, og at de overholder eventuelle begrænsninger for anvendelsen. Der kan f.eks. være krav om, at brugeren skal indhente en forudgående tilladelse efter lov om radiofrekvenser til at anvende specifikke radiofrekvenser, eller der kan være begrænsninger for at anvende et apparat, som er fastsat for at undgå elektromagnetiske forstyrrelser.

Endelig indeholder lovforslaget bestemmelser om Energistyrelsens tilsyn med overholdelse af loven, herunder bestemmelser om en beskyttelsesprocedure i forhold til produkter, som kan udgøre en risiko for sundhed og sikkerhed samt øvrige samfundsinteresser, der søges værnet ved loven. Der foreslås i den forbindelse bestemmelser, som tager højde for, at salg af apparater og radioudstyr i stigende grad foregår via internettet. Energistyrelsens muligheder for at føre tilsyn på området tilpasses derfor til denne situation, så det kan sikres, at de erhvervsdrivende både overholder lovgivningen og kan drive forretning i tillid til, at der er lige konkurrencevilkår på markedet. Energistyrelsen vil i den forbindelse fokusere på at informere og vejlede de erhvervsdrivende om reglerne og dermed overholde dem på en måde, så de oplever færrest mulige byrder ved det.

Med forslaget til en ny lov gennemføres en struktur og en præcisering af reglerne, som gør reglerne klarere og lettere at sætte sig ind i for de erhvervsdrivende i forhold til den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, og som derfor gør det lettere for de erhvervsdrivende at overholde reglerne. Der foreslås bl.a. indsat kapitler i lovforslaget, der hver især beskriver de forpligtelser, som henholdsvis fabrikanter, importører og distributører har, når de sælger apparater og radioudstyr.

2. Baggrund for lovforslaget

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC-direktivet), der indeholder bestemmelserne om apparater og faste anlæg, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF (radioudstyretdirektivet), der indeholder bestemmelserne om radioudstyr, samt dele af Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr. Kravene til produkternes konstruktion og de erhvervsdrivendes forpligtelser harmoniseres på tværs af alle EU-medlemsstater med henblik på, at de omfattede produkter skal have fri bevægelighed i EU's indre marked. Lovforslaget skal derfor bidrage til et mere velfungerende indre marked for apparater og radioudstyr.

EMC-direktivet og radioudstyretdirektivet er affattet på baggrund af den såkaldte ny metode og varepakken. Ny metode er en reguleringsmetode, som har været anvendt i en årrække for at ensrette produktlovgivningen i EU's indre marked. I lovgivningen for de enkelte produkter fastsættes væsentlige krav til konstruktionen, der f.eks. skal sikre brugernes sundhed og sikkerhed eller miljøet. Produkterne skal være i overensstemmelse med kravene for, at de har fri bevægelighed på EU-markedet og må anvendes. Varepakken er en EU-lovgivningspakke vedtaget i 2008. Pakken består af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF.

Radioudstyretdirektivet og EMC-direktivet indeholder så omfattende ændringer i struktur og formuleringer i forhold til de gældende direktiver fra henholdsvis 1999 og 2004, at der fremsættes et forslag til ny hovedlov. Som det er tilfældet i dag i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, omfatter lovforslaget apparater, faste anlæg samt radioudstyr.

Bestemmelser i lovforslaget, der gennemfører EMC-direktivet, skal træde i kraft den 20. april 2016, og bestemmelser i lovforslaget, der gennemfører radioudstyretdirektivet og direktivet om konkurrence på teleterminalmarkederne, skal træde i kraft den 13. juni 2016.

Med lovforslaget foreslås den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser, bekendtgørelse nr. 27 af 10. januar 2007 om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og bekendtgørelse nr. 237 af 30. marts 2000 om bemyndigede organer, ophævet i takt med, at nye bestemmelser på områderne træder i kraft henholdsvis den 20. april 2016 og den 13. juni 2016 samt for enkelte bestemmelser vedkommende den 13. juni 2017.

De mere centrale dele af EMC-direktivet og radioudstyretdirektivet foreslås, som det er tilfældet i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, gennemført i lovforslaget, mens de mere detaljerede og tekniske regler om procedurer for vurdering af produkternes overensstemmelse med reglerne og udpegning af bemyndigede organer foreslås udmøntet ved bekendtgørelse udstedt af Energistyrelsen inden for de EU-retlige rammer i EMC-direktivet og radioudstyretdirektivet.

I radioudstyretdirektivet videreføres ikke bestemmelserne i det gældende direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (radio- og teleterminaludstyretdirektivet) om, at medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger om udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjene-

sters grænseflader offentliggøres. Formålet med disse bestemmelser er, at der kan skabes konkurrence om at fremstille udstyr, som kan tilsluttes de pågældende net og tjenester, og at slutbrugere gives mulighed for at foretage oplyste valg, når de anskaffer sig udstyr. De detaljerede bestemmelser om, at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester under visse bestemte omstændigheder kan nægte slutbrugere at tilslutte telekommunikationsudstyr til udbydernes net og tjenester videreføres heller ikke i radioudstyrdirektivet. Det anføres i betragtning 4 til radioudstyrdirektivet, at konkurrencen på markedet for terminaludstyr er tilstrækkeligt dækket af Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr, navnlig gennem medlemsstaternes forpligtelse til at sikre offentliggørelse af oplysninger om udbydernes grænsefladespecifikationer.

Direktivet om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr er oprindeligt fra 1988 og udstedt i forbindelse med den begyndende liberalisering af telesektoren. Medlemsstaterne forpligtedes i direktivet til at ophæve eventuelle eksklusive eller særlige rettigheder til virksomheder på teleområdet, herunder på markedet for salg og anvendelse af telekommunikationsudstyr. Liberaliseringen af teleområdet er nu gennemført. Derfor er alene direktivets artikel 3 om adgang til at sælge og anvende telekommunikationsudstyr og artikel 4 om offentliggørelse af tekniske specifikationer for grænseflader for tilslutning af udstyret til offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester relevante at gennemføre i forbindelse med, at de tilsvarende bestemmelser i radio- og teleterminaludstyrdirektivet som beskrevet ikke videreføres i radioudstyrdirektivet.

EMC-direktivet og radioudstyrdirektivet fastsætter reglerne for at bringe produkter omfattet af direktiverne i omsætning og for at anvende produkterne. EU-medlemsstaterne må ikke på nationalt niveau indføre yderligere restriktioner end, hvad der følger af de væsentlige krav om elektromagnetisk kompatibilitet for apparaters vedkommende og for radioudstyr vedkommende om beskyttelse af sundhed og sikkerhed, elektromagnetisk kompatibilitet samt effektiv frekvensanvendelse og forebyggelse af uacceptable forstyrrelser.

EMC-direktivet indeholder de obligatoriske krav for fabrikanter i forhold til at sikre, at apparater og faste anlæg ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser end, at andre apparater, faste anlæg og radioudstyr kan fungere efter hensigten, og at apparaterne har tilstrækkelig modstandsdygtighed over for elektromagnetiske forstyrrelser, så de selv kan fungere efter hensigten.

Radioudstyrdirektivet indeholder ligeledes obligatoriske krav for fabrikanter. Radioudstyr skal beskytte sundhed og sikkerhed for personer og husdyr og beskytte ejendom, være elektromagnetisk kompatible ligesom apparater og anvende radiofrekvenser på en effektiv måde og understøtte en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, så uacceptable forstyrrelser forebygges. Det sidste har særlig betydning i forhold til rene tv- og radiofonimodtagere, der udelukkende modtager

tv- og radioudsendelser (broadcast), og som nu er omfattet af radioudstyrdirektivet. Disse modtagere anvender ikke radiofrekvenser til udsendelse, men modtager udelukkende radiofrekvenser, og da radioudstyrdirektivet indeholder samme krav for alle typer af modtagere af radiofrekvenser, skal disse modtagere være mere robuste over for frekvensmæssige forstyrrelser og uønskede signaler.

3. Hovedpunkterne i lovforslaget

3.1 Lovens anvendelsesområde

3.1.1 Gældende ret

Den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold finder efter lovens § 2 anvendelse på markedsføring, brug og tilslutning af radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater samt faste anlæg.

Energistyrelsen kan i medfør af den gældende lovs § 2, stk. 2, fastsætte regler om, at bestemmelserne i loven eller dele heraf ikke finder anvendelse på visse kategorier af apparater og radio- og teleterminaludstyr som følge af undtagelser i EU-lovgivningen, hvis produkterne er dækket af anden EU-lovgivning. Disse undtagelser drejer sig bl.a. om luftfartsområdet og det maritime område samt om radioudstyr, som anvendes af radioamatører. En særlig undtagelse i den gældende lovgivning er, at radioudstyr som f.eks. tv-apparater, der udelukkende er beregnet til at modtage tv-udsendelser, er undtaget fra reglerne om radioudstyr og alene omfattet af reglerne om apparater. Endvidere kan Energistyrelsen i medfør af den gældende lovs § 4 efter forhandling med forsvarsministeren fastsætte nærmere regler om forsvarets brug af radioudstyr, teleterminaludstyr, elektriske og elektroniske apparater og faste anlæg. Endelig finder den gældende lov ikke anvendelse på politiets brug af radioudstyr, teleterminaludstyr, elektriske og elektroniske apparater og faste anlæg med henblik på at forstyrre eller afbryde radio- og telekommunikation m.v., der sker som led i indgreb foretaget i medfør af retsplejelovens § 791 c.

3.1.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der vil som følge af et ændret anvendelsesområde for radioudstyrdirektivet ske ændringer for visse produkttyper. Det drejer sig om teleterminaludstyr som fastnettelefoner og internetmodemmer og for radioudstyr som tv-apparater, der udelukkende bruges til at modtage radio- og tv-udsendelser med.

Lovforslagets anvendelsesområde foreslås i § 1, stk. 1, at omfatte apparater og radioudstyr, der bringes i omsætning og gøres tilgængelige på markedet samt apparater, faste anlæg og radioudstyr, som tilsluttes og anvendes.

Det foreslås i § 1, stk. 2, på baggrund af en konkret undtagelsesbestemmelse i radioudstyrdirektivet, at radioudstyr ikke er omfattet af bestemmelser, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar

2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser, med undtagelse af sikkerhedskravene i sidstnævnte direktiv. Lovforslaget finder i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 3, endvidere ikke anvendelse på politiets anvendelse af apparater, faste anlæg og radioudstyr med henblik på at forstyrre eller afbryde elektroniske kommunikationstjenester, der sker som led i indgreb foretaget i medfør af retsplejelovens § 791 c.

Energistyrelsen foreslås i § 1, stk. 4, bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om, at loven eller dele heraf ikke finder anvendelse på bestemte kategorier af apparater, faste anlæg og radioudstyr. Disse undtagelser drejer sig bl.a. om luftfartsområdet og det maritime område, der er reguleret af anden EU-lovgivning, samt om radioudstyr, som anvendes af radioamatører. Energistyrelsen bemyndiges i de foreslåede bestemmelser i § 1, stk. 5 og 6, til at fastsætte nærmere regler om, at loven ikke finder anvendelse på apparater, faste anlæg og radioudstyr, der udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende forsvaret samt på radioudstyr, der udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende den offentlige sikkerhed, statens sikkerhed eller statens aktiviteter inden for strafferetsplejen.

Det ændrede anvendelsesområde for radioudstysdirektivet fører til, at fastnetterminaludstyr, som betegnes teleterminaludstyr i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, som f.eks. omfatter fastnettelefoner og internetmodemmer, ikke længere er omfattet af reglerne om radioudstyr, men i stedet af reglerne om apparater i EMC-direktivet fra den 13. juni 2016, hvor radioudstysdirektivet skal gennemføres. Radioudstysdirektivet og dermed de foreslåede bestemmelser om radioudstyr i nærværende lovforslag omhandler alene radioudstyr. Teleterminaludstyr vil derfor fra den 13. juni 2016, hvor det gældende radio- og teleterminaludstysdirektiv 1999/5/EF ophæves være omfattet af de foreslåede bestemmelser om apparater i nærværende lovforslag, jf. betragtning 4 i radioudstysdirektivet, idet teleterminaludstyr er et apparat, jf. definitionen heraf i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 1. Det vil medføre en lempelse af byrderne for fabrikanter forbundet med at overholde reglerne om de konstruktionsmæssige krav i den foreslåede bestemmelse om de væsentlige krav til apparater i § 3.

Radio- og tv-apparater, der alene modtager radiofrekvenser, foreslås omfattet af reglerne om radioudstyr, som i den foreslåede bestemmelse om væsentlige krav til radioudstyr i § 17 og regler fastsat i medfør heraf indeholder strengere krav til konstruktionen. Med denne udvidelse af anvendelsesområdet kan det sikres, at de komponenter, som anvendes i radio- og tv-apparater, er mere robuste over for forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse – eksempelvis kan det undgås, at tv-modtagelsen forstyrres af mobiltelefoni.

3.2 Væsentlige krav for apparater, faste anlæg og radioudstyr

3.2.1 Gældende ret

Apparater og faste anlæg skal ifølge de væsentlige krav i § 5, stk. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold være konstrueret således, at de ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser end, at andre apparater, faste anlæg og radioudstyr kan fungere efter hensigten. Desuden skal apparater og faste anlæg være modstandsdygtige over for de elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes, når de anvendes efter hensigten.

Ud over at være i overensstemmelse med de ovenfor nævnte væsentlige krav i den gældende lovs § 5, stk. 1, for apparater skal radioudstyr ifølge § 5, stk. 3 og 4, i den gældende lov være konstrueret således, at det beskytter brugernes og andre personers sikkerhed, og at det effektivt udnytter de radiofrekvenser, som er afsat til den pågældende form for radiokommunikation, så forstyrrelser af frekvensanvendelsen undgås.

Endelig kan Europa-Kommissionen ved afgørelser fastsætte specifikke væsentlige krav for særlige kategorier af radioudstyr for at sikre, at radioudstyret konstrueres på en særlig måde. Det kan bl.a. være for, at radioudstyret skal kunne fungere sammen med bestemte former for tilbehør eller andet radioudstyr eller for at understøtte bestemte funktioner til gavn for brugerne. Der er på den baggrund i medfør af den gældende lovs § 5, stk. 5, og § 17 i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold fastsat specifikke væsentlige krav for radioudstyr, der anvendes i nød- og sikkerhedstjenester til søs, og radioudstyr, der anvendes som lavinesendere og -søgere.

3.2.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De væsentlige krav for apparater og faste anlæg foreslås i overensstemmelse med formuleringen af de væsentlige krav i EMC-direktivet videreført i de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 14 i lovforslaget med det indhold, som de har i den gældende lov.

Af de væsentlige krav i radioudstysdirektivet fremgår bl.a., at radioudstyr skal understøtte en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, så forstyrrelser forebygges. Dette har bl.a. betydning i forhold til tv-apparater, der kun modtager radiofrekvenser. Sådanne tv-apparater er nu omfattet af radioudstysdirektivet til forskel fra det gældende radio- og teleterminaludstysdirektiv, hvor de er undtaget. På baggrund af, at der efter radioudstysdirektivet skal gælde samme krav for alt radioudstyr, skal radiomodtagere generelt være mere robuste over for eventuelle forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse. Selvom radiomodtagere ikke i sig selv forårsager uacceptable forstyrrelser, er modtageegenskaber en stadig vigtigere parameter for effektivt at kunne anvende radiofrekvenser, som er en begrænset ressource.

De væsentlige krav for radioudstyr foreslås i lovforslagets § 17 udformet i overensstemmelse med radioudstysdirektivet. Det betyder, at radioudstyr skal konstrueres, så det har et

højt beskyttelsesniveau for personers sundhed og sikkerhed samt for husdyr og ejendom, skal være i overensstemmelse med de væsentlige krav for apparater i forhold til elektromagnetisk kompatibilitet, og skal anvende radiofrekvenser på en effektiv måde og understøtte en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, så uacceptable forstyrrelser af anden frekvensanvendelse forebygges.

3.3 Erhvervsdrivendes forpligtelser

3.3.1 Gældende ret

Fabrikanten eller den ansvarlige for markedsføringen har i medfør af § 5 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold ansvaret for at sikre, at elektriske og elektroniske apparater og radio- og teleterminaludstyr er i overensstemmelse med de væsentlige krav, når de markedsføres.

Endvidere skal disse aktører i medfør af den gældende lovs § 6 sikre, at der er foretaget en vurdering af produktets overensstemmelse med de væsentlige krav, som er dokumenteret i den tekniske dokumentation, og at der henholdsvis foreligger eller medfølger en overensstemmelseserklæring. Aktørerne skal tillige sikre, at der medfølger brugsanvisning og øvrige nødvendige oplysninger, og at produkterne er forsynet med CE-mærke til dokumentation af overensstemmelsen og eventuel anden mærkning, herunder advarselmærke, hvis radioudstyret anvender radiofrekvenser, som ikke er harmoniseret til den specifikke anvendelse i hele EU.

Fabrikanten, den ansvarlige for markedsføringen eller for installationen af et fast anlæg skal i medfør af den gældende lovs § 6 a sikre, at anlægget er i overensstemmelse med de væsentlige krav, og at der foreligger skriftlig dokumentation for anlægget, som godtgør, at det er installeret i overensstemmelse med god teknisk praksis. Desuden skal de sørge for, at der for elektriske eller elektroniske apparater, som er bestemt til indbygning i et bestemt fast anlæg, og som ikke sælges separat, medfølger informationsmateriale for at sikre anlæggets elektromagnetiske kompatibilitet.

3.3.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet, at det påhviler de erhvervsdrivende at sikre, at apparater og radioudstyr, som de gør tilgængelige på markedet, skal være i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i direktiverne i forhold til den rolle, de hver især spiller i forsyningskæden.

I den gældende lov anvendes begrebet den ansvarlige for markedsføringen. Dette begreb omfatter andre erhvervsdrivende end fabrikanten, som stiller radioudstyr, apparater og faste anlæg til rådighed mod betaling eller gratis med henblik på distribution eller forbrug, jf. definitionen af markedsføring i den gældende lovs § 2 e. Baggrunden for, at betegnelsen den ansvarlige for markedsføringen i dette lovforslag ændres til henholdsvis importør og distributør, er, at referenceterminerterne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for

markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF anvender en ændret systematik, der skelner mellem fabrikanter, importører og distributører. Dermed bliver forpligtelserne for disse erhvervsdrivende mere klare, og det muliggør en yderligere graduering i deres ansvar i forhold til produkterne.

Da visse pligter i forhold til udformningen og konstruktionen kun kan opfyldes af fabrikanter af apparater og radioudstyr, er det relevant at sondre mellem fabrikanter og andre aktører i forsyningskæden. Det er desuden relevant at sondre mellem importøren og distributøren, da det er importøren, som indfører apparater og radioudstyr fra tredjelande til EU-markedet. Importøren har derfor en særlig pligt til at sikre, at apparaterne og radioudstyret er i overensstemmelse med kravene. I de foreslåede bestemmelser om de erhvervsdrivendes forpligtelser fastsættes derfor på baggrund af direktivbestemmelserne pligter for de enkelte aktører i forsyningskæden, som er forholdsmæssigt afpasset den enkeltes rolle.

For at skabe klarhed i de forpligtelser, som påhviler de enkelte aktører, lægger lovforslagets bestemmelser sig tæt op ad direktivernes struktur og formuleringer.

Visse forpligtelser for erhvervsdrivende, som i dag er gennemført i bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, videreføres ikke i lovforslaget som følge af, at de ikke længere findes i radioudstyrsdirektivet. Det drejer sig om, at fabrikanten eller den ansvarlige for markedsføringen ifølge § 4 i den gældende bekendtgørelse skal underrette Energistyrelsen inden salg af radioudstyr, der anvender radiofrekvenser, som ikke er harmoniseret til formålet i hele EU. Kravet i § 14, stk. 3, i den gældende bekendtgørelse om, at sådant radioudstyr skal påføres advarselmærkning, bortfalder ligeledes. Endelig bortfalder kravet i § 15, stk. 1, i den gældende bekendtgørelse om, at CE-mærke ud over på radioudstyret og emballagen skal anbringes på dokumenterne, som ledsager radioudstyret.

Det fremgår af de foreslåede bestemmelser i §§ 4 og 18 i lovforslaget, at fabrikanter er ansvarlige for, at deres apparater og radioudstyr er konstrueret på en sådan måde, at de er i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 17 og regler fastsat i medfør heraf. For faste anlæg har udover fabrikanten den ansvarlige for installationen - en montør, installatør eller lignende - i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 14 tilsvarende forpligtelser.

Inden apparater eller radioudstyr bringes i omsætning, skal fabrikanter gennemføre en række administrative skridt, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 4 og 18. Det drejer sig bl.a. om at vurdere produktets overensstemmelse med de væsentlige krav og udarbejde teknisk dokumentation samt EU-overensstemmelseserklæring for at påvise, at produktet er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Til forskel fra den gældende lovs § 6 er der mulighed for, at fabrikanter kan vedlægge radioudstyr en forenklet EU-overensstemmelseserklæring og angive en internetadresse, hvor den fulde

EU-overensstemmelseserklæring kan fås. Inden apparater og radioudstyr bringes i omsætning, skal fabrikanter anbringe CE-mærke på apparaterne og radioudstyret og for radioudstyrs vedkommende ligeledes på emballagen. For faste anlæg skal fabrikanten eller den ansvarlige for installationen i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 14 dokumentere, at anlægget overholder de væsentlige krav og er installeret i overensstemmelse med god teknisk praksis.

Fabrikanter skal endvidere i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 5 og 19 sikre, at brugerne får tilstrækkelige oplysninger om apparaterne eller radioudstyret, så brugerne kan anvende produkterne efter hensigten. Oplysningerne skal f.eks. gives i form af brugsanvisning, installationsvejledning eller sikkerhedsinformation.

Lovforslaget indeholder i den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 7, en bemyndigelse til Energistyrelsen til at fastsætte regler om, at fabrikanter skal registrere radioudstyr i visse kategorier, inden det bringes i omsætning. Energistyrelsen kan ligeledes fastsætte regler om, hvilke konkrete oplysninger der skal registreres, og om pligt til at anbringe et registreringsnummer på radioudstyret.

Det fremgår af radioudstysdirektivet, at fabrikanter fra den 12. juni 2018 i et register oprettet af Europa-Kommissionen skal registrere radioudstyr, inden de bringer det i omsætning, hvis det er omfattet af en kategori af radioudstyr, som har vist sig at have en lav grad af overensstemmelse med de væsentlige krav. Formålet med bestemmelsen er at forbedre effektiviteten af EU-medlemsstaternes markedsovervågning, idet myndighederne på baggrund af oplysningerne i registret kan føre et mere målrettet tilsyn med radioudstyr, hvor der er en større sandsynlighed for, at det ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Endvidere bemyndiges Energistyrelsen til i den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 4, at fastsætte regler om, at fabrikanter af radioudstyr og programmel skal oplyse, hvordan kombinationer af deres radioudstyr og programmel er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Disse oplysninger skal gøres offentligt tilgængelige. Energistyrelsen vil fastsætte sådanne regler, hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at fabrikanter skal give oplysningerne for specifikke kategorier af radioudstyr. Formålet med reglerne er at fremme gennemsigtigheden, så uafhængige fabrikanter kan udvikle programmel til andre fabrikanter radioudstyr.

Importører spiller en særlig rolle i forhold til at sikre, at de apparater og det radioudstyr, de bringer i omsætning på markedet, er i overensstemmelse med kravene. En importør må derfor i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 8 og 22 ikke bringe et apparat eller radioudstyr i omsætning, hvis importøren er i tvivl om, hvorvidt det er i overensstemmelse med de væsentlige krav i de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 17 og regler fastsat i medfør heraf. Importøren skal, inden importøren bringer et apparat eller radioudstyr i omsætning, sikre, at fabrikanten har overholdt kravene. Importøren

må kun bringe radioudstyr, der opfylder kravene, i omsætning.

Distributører er en erhvervsdrivende i forsyningskæden, som ikke er fabrikant eller importør, og som sælger apparater eller radioudstyr til andre distributører eller brugere. En distributør må i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 10 og 24 ikke gøre et apparat eller radioudstyr tilgængeligt på markedet, hvis distributøren er i tvivl om, hvorvidt det er i overensstemmelse med de væsentlige krav i de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 17 og regler fastsat i medfør heraf. Det følger således af de foreslåede bestemmelser, at de ikke må sælge produkter, som ikke er i overensstemmelse med reglerne.

3.4 Betingelser for at anvende apparater og radioudstyr

3.4.1 Gældende ret

Ifølge § 10 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold må apparater, faste anlæg og radioudstyr anvendes, når de er korrekt installeret, vedligeholdt og anvendes i overensstemmelse med deres formål. Produkterne skal ligeledes være i overensstemmelse med de væsentlige krav, og apparater og radioudstyr skal være forsynet med overensstemmelsesmærkning i form af et CE-mærke og eventuel anden mærkning, hvilket f.eks. kan være advarselsmærke, hvis radioudstyr anvender radiofrekvenser, som ikke er harmoniseret til det pågældende formål i hele EU.

3.4.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

En bruger af et apparat, et fast anlæg eller radioudstyr skal anvende produktet korrekt og efter fabrikantens anvisninger. Derfor skal brugeren i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 13, 16 og 27 foretage den korrekte installation og den nødvendige vedligeholdelse af apparatet, det faste anlæg eller radioudstyret og må dermed ikke ændre produktet på en måde, som gør, at det ikke længere er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Kravet i § 10 i den gældende lov om, at apparater og radioudstyr kun må anvendes, hvis de er forsynet med overensstemmelsesmærkning og eventuel anden mærkning, foreslås ophævet som en forenkling. Overholdelse af disse formelle krav til fabrikanter mærkning af apparater eller radioudstyr bør ikke være en betingelse for, om produktet konkret må anvendes, hvis det i øvrigt er korrekt installeret og vedligeholdt, anvendes efter hensigten og er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Overholdelse af disse konkrete krav vurderes tilstrækkeligt til at beskytte sundhed og sikkerhed samt sikre elektromagnetisk kompatibilitet og effektiv frekvensanvendelse.

Brugere af apparater eller radioudstyr vil fortsat som i dag som nævnt ovenfor i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 13, 16 og 27 skulle sikre sig, at apparatet, det faste anlæg eller radioudstyret er korrekt installeret og vedligeholdt, anvendes efter hensigten, og at apparatet, det faste anlæg eller

radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

3.5 Bemyndigede organer

3.5.1 Gældende ret

Energistyrelsen udpeger i medfør af § 16 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold efter ansøgning bemyndigede organer, som er virksomheder eller offentlige myndigheder i Danmark med særlige kompetencer til at vurdere apparater eller radioudstyrs overensstemmelse med de gældende krav.

Det er i nogle af de procedurer, som fabrikanter skal anvende for at vurdere og påvise apparaters og radio- og teleterminaludstyrs overensstemmelse med de væsentlige krav, inden produktet bringes i omsætning, obligatorisk at inddrage et bemyndiget organ i vurderingen.

Kravene, som stilles til ansøgere for at blive udpeget til bemyndiget organ, findes i bekendtgørelse nr. 237 af 30. marts 2000 om bemyndigede organer udstedt i medfør af § 14 i den gældende lov. Der er i bekendtgørelsen bl.a. krav om, at organet, dets ledelse og personale ikke må have kommercielle interesser i udstyrs- eller telebranchen, at organet skal udføre de pålagte opgaver objektivt og med faglig integritet, at organet skal råde over tilstrækkelige personalemæssige ressourcer med de fornødne kompetencer og de nødvendige tekniske og administrative faciliteter, samt forsikringsmæssige forhold og tavshedspligt for organets personale.

Energistyrelsen er i medfør af § 15 i den gældende lov på forhånd bemyndiget til at yde teknisk rådgivning i forbindelse med vurdering af radio- og teleterminaludstyrs overensstemmelse med de væsentlige krav.

Energistyrelsen fører i medfør af § 16, stk. 2, i den gældende lov tilsyn med, at bemyndigede organer opfylder kravene for at varetage hvervet.

3.5.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF, at de hidtil gældende regler om udpegning af bemyndigede organer ikke havde sikret et ensartet højt fagligt niveau for bemyndigede organer på tværs af EU-medlemsstaterne. På den baggrund og for at sikre, at organerne udfører deres opgaver på ens og fair konkurrencebetingelser, blev der i afgørelsen fastsat ændrede procedurer for udpegning af og skærpede krav til bemyndigede organer. Der er ligeledes fastsat mere udførlige krav til medlemsstaternes bemyndigende myndigheder i forhold til deres vurdering af ansøgninger og tilsyn med bemyndigede organer.

De ændrede bestemmelser er på baggrund af den ovennævnte afgørelse indført i både EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet og skal derfor gennemføres i dansk lovgivning.

I medfør af den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 1, udpeger Energistyrelsen efter ansøgning aktører til bemyndigede organer, der kan udføre opgaver vedrørende vurdering af apparaters og radioudstyrs overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 17 og regler fastsat i medfør heraf. Der er tale om en opgave af mere teknisk karakter, så det foreslås, at Energistyrelsen foretager udpegningen i stedet for energi-, forsynings- og klimaministeren i medfør af den gældende lovs § 16.

I medfør af den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 2, bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte nærmere regler om behandlingen af ansøgninger efter stk. 1, herunder ansøgningsprocedurer og de krav, som gælder for bemyndigede organer ved udøvelse af deres aktiviteter, styrelsens tilsyn med bemyndigede organer, herunder adgang til at begrænse, suspendere eller tilbagekalde en bemyndigelse i tilfælde af, at det bemyndigede organ ikke overholder kravene for sin virksomhed.

Energistyrelsen vil fastsætte regler om ansøgningsproceduren, herunder ansøgers mulighed for at vedlægge en ansøgning et akkrediteringscertifikat fra et nationalt akkrediteringsorgan udpeget i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93. I Danmark er Den Danske Akkrediteringsfond, DANAK, udpeget som det nationale akkrediteringsorgan, jf. bekendtgørelse om udpegning af det nationale akkrediteringsorgan. Energistyrelsen sender ansøgninger til Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater, hvor styrelsen vurderer, at ansøgeren opfylder kravene til at fungere som bemyndiget organ. Der er herefter en frist på henholdsvis to uger, hvis ansøgningen er vedlagt et akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, hvorved det attesteres, at ansøgeren opfylder betingelserne for at blive udpeget til bemyndiget organ, eller to måneder for Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater til at gøre indsigelse mod ansøgningen og Energistirelsens påtænkte udpegning. Hvis der ikke er modtaget indsigelse mod en ansøgning inden for disse frister, udpeger Energistyrelsen ansøgeren som bemyndiget organ. De krav, som skal opfyldes for at blive udpeget til bemyndiget organ, fremgår af EMC-direktivets artikel 24 og radioudstyrsdirektivets artikel 26. Det drejer sig bl.a. om krav om, at ansøgeren skal være etableret i Danmark, krav til indholdet af en ansøgning, ansøgerens uafhængighed, organisering samt til faglige og tekniske kompetencer samt rådighed over de nødvendige personalemæssige ressourcer og faciliteter, som er nødvendige for at kunne udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne.

3.6 Tilsyn

3.6.1 Gældende ret

Ifølge § 17, stk. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold fører Energisty-

relsen tilsyn med overholdelsen af loven og regler fastsat i medfør heraf. Energistyrelsen har i den forbindelse i medfør af lovens § 18, stk. 1, uden retskendelse og mod behørig legitimation adgang til at føre stikprøvekontrol i både grossist- og detailladet. Tilsynet kan både foregå på offentligt tilgængelige og ikke offentligt tilgængelige steder. I medfør af lovens § 18, stk. 2, yder politiet om nødvendigt fysisk bistand til gennemførelse af tilsynet.

Energistyrelsen kan ved tilsynet på stedet undersøge, om radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater eller faste anlæg er i overensstemmelse med lovgivningen. Ud over tilsynet på stedet har Energistyrelsen i medfør af lovens § 20 mulighed for at kræve alle de oplysninger, som styrelsen finder nødvendige for administrationen af loven, f.eks. kopi af overensstemmelseserklæringer.

Hvis Energistyrelsen konstaterer, at reglerne ikke er overholdt, træffer styrelsen afgørelse i medfør af lovens § 17, stk. 2, og kan bl.a. forbyde salget af radio- eller teleterminaludstyret, apparatet eller det faste anlæg eller påbyde fabrikanten eller den ansvarlige for markedsføringen at trække produktet tilbage fra markedet. Energistyrelsen kan også påbyde en bruger at standse med at anvende radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater eller faste anlæg.

3.6.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Energistyrelsens tilsyn er omfattet af artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter. Forordningen fastlægger rammerne for Energistyrelsens markedsovervågning og fastlægger bl.a., at styrelsen skal føre tilsyn i passende omfang, og hvilke foranstaltninger styrelsen kan anvende i sit tilsyn, herunder tilsyn med dokumentation, fysisk kontrol og laboratorieundersøgelser samt adgang til erhvervsdrivendes lokaliteter og udtagning af passende stikprøver. Forordningen fastlægger endvidere, at der skal træffes afgørelse om passende foranstaltninger ved overtrædelser.

Det fremgår af Europa-Kommissionens forslag til EMC-direktivet og radioudstyretdirektivet, at der for visse apparater og radioudstyr kan konstateres en relativt lav grad af overensstemmelse med de krav, der gælder for dem. Der er derfor behov for at tilpasse tilsynsbestemmelserne, så markedsovervågningsmyndighederne får mulighed for at føre et mere dækkende og effektivt tilsyn med apparater og radioudstyr.

De gældende regler om tilsyn tager udgangspunkt i, at apparater og radioudstyr sælges i fysiske butikker, hvor Energistyrelsen har mulighed for at gennemføre tilsyn. I dag foregår salg af apparater og radioudstyr imidlertid i stigende grad via internetbutikker, som f.eks. ikke har et fysisk forretningssted eller lager. Den form for tilsyn, som foretages i

fysiske butikker, er typisk ikke egnet i forhold til at føre tilsyn med apparater og radioudstyr, der sælges via internettet. Dette gør det vanskeligere for Energistyrelsen at undersøge, om apparater og radioudstyr f.eks. er mærket korrekt. Der er derfor behov for at tilpasse Energistyrelsens muligheder for at føre tilsyn på området.

Det følger endvidere af EMC-direktivet og radioudstyretdirektivet, at Energistyrelsen i højere grad skal have mulighed for at føre tilsyn hos de tidligere led i forsyningskæden, herunder fabrikanter og importører. Energistyrelsen skal derfor hos de erhvervsdrivende bl.a. have adgang til oplysninger om, hvem den pågældende har fået leveret apparater eller radioudstyr fra for at fremme produkternes sporbarhed. Tilsyn hos fabrikanter eller importører vil i højere grad kunne forebygges, at der sælges produkter på markedet, som ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Tilsynsindsatsen er væsentlig for, at markedet for apparater og radioudstyr er velfungerende, og at de erhvervsdrivende både overholder reglerne og kan drive forretning i tillid til, at der er lige konkurrencevilkår. Derfor er det vigtigt, at der effektivt kan gribes ind over for væsentlige overtrædelser af reglerne. Energistyrelsen vil informere og vejlede de erhvervsdrivende om reglerne, så de vil opleve færrest mulige byrder ved at efterleve reglerne. Tilsynsindsatsen vil tage udgangspunkt i en risikobaseret kontrol, hvor i første række væsentlige overtrædelser af reglerne sanktioneres. Energistyrelsen fokuserer på at føre tilsyn med de led i forsyningskæden, hvor der vil være størst effekt i forhold til at sikre, at de produkter, som findes på markedet, overholder reglerne. Det vil sige hos fabrikanter og importører af apparater og radioudstyr, hvor det er muligt.

Det foreslås i § 33, stk. 2, på baggrund af nye bestemmelser herom i direktiverne, at de erhvervsdrivende på styrelsens anmodning skal oplyse, hvem der inden for 10 år har leveret apparater eller radioudstyr til dem, og hvem de har leveret apparater og radioudstyr til.

Det foreslås videre i § 35, stk. 1, at Energistyrelsen som i dag mod behørig legitimation og uden retskendelse skal have adgang til erhvervsdrivendes lokaliteter og transportmidler for at føre stikprøvevis kontrol med, at loven og regler fastsat i medfør heraf overholdes. Tilsynet vil tage udgangspunkt i stikprøver i detailladet, hvor apparater eller radioudstyr sælges. Der er fortsat ikke adgang til private lokaliteter, som intet har at gøre med erhvervsvirksomheden.

Hvis Energistyrelsen vurderer, at der er behov for mere grundige undersøgelser af et produkt, foreslås det i § 36, at styrelsen fra en fabrikant eller importør uden at betale for produktet kan medtage eller kræve at få tilsendt et apparat eller radioudstyr med henblik på at undersøge det nærmere. I tilfælde af, at det ikke er muligt for Energistyrelsen at få et apparat eller radioudstyr fra fabrikanten eller importøren, kan styrelsen medtage eller få det tilsendt fra en distributør. Disse regler gør det også muligt for Energistyrelsen at føre

tilsyn med internetbutikker, som f.eks. ikke har et fysisk forretningssted eller lager.

Når Energistyrelsen har undersøgt et apparat eller radioudstyr, returnerer styrelsen det til den erhvervsdrivende. Energistyrelsen refunderer de udgifter, som den erhvervsdrivende har afholdt ved at sende det til styrelsen. Hvis det ikke er muligt som følge af undersøgelserne at returnere apparatet eller radioudstyret til den erhvervsdrivende, er der mulighed for, at den erhvervsdrivende kan få refunderet apparatet eller radioudstyrets dokumenterede værdi eller værditab.

3.7 Påbud, forbud og straffebestemmelser

3.7.1 Gældende ret

Efter § 27 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold straffes fabrikanter eller ansvarlige for markedsføringen med bøde, hvis de markedsfører apparater eller radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med kravene, undlader at efterkomme forbud eller påbud givet af Energistyrelsen og den, som på Energistyrelsens anmodning ikke dokumenterer produkternes overensstemmelse med reglerne eller sender styrelsen oplysninger eller materiale, som styrelsen skønner nødvendigt i forbindelse med administrationen af loven.

3.7.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Energistyrelsen vil fokusere på at informere og vejlede de erhvervsdrivende om reglerne, så de oplever færrest mulige byrder ved at overholde dem. På den måde kan det sikres, at markedet for apparater og radioudstyr er velfungerende, og at de erhvervsdrivende både overholder reglerne og kan drive forretning i tillid til, at der er lige konkurrencevilkår.

Det er samtidig væsentligt, at der er mulighed for, at der kan gribes ind over for væsentlige overtrædelser af reglerne.

Det foreslås, at erhvervsdrivendes manglende overholdelse af bestemmelser om apparater og radioudstyr kan følges op af afgørelser om forbud eller påbud fra Energistyrelsen i medfør af de foreslåede tilsynsbestemmelser i §§ 34, 36, 38 og 39 samt 41-43, som f.eks. pålægger den erhvervsdrivende at bringe overtrædelser til ophør. Det kan være i form af et påbud om at bringe et produkt i overensstemmelse med reglerne, et forbud mod at sælge et produkt, indtil det er bragt i overensstemmelse med reglerne, eller et påbud om at trække et produkt tilbage fra markedet eller kalde det tilbage. I tilfælde, hvor en erhvervsdrivende ikke efterkommer en sådan afgørelse fra Energistyrelsen, kan den erhvervsdrivende i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 47 straffes med bøde.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet er der som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og

markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 og afgørelsen om fælles rammer for markedsføring af produkter fastsat nye regler om markedsovervågning, som kan få betydning for Energistyrelsens tilsyn med reglerne.

Der iværksættes en særlig procedure, hvis en tilsynsmyndighed i en medlemsstat f.eks. finder et produkt på markedet, som ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Hvis tilsynsmyndigheden konstaterer, at dette produkt også gøres tilgængeligt på markedet i andre medlemsstater, skal Europa-Kommissionen og de øvrige medlemsstater underrettes herom, og de øvrige tilsynsmyndigheder skal kontrollere det pågældende produkt på deres markeder og i givet fald gribe ind over for overtrædelser af reglerne.

Det vurderes, at denne procedure kan føre til en stigning i antallet af tilsynssager. Dette vurderes dog at kunne håndteres inden for den eksisterende ramme. Øvrige tilsynsaktiviteter på området vil efter lovforslagets ikrafttræden skulle udføres, som det sker i medfør af den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold. Dette vil derfor ske inden for den eksisterende ramme.

Lovforslaget vil ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner eller kommuner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Importører skal i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 8, stk. 2, og § 22, stk. 2, som noget nyt sikre, at fabrikantens navn og kontaktoplysninger m.v. fremgår af apparater og radioudstyr eller af emballage eller medfølgende dokumenter.

Importører og distributører skal i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 22, stk. 2, og § 24, stk. 2, ligeledes som noget nyt henholdsvis sikre og kontrollere, at der følger oplysninger om anvendte frekvensbånd og sendeeffekt med radioudstyr.

Importører og distributører skal ifølge de foreslåede bestemmelser i §§ 8, 10, 22 og 24 sikre og kontrollere, at en række tekniske og konstruktionsmæssige samt administrative krav i forhold til apparater og radioudstyr er overholdt, inden de bringer produkterne i omsætning eller gør dem tilgængelige på markedet. Importører og distributører har som ansvarlige for markedsføringen lignende forpligtelser i medfør af den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold. Disse forpligtelser fremgår af den gældende lovs § 5 om tekniske krav til konstruktionen og § 6 om administrative krav samt § 13 om vurdering af overensstemmelse og erklæring om overensstemmelse og den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold. Disse §§ 7-16 om vurdering af produkternes overensstemmelse med reglerne, teknisk dokumentation, overensstemmelseserklæring, mærkning af produkterne, angivelse af navne- og adresseoplysninger, sikring og kontrol af en række forhold vedrørende tekniske og kon-

struktionsmæssige samt administrative krav i forhold til produkterne. Importører og distributører skal opfylde disse forpligtelser, inden de markedsfører apparater og radioudstyr.

På den baggrund vurderes de ovennævnte nye forpligtelser for importører og distributører alene at udgøre en marginal yderligere byrde.

Det fremgår af de foreslåede bestemmelser i § 8, stk. 5, § 10, stk. 3, § 22, stk. 5, og § 24, stk. 3, at importører og distributører af apparater og radioudstyr skal sikre, at deres opbevaring og transport af produkterne ikke bringer overensstemmelsen med de væsentlige krav i §§ 3 og 17 og regler fastsat i medfør heraf i fare. Dette indebærer i sig selv ikke en ny pligt for de erhvervsdrivende, idet der i medfør af § 5 i den gældende lov er en tilsvarende forpligtelse til at sikre, at produkterne er i overensstemmelse med de væsentlige krav, når de bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet.

Endelig fører det ændrede anvendelsesområde for radioudstyrsdirektivet til, at fastnetterminaludstyr er omfattet af reglerne om elektromagnetiske forhold. Det indebærer en lempelse af byrderne for fabrikanter i forhold til at overholde de konstruktionsmæssige krav, idet fastnetterminaludstyr skal være i overensstemmelse med de konstruktionsmæssige krav til apparater i den foreslåede bestemmelse i § 3. Omvendt er radioudstyr i form af radio- og tv-modtagere, der alene modtager lyd- og tv-udsendelser, nu omfattet af reglerne om radioudstyr, idet dette radioudstyr ikke specifikt er undtaget fra radioudstyrsdirektivets anvendelsesområde, som radioudstyret er det i dag i radio- og teleterminaludstyrsdirektivet. De konstruktionsmæssige krav til radioudstyr i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf medfører, at der gælder skærpede krav til konstruktionen. Det indebærer derfor en stigning i byrderne for fabrikanter af radio- og tv-modtagere. Samlet set vurderes stigningen i byrder for danske fabrikanter af radioudstyr dog at være marginal.

Lovforslaget vurderes således at medføre øvrige efterlevelseskonsekvenser i form af løbende efterlevelseseomkostninger og omstillingsomkostninger. Disse omkostninger vurderes ikke at overstige 10 mio. kr. på samfundsniveau årligt. Byrderne kvantificeres derfor ikke yderligere.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering har afgivet høringssvar om de administrative konsekvenser for erhvervslivet i lovforslaget. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at det medfører løbende administrative lettelser, løbende administrative byrder og potentielle omstillingsbyrder for erhvervslivet.

De administrative lettelser består i, at erhvervsdrivende ikke længere skal underrette Energistyrelsen inden salg af radioudstyr, der anvender radiofrekvenser, som ikke er harmoniseret i EU, som er et krav i § 8 i den gældende lov og § 4 i den gældende bekendtgørelse. Derfor skal der heller ikke længere være advarselsmærke på radioudstyr, som anvender

disse radiofrekvenser. Disse krav har i praksis kun omfattet få danske virksomheder, da der i Danmark fremstilles meget lidt af den type udstyr, der skal notificeres. Det samme er tilfældet for ophævelsen af kravet om, at der ikke længere på de ledsagende dokumenter for radioudstyr skal påføres et CE-mærke.

De løbende administrative byrder består i, at fabrikanter i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 3, og § 18, stk. 3, skal opbevare EU-overensstemmelseserklæringen i 10 år efter, at apparater eller radioudstyr er bragt i omsætning. Da fabrikanter allerede i medfør af § 11, stk. 3 og 4, i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold er omfattet af krav om opbevaring i 10 år af den tekniske dokumentation, som bl.a. ligger til grund for udarbejdelsen af overensstemmelseserklæringen, vil den faktiske byrde forbundet med opbevaring af overensstemmelseserklæringen være marginal. For importøren er kravet i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 8, stk. 4, og § 22, stk. 4, i sin eksplicitte form nyt, men da importøren i henhold til § 11, stk. 1-4, i den gældende bekendtgørelse skal sikre, at overensstemmelseserklæringen foreligger, og at den tekniske dokumentation i en tiårig periode kan tilvejebringes, vurderes de løbende administrative byrder at være marginale. Hvis fabrikanter eller importører skal anskaffe sig nye it-systemer til journalisering af overensstemmelseserklæringerne, medfører dette potentielt omstillingsbyrder. Endvidere skal fabrikanter af radioudstyr i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 4, i brugsanvisningen fremover indsætte oplysninger om anvendte frekvensbånd og maksimalt udsendt effekt, men idet fabrikanter er i besiddelse af disse oplysninger, vurderes byrden at være marginal.

Endelig indføres der i de foreslåede bestemmelser i § 8, stk. 3, og § 22, stk. 3, krav om, at importørens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt kontaktoplysninger skal fremgå af apparatet eller radioudstyret eller af emballagen eller et medfølgende dokument. Det forventes, at importørens kontaktoplysninger i praksis angives af fabrikanten eller påsættes emballagen med en mærkat, og i øvrigt importeres mange produkter til EU's indre marked af importører i andre europæiske lande. På den baggrund vurderes det, at kravet ikke medfører væsentlige byrder for erhvervslivet.

Samlet vurderer Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, at lovforslagets administrative byrder ikke vil overstige 4 mio. kr. på samfundsniveau årligt. Byrderne kvantificeres derfor ikke yderligere.

6. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgere.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Bestemmelser i lovforslaget, der gennemfører dele af EMC-direktivet, skal træde i kraft den 20. april 2016, og bestemmelser i lovforslaget, der gennemfører dele af radioudstysrdirektivet og dele af direktivet om konkurrence på teleterminalmarkederne, skal træde i kraft den 13. juni 2016.

EMC-direktivet og radioudstysrdirektivet harmoniserer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF, som bl.a. indeholder referencebestemmelserne for affattelse af fællesskabets lovgivning for produkter, reglerne for at bringe produkter omfattet af direktiverne i omsætning og for at anvende produkterne. Der må ikke fastsættes yderligere betingelser for produkternes fri bevægelighed, end der følger af kravene i direktiverne, idet der er tale om totalharmonisering.

Med lovforslaget foreslås der på baggrund af direktivernes formuleringer og opbygning gennemført en struktur og præciseringer, som gør reglerne klarere og lettere at sætte sig ind i for de erhvervsdrivende, og som derfor gør det lettere for de erhvervsdrivende at overholde reglerne. Der foreslås bl.a. indsat kapitler i lovforslaget, der beskriver de forpligtelser, som henholdsvis fabrikanter, importører og distributører skal overholde, når de sælger apparater og radioudstyr. De mere centrale dele af EMC-direktivet og radioudstysrdirektivet foreslås gennemført i lovforslaget, mens de mere detaljerede og tekniske regler om procedurer for overensstemmelsesvurdering m.v. foreslås udmøntet ved bekendtgørelse.

Lovforslagets bestemmelser om krav, som de erhvervsdrivende skal overholde, og om EU-beskyttelsesproceduren i forhold til produkter, som kan udgøre en risiko for sundhed samt øvrige samfundsinteresser, er en gennemførelse af bestemmelserne herom i EMC-direktivet og radioudstysrdirektivets kapitel 2-5. Der fastsættes ikke krav, som går videre end EU-reglerne.

Lovforslagets bestemmelser om tilsyn er i overensstemmelse med de rammer, som er fastsat i henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 og direktiverne. Forordningen fastlægger i artikel 19 de overordnede rammer for markedsovervågningen og foreskriver bl.a., at der skal føres tilsyn i passende omfang, og at der i den forbindelse kan føres tilsyn med dokumentation, fysisk kontrol af produkter og laboratorieundersøgelser samt kræves adgang til

erhvervsdrivendes lokaliteter og udtagning af passende stikprøver.

Endelig gennemføres artikel 3 og 4 i direktivet om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr. Direktivet pålægger medlemsstaterne at ophæve eventuelle eksklusive eller særlige rettigheder til et begrænset antal af virksomheder på teleområdet. Tilsvarende rettigheder på markedet for salg og anvendelse af telekommunikationsudstyr skal også ophæves. Liberaliseringen af teleområdet er nu gennemført. Derfor er alene direktivets artikel 3 om adgang til at sælge og anvende telekommunikationsudstyr og artikel 4 om offentliggørelse af tekniske specifikationer for grænseflader for tilslutning af udstyret til offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester relevante at gennemføre som følge af, at de gældende bestemmelser herom i radio- og teleterminaludstysrdirektivet ikke videreføres i radioudstysrdirektivet.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 4. september 2015 til den 2. oktober 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

2Tell ApS, 3F – Fagligt Fælles Forbund, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, ACN Danmark A/S, AC Systems, Advice Digital ApS, Advokatfirmaet Bruun & Højle, Advokat Peter Schønning, Advokatfirmaet Horten, Advokatrådet – Advokatsamfundet, AdvoNordic, Altinex Oil Denmark A/S, Andels-net ApS, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdernes Radio- og fjernsynsforbund, Atea A/S, ATZtel ApS, AURA El-net A/S, Bang & Olufsen, Barablu, Bech-Bruun, Bob Production, Bolignet A/S, Bolignet-Aarhus F. M. B. A., Bolignetforeningen, BL – Danmarks Almene Boliger, Boxer TV A/S, Brancheorganisationen for Husstandsvindmøller, Brancheforum Digitale Medier, Branchen Forbrugerelektronik BFE, Bredbåndsforeningen Primanet, Bredbåndsforeningen Vestdjursnet.dk, Bredbånd Nord, Callme, Cirque Bredbånd A/S, Colt Technology Services A/S, Comflex Networks A/S, ComSystem A/S, ComX Networks A/S, Connect me A/S, Copy-dan, Crossroads Copenhagen, CSC Danmark A/S, Damm Cellular Systems A/S, Den Danske Akkrediteringsfond DANAK, DanDial Networks A/S, Danmarks Radio, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Beredskabskommunikation A/S, Dansk Bredbånd, Dansk Byggeri, Dansk Designcenter, Dansk El-Forbund, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Industri ITEK, Dansk IT, Dansk Kabel TV A/S, Dansk Metal, Dansk Net A/S, Dansk Standard, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Regioner, DELTA, Det Centrale Handicapråd, Det Kongelige Teater, DONG Energy, DRB Lys & Lyd, DSB, Ejendomsforeningen Danmark, Ementor Danmark A/S, Energi Danmark A/S, Energi Fyn, Energiklagenævnet, EnergiMidt, Energinet.dk, Energi Nord A/S, Energi Viborg Elnet A/S, Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, European Tour Production ApS, Evercall ApS, Experimenterende Danske Radioamatør

rer EDR, FaaborgVestAF, Facilicom A/S, FasCom A/S, Forenede Danske Antenneanlæg (FDA), Fiber2you, Fiberby ApS, Firstcom A/S, FFV EL A/S, Fonet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Fabrikanter og Importører af Elektriske Belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af Fabrikanter og Importører af Elektriske Husholdningsapparater (FEHA), Forsikring og Pension, Forsyning Helsingør Elnet A/S, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Forsyning A/S, Frogne A/S, Føroya Tele, GEV Net A/S, Glentevejs Antennelaug, Global Connect A/S, Global-Tel, Goldfish Sound, Grontmij, HEF Net A/S, Hi3G Denmark ApS, HK, HOFOR A/S, Hurup Elværk Net A/S, Håndværksrådet, Iastar, I P Group A/S, ipnordic A/S, ipvision A/S, I/S Bredbånd Nord, IT Branchen, Jay.net A/S, Kamstrup A/S, Kjærgaard A/S, KL, Komc, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kooperationen, Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark, Københavns Kommune, Københavns Kulturcenter, Københavns Lufthavne, Københavns Universitet, Lebara Mobile Danmark, LEF Net A/S, LO, Lydrommet Danmark, Lydudlejning.net, MAQS Law Firm, Midt fyns Elforsyning A.m.b. A, Mira Internet A/S, ML Production, Motorola, Mundio, Net1, Netgroup A/S, Netteam A/S, Nianet A/S, Niras, NKE-Elnet

A/S, NM Net ApS, NOE Net A/S, Nordby AF, Nord Energi Net A/S, Nordic, Nordic Connect, Nordit A/S, NRGI, Nyfors Net A/S, Orange FT Group, Parknet, Perspektiv Bredbånd, Phonic Ear, Plesner, PMR-brugergruppen, PMR-distribution ApS, Professional SoundSystems, Radiocom Danmark A/S, RAH - Energi til Vestjylland, Realkreditrådet, Redspot ApS, Ring Advocacy ApS, Sagitta ApS, Sammenlutningen af Lokale Radio- og TV-stationer, SE, SEAS-NVE A. M. B. A., SEF Net A/S, Sennheiser Nordic, Skagen Antennelaug, Skagennet, Skynet, SportEventDenmark, SprintLink Danmark ApS, Standlux ApS, Stofa A/S, Talk IP ApS, TDC A/S, Teatret Svalegangen, TEKNIQ, Teleankenævnet, Tele Greenland A/S, Teleklagenævnet, Telekommunikationsindustrien i Danmark TI, Telenor A/S, Telia Danmark A/S, Tellio, Telogic, Teracom, TetraStar A/S, Tivoli, TREFOR A/S, TV 2, TV 2 Regionerne, TV Glad, UNI-C, Universitetsradioen, Unwire, Verdo Tele A/S, Verizon Business Danmark, Vestforsyning Net A/S, Vestjyske Net A/S, Vest Net A/S, Viptel ApS, Waoo!, Wohlfeldt Lydproduktion, Østjysk Energi A/S, Østkraft Net A/S og Zenitel.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	EU-beskyttelsesproceduren kan føre til en stigning i antallet af tilsynssager for Energi-styrelsen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Det ændrede anvendelsesområde for radioudstyre-direktivet fører til, at fastnetterminaludstyr er omfattet af reglerne om apparater i stedet for radioudstyr. Det indebærer en lempelse af byrderne for fabrikanter i forhold til at overholde de konstruktionsmæssige krav.	Importører skal sikre, at fabrikantens navn og kontaktoplysninger m.v. fremgår af apparater og radioudstyr eller af emballage eller medfølgende dokumenter, og importører og distributører skal sikre og kontrollere, at der følger oplysninger om anvendte frekvensbånd og sendeeffekt med radioudstyr. Importører og distributører af apparater og radioudstyr skal desuden sikre, at deres opbevaring og transport af produkterne ikke bringer overensstemmelsen med de væsentlige krav i fare. Radio- og tv-modtagere, der alene modtager lyd- og tv-udsendelser, omfattes af reglerne om radioudstyr, som indeholder skærpede krav til konstruktionen. De løbende efterlevelsomkostninger og omstillingsomkostninger vurderes ikke at overstige 10 mio. kr. på samfundsniveau årligt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Erhvervsdrivende skal ikke længere underrette Energistyrelsen inden salg af radioudstyr, der anvender radiofrekvenser, som ikke er harmoniseret i EU. Kravet om CE-mærke på de ledsagende dokumenter for radioudstyr ophæves.	Fabrikanter og importører skal opbevare EU-overensstemmelseserklæring i 10 år. Fabrikanter af radioudstyr skal i brugsanvisningen indsætte oplysninger om anvendte frekvensbånd og maksimalt udsendt effekt. Importørens navn og kontaktoplysninger skal fremgå af apparatet eller radioudstyret eller af emballagen eller et medfølgende dokument. De ad-

		ministrative byrder vurderes ikke at overstige 4 mio. kr. på samfundsniveau årligt.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF og dele af Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det fremgår af § 2, stk. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at loven finder anvendelse på markedsføring, brug og tilslutning af radioudstyr, teleterminaludstyr, elektriske og elektroniske apparater og faste anlæg, herunder faste telenet.

Det foreslås i *stk. 1*, at lovforslaget finder anvendelse på apparater og radioudstyr, der bringes i omsætning, gøres tilgængelige på markedet samt på apparater, radioudstyr og faste anlæg, som tilsluttes og anvendes af brugere.

Baggrunden for den ændrede ordlyd for lovens anvendelsesområde er, at EMC-direktivet og radioudstyretdirektivet på baggrund af referencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF anvender en ændret terminologi for samlebetegnelsen markedsføring. Der sondres således mellem, at fabrikanter og importører bringer apparater eller radioudstyr i omsætning, og at distributører gør dem tilgængelige på markedet. At bringe i omsætning omhandler den første tilgængeliggørelse af et apparat eller radioudstyr på markedet i EU, jf. definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 3, og at gøre tilgængeligt på markedet omhandler enhver levering af et apparat eller radioudstyr som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i EU, jf. definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 10.

De forskellige erhvervsdrivende, som er en del af et produkts forsyningskæde fra fabrikant til bruger, skal overholde forskellige forpligtelser i forhold til produkterne alt efter, om den pågældende erhvervsdrivende som fabrikant eller importør bringer produktet i omsætning, eller som distributør gør det tilgængeligt på markedet. Disse forpligtelser fremgår af lovforslagets kapitel 2 om apparater og kapitel 4 om radioudstyr.

Det foreslåede *stk. 2* er en ny bestemmelse, som gennemfører radioudstyretdirektivets artikel 1, stk. 4. Det fremgår heraf, at radioudstyr omfattet af radioudstyretdirektivets anvendelsesområde ikke er omfattet af direktiv 2014/35/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet), med undtagelse af de i lavspændingsdirektivet fastsatte mål med hensyn til sikkerhedskrav, idet der dog ikke gælder nogen nedre grænse for spænding. Lavspændingsdirektivet finder anvendelse på elektriske og elektroniske produkter med en spænding på 50-1.000 volt vekselstrøm og 75-1.500 volt jævnstrøm. Dette gælder således ikke for radioudstyr, der typisk fungerer ved en lavere spænding. Sikkerhedskravene, som fremgår af lavspændingsdirektivets artikel 3 og bilag I, gøres til et væsentligt krav for konstruktionen af radioudstyr, jf. radioudstyretdirektivets artikel 3, stk. 1, litra a, og den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 1, nr. 1.

Det følger af dette væsentlige krav, at radioudstyr skal være konstrueret, så det beskytter sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskytter ejendom, herunder sikrer de i lavspændingsdirektivet fastsatte mål med hensyn til sikkerhedskrav, idet der dog ikke gælder nogen nedre grænse for spænding. Radioudstyr skal dermed være i overensstemmelse med de nævnte sikkerhedskrav i lavspændingsdirektivet, selvom radioudstyr fungerer ved lavere spænding, end lavspændingsdirektivets anvendelsesområde omfatter. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 1, nr. 1, hvor dette væsentlige krav til radioudstyretdirektivets konstruktion er omtalt nærmere.

Det foreslåede *stk. 3* er en videreførelse af § 4 a i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter loven ikke finder anvendelse på politiets brug af radioudstyr, teleterminaludstyr, elektriske eller elektroniske apparater og faste anlæg med henblik på at forstyrre eller afbryde radio- og telekommunikation m.v., der sker som led i indgreb foretaget i medfør af retsplejelovens § 791 c. Terminologien i det foreslåede *stk. 3* er dog tilpasset betegnelserne, som anvendes i dette lovforslag. Teleterminaludstyr nævnes ikke konkret, fordi det er omfattet af kategorien apparater, og apparater omfatter elektriske og

elektroniske produkter, jf. definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen giver ifølge bemærkningerne til den gældende lovs § 4 a, jf. Folketingstidende 2005-2006, tillæg A, side 7336, politiet mulighed for at anvende de pågældende produkter for at forstyrre eller afbryde elektroniske kommunikationstjenester, når det sker for at forhindre terroranslag og anden kriminalitet, jf. retsplejelovens § 791 c. Regeringen fremlagde den 16. november 2005 "Regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse" på baggrund af rapporten "Det danske samfunds indsats og beredskab mod terror" udarbejdet af en tværministeriel arbejdsgruppe nedsat af Statsministeriet. Bestemmelsen blev indsat i den gældende lov for at gennemføre handlingsplanens anbefaling 31, hvorved arbejdsgruppen anbefalede, at der blev tilvejebragt den fornødne lovhjemmel til, at politiet i særlige situationer kan anvende udstyr, der kan forstyrre eller afbryde radio- og telekommunikation m.v. Sammen med at indsætte en udtrykkelig hjemmel hertil i retsplejeloven skete dette ved at foretage de fornødne konsekvensændringer af reglerne på radio- og telekommunikationsområdet i form af ændringer af lov om radiofrekvenser, jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 23. juni 2004, og lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 915 af 5. november 2002.

Efter retsplejelovens § 791 c må politiet under visse nærmere fastsatte betingelser forstyrre eller afbryde radio- eller telekommunikation i et område, hvis der er afgørende grunde til det med henblik på at forebygge, at der i det pågældende område vil blive begået en lovovertrædelse, som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller en forsættelig overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 om forbrydelser mod staten eller terrorisme, og som kan medføre fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier.

Der er tale om en fravigelse fra betingelserne for at anvende apparater, faste anlæg og radioudstyr i de foreslåede bestemmelser i §§ 13, 16 og 27 og regler fastsat i medfør heraf. Det betyder, at politiet i de nævnte særlige tilfælde lovligt kan anvende apparater, faste anlæg og radioudstyr, som ikke er korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendt efter hensigten eller i overensstemmelse med de væsentlige krav i de foreslåede bestemmelser i §§ 3, 14 og 17 og regler fastsat i medfør heraf. Politiets anvendelse af apparater, faste anlæg og radioudstyr i andre tilfælde er ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse og skal derfor være i overensstemmelse med dette lovforslags bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslåede stk. 3 dækker de udstyrmæssige aspekter ved at anvende apparater, faste anlæg og radioudstyr og suppleres derfor af § 6, stk. 5, i lov om radiofrekvenser, hvorefter politiet uden at have tilladelse hertil kan anvende radiofrekvenser med henblik på at forstyrre eller afbryde radio-kommunikation m.v. som led i indgreb foretaget i medfør af retsplejelovens § 791 c.

Energistyrelsen kan i medfør af § 2, stk. 2, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold fastsætte regler om, at bestemmelserne i loven eller dele heraf ikke finder anvendelse på visse kategorier af radio- og teleterminaludstyr som følge af undtagelser i EU-lovgivningen. Denne bemyndigelse er udmøntet i bilag 1 i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, som angiver en række kategorier af produkter, som reglerne ikke finder anvendelse på. Det foreslåede *stk. 4* viderefører bemyndigelsen i § 2, stk. 2, i den gældende lov, som udvides til også at omfatte apparater og faste anlæg, da der på samme måde som i radioudstyrsdirektivet findes undtagelser fra EMC-direktivets anvendelsesområde, som skal gennemføres i dansk ret.

Energistyrelsen foreslås bemyndiget til at fastsætte regler om, at lovforslaget eller dele heraf ikke finder anvendelse på visse kategorier af apparater, faste anlæg og radioudstyr, som er specifikt undtaget fra EMC-direktivet eller radioudstyrsdirektivets anvendelsesområder i medfør af henholdsvis EMC-direktivets artikel 2 og radioudstyrsdirektivets bilag 1, jf. artikel 1, stk. 2. For at kunne tage højde for eventuelle ændringer i disse kategorier vil det fremover som i dag være mest hensigtsmæssigt at kunne fastsætte regler herom i bekendtgørelsesform.

Energistyrelsen vil på den baggrund fastsætte nærmere regler om, at bestemmelserne om apparater og radioudstyr, som det er tilfældet i dag, ikke finder anvendelse på produkter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF. Denne forordning sikrer, at apparater og radioudstyr til installation i fly er dækket af samme krav, som gælder i medfør af EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet.

Radioudstyr, der anvendes af radioamatører, som defineret i artikel 1, nr. 56, i det Internationale Radioreglement vedtaget af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) vil, som det er tilfældet i dag, være undtaget fra bestemmelserne om apparater, faste anlæg og radioudstyr under forudsætning af, at udstyret ikke er gjort tilgængeligt på markedet. Denne undtagelse dækker også radioudstyr beregnet til at blive samlet og benyttet af radioamatører, radioudstyr, som er ændret af og beregnet til radioamatører, og radioudstyr, som konstrueres af radioamatører til eksperimentelle og videnskabelige formål i forbindelse med amatørradio.

Radioudstyr i form af maritimt udstyr er omfattet af Rådets direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe og vil blive undtaget fra bestemmelserne i dette lovforslag.

Endvidere vil såkaldte specialkonstruerede evalueringssæt beregnet til professionelle brugere, som udelukkende skal anvendes til forsknings- og udviklingsbrug være undtaget fra bestemmelserne. Evalueringssæt er f.eks. komponenter

og delenheder til apparater, faste anlæg eller radioudstyr til test, evaluering og afprøvning i testlaboratorier i forsknings- eller udviklingssammenhænge. Der er tale om en snæver undtagelse, idet alene et specialbygget evalueringssæt til brug for en professionel brugers anvendelse til forskning eller udvikling, som ikke er gjort tilgængeligt på markedet, er omfattet. Det vil f.eks. sige, at et gør det selv-samlæsæt, som er gjort tilgængeligt på markedet, ikke vil være omfattet af undtagelsen.

Endelig er det hensigten at undtage apparater eller faste anlæg, som efter deres natur ikke kan frembringe eller bidrage til kraftigere elektromagnetisk udstråling end, at radioudstyr, apparater og faste anlæg kan fungere efter hensigten, og hvis funktion ikke i uacceptabel grad forringes af de elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes, når de anvendes efter hensigten. For at de pågældende apparater eller faste anlæg kan undtages, skal begge betingelser være opfyldt. Det er en forudsætning, at apparaterne ikke indeholder aktive elektroniske kredsløb. Eksempler på apparater, der som udgangspunkt er omfattet af undtagelsen, er batterier, højttalere uden forstærkere og lygter.

I medfør af § 2, stk. 2, i den gældende lov kan Energistyrelsen fastsætte regler om, at bestemmelserne i loven eller dele heraf ikke finder anvendelse på visse kategorier af produkter. Denne bemyndigelse er også udmøntet i § 1, stk. 3, i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter reglerne ikke finder anvendelse på forsvarets anvendelse af apparater, faste anlæg og radioudstyr. Det fremgår af bemærkningerne til § 2, stk. 2, i den gældende lov, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 5583, at alene undtagelsesmuligheden vedrørende forsvaret umiddelbart forventedes udnyttet, idet der var tale om en videreførelse af de gældende regler på området, og at Energistyrelsen på et senere tidspunkt kunne fastsætte regler om undtagelser i forhold til øvrige områder, hvis der måtte vise sig behov for det.

Efter det foreslåede *stk. 5* bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte nærmere regler om, at loven ikke finder anvendelse på apparater, faste anlæg og radioudstyr, der udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende forsvaret. Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyrektivet artikel 1, stk. 3, og er i overensstemmelse med pkt. 11 i Rådets afgørelse 255/58 af 15. april 1958, jf. traktatens (TFEU) artikel 346, stk. 1, litra b, og stk. 2, hvorefter den enkelte medlemsstat for så vidt angår elektronisk udstyr til militær brug kan fravige den fællesskabsretlige regulering. Det er en forudsætning, at eventuelle nationale foranstaltninger er proportionale og ikke forringer konkurrencevilkårene inden for det indre marked for produkter, som ikke er bestemt specielt til militære formål. Derfor er det alene produkter, som er udviklet, konstrueret og fremstillet til militære formål og udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende forsvaret, der er omfattet af undtagelsen. Forsvarets anvendelse af radiofrekvenser er som hidtil omfattet af bestemmelserne herom i lov om radiofrekvenser.

Hjemlen til at undtage apparater, faste anlæg og radioudstyr, som udelukkende anvendes i forbindelse med forsvarets aktiviteter vil blive udmøntet i en kommende bekendtgørelse. Erhvervsdrivende kan således f.eks. sælge apparater, faste anlæg eller radioudstyr til forsvaret, selvom de pågældende produkter ikke er i overensstemmelse med dette lovforslag eller regler udstedt i medfør heraf, under forudsætning af, at produkterne er udviklet, konstrueret og fremstillet til militære formål og alene anvendes af forsvaret i forbindelse med dets aktiviteter.

Hvis der viser sig behov for fra lovens anvendelsesområde at undtage radioudstyr, der udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende den offentlige sikkerhed, statens sikkerhed, herunder statens økonomiske stabilitet, hvis der er tale om aktiviteter, der vedrører statslige sikkerhedsanliggender, eller anvendes i forbindelse med statens aktiviteter inden for strafferetsplejen, som det ligeledes fremgår af undtagelsesbestemmelsen i radioudstyrektivet artikel 1, stk. 3, kan Energistyrelsen i medfør af det foreslåede *stk. 6* fastsætte nærmere regler om det.

Efter det foreslåede *stk. 7* bemyndiges Energistyrelsen til på baggrund af forhandling mellem energi-, forsynings- og klimaministeren og vedkommende anden ressortminister at fastsætte regler om, hvordan henholdsvis apparater, faste anlæg eller radioudstyr, som undtages i medfør af de foreslåede bestemmelser i *stk. 5* og *6*, må anvendes. Det kan være relevant at fastsætte tekniske restriktioner for anvendelsen for ikke at forårsage elektromagnetiske forstyrrelser af andre apparater eller forstyrrelser af anden frekvensanvendelse. Hvis der i den forbindelse ønskes anvendt radiofrekvenser, som andre i medfør af lov om radiofrekvenser har fået udstedt tilladelse til at anvende, vil det som udgangspunkt kræve, at der indgås aftaler med den eller de pågældende tilladelsesindehavere herom.

Til § 2

Med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF er der indført klare definitioner af en række grundlæggende begreber. Disse definitioner er indført i EMC-direktivet og radioudstyrektivet og foreslås derfor gennemført i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Definitionen af apparat i det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, følger af EMC-direktivet artikel 3, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, og er en videreførelse af definitionen af elektriske og elektroniske apparater i § 2 a, stk. 3, i den gældende lov, idet betegnelsen elektriske og elektroniske apparater dog ikke videreføres i lovforslaget.

Ved et apparat i det foreslåede *litra a* forstås et færdigproduceret elektrisk eller elektronisk produkt eller en kombination af sådanne produkter, som gøres tilgængeligt på markedet som en funktionel enhed, der er beregnet til brugeren, og

som kan tænkes at fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller hvis funktion kan tænkes at blive påvirket af sådanne forstyrrelser.

En bruger forstås i denne sammenhæng som enhver fysisk eller juridisk person og er både erhvervsmæssige brugere og forbrugere. En bruger forventes som udgangspunkt ikke at have særlige forkundskaber i forhold til elektromagnetiske forhold.

For at være omfattet af definitionen i det foreslåede stk. 1, nr. 1, skal et apparat kunne tænkes at fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller dets funktion skal kunne tænkes at blive påvirket af sådanne forstyrrelser. Et apparat, som efter sin natur ikke kan frembringe eller bidrage til kraftigere elektromagnetisk udstråling, end at radioudstyr, apparater og faste anlæg kan fungere efter hensigten, og hvis funktion ikke i uacceptabel grad forringes af de elektromagnetiske forstyrrelser, der normalt opstår, når det anvendes efter hensigten, vil således ikke være omfattet af definitionen.

Begrebet apparat skal forstås meget bredt, og der kan derfor ikke gives en udtømmende opregning af, hvad der er omfattet heraf. Størrelsen eller formålet med apparatet er ikke afgørende for, om det er omfattet af dette lovforslags bestemmelser eller regler fastsat i medfør heraf. Det afgørende er som nævnt ovenfor, om apparatet kan fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller om dets funktion kan blive påvirket heraf.

Apparater kan opdeles i to hovedkategorier.

Den ene kategori er elektriske produkter. Elektriske produkter fungerer ved hjælp af elektricitet, men de indeholder ikke elektroniske kredsløb. Eksempler på elektriske produkter er hårtørrere, elkedler eller barbermaskiner. Antallet af rent elektriske produkter på markedet er faldende, idet flere og flere apparater indeholder elektroniske kredsløb.

Den anden kategori er elektroniske produkter. Elektroniske produkter indeholder et eller flere elektroniske kredsløb. Et elektronisk kredsløb er en samling elektroniske komponenter, der omformer indkommende signaler og udfører en funktion. Eksempler på elektroniske produkter er computere uden indbyggede komponenter til trådløs kommunikation, mp3-afspillere og mikrobølgeovne.

Det fremgår af det foreslåede *litra b*, at apparater også er komponenter og delmontager beregnet til at blive indbygget i et apparat af brugeren, og som kan tænkes at fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller hvis funktion kan tænkes at blive påvirket af sådanne forstyrrelser.

Det fremgår endelig af det foreslåede *litra c*, at apparater ligeledes er mobile anlæg i form af en kombination af apparater og eventuelt andre anordninger, som er beregnet til at blive flyttet og anvendt på en række forskellige steder.

Definitionen af en bemyndiget repræsentant i det foreslåede *nr. 2* er ny og følger af definitionen i EMC-direktivets arti-

kel 3, stk. 1, nr. 12, og radioudstyretdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 13.

En bemyndiget repræsentant kan være enhver fysisk eller juridisk person, som er udpeget ved en skriftlig fuldmagt fra en fabrikant til at handle på dennes vegne og varetage specifikke opgaver.

Uanset om en fabrikant er etableret i eller uden for EU, kan fabrikanten udpege en bemyndiget repræsentant til at handle på sine vegne. Den bemyndigede repræsentant skal være etableret inden for EU. Udpegningen af den bemyndigede repræsentant skal ske ved en skriftlig fuldmagt for at skabe fuld klarhed over bemyndigelsens indhold og dens rammer. De opgaver, som kan overlades til en repræsentant, er af administrativ karakter, som det fremgår af de foreslåede bestemmelser i §§ 7 og 21

Definitionen af at bringe i omsætning i det foreslåede *nr. 3* er ny og følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 10, og radioudstyretdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 10.

Et apparat eller radioudstyr bringes i omsætning, når det for første gang gøres tilgængeligt på markedet i Den Europæiske Union. Når apparater og radioudstyr bringes i omsætning i Danmark, skal de være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette lovforslag. Det er udelukkende fabrikanter eller importører, som kan bringe apparater eller radioudstyr i omsætning. En fabrikants eller importørs salg direkte til en bruger anses også som at bringe det pågældende apparat eller radioudstyr i omsætning. Når en fabrikant eller en importør for første gang leverer et apparat eller radioudstyr til en distributør eller en bruger, betegnes denne aktivitet som at bringe i omsætning. Enhver efterfølgende levering, f.eks. fra distributør til distributør eller fra distributør til bruger, er tilgængeliggørelse på markedet, jf. den foreslåede definition i nr. 10. Som tilgængeliggørelse på markedet relaterer begrebet at bringe i omsætning til hvert enkelt produkt og ikke til en model eller produkttype, eller hvorvidt apparatet eller radioudstyret blev fremstillet for sig selv eller som led i en serie.

I den gældende lov anvendes markedsføring som samlebetegnelse. Ved markedsføring forstås ifølge § 2 e i den gældende lov tilrådsstilling af radioudstyr, teleterminaludstyr, elektriske og elektroniske apparater og faste anlæg mod betaling eller gratis med henblik på distribution eller brug, og i stedet for markedsføring anvendes i dette lovforslag henholdsvis at bringe i omsætning og at gøre tilgængeligt på markedet. Baggrunden for, at betegnelsen at bringe et apparat eller radioudstyr i omsætning anvendes i dette lovforslag i stedet for begrebet at markedsføre apparatet eller radioudstyret, er, at EMC-direktivet og radioudstyretdirektivet på baggrund af referencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF anvender en ændret terminologi. Der sondres i lovforslaget mellem, at fabri-

kanter og importører bringer apparater og radioudstyr i omsætning, hvilket vil sige den første tilgængeliggørelse af et apparat eller radioudstyr på markedet i EU, og at distributører gør apparater og radioudstyr tilgængelige på markedet, hvilket omfatter enhver efterfølgende levering af et apparat eller radioudstyr som led i erhvervsvirksomhed med eller uden vederlag med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i EU.

Definitionen af CE-mærkning i det foreslåede *nr. 4* er ny og følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 25, og radioudstyretdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 26.

CE-mærkning er en indikator for et apparat eller radioudstyretds overholdelse af EU-lovgivningen. Når en fabrikant CE-mærker et apparat eller radioudstyr, erklærer den pågældende på eget ansvar, at dette er i overensstemmelse med alle relevante krav og garanterer, at apparatet eller radioudstyret må sælges i hele det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).

CE-mærket angiver, at apparatet eller radioudstyret er blevet overensstemmelsesvurderet, inden det er sendt på markedet og opfylder kravene for at blive bragt i omsætning. Det betyder, at fabrikanten har sikret sig, at apparatet eller radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav, eventuelt ved at det er blevet undersøgt og godkendt af et bemyndiget organ til vurdering af overensstemmelse.

Definitionen af en distributør i det foreslåede *nr. 5* er ny og følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 14, og radioudstyretdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 15.

I den gældende lov anvendes begrebet den ansvarlige for markedsføringen. Dette begreb omfatter andre erhvervsdrivende end fabrikanten, som stiller radioudstyr, apparater og faste anlæg til rådighed mod betaling eller gratis med henblik på distribution eller forbrug, jf. definitionen af markedsføring den gældende lovs § 2 e. Baggrunden for, at betegnelsen den ansvarlige for markedsføringen i dette lovforslag ændres til distributør, er, at referencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF anvender en ændret systematik, der skelner mellem fabrikanter, importører og distributører. Dermed bliver forpligtelserne for disse erhvervsdrivende mere klare, og det muliggør en yderligere graduering i deres ansvar i forhold til produkterne.

En distributør er enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, som ikke er fabrikant eller importør, og som gør et apparat eller radioudstyr tilgængeligt på markedet. En distributør erhverver et apparat eller radioudstyr, som er bragt i omsætning af en fabrikant eller en importør eller er gjort tilgængeligt på markedet af en anden distributør, til brug for videre distribution til en anden distributør eller levering til en bruger.

En erhvervsdrivende er f.eks. distributør, hvis den pågældende i Danmark eller et andet EU-land køber færdigfrem-

stillede apparater eller radioudstyr, som den pågældende sælger videre til andre distributører eller til brugere. Hvis den erhvervsdrivende derimod køber apparater eller radioudstyr uden for EU, som vedkommende sælger videre på EU-markedet, anses den erhvervsdrivende som importør uanset, om den erhvervsdrivende f.eks. selv sælger apparaterne eller radioudstyret direkte til brugere i Danmark.

Definitionen af elektromagnetisk kompatibilitet i det foreslåede *nr. 6* er ny og følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 4.

Elektromagnetisk kompatibilitet er en betegnelse for et apparats, fast anlægs eller radioudstyretds evne til at fungere tilfredsstillende i forhold til alle de elektromagnetiske fænomener, som kan konstateres på en given lokalitet, uden at frembringe elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forringe andre apparaters, faste anlægs eller radioudstyretds funktion. Et produkts elektromagnetiske kompatibilitet kan påvises af en fabrikant gennem at foretage en vurdering af produktets overensstemmelse med de væsentlige krav.

Definitionen af en erhvervsdrivende i det foreslåede *nr. 7* er ny og følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 15, og radioudstyretdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 16.

Erhvervsdrivende er en samlebetegnelse for fabrikant, bemyndiget repræsentant, importør og distributør.

Definitionen af en fabrikant i det foreslåede *nr. 8* er ny og følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 11, og radioudstyretdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 12.

En erhvervsdrivende, hvad enten der er tale om en fysisk eller juridisk person, er fabrikant, hvis den pågældende fremstiller eller får fremstillet apparater, faste anlæg eller radioudstyr uanset, om dette sker i Danmark, i et andet EU-land eller i et land uden for EU, og sælger disse under eget navn eller varemærke.

Når en fabrikant bringer et apparat eller radioudstyr i omsætning på EU-markedet, herunder i Danmark, har fabrikanten samme forpligtelser efter lovforslaget uanset, om fabrikanten er etableret inden for eller uden for EU, eller om fremstillingen er foregået inden for eller uden for EU. Fabrikanter er ansvarlige for, at deres apparater, faste anlæg eller radioudstyr er konstrueret på en sådan måde, at de er i overensstemmelse med reglerne.

Importører og distributører af apparater og radioudstyr kan under visse betingelser anses som fabrikanter, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 12 og 26. En importør eller distributør anses som fabrikant, hvis den pågældende bringer en fabrikants apparat eller radioudstyr i omsætning eller gør det tilgængeligt på markedet under sit eget navn eller varemærke. En importør eller distributør anses også som fabrikant, hvis den pågældende ændrer et apparat eller radioudstyr, der er bragt i omsætning, på en sådan måde, at der er tale om et andet produkt, og det derfor er relevant på ny at vurdere, om

apparatet eller radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Definitionen af fast anlæg i det foreslåede *nr. 9* følger af EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 3. Den foreslåede definition er en videreførelse af definitionen i § 2 a, stk. 4, i den gældende lov.

Et fast anlæg er en kombination af forskellige apparater og eventuelt andre anordninger, der er samlet, installeret og beregnet til at blive anvendt permanent på et forudbestemt sted. Det vil sige, at der normalt er tale om en tilpasset installation eller et maskinanlæg i form af en kombination af forskellige apparater og eventuelt andre anordninger, der er samlet, installeret og beregnet til at blive anvendt permanent på det pågældende sted.

Eksempler på faste anlæg er malkeanlæg, industrielle fryseanlæg og stationære maskiner som produktionsanlæg og pakkeanlæg samt faste elektroniske kommunikationsnet og fællesantenneanlæg.

Definitionen af at gøre tilgængeligt på markedet i det foreslåede *nr. 10* er ny og følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 9, og radioudstyretdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 9.

At gøre et produkt tilgængeligt på markedet omfatter enhver levering, herunder til en anden erhvervsdrivende, af et apparat eller radioudstyr med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i EU som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag. En sådan levering omfatter ethvert tilbud vedrørende distribution, forbrug eller anvendelse i EU, der kan resultere i faktisk levering. Det vil f.eks. sige en reklame eller annoncering. Levering af produkter til videre distribution, indarbejdelse i en færdigvare, yderligere forarbejdning eller raffinering med henblik på udførsel af færdigvaren til et tredjeland betragtes ikke som tilgængeliggørelse på markedet af et apparat eller radioudstyr. Erhvervsvirksomhed er levering af varer i en erhvervsmæssig sammenhæng. Det er ikke afgørende, om den erhvervsdrivende leverer et apparat eller radioudstyr mod vederlag, idet også en vederlagsfri levering anses som tilgængeliggørelse på markedet. At tilgængeliggøre relaterer sig til hvert enkelt apparat eller radioudstyr og ikke til en model eller produkttype, eller hvorvidt apparatet eller radioudstyret blev fremstillet for sig selv eller som led i en produktionsserie.

I den gældende lov anvendes markedsføring som samlebetegnelse. Ved markedsføring forstås ifølge § 2 e i den gældende lov tilrådighedsstillelse af radioudstyr, teleterminaludstyr, elektriske og elektroniske apparater og faste anlæg mod betaling eller gratis med henblik på distribution eller brug, og i stedet for markedsføring anvendes i dette lovforslag henholdsvis at bringe i omsætning og at gøre tilgængeligt på markedet. Baggrunden for, at betegnelsen at gøre et apparat eller radioudstyr tilgængeligt på markedet anvendes i dette lovforslag i stedet for begrebet at markedsføre apparatet eller radioudstyret er, at EMC-direktivet og radioud-

styretdirektivet på baggrund af referencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF anvender en ændret terminologi. Der sondres i lovforslaget mellem, at fabrikanter og importører bringer apparater og radioudstyr i omsætning, hvilket vil sige den første tilgængeliggørelse af et apparat eller radioudstyr på markedet i EU, og at distributører gør apparater og radioudstyr tilgængelige på markedet, hvilket omfatter enhver efterfølgende levering af et apparat eller radioudstyr som led i erhvervsvirksomhed med eller uden vederlag med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i EU.

Definitionen af en harmoniseret standard i det foreslåede *nr. 11* følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 17, og radioudstyretdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 18.

I § 2 b i den gældende lov er en harmoniseret standard defineret som en teknisk specifikation vedtaget af et anerkendt europæisk standardiseringsorgan efter mandat fra Europa-Kommissionen i overensstemmelse med procedurerne i direktiv 98/34/EF med henblik på fastsættelse af et europæisk krav. Denne definition ændres som følge af, at harmoniserede standarder nu fastsættes på grundlag af en anmodning fra Europa-Kommissionen med henblik på gennemførelse af EU-harmoniseringslovgivning, jf. artikel 2, nr. 1, litra c, i forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF.

En harmoniseret standard er en teknisk beskrivelse af, hvilke tekniske krav et produkt skal overholde for at være i overensstemmelse med kravene til produktets konstruktion, vedtaget af et europæisk standardiseringsorgan på mandat fra Europa-Kommissionen med henblik på at gennemføre EU-harmoniseringslovgivning, og hvis referencer er offentliggjort i EU-Tidende. De europæiske standardiseringsorganisationer er Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektronisk Standardisering (CENELEC), samt Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI).

En mindre kompleks måde for en fabrikant at vurdere, om et apparat, fast anlæg eller radioudstyr er i overensstemmelse med de væsentlige krav, er, at benytte en eller flere harmoniserede standarder, som dækker det pågældende produkt, og foretage de i den harmoniserede standard beskrevne prøvninger og vurderinger. Det er ikke obligatorisk for fabrikanter at anvende harmoniserede standarder. Hvis produktet overholder kravene i alle relevante harmoniserede standarder, giver det en umiddelbart formodning for, at dette er i overensstemmelse med de væsentlige krav eller de dele heraf, som standarderne dækker. Fabrikanten bærer dog sta-

dig ansvaret for, at dette i praksis også viser sig at være tilfældet.

Definitionen af immunitet i det foreslåede *nr. 12* er ny og følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 6.

Immunitet betegner et apparats, fast anlægs eller radioudstyrers evne til at fungere efter hensigten, uden at dets funktion forringes af en elektromagnetisk forstyrrelse.

Definitionen af en importør i det foreslåede *nr. 13* følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 13, og radioudstyrersdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 14.

I den gældende lov anvendes begrebet den ansvarlige for markedsføringen. Dette begreb omfatter andre erhvervsdrivende end fabrikanten, som stiller radioudstyr, apparater og faste anlæg til rådighed mod betaling eller gratis med henblik på distribution eller forbrug, jf. definitionen af markedsføring i den gældende lovs § 2 e. Baggrunden for, at betegnelsen den ansvarlige for markedsføringen i dette lovforslag ændres til importør er, at referencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF anvender en ændret systematik, der skelner mellem fabrikanter, importører og distributører. Dermed bliver forpligtelserne for disse erhvervsdrivende mere klare og det muliggør en yderligere graduering i deres ansvar i forhold til produkterne.

En importør er enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som bringer et apparat eller radioudstyr fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet. Importøren har en særlig rolle i forhold til at sikre, at det apparat eller radioudstyr fra et tredjeland, den pågældende bringer i omsætning på EU-markedet, opfylder kravene, og at der ikke bringes apparater eller radioudstyr i omsætning, som udgør en risiko eller ikke opfylder kravene i øvrigt.

Definitionen af at kalde tilbage i det foreslåede *nr. 14* er ny og følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 22, og radioudstyrersdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 23.

Tilbagekaldelse er enhver foranstaltning, der har til formål at opnå, at et apparat eller radioudstyr, der allerede er gjort tilgængeligt for brugeren, returneres til den pågældende erhvervsdrivende, som tilbagekalder produktet.

Definitionen af radiofrekvenser i det foreslåede *nr. 15* er ny og følger af definitionen i radioudstyrersdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 4, og svarer til definitionen af heraf i § 1, stk. 3, i lov om radiofrekvenser.

Radiofrekvenser er elektromagnetiske bølger i frekvensområdet op til 3.000 GHz, som udbredes i rummet uden kunstig afskærmning. Ved kunstig afskærmning menes kunstig retningsstyring. Kunstig afskærmning kan være kabler, som radiofrekvenserne transporteres igennem. At loven kun regulerer radiofrekvenser uden kunstig afskærmning betyder, at

lovforslaget ikke gælder radiofrekvenser, som transporteres i ledninger, kabler og apparater m.v. Det betyder, at frekvensanvendelsen i f.eks. et kabel-tv-anlægs kabler ikke i medfør af lovforslaget beskyttes mod forstyrrelser fra en ikke-afskærmet anvendelse af radiofrekvenser uden for anlægget, som skyldes, at kabel-tv-anlægget ikke er tilstrækkeligt afskærmet mod udefrakommende forstyrrelser.

Definitionen af radiokommunikation i det foreslåede *nr. 16* er ny og følger af definitionen i radioudstyrersdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 2.

Radiokommunikation er overførsel af information ved hjælp af radiofrekvenser. Det kan bl.a. anvendes til udsendelse af lyd- (radiofoni) og tv-udsendelser, mobiltelefoni, datatransmission, trådløse lokalnet og internetforbindelser samt telekonferencer, personsøgessystemer og navigation.

Definitionen af radioudstyr i det foreslåede *nr. 17* følger af definitionen i radioudstyrersdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 1.

Radioudstyr defineres i § 2 a, stk. 1, i den gældende lov som et produkt eller en relevant komponent heri til kommunikation ved hjælp af udsendelse eller modtagelse af radiobølger.

Radioudstyr er et elektrisk eller elektronisk produkt, som tilsigtet udsender eller modtager radiofrekvenser eller begge dele med henblik på radiokommunikation eller radiostedbestemmelse eller begge dele, eller et elektrisk eller elektronisk produkt, som skal suppleres med ekstraudstyr, f.eks. en antenne, for tilsigtet at udsende eller modtage radiofrekvenser eller begge dele med henblik på radiokommunikation eller radiostedbestemmelse eller begge dele.

Radiostedbestemmelse er bestemmelse af en genstands position, hastighed og/eller andre egenskaber eller indhentning af oplysninger om disse parametre ved hjælp af radiofrekvensers udbredelseegenskaber. Et eksempel på radioudstyr, som tilsigtet modtager radiofrekvenser med henblik på radiostedbestemmelse, er en GPS-enhed.

Eksempler på radioudstyr er mobiltelefoner, radio- og tv-apparater samt trådløse mikrofoner. Disse produkter indeholder radiosendere og/eller -modtagere og udsender eller modtager tilsigtet radiofrekvenser. Modtageren i et tv-apparat er en radiomodtager, hvis f.eks. tv-signalet fremføres til tv'et gennem et antennekabel fra en tilsluttet inden- eller uden-dørs antenne. Et tv-apparat vil ligeledes være radioudstyr, hvis det er forsynet med sender og modtager, så det kan anvende et trådløst net (wi-fi).

Til forskel fra det gældende radio- og teleterminaludstyrsdirektiv 1999/5/EF og § 1, stk. 2, jf. bilag 1, i den gældende bekendtgørelse nr. 27 af 10. januar 2007 om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold er radio- og tv-apparater, som alene indeholder modtageudstyr, omfattet af radioudstyrersdirektivet og dermed bestemmelserne om radioudstyr i dette lovforslag og regler fastsat i medfør heraf. Lovforslagets bestemmelser om radioudstyr finder til forskel fra de gældende regler også anvendelse på radioudstyr, som

anvender radiofrekvenser under 9 kHz, jf. definitionen af radiofrekvenser i det foreslåede stk. 1, nr. 15.

Ligeledes til forskel fra det gældende radio- og teleterminaludstyrsdirektiv er teleterminaludstyr ikke omfattet af radioudstyrsdirektivet, der udelukkende omfatter radioudstyr. Det fremgår af radioudstyrsdirektivets betragtning 4, at radioudstyrsdirektivet ikke finder anvendelse på fastnetterminaludstyr, hvorved forstås teleterminaludstyr, idet de krav til teleterminaludstyrs konstruktion, som er fastsat i det gældende radio- og teleterminaludstyrsdirektiv er tilstrækkeligt dækket af EMC-direktivet. Fastnetterminaludstyr vil derfor være omfattet af bestemmelserne om apparater i dette lovforslag fra den 13. juni 2016, når bestemmelserne om teleterminaludstyr i den gældende lov ophæves.

Definitionen af risiko i det foreslåede *nr. 18, litra a*, er ny og fastlægger risikobegrebet i forhold til apparater.

Det sker på baggrund af en vurdering af, hvilke beskyttelseshensyn og bredere samfundsinteresser der søges varetaget ved bestemmelserne om apparater. Manglende overholdelse af disse bestemmelser udgør derfor en risiko for disse beskyttelseshensyn og samfundsinteresser. Dette har tæt sammenhæng med den risikovurdering i forhold til manglende overensstemmelse med kravene, som fabrikanter skal foretage, når de, inden de bringer apparater i omsætning, gennemfører en vurdering af apparaternes overensstemmelse med de væsentlige krav, og dokumenterer i den tekniske dokumentation, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 5, nr. 2.

I de væsentlige krav til apparaters konstruktion i EMC-direktivet indgår der ikke beskyttelseshensyn vedrørende f.eks. sundhed og sikkerhed. For apparater er der derfor som i dag ikke fastsat sådanne beskyttelseshensyn i de væsentlige krav til apparaters konstruktion i den foreslåede bestemmelse i § 3. I de væsentlige krav til apparater er der derimod angivet en bredere samfundsinteresse i form af at sikre elektromagnetisk kompatibilitet forstået som apparatets evne til at fungere tilfredsstillende i forhold til alle de elektromagnetiske fænomener, som kan konstateres på en given lokalitet, og at de ikke frembringer elektromagnetiske forstyrrelser, som forårsager, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyrs ikke kan fungere efter hensigten. Det vil sige, at et apparat skal fungere i overensstemmelse med sit formål i forhold til de elektromagnetiske påvirkninger i det elektromagnetiske miljø, hvor det anvendes.

Disse kriterier, der følger af de væsentlige krav for apparater, er derfor afgørende for vurderingen af, om apparater udgør en risiko i forhold til de samfundsinteresser, som EMC-reglerne tilsigter at beskytte. Apparater skal have et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet, og det tilladelige niveau af risiko ved et apparat fastlægges med udgangspunkt i de væsentlige krav.

Definitionen af risiko i det foreslåede *nr. 18, litra b*, er ny og fastlægger risikobegrebet i forhold til radioudstyr.

Det sker på baggrund af en vurdering af, hvilke beskyttelseshensyn og bredere samfundsinteresser, der søges varetaget ved bestemmelserne om radioudstyr. Manglende overholdelse af disse bestemmelser udgør derfor en risiko for disse beskyttelseshensyn og samfundsinteresser. Dette har tæt sammenhæng med den risikovurdering i forhold til overensstemmelse med kravene, som fabrikanter skal foretage, når de, inden de bringer radioudstyr i omsætning, gennemfører en vurdering af radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav, og dokumenterer i den tekniske dokumentation, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 6, nr. 2.

For radioudstyr er der gennem de væsentlige krav til radioudstyrs konstruktion fastsat beskyttelseshensyn, der tilsigter, at radioudstyr skal overholde et højt beskyttelsesniveau for sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelse af ejendom. I den forbindelse gælder sikkerhedskravene i lavspændingsdirektivet, dog uden nedre grænse for spænding, som nærmere beskrevet i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 1, nr. 1, og eventuelle specifikke væsentlige krav, som måtte blive fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 2.

De væsentlige krav for radioudstyr omfatter også bredere samfundsinteresser. Radioudstyr skal være i overensstemmelse med kravene til elektromagnetisk kompatibilitet for apparater, som er fastsat i den foreslåede bestemmelse i § 3. Derudover skal radioudstyr være konstrueret sådan, at det både anvender radiofrekvenser på en effektiv måde, så uacceptable forstyrrelser undgås, og understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser ved, at radioudstyret er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse, jf. beskrivelsen heraf i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 1, nr. 2 og 3, og eventuelle specifikke væsentlige krav, som måtte blive fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 2.

Disse kriterier, der følger af de væsentlige krav for radioudstyr, er derfor afgørende for vurderingen af, om radioudstyr udgør en risiko i forhold til de beskyttelseshensyn og samfundsinteresser, som bestemmelserne om radioudstyr tilsigter at beskytte. Det tilladelige niveau af risiko ved radioudstyr fastlægges med udgangspunkt i de væsentlige krav.

Definitionen af at trække tilbage fra markedet i det foreslåede *nr. 19* er ny og følger af definitionen i EMC-direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 23, og radioudstyrsdirektivets artikel 2, stk. 1, nr. 24.

At trække tilbage fra markedet er enhver foranstaltning, der har til formål at forhindre, at et apparat eller radioudstyr i forsyningskæden gøres tilgængeligt på markedet.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte regler om, at visse kategorier af apparater anses som radioudstyr, jf. det foreslåede stk. 1, nr. 3, når Europa-Kommissionen har truffet afgørelse om det.

Det foreslåede stk. 2 er nyt og følger af radioudstyrdirektivets artikel 2, stk. 2, hvorefter Europa-Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at afgøre, om visse kategorier af apparater opfylder definitionen af radioudstyr. Hvis Europa-Kommissionen træffer sådanne afgørelser, vil Energistyrelsen udnytte bemyndigelsen i det foreslåede stk. 2 til at fastsætte regler om det i overensstemmelse med Europa-Kommissionens afgørelse.

Til § 3

Ifølge § 5, stk. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold skal elektriske og elektroniske apparater være konstrueret således, at de ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at radioudstyr, apparater og faste anlæg kan fungere i overensstemmelse med deres formål, og at de har den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med deres tilsigtede brug, og som gør, at deres funktion ikke forringes i uacceptabel grad.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 er en videreførelse af § 5, stk. 1, i den gældende lov og gennemfører EMC-direktivets artikel 6, jf. bilag I, punkt 1, der fastlægger, hvordan apparater skal være konstrueret. Det er de såkaldte væsentlige krav, som fabrikanter skal sikre, at deres apparater er i overensstemmelse med, når apparaterne bringes i omsætning.

Det fremgår af den foreslåede definition af apparat i § 2, stk. 1, nr. 1, at et apparat er et færdigproduceret elektrisk eller elektronisk produkt eller en kombination af sådanne produkter, som gøres tilgængeligt på markedet som en funktionel enhed, der er beregnet til brugeren, og som kan tænkes at fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller hvis funktion kan tænkes at blive påvirket af sådanne forstyrrelser, komponenter eller delmontager beregnet til at blive indbygget i et apparat af brugeren eller mobile anlæg i form af en kombination af apparater og eventuelle andre anordninger, som er beregnet til at blive flyttet og anvendt på forskellige steder. Apparater i dette lovforslag er således en samlebetegnelse for begrebet elektriske og elektroniske produkter, som anvendes i den gældende lov, og der er alene tale om en sproglig ændring af betegnelsen.

Teleterminaludstyr er omfattet af det gældende radio- og teleterminaludstyrdirektiv 1999/5/EF. Det ændrede anvendelsesområde for radioudstyrdirektivet, som afløser radio- og teleterminaludstyrdirektivet, fører til, at teleterminaludstyr i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, som f.eks. omfatter fastnetterminaludstyr som fastnettelefoner og internetmodemmer, ikke vil være omfattet af reglerne om radioudstyr, men i stedet af reglerne om apparater i EMC-direktivet. Dette vil være tilfældet fra den 13. juni 2016, hvor radioudstyrdirektivet gennemføres, og bestemmelserne om teleterminaludstyr i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold ophæves, idet det gældende radio- og teleterminaludstyrdirektiv ophæves. Radioudstyrdirektivet

og dermed de foreslåede bestemmelser om radioudstyr i nærværende lovforslag omhandler alene radioudstyr. Teleterminaludstyr vil derfor fra den 13. juni 2016 være omfattet af de foreslåede bestemmelser om apparater i dette lovforslag.

De væsentlige krav for apparater er af teknisk karakter og er fastsat for, at apparater kan fungere tilfredsstillende i de omgivelser, hvor de anvendes. De væsentlige krav består i, at apparater skal være konstrueret, så de ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr kan fungere efter hensigten, og at de har den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med deres tilsigtede anvendelse, så de kan anvendes i overensstemmelse med deres formål. En elektromagnetisk forstyrrelse er et elektromagnetisk fænomen, der kan forringe f.eks. et apparats funktion. En elektromagnetisk forstyrrelse kan være elektromagnetisk støj eller et uønsket signal.

De væsentlige krav foreskriver ikke en bestemt fremgangsmåde, en fabrikant skal anvende, eller specifikke tekniske krav til, hvordan apparater skal være udformet og fremstillet, men opstiller i stedet kravene til resultatet af fremstillingsprocessen. Når fabrikanter udformer og fremstiller apparater, kan de tilpasse udformningen og fremstillingen af deres apparater ved at tage hensyn til den nyeste udvikling og viden på området. Slutresultatet skal være, at apparaterne ikke forårsager elektromagnetiske forstyrrelser og har den fornødne immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser og dermed er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Overholdelse af væsentlige krav fastsat på baggrund af harmoniseringslovgivning fra EU skal sikre et højt niveau for beskyttelse af samfundsinteresser som sundhed og sikkerhed samt forbruger- og miljøbeskyttelse og fair konkurrencebetingelser mellem de erhvervsdrivende på tværs af det indre marked. EMC-direktivet indeholder ingen krav til apparater i relation til sikkerhed. Apparater er derfor for så vidt angår krav til sikkerheden for brugerne omfattet af produktsikkerhedslovgivningen, herunder direktiv 2014/35/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet) for apparater med spænding på 50-1.000 volt vekselstrøm og 75-1.500 volt jævnstrøm, og de generelle regler i lov om produktsikkerhed med senere ændringer for apparater med en lavere spænding end de ovenfor angivne. Lavspændingsdirektivet skal gennemføres i dansk ret den 20. april 2016, og der vil i medfør af lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel (elsikkerhedsloven) blive udstedt regler til gennemførelse af direktivet.

Til § 4

Det følger af § 6 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at fabrikanten ved

markedsføring af et apparat skal sikre, at der for apparatet foreligger en erklæring om, at det er i overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5, at der medfølger oplysninger om, til hvilken brug apparatet er bestemt, herunder hvor det må tages i brug, samt at apparatet er forsynet med CE-mærke og eventuel anden mærkning. Det følger endvidere af § 3 i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at fabrikanter af apparater skal sikre, at der er foretaget en vurdering af apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav i den gældende lovs § 5, at vurderingen er dokumenteret i den tekniske dokumentation, at der er udarbejdet en erklæring om apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav, at apparatet eller dets emballage er forsynet med CE-mærke og eventuel anden mærkning, samt at der medfølger brugsanvisning og øvrige nødvendige oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 fastsætter de krav, som en fabrikant af et apparat skal overholde, og som relaterer sig til apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3, når fabrikanten bringer apparatet i omsætning. Baggrunden for, at fabrikanter forpligtelser relaterer sig til, at de bringer et apparat i omsætning, i modsætning til, at de markedsfører et apparat i den gældende lovs § 6, er som nævnt i bemærkningerne til den foreslåede definition af at bringe i omsætning i § 2, stk. 1, nr. 3, at EMC-direktivet på baggrund af referencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF anvender en ændret terminologi i forhold til betegnelsen markedsføring. Der sondres således mellem, at fabrikanter og importører bringer apparater i omsætning, hvilket vil sige den første tilgængeliggørelse af et apparat på markedet i EU, og at distributører gør apparater tilgængelige på markedet, hvilket omfatter enhver levering af et apparat eller radioudstyr som led i erhvervsvirksomhed med eller uden vederlag med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i EU.

De foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 1-4, gennemfører EMC-direktivets artikel 7, stk. 1-4, om fabrikanter forpligtelser.

En erhvervsdrivende anses som fabrikant af et apparat, hvis den pågældende fysiske eller juridiske person konstruerer eller får konstrueret et apparat og sælger dette apparat under eget navn eller varemærke. Det er i den forbindelse uden betydning, om fremstillingen af apparatet sker i Danmark, i en anden EU-medlemsstat eller i et land uden for EU. Når en fabrikant bringer et apparat i omsætning på EU-markedet, herunder i Danmark, har fabrikanten samme forpligtelser efter dette lovforslag uanset, om fabrikanten er etableret inden for eller uden for EU, eller om apparatet er konstrueret og fremstillet inden for eller uden for EU. Fabrikanter er ansvarlige for, at deres apparater er konstrueret på en sådan måde, at de er i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 3. Importører og distributører af apparater kan

under visse betingelser anses som fabrikanter af apparater, jf. den foreslåede bestemmelse i § 12.

Fabrikanter overordnede forpligtelse, når de bringer apparater i omsætning, fremgår af det foreslåede *stk. 1*, hvorefter de skal sikre, at apparaterne er konstrueret i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3. Det følger bl.a. af denne overordnede forpligtelse for fabrikanter, at de skal sikre, at deres produktionsprocesser er indrettet på en sådan måde, at de apparater, som de fremstiller, er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Denne forpligtelse gælder også i dag for fabrikanter i medfør af § 6 i den gældende lov.

Det vil sige, at hvert enkelt apparat, som fabrikanten bringer i omsætning, skal på det pågældende tidspunkt være i overensstemmelse med de aktuelt gældende regler. Det vil derfor være relevant for fabrikanter løbende at tage hensyn til ændringer i apparaternes design eller konstruktion, ligesom ændringer i harmoniserede standarder kan have betydning, navnlig hvor disse ændringer kan have indflydelse på, om apparatet fortsat kan anses for at være i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 3. Ændringerne kan f.eks. gøre det nødvendigt for fabrikanten at gennemføre en ny vurdering af overensstemmelsen med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 3 og opdatere sin EU-overensstemmelseserklæring eller at inddrage et bemyndiget organ med henblik på at vurdere apparatets overensstemmelse.

Inden fabrikanter bringer deres apparater i omsætning, skal de derfor i medfør af det foreslåede *stk. 2* gennemføre eller få gennemført en vurdering af apparatets overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 3 og udarbejde den tekniske dokumentation. Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse, der gør det muligt at vurdere apparatets overensstemmelse med § 3 på baggrund af oplysninger om apparatets konstruktion, de helt eller delvist anvendte harmoniserede standarder eller andre løsninger, der er valgt til at påvise denne overensstemmelse, og resultater af eventuelle konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelser samt prøvningsrapporter.

Når vurderingen af overensstemmelsen er gennemført, skal fabrikanter i medfør af det foreslåede *stk. 3* udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring. En EU-overensstemmelseserklæring er en erklæring, hvorved en fabrikant på baggrund af vurderingen nævnt i den foreslåede bestemmelse i stk. 2 står inde for, at apparatet er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 3. Den tekniske dokumentation for apparatet og EU-overensstemmelseserklæringen, skal fabrikanter som noget nyt opbevare i 10 år efter, at de har bragt apparatet i omsætning. 10 års-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor det sidste eksemplar af produktmodellen blev bragt i omsætning, f.eks. det sidste apparat i en produktionsserie.

I medfør af det foreslåede *stk. 4* skal fabrikanter anbringe et CE-mærke på apparater, der er i overensstemmelse med reglerne, inden fabrikanten bringer apparaterne i omsætning.

CE-mærket angiver, at apparatet opfylder kravene for at blive bragt i omsætning. Det betyder, at fabrikanten har sikret sig, at apparatet er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 3 eventuelt ved, at det er blevet vurderet af et bemyndiget organ udpeget i henhold til regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 31. CE-mærket skal anbringes på apparatet. Hvis dette ikke er muligt på grund af apparatets beskaffenhed, skal CE-mærket anbringes på emballagen og de dokumenter, som følger med apparatet. Det kan f.eks. være, hvor apparatets størrelse eller overflade ikke gør det muligt at anbringe et CE-mærke herpå.

Energistyrelsen foreslås i medfør af *stk. 5* bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for, hvilke procedurer en fabrikant skal gennemføre, og hvilken dokumentation en fabrikant skal udarbejde til brug for vurderingen af apparatets overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 3. De nævnte regler vil gennemføre og blive fastsat inden for rammerne af EMC-direktivets kapitel 3, som omhandler apparaters overensstemmelse med kravene. De foreslåede bestemmelser er en videreførelse af bemyndigelserne til Energistyrelsen i § 6, *stk. 2*, og § 13, *stk. 5*, i den gældende lov.

Energistyrelsen foreslås i medfør af den foreslåede bestemmelse i *nr. 1* bemyndiget til at fastsætte regler om, at apparater, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf, som dækker de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3, formodes at være i overensstemmelse med de væsentlige krav eller de dele heraf, som er omfattet af de pågældende standarder. Disse regler vil gennemføre EMC-direktivets artikel 13.

Harmoniserede standarder er en teknisk beskrivelse af, hvilke tekniske krav et produkt skal overholde for at være i overensstemmelse med kravene til produktets konstruktion, vedtaget af et europæisk standardiseringsorgan på mandat fra Europa-Kommissionen med henblik på at gennemføre EU-harmoniseringslovgivning, og hvis referencer er offentliggjort i EU-Tidende. At benytte en eller flere harmoniserede standarder, der dækker det pågældende apparat, og foretage de i den harmoniserede standard beskrevne prøvninger og vurderinger, er således en mindre kompleks måde for en fabrikant at vurdere, om et apparat er i overensstemmelse med de væsentlige krav for apparatet. Det er ikke obligatorisk for fabrikanter at anvende harmoniserede standarder. Hvis apparatet overholder kravene i alle relevante harmoniserede standarder, som dækker alle relevante forhold ved apparatet, giver det en umiddelbar formodning for, at apparatet er i overensstemmelse med de væsentlige krav eller de dele heraf, som standarderne dækker. Fabrikanten bærer dog stadig ansvaret for, at dette i praksis også viser sig at være tilfældet.

I medfør af den foreslåede bestemmelse i *nr. 2* foreslås Energistyrelsen bemyndiget til at fastsætte regler om, hvilke procedurer en fabrikant skal gennemføre for at vurdere og påvise, at et apparat er i overensstemmelse med kravene i

den foreslåede bestemmelse i § 3. Endvidere foreslås Energistyrelsen bemyndiget til at fastsætte regler om, hvad teknisk dokumentation, jf. det foreslåede *stk. 2*, skal indeholde. De foreslåede regler vil gennemføre EMC-direktivets bilag II og III, jf. EMC-direktivets artikel 14.

Der vil blive fastsat regler om, at fabrikanter af apparater enten kan anvende proceduren intern produktionskontrol eller proceduren EU-typeafprøvning efterfulgt af typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol.

Ved proceduren intern produktionskontrol sikrer og erklærer fabrikanten selv, at apparatet er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 3 efter at have vurderet apparatets elektromagnetiske kompatibilitet, hvilket vil sige dets evne til at fungere tilfredsstillende i forhold til alle elektromagnetiske fænomener uden at frembringe elektromagnetiske forstyrrelser, der forårsager, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr ikke kan fungere efter hensigten. Ved denne vurdering skal fabrikanten tage hensyn til alle tilsigtede driftsforhold og mulige konfigurationer af apparatet. Endvidere skal fabrikanten udarbejde en teknisk dokumentation for apparatet, hvor der gennemføres en vurdering af, om apparatet på baggrund af dets tekniske karakteristika er i overensstemmelse med kravene. Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse af kravene, som apparatet skal være i overensstemmelse med, og i relevant omfang af apparatets konstruktion, fremstilling og brug samt en liste over de harmoniserede standarder, som helt eller delvist er blevet anvendt til at påvise apparatets overensstemmelse med kravene, og resultater af konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelser og prøvningsrapporter.

Ved proceduren EU-typeafprøvning efterfulgt af typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol udarbejder fabrikanten teknisk dokumentation for apparatet, hvor der gennemføres en vurdering af, om apparatet på baggrund af dets tekniske karakteristika er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 3. Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse af kravene, som apparatet skal være i overensstemmelse med, og i relevant omfang af apparatets konstruktion, fremstilling og brug samt en liste over de harmoniserede standarder, som helt eller delvist er blevet anvendt til at påvise apparatets overensstemmelse med kravene, og resultater af konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelser og prøvningsrapporter. Derudover anmoder fabrikanten et bemyndiget organ, jf. den foreslåede bestemmelse i § 31, om at undersøge og vurdere den tekniske konstruktion. Er konstruktionen i overensstemmelse med kravene, udsteder det bemyndigede organ en EU-typeafprøvningsattest. Herefter sikrer fabrikanten i forbindelse med produktionen selv, at apparaterne er i overensstemmelse med typen beskrevet i EU-typeafprøvningsattesten og kravene i den foreslåede bestemmelse i § 3.

Energistyrelsen foreslås i medfør af den foreslåede bestemmelse i *nr. 3* bemyndiget til at fastsætte regler om indholdet af den EU-overensstemmelseserklæring, som fabrikanten skal udarbejde, inden fabrikanten bringer et apparat i om-

sætning, og hvorved fabrikanten indestår for, at apparatet er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3. Energistyrelsen vil fastsætte regler om indholdet af erklæringen, der følger den model for affattelse af EU-overensstemmelseserklæringen, som fremgår af EMC-direktivets bilag IV. Det fremgår heraf, at erklæringen skal indeholde oplysning om, hvilken EU-harmoniseringslovgivning apparatet erklæres i overensstemmelse med, en beskrivelse af det pågældende apparat identificeret ved et produkt-, type-, parti- eller serienummer samt eventuel biliddokumentation, navn og adresse på fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant, henvisninger til anvendte harmoniserede standarder eller andre tekniske specifikationer ved vurderingen af overensstemmelse, et eventuelt i vurderingen inddraget bemyndiget organ samt angivelse af navn, stilling og underskrift af en person, som kan handle på vegne af fabrikanten, og tidspunkt og sted for udstedelsen af erklæringen.

Endelig foreslås Energistyrelsen i medfør af den foreslåede bestemmelse i *nr. 4* bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om CE-mærkningen af apparater. Det fremgår af det foreslåede stk. 4, at fabrikanten skal anbringe CE-mærket på et apparat, som er i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 3, inden fabrikanten bringer apparatet i omsætning. Reglerne vil blive fastsat i overensstemmelse med artikel 30 om generelle principper for CE-mærkning i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93, jf. EMC-direktivets artikel 16, og med EMC-direktivets artikel 17. Af disse bestemmelser følger det, at fabrikanten ved at påsætte et CE-mærke tager det fulde ansvar for, at apparatet er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3, at der ikke må anbringes andre mærker, tegn eller angivelser, som kan virke vildledende i forhold til CE-mærkets form eller betydning, og at CE-mærket skal anbringes synligt, letlæseligt og således, at det ikke kan slettes, på apparatet eller mærkepladen.

Til § 5

Ifølge § 3, nr. 5, i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold skal fabrikanten ved markedsføring af apparater sikre, at apparaterne er ledsaget af en brugsanvisning og øvrige nødvendige oplysninger, som efter bekendtgørelsens bilag 2 omfatter fabrikanten eller den ansvarlige for markedsføringens navn og adresse, apparatets type, parti- eller serienummer eller andre oplysninger, der gør det muligt at identificere apparatet, oplysninger om særlige foranstaltninger, som skal foretages i forbindelse med apparatets samling, installation, vedligeholdelse og anvendelse for at sikre, at det er i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 5 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold. Det følger videre af den gældende bekendtgørelsens bilag 2,

at apparater skal ledsages af en brugsanvisning med de nødvendige oplysninger for, at de kan anvendes efter hensigten. Der er endelig i bekendtgørelsens bilag 2 krav om, at apparater, som ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den gældende lovs § 5, hvis de anvendes i boligområder, skal ledsages af en klar angivelse heraf, herunder på emballagen i nødvendigt omfang.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 fastsætter de yderligere krav, som fabrikanter af apparater skal overholde, og som ikke umiddelbart relaterer sig til selve apparatets konstruktion og dermed overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3. De krav, som stilles til fabrikanter i den forbindelse, fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 4 og regler fastsat i medfør heraf.

Bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 7, stk. 5-7, om fabrikanter forpligtelser og artikel 18 om oplysninger vedrørende anvendelse af apparater.

I medfør af det foreslåede *stk. 1* skal fabrikanter sikre, at der af apparaterne fremgår fabrikanternes navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt en postadresse, hvor de kan kontaktes. Disse oplysninger skal fremgå af emballagen eller et ledsagende dokument, hvis det ikke er muligt at sætte oplysningerne på apparatet på grund af dets beskaffenhed. Det kan f.eks. være, hvor apparatets størrelse eller overflade ikke gør det muligt at anbringe oplysningerne. Fabrikanternes kontaktoplysninger skal angives på et sprog, der er letforståeligt for brugerne og Energistyrelsen. Det vil bl.a. sige, at de skal angives på et sprog, som benytter latinske bogstaver, hvis apparatet bringes i omsætning i Danmark, og således, at postvæsenet vil være i stand til at levere et brev til fabrikanten på baggrund af oplysningerne.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* skal fabrikanter på apparater, som de bringer i omsætning, anbringe type-, parti- eller serienummer eller lignende til identifikation af apparaterne. Hvis dette ikke er muligt på grund af apparatets beskaffenhed, skal disse oplysninger i stedet fremgå af emballagen eller et medfølgende dokument. Det kan f.eks. være, hvor apparatets størrelse eller overflade ikke gør det muligt at anbringe oplysningerne herpå.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* skal fabrikanter sikre, at der med apparatet følger en klar og forståelig brugsanvisning på et sprog, der er letforståeligt for brugere. Sproget skal som udgangspunkt være dansk, men kan f.eks. også være en sammenskrivning af dansk og norsk. En brugsanvisning skal indeholde de oplysninger, som er nødvendige for, at en almindelig bruger uden særlige forkundskaber kan betjene og vedligeholde apparatet, så brugeren kan anvende apparatet efter hensigten. Udgangspunktet er derfor, at brugere på baggrund af brugsanvisningen skal kunne anvende apparatet uden at have behov for yderligere oplysninger. Ved apparater, som ikke er komplekse, kan en brugsanvisning i form af en tegning være tilstrækkelig.

Fabrikanter skal i medfør af det foreslåede *stk. 4* også sikre, at der med apparater følger klare og forståelige oplysninger om eventuelle særlige forhold på et sprog, der er letforståeligt, om, hvordan apparatet skal samles, installeres, vedligeholdes eller anvendes, hvis dette er nødvendigt for, at det vil være i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3, når brugeren anvender det. Enhver foranstaltning, som en bruger skal foretage, skal fremgå af disse oplysninger.

Eksempler på sådanne særlige oplysninger kan være, at der skal sikres jordforbindelse, før et apparat anvendes, eller at der kan være særlige krav til kabler, som skal anvendes til at forbinde apparatet med andre apparater. Oplysningerne kan f.eks. sættes ind i brugsanvisningen. Hvis apparatet sælges i en internetbutik, skal de samme oplysninger, som ville have været tilgængelige for brugere i en fysisk butik, være tilgængelige for brugeren via internetbutikkens hjemmeside. Der gælder en særlig oplysningspligt for fabrikanter af apparater, som ikke vil være i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3, hvis de anvendes i boligområder, fordi de frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser end, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr kan fungere efter hensigten. I boligområder vil apparater normalt skulle anvendes i fysisk nærhed af andre apparater og radioudstyr, hvorfor risikoen for indbyrdes elektromagnetiske forstyrrelser er større. Der skal med apparater, som ikke vil være i overensstemmelse med de væsentlige krav i sådanne situationer, følge klare oplysninger om, at de ikke må anvendes, eller at der skal tages særlige forholdsregler for anvendelsen i sådanne områder afhængig af, hvor alvorlige de elektromagnetiske forstyrrelser må forventes at være. Oplysningerne skal om nødvendigt også angives på emballagen, f.eks. hvis de ikke umiddelbart fremgår, når apparatets emballage ikke er åbnet. Bestemmelsen er relevant i forhold til apparater, der vil frembringe elektromagnetiske forstyrrelser, så andre apparater eller radioudstyr, der normalt anvendes i private hjem, f.eks. radio- eller tv-modtagere, ikke kan fungere efter hensigten. For brugere, der ønsker at købe apparatet i en internetbutik eller via postordre, vil sådanne oplysninger normalt ikke være umiddelbart synlige. I sådanne tilfælde skal oplysningerne være tilgængelige for brugeren i produktbeskrivelsen på hjemmesiden eller i kataloget.

Til § 6

Den foreslåede bestemmelse vedrører fabrikantens forpligtelser i tiden efter, at denne har bragt et apparat i omsætning.

Den foreslåede bestemmelse er ny og gennemfører dele af EMC-direktivets artikel 7, stk. 8, om fabrikantens forpligtelser.

Hvis fabrikanten efter at have bragt et apparat i omsætning finder eller har grund til at tro, at apparatet ikke er i overensstemmelse med kravene, som følger af § 4 og regler fastsat i medfør heraf samt § 5, som relaterer sig til apparatets kon-

struktion eller oplysninger, som skal følge med apparatet, skal fabrikanten i medfør af det foreslåede *stk. 1* straks iværksætte foranstaltninger, der kan bringe apparatet i overensstemmelse med kravene. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bringe apparatet i overensstemmelse med kravene, skal fabrikanten trække apparatet tilbage fra markedet eller kalde det tilbage alt efter, hvad der vil være den nødvendige og tilstrækkelige foranstaltning i forhold til at sikre, at der ikke på markedet findes apparater, som ikke er i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser.

Det foreslåede *stk. 2* vedrører tilfælde, hvor et apparat, som en fabrikant har gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko. Her skal fabrikanten straks underrette Energistyrelsen om risikoen og give styrelsen nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som fabrikanten måtte have iværksat for at fjerne den risiko, som apparatet udgør. Efter den foreslåede bestemmelses ordlyd indtræder pligten for fabrikanten i de tilfælde, hvor fabrikanten har gjort et apparat tilgængeligt på markedet. Det vil sige, at en fabrikant både skal underrette Energistyrelsen, hvis fabrikanten har bragt apparatet i omsætning i Danmark, hvilket vil sige den første tilgængeliggørelse af apparatet på EU-markedet, og hvis fabrikanten har gjort apparatet tilgængeligt på markedet i Danmark, hvilket vil sige, at fabrikanten på et tidspunkt har bragt apparatet i omsætning i et andet EU-medlemsland.

Et apparat udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra a, en risiko, hvis det frembringer så kraftige elektromagnetiske forstyrrelser, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr ikke kan fungere efter hensigten, eller hvis apparatets funktion forringes i uacceptabel grad på grund af elektromagnetiske forstyrrelser, der er forventelige i forbindelse med apparatets tilsigtede anvendelse.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse om en bemyndiget repræsentant for fabrikanten er ny og gennemfører EMC-direktivets artikel 8. I bilag 2, pkt. 2, og bilag 11, litra c, i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold forudsættes det, at en fabrikant kan anvende en bemyndiget repræsentant ved, at den pågældendes navn og adresse i givet fald skal ledsage apparater og fremgå af fabrikantens overensstemmelseserklæring, men forhold vedrørende den bemyndigede repræsentant er ikke specifikt reguleret.

Uanset om en fabrikant er etableret i eller uden for EU, kan fabrikanten i medfør af det foreslåede *stk. 1* udpege en bemyndiget repræsentant til at repræsentere sig og handle på sine vegne. Udpegningen af den bemyndigede repræsentant skal ske ved en skriftlig fuldmagt for at skabe klarhed over bemyndigelsens indhold og dens omfang.

De opgaver, som kan udføres af en bemyndiget repræsentant, er af administrativ karakter, og det fremgår derfor af

det foreslåede *stk. 2*, at bemyndigede repræsentanter ikke kan sikre, at apparater er konstrueret i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 3, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, eller udarbejde den tekniske dokumentation, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 2. Eksempler på administrative opgaver, som en bemyndiget repræsentant kan udføre, er at udarbejde EU-overensstemmelseserklæringen og at påsætte CE-mærke.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3, nr. 1*, at fabrikantens bemyndigelse af repræsentanten som minimum skal sætte repræsentanten i stand til at opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation i 10 år efter, at apparatet er blevet bragt i omsætning, så dokumenterne står til rådighed for Energistyrelsen. 10 års-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor det sidste eksemplar af produktmodellen blev bragt i omsætning, f.eks. det sidste apparat i en produktionsserie.

Derudover skal repræsentanten i medfør af det foreslåede *nr. 2* være i stand til efter anmodning at give Energistyrelsen alle oplysninger og al dokumentation, som er nødvendig for at påvise apparatets overensstemmelse med kravene, som følger af den foreslåede bestemmelse i § 4 og regler fastsat i medfør heraf og § 5.

Endelig skal repræsentanten i medfør af det foreslåede *nr. 3* på Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen om foranstaltninger, der træffes for at fjerne en risiko, som et apparat, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt, udgør, jf. herved den tilsvarende foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 3. Et apparat udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra a, en risiko, hvis det frembringer så kraftige elektromagnetiske forstyrrelser, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr ikke kan fungere efter hensigten, eller hvis apparatets funktion forringes i uacceptabel grad på grund af elektromagnetiske forstyrrelser, der er forventelige i forbindelse med apparatets tilsigtede anvendelse.

En bemyndiget repræsentant kan samtidig være importør eller distributør af apparater, som er omfattet af repræsentantens fuldmagt. I sådanne tilfælde skal den bemyndigede repræsentant også overholde forpligtelserne for henholdsvis en importør i de foreslåede bestemmelser i §§ 8 og 9 eller en distributør i de foreslåede bestemmelser i §§ 10 og 11.

Til § 8

I den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold anvendes begrebet den ansvarlige for markedsføringen om andre erhvervsdrivende i forsyningskæden end fabrikanten, som stiller bl.a. apparater til rådighed mod betaling eller gratis med henblik på distribution eller forbrug, jf. definitionen af markedsføring i den gældende lovs § 2 e. Baggrunden for, at betegnelsen den ansvarlige for markedsføringen i dette lovforslag ændres til importør, er, at referencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets

afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF anvender en ændret systematik, der skelner mellem fabrikanter, importører og distributører. Dermed bliver forpligtelserne for disse erhvervsdrivende mere klare, og det muliggør en yderligere graduering i deres ansvar i forhold til produkterne.

Det følger af § 6 i den gældende lov, at den ansvarlige for markedsføringen ved markedsføring af et apparat skal sikre, at der for apparatet foreligger en erklæring om, at det er i overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5, at der medfølger oplysninger om, til hvilken brug apparatet er bestemt, herunder hvor det må tages i brug, samt at apparatet er forsynet med CE-mærke og eventuel anden mærkning. Det følger endvidere af § 3 i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at den ansvarlige for markedsføringen skal sikre, at der er foretaget en vurdering af apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav i den gældende lovs § 5, at vurderingen er dokumenteret i den tekniske dokumentation, at der er udarbejdet en erklæring om apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav, og at apparatet eller dets emballage er forsynet med CE-mærke og eventuel anden mærkning.

En importør er enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som bringer et apparat eller radioudstyr fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet, jf. definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 13. Importøren har en særlig rolle som den første erhvervsdrivende i forsyningskæden, der er etableret i EU, i forhold til at sikre, at de apparater, de bringer i omsætning på markedet, opfylder de gældende krav, og at de ikke bringer apparater i omsætning, som udgør en risiko eller ikke opfylder kravene i øvrigt, jf. betragtning 20 i EMC-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse i § 8 fastsætter de krav, som importører skal overholde, inden de bringer apparater i omsætning på EU-markedet. Kravene relaterer sig bl.a. til apparaternes overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3, når de bringes i omsætning af importøren.

Bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 9, stk. 1-5 og 7 samt artikel 18.

Importøren må efter det foreslåede *stk. 1* ikke bringe et apparat i omsætning, før det er blevet bragt i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 3, hvis importøren finder eller har grund til at tro, at apparatet ikke er i overensstemmelse med § 3. Hvis importøren er i tvivl om, hvorvidt et apparat er i overensstemmelse med § 3, skal importøren undlade at bringe apparatet i omsætning og eventuelt kontakte fabrikanten for at få afklaret spørgsmålet. Dette understreger, at importøren ud over fabrikanten spiller en nøglerolle i forhold til at sikre apparatets overensstemmelse med kravene, før de bringes i omsætning.

Importøren skal, inden importøren bringer et apparat i omsætning, i medfør af det foreslåede *stk. 2* sikre f.eks. ved at bede om yderligere oplysninger fra fabrikanten eller gennem udformningen af kontrakten med fabrikanten, at fabrikanten har vurderet, at apparatet er i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 3, og at fabrikanten har udarbejdet teknisk dokumentation, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 2. Importøren skal endvidere sikre sig, at fabrikanten har anbragt et CE-mærke på apparatet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 4, i overensstemmelse med regler herom fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 5, nr. 4.

Endvidere skal importøren sikre sig, at fabrikanten har opfyldt kravene i den foreslåede bestemmelse i § 5.

Importøren skal således sikre, at fabrikantens navn og kontaktoplysninger m.v., jf. den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1, fremgår af apparatet, hvilket er nyt i forhold til de gældende regler, at fabrikanten har anbragt et type-, parti- eller serienummer på apparatet eller en anden form for angivelse, som kan identificere apparatet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 2, og at der følger en klar og forståelig brugsanvisning på et sprog, der er letforståeligt, med apparatet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 3.

En brugsanvisning skal indeholde de oplysninger, der skal til for, at en almindelig bruger kan betjene og vedligeholde apparatet, så apparatet kan anvendes efter hensigten. Udgangspunktet er således, at brugere på baggrund af brugsanvisningen skal kunne anvende apparatet uden at have behov for yderligere oplysninger. Ved apparater, som ikke er komplekse, kan en brugsanvisning i form af en tegning være tilstrækkelig. Men ellers skal en brugsanvisning være affattet på et letforståeligt sprog. Det vil som udgangspunkt være dansk, men kan f.eks. også en sammenskrivning af dansk og norsk, så længe det er letforståeligt for en dansk bruger.

Herudover skal importøren sikre, at der følger klare og forståelige oplysninger på et sprog, der er letforståeligt, om eventuelle særlige forholdsregler, der skal træffes i forbindelse med at samle, anvende, opbevare og vedligeholde apparatet. Oplysningerne skal sikre, at apparatet er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3, når brugeren anvender det, jf. den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 4.

Importørens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt postadresse, hvor importøren kan kontaktes, skal som noget nyt i medfør af det foreslåede *stk. 3* fremgå af apparatet. Hvis dette ikke er muligt, f.eks. fordi emballagen i så fald skal åbnes, skal oplysningerne fremgå af emballagen eller af et ledsagende dokument. Kontaktoplysningerne skal angives på et sprog, der er letforståeligt, for brugerne og Energistyrelsen. Det vil bl.a. sige, at kontaktoplysningerne på apparater, der bringes i omsætning i Danmark, skal angives på et sprog, som benytter latinske bogstaver.

I medfør af det foreslåede *stk. 4* skal importøren som noget nyt opbevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen i 10 år efter, at den pågældende har bragt et apparat i omsætning. Importøren skal endvidere sikre, at den tekniske dokumentation kan stilles til rådighed for Energistyrelsen efter anmodning i 10 år efter, at denne har bragt et apparat i omsætning. 10 års-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor det sidste eksemplar af produktmodellen blev bragt i omsætning, f.eks. det sidste apparat i en produktionsserie.

Det er ikke et krav, at importøren er i besiddelse af den tekniske dokumentation. Fabrikanten kan anse dokumentationen som forretningshemmeligheder eller forretningsfølsomme oplysninger. Hvis importøren ikke selv er i besiddelse af den tekniske dokumentation, skal importøren f.eks. gennem sin kontrakt med fabrikanten sikre, at fabrikanten stiller den tekniske dokumentation til rådighed for importøren til brug for fremsendelse til Energistyrelsen eller direkte for styrelsen. Det kan i nogle tilfælde være tilstrækkeligt at stille de dele af den tekniske dokumentation til rådighed, som er nødvendige i forbindelse med en undersøgelse af manglende overholdelse af bestemte regler, eller i forhold til at godtgøre, at en eventuel manglende overholdelse af bestemte regler er afhjulpet.

I medfør af det foreslåede *stk. 5* skal en importør sikre, at opbevaring og transport af et apparat, som den pågældende har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3 i fare. Der kan f.eks. være tale om at sikre, at apparaterne ikke udsættes for fugt, eller at de transporteres under de foreskrevne temperaturforhold. Den foreslåede bestemmelse er ny. Men idet importører ikke i medfør af den gældende lov må bringe apparater, som ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, i omsætning, er det allerede i dag en forudsætning, at importørerne sikrer, at apparaterne forbliver i overensstemmelse med de væsentlige krav, mens de er i deres varetægt eller under transport på deres ansvar.

I medfør af det foreslåede *stk. 6* skal importøren, hvis apparatet udgør en risiko, underrette fabrikanten og Energistyrelsen om det. Et apparat udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra a, en risiko, hvis det frembringer så kraftige elektromagnetiske forstyrrelser, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr ikke kan fungere efter hensigten, eller hvis apparatets funktion forringes i uacceptabel grad på grund af elektromagnetiske forstyrrelser, der er forventelige i forbindelse med apparatets tilsigtede anvendelse.

Til § 9

Den foreslåede bestemmelse er ny og vedrører importørens forpligtelser i tiden efter, at denne har bragt et apparat i omsætning og gennemfører EMC-direktivets artikel 9, stk. 6.

Hvis importøren efter at have bragt et apparat i omsætning finder eller har grund til at tro, at apparatet ikke er i overens-

stemmelse med kravene i § 8, stk. 1-3, som relaterer sig til apparatets konstruktion og overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 3 og oplysninger, som skal følge med apparatet, skal importøren i medfør af det foreslåede *stk. 1* straks iværksætte foranstaltninger, der kan bringe apparatet i overensstemmelse med kravene. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bringe apparatet i overensstemmelse med kravene, skal importøren trække apparatet tilbage fra markedet eller kalde det tilbage alt efter, hvad der vil være den nødvendige og tilstrækkelige foranstaltning i forhold til at sikre, at der ikke på markedet findes apparater, som ikke er i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser.

Det foreslåede *stk. 2* vedrører tilfælde, hvor et apparat, som en importør har gjort tilgængeligt på markedet, viser sig at udgøre en risiko. Her skal importøren straks underrette Energistyrelsen om det og give styrelsen nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som importøren måtte have iværksat for at fjerne den risiko, som apparatet udgør. Efter den foreslåede bestemmelses ordlyd indtræder pligten for importøren i de tilfælde, hvor importøren har gjort et apparat tilgængeligt på markedet. Det vil sige, at en importør både skal underrette Energistyrelsen, hvis importøren har bragt apparatet i omsætning i Danmark, hvilket vil sige den første tilgængeliggørelse af apparatet på EU-markedet, og hvis importøren har gjort apparatet tilgængeligt på markedet i Danmark, hvilket vil sige, at importøren på et tidspunkt har bragt apparatet i omsætning i et andet EU-medlemsland.

Et apparat udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra a, en risiko, hvis det frembringer så kraftige elektromagnetiske forstyrrelser, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr ikke kan fungere efter hensigten, eller hvis apparatets funktion forringes i uacceptabel grad på grund af elektromagnetiske forstyrrelser, der er forventelige i forbindelse med apparatets tilsigtede anvendelse.

Til § 10

I den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold anvendes begrebet den ansvarlige for markedsføringen om andre erhvervsdrivende i forsyningskæden end fabrikanten, som stiller bl.a. apparater til rådighed mod betaling eller gratis med henblik på distribution eller forbrug, jf. definitionen af markedsføring i den gældende lovs § 2 e. Baggrunden for, at betegnelsen den ansvarlige for markedsføringen i dette lovforslag ændres til distributør, er, at referencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF anvender en ændret systematik, der skelner mellem fabrikanten, importører og distributører. Dermed bliver forpligtelserne for disse erhvervsdrivende mere klare, og det muliggør en yderligere graduering i deres ansvar i forhold til produkterne.

Det følger af § 6 i den gældende lov, at den ansvarlige for markedsføringen ved markedsføring af et apparat skal sikre, at der for apparatet foreligger en erklæring om, at det er i overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5, at der medfølger oplysninger om, til hvilken brug apparatet er bestemt, herunder hvor det må tages i brug, samt at apparatet er forsynet med CE-mærke og eventuel anden mærkning. Det følger endvidere af § 3 i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at den ansvarlige for markedsføringen skal sikre, at der er foretaget en vurdering af apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav i den gældende lovs § 5, at vurderingen er dokumenteret i den tekniske dokumentation, at der er udarbejdet en erklæring om apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav, og at apparatet eller dets emballage er forsynet med CE-mærke og eventuel anden mærkning.

En distributør er enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden ud over fabrikanten og importøren, som gør et apparat tilgængeligt på markedet, jf. definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 5.

En distributør gør apparater, som er bragt i omsætning af en fabrikant eller en importør, eller som er gjort tilgængelige på markedet af en anden distributør, tilgængelige på markedet for en anden distributør eller en bruger. En erhvervsdrivende er f.eks. en distributør, hvis den pågældende i Danmark eller et andet EU-land køber apparater, som den pågældende sælger videre til en anden distributør eller direkte til brugerne. Hvis den erhvervsdrivende derimod køber apparater uden for EU, anses den erhvervsdrivende som importør uanset, om den erhvervsdrivende f.eks. sælger apparaterne direkte til brugere i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vedrører distributørens forpligtelser i tiden inden, at denne gør et apparat tilgængeligt på markedet og gennemfører EMC-direktivets artikel 10, stk. 1-3.

Distributører må derfor i medfør af det foreslåede *stk. 1* ikke gøre et apparat tilgængeligt på markedet, før det er blevet bragt i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 3, hvis distributøren finder eller har grund til at tro, at apparatet ikke er i overensstemmelse med § 3. Det fremgår af EMC-direktivets artikel 10, stk. 1, at distributører skal handle med fornøden omhu over for kravene i direktivet. Distributører skal være i stand til at vurdere, om en række formelle krav er overholdt og dermed vurdere, om der er indikationer på, at et apparat ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Distributøren må kun gøre et apparat tilgængeligt på markedet, når distributøren har kontrolleret, at en række formelle krav er opfyldt. Det drejer sig efter det foreslåede *stk. 2* om, at distributøren skal kontrollere, at fabrikanten har opfyldt sin pligt til at sætte et CE-mærke på apparatet eller emballagen og de medfølgende dokumenter efter forskrifterne herfor.

Endvidere skal distributøren kontrollere, at fabrikanten har opfyldt kravene i den foreslåede bestemmelse i § 5.

Distributøren skal således kontrollere, at fabrikantens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt postadresse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1, fremgår af apparatet, at fabrikanten har anbragt et type-, parti- eller serienummer på apparatet eller en anden form for angivelse, som kan identificere apparatet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 2, og at der følger en klar og forståelig brugsanvisning på et sprog, der er letforståeligt, med apparatet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 3.

En brugsanvisning skal indeholde de oplysninger, der skal til for, at en almindelig bruger kan betjene og vedligeholde apparatet, så apparatet kan anvendes efter hensigten. Udgangspunktet er således, at brugere på baggrund af brugsanvisningen skal kunne anvende apparatet uden at have behov for yderligere oplysninger. Ved apparater, som ikke er komplekse, kan en brugsanvisning i form af en tegning være tilstrækkelig. Men ellers skal en brugsanvisning være affattet på et letforståeligt sprog. Det vil som udgangspunkt være dansk, men kan f.eks. også en sammenskrivning af dansk og norsk, så længe det er letforståeligt for en dansk bruger.

Herudover skal distributøren kontrollere, at der følger klare og forståelige oplysninger på et sprog, der er letforståeligt, om eventuelle særlige forholdsregler, der skal træffes i forbindelse med at samle, anvende, opbevare og vedligeholde apparatet. Oplysningerne skal sikre, at apparatet er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3, når brugeren anvender det, jf. den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 4.

Endelig skal distributøren kontrollere, at importøren har anbragt navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt postadresse, hvor importøren kan kontaktes, på apparatet eller emballagen eller et medfølgende dokument, jf. den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 3. Kontaktoplysningerne skal være på et sprog, der er letforståeligt for brugerne og Energistyrelsen. Det vil bl.a. sige, at kontaktoplysningerne på apparater, der gøres tilgængelige i Danmark, skal angives på et sprog, der benytter latinske bogstaver.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* skal distributører sikre, at deres opbevaring og transport af et apparat, som de har ansvaret for, ikke bringer apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3 i fare. Dette krav er med til at sikre, at et apparat overholder de væsentlige krav, når det tages i anvendelse. Der kan f.eks. være tale om at sikre, at apparaterne ikke udsættes for fugt, eller at de transporteres under de foreskrevne temperaturforhold.

Den foreslåede bestemmelse er ny for distributører. Men idet distributører ikke i medfør af den gældende lov må gøre apparater, som ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, tilgængelige på markedet, er det allerede i dag en forudsætning, at distributørerne sikrer, at apparaterne forbli-

ver i overensstemmelse med de væsentlige krav, mens de er i deres varetægt eller under transport på deres ansvar.

Hvis et apparat udgør en risiko, skal distributøren ifølge det foreslåede *stk. 4* underrette fabrikanten eller importøren samt Energistyrelsen om det. Et apparat udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra a, en risiko, hvis det frembringer så kraftige elektromagnetiske forstyrrelser, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr ikke kan fungere efter hensigten, eller hvis apparatets funktion forringes i uacceptabel grad på grund af elektromagnetiske forstyrrelser, der er forventelige i forbindelse med apparatets tilsigtede anvendelse.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse er ny og vedrører distributørens forpligtelser i tiden efter, at denne har gjort et apparat tilgængeligt på markedet og gennemfører EMC-direktivets artikel 10, stk. 4.

Hvis distributøren efter at have gjort et apparat tilgængeligt på markedet finder eller har grund til at tro, at apparatet ikke er i overensstemmelse med kravene i de foreslåede bestemmelser i § 10, stk., 1 og 2, som relaterer sig til apparatets konstruktion og overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 3 og oplysninger, som skal følge med apparatet, skal distributøren i medfør af det foreslåede *stk. 1* straks iværksætte foranstaltninger, der kan bringe apparatet i overensstemmelse med kravene. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bringe apparatet i overensstemmelse med kravene, må distributøren trække apparatet tilbage fra markedet eller kalde det tilbage alt efter, hvad der vil være den nødvendige og tilstrækkelige foranstaltning i forhold til at sikre, at der ikke på markedet findes apparater, som ikke er i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser.

Det foreslåede *stk. 2* vedrører tilfælde, hvor et apparat, som en distributør har gjort tilgængeligt på markedet, viser sig at udgøre en risiko. Her skal distributøren straks underrette Energistyrelsen om det og give styrelsen nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som distributøren måtte have iværksat for at fjerne den risiko, som apparatet udgør.

Et apparat udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra a, en risiko, hvis det frembringer så kraftige elektromagnetiske forstyrrelser, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr ikke kan fungere efter hensigten, eller hvis apparatets funktion forringes i uacceptabel grad på grund af elektromagnetiske forstyrrelser, der er forventelige i forbindelse med apparatets tilsigtede anvendelse.

Til § 12

Det følger af den foreslåede bestemmelse, som er ny, at en importør eller distributør anses som fabrikant og dermed er

underlagt de samme pligter som fabrikanten, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 4-6, hvis den pågældende, uden selv at have konstrueret et apparat, bringer det i omsætning eller gør det tilgængeligt på markedet under sit eget navn eller varemærke.

En importør eller distributør anses ligeledes som fabrikant, hvis importøren eller distributøren ændrer et apparat, der er bragt i omsætning, på en sådan måde, at der er tale om et andet apparat, og det derfor er relevant på ny at vurdere, om apparatet er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 11.

Til § 13

Det følger af § 10, stk. 1, nr. 1-3, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at et apparat må anvendes, hvis det er korrekt installeret, vedligeholdt og anvendes i overensstemmelse med de formål, hvortil det er bestemt, at det er i overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5 og regler udstedt i medfør heraf, og at det er forsynet med overensstemmelsesmærkning og anden mærkning fastsat i henhold til lovens § 6, stk. 2, hvorefter Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om kravene til anbringelse, omfang, indhold og udformning af oplysninger, der skal ledsage apparater, og mærkning af apparater.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at brugere må anvende apparater, hvis de er korrekt installeret og vedligeholdt, anvendes efter hensigten efter fabrikantens anvisninger f.eks. i brugsanvisningen og er i overensstemmelse med de væsentlige krav for apparater, som fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 3.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 4.

Kravet i den gældende lovs § 10, stk. 1, nr. 3, om, at apparater kun må anvendes, hvis de er forsynet med overensstemmelsesmærkning og anden mærkning fastsat i bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, videreføres ikke. Overholdelse af disse formelle krav til fabrikanters mærkning af apparater skal ikke være en betingelse for, om et apparat konkret må anvendes, hvis det i øvrigt er korrekt installeret og vedligeholdt, anvendes i overensstemmelse med det tilsigtede formål og er i overensstemmelse med de væsentlige krav for apparater i den foreslåede bestemmelse i § 3.

En bruger af et apparat skal anvende apparatet korrekt og i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger, jf. de foreslåede bestemmelser i § 5, stk. 3 og 4. Brugeren må ikke anvende et apparat, som er ændret, så det ikke længere er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

I medfør af den gældende lovs § 10, stk. 4, kan Energistyrelsen fastsætte nærmere regler om særlige foranstaltninger vedrørende anvendelse og installation af apparater.

Efter § 3 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold er det tilladt på messer, udstillinger samt ved produkt demonstrationer og lignende lejligheder at præsentere radioudstyr, teleterminaludstyr, elektriske og elektroniske apparater og faste anlæg, som ikke er i overensstemmelse med loven, hvis det ved synlig skiltning klart anføres, at produkterne hverken kan markedsføres, tages i brug eller tilsluttes, før de er i overensstemmelse med reglerne.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* viderefører § 3 i den gældende lov og foreskriver, at apparater kan præsenteres og demonstreres af enhver på handelsmesser og udstillinger m.v., selvom produkterne ikke overholder de gældende regler, under forudsætning af, at der ved synlig skiltning klart gøres opmærksom på, at produkterne ikke er i overensstemmelse med reglerne og derfor ikke må sælges eller anvendes.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 5, stk. 3.

Overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 1.

Energistyrelsen foreslås i det foreslåede *stk. 3* bemyndiget til at fastsætte regler om særlige foranstaltninger om installation og anvendelse af apparater. Der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af § 10, stk. 4, i den gældende lov, som ikke er udmøntet i gældende ret. Bemyndigelsen giver mulighed for at fastsætte regler til gennemførelse af EMC-direktivets artikel 5, stk. 2. Der kan således i medfør af bestemmelsen fastsættes specifikke begrænsninger over for brugere i forhold til at anvende apparater, hvis de forårsager eller kan forventes at forårsage elektromagnetiske forstyrrelser på en konkret lokalitet, så andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr ikke kan fungere efter hensigten. Det kan dreje sig om begrænsninger for, hvor apparater må anvendes eller i forhold til, at brugerne skal tage særlige forholdsregler, når de anvender apparaterne.

I medfør af § 10 a i den gældende lov kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte regler om anvendelse af apparater i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid. Bemyndigelsen er ikke udmøntet i gældende ret. Det foreslåede *stk. 4* er som de tilsvarende foreslåede bestemmelser i § 16, stk. 4, om faste anlæg, § 27, stk. 4, om radioudstyr og § 29, stk. 2, om tilslutning af terminaludstyr en indholdsmæssig videreførelse af § 10 a i den gældende lov.

I de nævnte helt særlige situationer foreslås energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, at bestemte apparater må anvendes på en måde, der ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i med-

før heraf. Det kan f.eks. fastsættes, at bestemte apparater må anvendes, selvom de ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Det foreslåede stk. 4 svarer til § 32 i lov om radiofrekvenser, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om anvendelse af radiofrekvenser i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid for at sikre, at vigtig radiokommunikation kan gennemføres. Reglerne kan f.eks. gå ud på, at en bestemt form for frekvensanvendelse kan ske uden tilladelse, hvor det ellers er et krav, og at kravet om, at de foreskrevne prøver skal være bestået for at anvende de pågældende radiofrekvenser, suspenderes.

Til § 14

Det fremgår af § 6 a, stk. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at fabrikanten eller den ansvarlige for markedsføringen eller for installationen af et fast anlæg skal sikre, at det faste anlæg er i overensstemmelse med de væsentlige krav i forhold til elektromagnetiske forstyrrelser og immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, som gælder for apparater i medfør af lovens § 5, og at der foreligger teknisk dokumentation, som godtgør dette. Det fremgår videre af lovens § 13, stk. 3, at fabrikanten, den ansvarlige for markedsføringen eller installatøren af et fast anlæg i forbindelse med markedsføringen eller installationen skal gennemføre en vurdering af, om det faste anlæg er i overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1* om væsentlige krav til faste anlæg, at fabrikanten af et fast anlæg eller den ansvarlige for installationen heraf skal sikre, at anlægget er konstrueret, installeret i overensstemmelse med god teknisk praksis og under iagttagelse af oplysningerne om anlæggets komponents tilsigtede anvendelse, så det er i overensstemmelse med de væsentlige krav i forhold til forårsagelse af elektromagnetiske forstyrrelser og immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, som gælder for apparater. Dette væsentlige krav følger af EMC-direktivets bilag I, pkt. 2, om særlige krav til faste anlæg. Overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 2.

På grund af faste anlægs karakteristika er de ikke omfattet af bestemmelser i lovforslaget, som skal sikre fri bevægelighed og sikre, at produkter er i overensstemmelse med de væsentlige krav til konstruktionen. Faste anlæg skal ikke CE-mærkes, og der skal ikke udarbejdes overensstemmelseserklæring for dem på baggrund af en vurdering af anlæggets overensstemmelse med de væsentlige krav. Faste anlæg skal dog være i overensstemmelse med væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i stk. 1, når de tages i anvendelse på det sted, hvor de skal anvendes. Derudover skal fabrikanten eller den ansvarlige for installationen overholde visse krav til

udarbejdelse af dokumentation og informationsmateriale, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 6, jf. bilag I, pkt. 1, om væsentlige krav i forhold til apparater og faste anlæg samt artikel 6, jf. bilag I, pkt. 2, om særlige krav til faste anlæg.

De væsentlige krav i det foreslåede stk. 1 er i det væsentlige en videreførelse af § 6 a, stk. 1, i den gældende lov. Som for apparaters vedkommende, jf. bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 3, er de væsentlige krav for faste anlæg af teknisk karakter og er fastsat for, at faste anlæg kan fungere tilfredsstillende i de omgivelser, hvor de anvendes. De væsentlige krav består i, at faste anlæg skal være konstrueret, så de ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser end, at andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr kan fungere efter hensigten, og at de har den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med deres tilsigtede anvendelse, så de kan anvendes i overensstemmelse med deres formål. En elektromagnetisk forstyrrelse er et elektromagnetisk fænomen, der kan forringe f.eks. et apparats funktion og kan være elektromagnetisk støj eller et uønsket signal.

De væsentlige krav til faste anlæg foreskriver ikke en bestemt fremgangsmåde, som en fabrikant eller den ansvarlige for installationen skal anvende, eller specifikke tekniske krav til, hvordan et fast anlæg skal være konstrueret, men opstiller i stedet kravene til resultatet af fremstillingsprocessen. Fabrikanten eller den ansvarlige for installationen kan i den forbindelse tage hensyn til den nyeste udvikling og viden på området. Slutresultatet skal være, at det faste anlæg ikke forårsager elektromagnetiske forstyrrelser og har den fornødne immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser og dermed er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

God teknisk praksis betyder den installationsmæssige praksis, som det vil være relevant at tage i betragtning for at sikre, at det faste anlæg er i overensstemmelse med de væsentlige krav på EMC-området på det sted, hvor anlægget skal installeres og bruges. God teknisk praksis kan ikke tage højde for alle specifikke forhold, hvor faste anlæg installeres. Derfor skal der altid foretages en konkret vurdering i forhold til det elektromagnetiske miljø, hvor et fast anlæg installeres og anvendes for at sikre, at anlægget konkret installeres i overensstemmelse med god teknisk praksis.

Iagttagelse af oplysningerne om den tilsigtede anvendelse af anlæggets enkelte komponenter betyder, at der ved installationen af det faste anlæg skal tages hensyn til alle EMC-relaterede oplysninger fra fabrikanterne af komponenterne, som installeres i det faste anlæg. Et fast anlæg installeres på et forudbestemt sted, og derfor kan oplysningerne foreskrive, at komponenterne skal installeres på det pågældende sted. Der kan derudover f.eks. være tale om oplysninger om det elektromagnetiske miljø, som komponenterne skal anvendes i, om at filtre eller afskærmning skal anvendes for at sikre elektromagnetisk kompatibilitet, specifikationer for ka-

bler, der skal anvendes til at tilslutte andre apparater til det faste anlæg, og særlige forholdsregler, der skal tages ved brugen af anlægget. Der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af pligten i bilag 2, pkt. 8, i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, som foreskriver, at et fast anlæg skal installeres i overensstemmelse med god teknisk praksis, der tager hensyn til de enkelte komponenters anvendelse og fysiske egenskaber for, at anlægget kan overholde de væsentlige krav.

Fabrikanter er ansvarlige for faste anlæg, som de sælger som en færdig enhed, mens den ansvarlige for installationen er den montør, installatør eller lignende, som installerer eller samler og opstiller et fast anlæg på det sted, hvor anlægget er forudbestemt til at blive anvendt permanent. Den ansvarlige for installationen kan også være fabrikanten.

Den ansvarlige personkreds i de gældende regler om faste anlæg foreslås begrænset, så den ansvarlige for markedsføringen ikke længere indgår heri. Det skyldes, at de i forhold til faste anlæg relevante aktører, som skal overholde de væsentlige krav til faste anlægs konstruktion og installation samt pålægges de forpligtelser, der gælder i forhold til dokumentation for overholdelse af disse væsentlige krav, vil være fabrikanten og den ansvarlige for installationen. For faste anlæg vil der normalt ikke være andre led i afsætningskæden, idet et fast anlæg er en særlig kombination af forskellige apparater og eventuelt andre anordninger, der er samlet, installeret og beregnet til at blive anvendt permanent på et forudbestemt sted, jf. definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 9.

Et fast anlæg er ikke beregnet til at blive flyttet, efter det er blevet opstillet på det sted, hvor det skal anvendes. Det forudgående forløb med vurdering af overensstemmelse med de væsentlige krav og udarbejdelse af en erklæring om overensstemmelse samt CE-mærkning, som skal foretages af fabrikanter i forhold til apparater og radioudstyr, som bringes i omsætning, gælder ikke for faste anlæg. Der gælder dog et dokumentationskrav som beskrevet nedenfor i forbindelse med det foreslåede stk. 2.

Det fremgår af den gældende lovs § 13, stk. 4, at fabrikanten, den ansvarlige for markedsføringen eller installatøren af et fast anlæg skal udarbejde dokumentation for, at anlægget er installeret på en måde, som godtgør, at anlægget er i overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5. Af pkt. 8 i bilag 2 til den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold fremgår desuden, at der ved markedsføring og installation af et fast anlæg skal foreligge skriftlig dokumentation, som godtgør, hvordan det faste anlæg er installeret i overensstemmelse med god teknisk praksis, der tager hensyn til de enkelte komponenters anvendelse og fysiske egenskaber med henblik på at sikre, at det samlede faste anlæg er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den gældende lovs § 5, stk. 1.

Dette krav videreføres i medfør af det foreslåede *stk. 2* med undtagelse af anvendelse af begrebet markedsføring, jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 1. Fabrikanten af et fast anlæg eller den ansvarlige for installationen heraf skal sikre, at den gode tekniske praksis nævnt i det foreslåede stk. 1 er dokumenteret. Bestemmelsen gennemfører EMC-direktivets artikel 19, stk. 1, sidste led.

Fabrikanten eller den ansvarlige for installationen af det faste anlæg skal således udarbejde dokumentation, som godtgør, at anlægget er i overensstemmelse med de væsentlige krav i det foreslåede stk. 1. Dokumentationen skal stilles til rådighed for Energistyrelsen på anmodning herom, så længe det faste anlæg er i drift. Overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 2.

Faste anlæg er meget forskellige både med hensyn til tekniske karakteristika, indretning, størrelse og anvendelse. Det afgørende i forhold til den dokumentation, som skal udarbejdes, er, at dokumentationen beskriver opbygningen af det konkrete faste anlæg. Der skal derudover redegøres for, hvor der kan være risiko for, at anlægget ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, f.eks. fordi indbyggede apparater kan give anledning til elektromagnetiske forstyrrelser eller have problemer med immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, samt hvordan disse risici er imødegået ved opbygningen og installationen af det faste anlæg. Hvis et fast anlæg bliver ændret efter, at det er sat i drift, skal dokumentationen tilrettes, så den tager højde for den ændrede udformning af det faste anlæg.

Efter det foreslåede *stk. 3* foreslås Energistyrelsen bemyndiget til at fastsætte regler om, at der vil være en formodning for overensstemmelse med de væsentlige krav eller dele heraf, hvis fabrikanten eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg har anvendt harmoniserede standarder eller dele heraf til at godtgøre, at anlægget er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Faste anlæg kan dog ofte have en sådan individuel karakter, at det ikke er muligt at anvende harmoniserede standarder i forhold til dem.

Til § 15

Udgangspunktet for apparater er i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 4, at fabrikanten skal sikre, at apparater er konstrueret, så de er i overensstemmelse med de væsentlige krav, når fabrikanten bringer apparatet i omsætning. Derudover skal fabrikanten, inden apparater bringes i omsætning, bl.a. gennemføre eller få gennemført den relevante procedure til vurdering af apparaternes overensstemmelse, udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring samt påføre den nødvendige mærkning, herunder CE-mærkning, jf. de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 2-4, samt regler fastsat i medfør af § 4, stk. 5.

Med det foreslåede *stk. 1* gennemføres EMC-direktivets artikel 19, stk. 1, 2. led. Der er tale om en snæver undtagelses-

bestemmelse i forhold til apparater, som alene er bestemt til indbygning i et bestemt fast anlæg, og som derfor ikke i øvrigt gøres tilgængelige på markedet. Fabrikanten skal hverken overholde de ovenfor nævnte krav, gennemføre de nævnte vurderinger eller udarbejde den nævnte dokumentation i forhold til disse apparater. De foreslåede bestemmelser om fabrikanten, bemyndigede repræsentanter, importører og distributørers forpligtelser i de foreslåede bestemmelser i §§ 3-12 finder således ikke anvendelse i forhold til disse apparater. Overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 3.

I det foreslåede *stk. 2* angives de oplysninger, som i stedet skal fremgå af ledsagende informationsmateriale til et apparat, der i medfør af det foreslåede *stk. 1* er undtaget fra at overholde kravene til apparater, og som fabrikanten eller den ansvarlige for installationen skal sikre følger med apparatet. Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 19, stk. 1, 3. led.

Fabrikanten er ansvarlige for faste anlæg, som de sælger som en færdig enhed, mens den ansvarlige for installationen er den montør, installatør eller lignende, der installerer eller samler og opstiller et fast anlæg på det sted, hvor anlægget er forudbestemt til at blive anvendt permanent. Den ansvarlige for installationen kan også være fabrikanten. Overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 3.

Det følger af § 6 a, stk. 2, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og af bilag 2, pkt. 9, i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at fabrikanten, den ansvarlige for markedsføringen eller for installationen af apparater, der er bestemt til indbygning i et bestemt fast anlæg, og som ikke handles separat, skal sikre, at der medfølger informationsmateriale, der identificerer det faste anlæg og dets karakteristika med hensyn til elektromagnetisk kompatibilitet, samt indeholder oplysninger om, hvilke forholdsregler der skal træffes med henblik på indbygning af apparatet i det faste anlæg for at sikre, at det pågældende faste anlægs overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5, stk. 1, ikke forringes.

Af informationsmaterialet, der følger med apparater, som er omfattet af det foreslåede *stk. 1*, skal der ifølge det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, på samme måde som i medfør af de gældende bestemmelser fremgå oplysninger, som identificerer det specifikke faste anlæg, herunder dets fysiske lokalitet, som apparatet skal indbygges i, samt beskriver anlæggets elektromagnetiske karakteristika. Disse oplysninger skal sammen med oplysninger om særlige forholdsregler, der skal tages ved indbygningen af apparatet i det faste anlæg, efter det foreslåede *nr. 2*, være egnede til at sikre, at det pågældende faste anlæg fortsat er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 1, efter indbygningen af apparatet.

Herudover skal der efter det foreslåede *nr. 3* i materialet indgå de oplysninger, som fremgår af de foreslåede bestemmelser i § 5, stk. 1 og 2, og § 8, stk. 3, om type-, parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere apparatet, samt fabrikantens og importørens navne og registrerede firmanavne eller registrerede varemærker samt postadresser.

Til § 16

Det fremgår af § 10, stk. 2, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at faste anlæg må anvendes, når de er korrekt installeret i overensstemmelse med fabrikantens eller den ansvarlige for installationens anvisninger, vedligeholdt og anvendes i overensstemmelse med de formål, hvortil de er bestemt, samt når de er i overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5.

Denne retstilstand foreslås videreført i det foreslåede *stk. 1*, hvorefter et fast anlæg må anvendes, hvis det er korrekt installeret og vedligeholdt, anvendes efter hensigten og er i overensstemmelse med de væsentlige krav for faste anlæg i den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 4 i forhold til faste anlæg.

Efter § 3 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold er det tilladt på messer, udstillinger samt ved produkt demonstrationer og lignende lejligheder at præsentere radioudstyr, teleterminaludstyr, elektriske og elektroniske apparater og faste anlæg, som ikke er i overensstemmelse med loven, hvis det ved synlig skiltning klart anføres, at produkterne hverken kan markedsføres, tages i brug eller tilsluttes, før de er i overensstemmelse med reglerne.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* viderefører § 3 i den gældende lov og foreskriver, at faste anlæg kan præsenteres og demonstreres af enhver på handelsmesser og udstillinger m.v., selvom de faste anlæg ikke er i overensstemmelse med de gældende regler, under forudsætning af, at der ved synlig skiltning klart gøres opmærksom på, at de faste anlæg ikke er i overensstemmelse med reglerne og derfor ikke må anvendes.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 5, stk. 3.

Overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 1.

Energistyrelsen bemyndiges i medfør af det foreslåede *stk. 3* til at fastsætte regler om særlige foranstaltninger om installation og anvendelse af faste anlæg. Der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af § 10, stk. 4, i den gældende lov, og bestemmelsen gennemfører dele af EMC-direktivets artikel 5, stk. 2.

Der kan i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsættes specifikke begrænsninger i forhold til at anvende faste anlæg, hvis de forårsager eller kan forventes at forårsage elektromagnetiske forstyrrelser, herunder på en konkret lokalitet, så andre apparater, faste anlæg eller radioudstyr ikke kan fungere efter hensigten. Det kan dreje sig om begrænsninger i forhold til, hvor faste anlæg må anvendes eller i forhold til, at brugerne skal tage særlige forholdsregler, når de anvender et fast anlæg. Bemyndigelsen i § 10, stk. 4, i den gældende lov er udnyttet til at fastsætte regler om faste elektroniske kommunikationsnets maksimalt tilladte udstråling i forhold til anvendelse af radiofrekvenser til bl.a. nød- og redningstjenester og radiokommunikationstjenester til brug for flykommunikation og -navigation. Energistyrelsen vil i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsætte tilsvarende regler i bekendtgørelsesform.

I medfør af § 10 a i den gældende lov kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte regler om anvendelse af faste anlæg i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid. Det foreslåede *stk. 4* er som de tilsvarende foreslåede bestemmelser i § 13, stk. 4, om apparater, § 27, stk. 4, om radioudstyr og § 29, stk. 2, om terminaludstyr en indholdsmæssig videreførelse af § 10 a i den gældende lov.

I de nævnte helt særlige situationer foreslås energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, at faste anlæg må anvendes på en måde, der ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Det foreslåede *stk. 4* svarer til § 32 i lov om radiofrekvenser, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om anvendelse af radiofrekvenser i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid for at sikre, at vigtig radiokommunikation kan gennemføres. Reglerne kan f.eks. gå ud på, at en bestemt form for frekvensanvendelse kan ske uden tilladelse, hvor det ellers er et krav, og at kravet om, at de foreskrevne prøver skal være bestået for at anvende de pågældende radiofrekvenser, suspenderes.

Til § 17

Det foreslåede *stk. 1* gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 3, stk. 1 og 2, som indeholder kravene til, hvordan radioudstyr skal være konstrueret. Det er de såkaldte væsentlige krav, som fabrikanter skal sikre, at deres radioudstyr er i overensstemmelse med, når de bringer radioudstyret i omsætning.

I medfør af § 5, stk. 3, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold skal radioudstyr være konstrueret således, at det beskytter brugernes og andre personers sundhed og sikkerhed.

Radioudstyr skal i medfør af det foreslåede *nr. 1* sikre beskyttelse af personer og husdyrs sundhed og sikkerhed samt beskyttelse af ejendom. Dette væsentlige krav dækker sikkerhedsrelaterede aspekter i forhold til personer og husdyr samt beskyttelse af ejendom ved anvendelse af radioudstyr. Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 3, stk. 1, litra a, der ud over personer, som er dækket af § 5, stk. 3, i den gældende lov, også omfatter husdyr og ejendom.

Beskyttelse af sundhed betyder, at radioudstyr skal være konstrueret på en sådan måde, at det er i overensstemmelse med de internationalt fastsatte grænseværdier for eksponering for elektromagnetiske felter, som også gælder i Danmark. Det fremgår i den forbindelse af den foreslåede bestemmelse i § 27, stk. 3, at Energistyrelsen med sigte på at varetage hensynet til den offentlige sundhed bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om krav for bestemte kategorier af radioudstyr som forudsætning for, at radioudstyret må anvendes. Sådanne krav vil blive fastsat på baggrund af og i overensstemmelse med sundhedsfaglig rådgivning fra Sundhedsstyrelsen om bl.a. virkningerne af menneskers udsættelse for elektromagnetiske felter på grund af anvendelse af radiofrekvenser. Sundhedsstyrelsens rådgivning baserer sig bl.a. på anbefalinger fra Verdenssundhedsorganisationen (WHO), International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection (ICNIRP) og EU.

I radioudstyrsdirektivets artikel 3, stk. 1, litra a, er det endvidere angivet, at sikkerhedskravene i direktiv 2014/35/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet), som skal gennemføres i dansk ret den 20. april 2016, skal overholdes, dog uden nedre grænse for spænding. Sikkerhedskravene fremgår af artikel 3 og bilag I i lavspændingsdirektivet. Lavspændingsdirektivet omfatter elektriske og elektroniske produkter med en spænding på 50-1.000 volt vekselstrøm og 75-1.500 volt jævnstrøm. Der vil i medfør af §§ 5 og 6 i lov nr. 525 af 29. april 2015 om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel (elsikkerhedsloven) til gennemførelse af lavspændingsdirektivet blive fastsat regler, som forventes at træde i kraft den 20. april 2016.

Regler på området er i dag gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 797 af 30. august 1994 om ikrafttræden af Rådets direktiv 73/23/EF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser, som ændret ved Rådets direktiv 93/68/EF af 22. juli 1993 om ændring af blandt andet EF-direktiv om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser.

Da kravet om nedre spænding i lavspændingsdirektivet ikke gælder for radioudstyr, skal radioudstyr, der virker ved elektricitet, overholde sikkerhedskravene, der følger af lavspændingsdirektivet, selvom radioudstyr fungerer ved en væsentligt lavere spænding end de nedre grænser på 50 volt veksel-

strøm og 75 volt jævnstrøm. Således vil f.eks. en mobiltelefon, der fungerer ved hjælp af et indbygget batteri med en lavere spænding end de nedre grænser i lavspændingsreglerne, være omfattet.

Sikkerhedskravene i lavspændingsdirektivet foreskriver, at radioudstyr skal have et højt beskyttelsesniveau for personers sundhed og sikkerhed samt for husdyr og ejendom. Det følger af sikkerhedskravene, at radioudstyr skal konstrueres sådan, at det kan tilsluttes på sikker og forsvarlig måde. Sikkerhedskravene medfører, at personer, husdyr og ejendom vil være sikret mod farer, som kan forårsages af radioudstyret, hvis radioudstyret anvendes efter dets formål og vedligeholdes forsvarligt. Desuden sikrer lavspændingsdirektivets bestemmelser mod farer, som kan forårsages af ydre påvirkninger af radioudstyret. Farer, som generelt kan forårsages af elektrisk materiel, kan være fare for legemsbeskadigelse eller andre skader ved berøring af produktet, herunder elektrisk stød, eller fare for personer, husdyr eller ejendom, som kan opstå under forudseelige overbelastningsforhold, herunder fare for, at radioudstyret bryder i brand.

Radioudstyr skal i medfør af det foreslåede *nr. 2* desuden være i overensstemmelse med de væsentlige krav for apparater, som fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 3. Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 3, stk. 1, litra b.

Den foreslåede bestemmelse viderefører kravet i den gældende lovs § 5, stk. 1, om, at radioudstyr skal være konstrueret, så det ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at andet radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater og faste anlæg kan fungere i overensstemmelse med deres formål, og så det har den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med deres tilsigtede brug, og som gør, at deres funktion ikke forringes i uacceptabel grad.

Radioudstyr skal derfor være konstrueret sådan, at det sikrer et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet, så det ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at andet radioudstyr, apparater eller faste anlæg kan fungere efter hensigten, og at det har den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med dets tilsigtede anvendelse, og som gør, at det kan anvendes i overensstemmelse med dets formål.

I medfør af det foreslåede *nr. 3* skal radioudstyr endvidere være konstrueret sådan, at det både anvender radiofrekvenser på en effektiv måde, så uacceptable forstyrrelser undgås, og understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser ved, at radioudstyret er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse. Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 3, stk. 2.

Ved radiofrekvenser forstås efter definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 15, elektromagnetiske bølger, som udbredes i rummet uden kunstig afskærmning, hvilket vil sige, at radiofrekvenser, som transporteres i led-

ninger, kabler og apparater m.v., ikke er omfattet af definitionen.

Det følger af kravet i den foreslåede bestemmelse i nr. 3 om, at radioudstyr skal anvende radiofrekvenser på en effektiv måde, så uacceptable forstyrrelser undgås, at radiosenderen i radioudstyret skal være konstrueret, så den, når den er korrekt installeret og vedligeholdt, og når den anvendes til det formål, den er beregnet til, anvender radiofrekvenser på en måde, der ikke forårsager uacceptable forstyrrelser af anden frekvensanvendelse, jf. betragtning 10, 1. punktum, i radioudstyrsdirektivet. Dette krav til radioudstyrs konstruktion viderefører § 5, stk. 4, i den gældende lov om, at radioudstyr skal være konstrueret sådan, at det effektivt udnytter de frekvenser, som er afsat til den pågældende form for radiokommunikation, så uacceptable forstyrrelser undgås.

Det fremgår af bemærkningerne til § 41 i lov om radiofrekvenser, jf. Folketingstidende 2008-2009, tillæg A, side 4279, at en forstyrrelse anses for uacceptabel, hvis den er væsentlig og af en vis varighed eller tilbagevendende. Den skal samtidig forringe funktionaliteten for den berørte bruger af radiokommunikationen, radiosender eller apparat. Derudover vil det bero på en samlet vurdering af omstændighederne, om en konkret forstyrrelse i det enkelte tilfælde er uacceptabel. Således vil der blive lagt vægt på, hvordan forstyrrelsen kommer til udtryk, om der er tale om en forstyrrelse af livsvigtig frekvensanvendelse, f.eks. forstyrrelse af apparater til beskyttelse af liv eller helbred, eller en mindre vigtig frekvensanvendelse, f.eks. en hobbybruger, hvis frekvensanvendelse bliver forstyrret. Forstyrrelser, der f.eks. rammer apparater udelukkende beregnet til modtagelse, trådløst computertilbehør, udstyr med kort rækkevidde, der anvender radiofrekvenser, som der ikke kræves tilladelse for at anvende, samt apparater, der ikke indgår i systemer beregnet til at beskytte liv eller helbred, anses for at være af mindre væsentlig karakter og dermed ikke for uacceptable.

Det følger endvidere af kravet i den foreslåede bestemmelse i nr. 3 om, at radioudstyr skal understøtte en effektiv anvendelse af radiofrekvenser ved, at radioudstyret er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse, at en radiomodtager i radioudstyret for at være i overensstemmelse med de væsentlige krav, skal være konstrueret sådan, at den beskyttes mod uacceptable forstyrrelser. I sådanne tilfælde vil en radiomodtager bidrage til at fremme effektiv anvendelse af radiofrekvenser. Dette krav følger af radioudstyrsdirektivets artikel 3, stk. 2. Baggrunden for kravet beskrives nærmere i betragtning 10, 2. pkt., i radioudstyrsdirektivet, hvorefter radiomodtagere skal være konstrueret, så de fungerer som tilsigtet, og så de er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser. Dette vil medvirke til at fremme effektiv anvendelse af radiofrekvenser. Kravet er en udvidelse af de væsentlige krav for radioudstyr i forhold til, hvad der følger af det gældende radio- og teleterminaludstyrsdirektiv og § 5 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold. Fabrikanten af radioudstyr vil derfor skulle tage højde for dette krav ved konstruktionen af deres radioudstyr.

Selv om radiomodtagere som udgangspunkt ikke i sig selv forårsager uacceptable forstyrrelser, er modtageegenskaber en stadig vigtigere parameter for at sikre effektiv anvendelse af radiofrekvenser, når modtagerenhederne i radioudstyr gøres mere robuste over for forstyrrelser og uønskede signaler, jf. betragtning 11 til radioudstyrskomiteens direktiv.

I medfør af § 41 i lov om radiofrekvenser fører Energistyrelsen bl.a. tilsyn med overholdelse af loven i forhold til elektromagnetiske forstyrrelser og forstyrrelser af anvendelse af radiofrekvenser. Energistyrelsen kan ved konstatering af overtrædelser af lov om radiofrekvenser og af regler samt vilkår i frekvenstilladelser fastsat i medfør af loven, jf. § 42 i lov om radiofrekvenser give ejeren eller brugeren af det apparat eller radioudstyr, som forårsager overtrædelser, påbud om at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe forstyrrelsen, bringe frekvensanvendelsen i overensstemmelse med loven og regler og vilkår, der er fastsat i medfør af loven, eller standse driften af radioudstyr og apparater.

Tilsyn med elektromagnetiske forstyrrelser sker i medfør af § 41 i lov om radiofrekvenser, fordi det i forstyrrelsestilfælde ikke umiddelbart er muligt at afdække, om årsagen til forstyrrelsen er elektromagnetiske forstyrrelser eller radiosignaler. Der ændres med dette lovforslag ikke på, hvordan Energistyrelsen fører tilsyn med forstyrrelser.

Energistyrelsen kan ved konstatering af forstyrrelser, hvad enten årsagen til forstyrrelsen er frekvensanvendelse eller andre former for elektromagnetiske forstyrrelser, i medfør af §§ 42 og 44 i lov om radiofrekvenser på stedet foretage undersøgelse af radioudstyr og apparater og afbryde radioudstyr og apparater, som forstyrrer andet radioudstyr eller andre apparater, hvis funktion er afgørende for menneskers liv eller helbred.

Europa-Kommissionen kan i medfør af radioudstyrskomiteens artikel 3, stk. 3, fastsætte, at bestemte kategorier af radioudstyr skal være i overensstemmelse med en række yderligere specifikke væsentlige krav. Energistyrelsen foreslår på den baggrund i medfør af *stk. 2* bemyndiget til at fastsætte regler om yderligere krav til, at radioudstyr i særlige kategorier skal være konstrueret sådan, at det er i overensstemmelse med yderligere væsentlige krav, hvis Europa-Kommissionen i konkrete afgørelser særskilt specificerer dette.

Ifølge radioudstyrskomiteens direktiv kan disse yderligere væsentlige krav, som Europa-Kommissionen kan fastsætte, omfatte krav til konstruktionen af radioudstyr for at sikre, at radioudstyret

- 1) fungerer med tilbehør, herunder universalopladere, for at forenkle anvendelsen af radioudstyr og mindske omfanget af affald og omkostninger,
- 2) fungerer via netværk sammen med andet radioudstyr,
- 3) kan tilsluttes grænseflader af passende type i hele EU,

- 4) ikke skader nettet eller dets funktion eller misbruger netressourcer på en sådan måde, at det medfører en uacceptabel forringelse af tjenesten,
- 5) er i stand til at sikre, at personoplysninger om brugere og abonnenter og disses privatliv beskyttes,
- 6) understøtter funktioner, der sikrer beskyttelse mod svig,
- 7) understøtter funktioner, der er nødvendige for at få adgang til alarmtjenester,
- 8) understøtter funktioner, som gør det lettere for handicappede brugere at anvende det, eller
- 9) understøtter funktioner, som skal sikre, at programmet kun kan indlæses på radioudstyret, hvis det er dokumenteret, at radioudstyret herefter er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Europa-Kommissionen kan i medfør af det gældende radio- og teleterminaludstyrskomiteens direktiv ligeledes træffe afgørelse om, at en række lignende krav skal gælde for radioudstyr. Denne bemyndigelse er i medfør af direktivets artikel 3, stk. 3, litra e, bl.a. udnyttet i to tilfælde, hvor Europa-Kommissionen har truffet afgørelse om, at visse typer af radioudstyr til nød- og redningskommunikation inden for skibsfart samt lavinensendere og -søgere, skal være kompatibelt med funktioner, der sikrer adgang til nødtjenester. Disse afgørelser er gennemført i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold.

Til § 18

Det følger af § 6 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at fabrikanter ved markedsføring af radioudstyr skal sikre, at der for radioudstyret medfølger en erklæring om, at det er i overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5, at der medfølger oplysninger om, til hvilken brug radioudstyret er bestemt, herunder hvor det må tages i brug, samt at radioudstyret, dets emballage og medfølgende dokumenter er forsynet med CE-mærke og eventuel anden mærkning. Det følger endvidere af § 3 i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at fabrikanter af radioudstyr skal sikre, at der er foretaget en vurdering af radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i den gældende lovs § 5, at vurderingen er dokumenteret i den tekniske dokumentation, at der er udarbejdet en erklæring om radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav, at radioudstyret, dets emballage og medfølgende dokumenter er forsynet med CE-mærke og eventuel anden mærkning, samt at der medfølger brugsanvisning og øvrige nødvendige oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 18 fastsætter krav, som fabrikanten af radioudstyr skal overholde, og som relaterer sig til radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, når fabrikanten bringer radioudstyret i omsætning. Baggrunden for, at fabrikantens forpligtelser relaterer sig til,

at de bringer radioudstyr i omsætning, i modsætning til, at de markedsfører radioudstyr i den gældende lovs § 6, er som nævnt i bemærkningerne til den foreslåede definition af at bringe i omsætning i § 2, stk. 1, nr. 3, at radioudstyre direktivet på baggrund af referencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF anvender en ændret terminologi i forhold til betegnelsen markedsføring. Der sondres således mellem, at fabrikanten og importøren bringer apparater og radioudstyr i omsætning, hvilket vil sige den første tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet i EU, og at distributøren gør apparater og radioudstyr tilgængelige på markedet, hvilket omfatter enhver levering af et apparat eller radioudstyr som led i erhvervsvirksomhed med eller uden vederlag med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i EU.

De foreslåede bestemmelser i § 18, stk. 1-5, gennemfører radioudstyre direktivets artikel 10, stk. 1-5, 1. led, og stk. 9, om fabrikantens forpligtelser.

En erhvervsdrivende anses, jf. den foreslåede definition af fabrikant i § 2, stk. 1, nr. 8, som fabrikant af radioudstyr, hvis den pågældende fysiske eller juridiske person konstruerer eller får konstrueret radioudstyr og sælger radioudstyret under eget navn eller varemærke. Det er i den forbindelse uden betydning, om fremstillingen af radioudstyret sker i Danmark, i en anden EU-medlemsstat eller i et land uden for EU. Når en fabrikant bringer radioudstyr i omsætning på EU-markedet, herunder i Danmark, har fabrikanten samme forpligtelser efter dette lovforslag uanset, om fabrikanten er etableret inden for eller uden for EU, eller om radioudstyret er konstrueret og fremstillet inden for eller uden for EU. Fabrikanten er ansvarlig for, at dennes radioudstyr er konstrueret på en sådan måde, at det er i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf. Importører og distributører af radioudstyr kan under visse betingelser anses som fabrikanter af radioudstyr, jf. den foreslåede bestemmelse i § 26.

Fabrikantens overordnede pligt, når denne bringer radioudstyr i omsætning, fremgår af det foreslåede *stk. 1*, hvorefter fabrikanten skal sikre, at radioudstyret er konstrueret i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf. Der følger bl.a. heraf en forpligtelse for fabrikanten til at sikre, at deres produktionsprocesser er indrettet på en sådan måde, at det radioudstyr, som de fremstiller, er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Denne forpligtelse gælder også i dag for fabrikanter i medfør af den gældende lovs § 6.

Det vil sige, at hvert enkelt stykke radioudstyr, som fabrikanten bringer i omsætning, skal være i overensstemmelse med de på det pågældende tidspunkt gældende krav. Det vil derfor være relevant for fabrikanter løbende at tage hensyn til ændringer i radioudstyrets design eller konstruktion, ligesom ændringer i harmoniserede standarder kan have betydning, navnlig hvor disse ændringer kan have indflydelse på,

om radioudstyret fortsat kan anses for at være i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf. Ændringerne kan f.eks. gøre det nødvendigt for fabrikanten at gennemføre en ny vurdering af overensstemmelsen med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf og opdatere sin EU-overensstemmelseserklæring eller at inddrage et bemyndiget organ med henblik på at vurdere radioudstyrets overensstemmelse.

Det er endvidere en forudsætning for, at fabrikanter må bringe radioudstyr i omsætning, at det er konstrueret, så det kan anvendes i mindst én EU-medlemsstat. Det vil sige, at en fabrikant må bringe radioudstyr i omsætning i hele EU, hvis radioudstyret lovligt kan anvendes i én medlemsstat. Der kan f.eks. være tale om, at den, der anvender radioudstyret, skal have en tilladelse til at anvende de pågældende radiofrekvenser, eller at radioudstyret kan anvendes uden en sådan tilladelse, hvis de tekniske rammer, der måtte være fastsat for anvendelsen, overholdes.

Inden fabrikanter bringer deres radioudstyr i omsætning, skal de derfor i medfør af det foreslåede *stk. 2* gennemføre eller få gennemført en vurdering af radioudstyrets overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf og udarbejde den tekniske dokumentation. Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse, der gør det muligt at vurdere radioudstyrets overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf på baggrund af oplysninger om radioudstyrets konstruktion, de helt eller delvist anvendte harmoniserede standarder eller andre løsninger, der er valgt til at påvise denne overensstemmelse, og resultater af eventuelle konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelser samt prøvningsrapporter.

Når vurderingen af overensstemmelsen er gennemført, skal fabrikanter i medfør af det foreslåede *stk. 3* udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring. En EU-overensstemmelseserklæring er en erklæring, hvorved en fabrikant på baggrund af vurderingen nævnt i den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* står inde for, at radioudstyret er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf. Den tekniske dokumentation for radioudstyret og EU-overensstemmelseserklæringen skal fabrikanter som noget nyt opbevare i 10 år efter, at de har bragt radioudstyret i omsætning. 10 års-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor det sidste eksemplar af produktmodellen blev bragt i omsætning, f.eks. det sidste radioudstyr i en produktionsserie.

Fabrikanter kan i medfør af det foreslåede *stk. 4* vælge at lade en kopi af den fulde EU-overensstemmelseserklæring eller en forenklet EU-overensstemmelseserklæring følge med radioudstyret. Hvis en forenklet overensstemmelseserklæring vælges, skal den angive den internetadresse, hvor overensstemmelseserklæringens fulde tekst kan findes.

I medfør af det foreslåede *stk. 5* skal fabrikanter anbringe et CE-mærke på radioudstyr, der er i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, medmindre det ikke er muligt på grund af radioudstyrets beskaffenhed, og på radioudstyrets emballage, inden fabrikanten bringer radioudstyret i omsætning.

CE-mærket angiver, at radioudstyret opfylder kravene for at blive bragt i omsætning. Det betyder, at fabrikanten har sikret sig, at radioudstyret er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, eventuelt ved, at det er blevet vurderet af et bemyndiget organ udpeget i henhold til regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 31. CE-mærket skal anbringes synligt og letlæseligt, og så det ikke kan slettes, på radioudstyret eller dets mærkeplade, medmindre dette ikke er muligt på grund af radioudstyrets beskaffenhed. Det kan f.eks. være, hvor radioudstyrets størrelse eller overflade ikke gør det muligt at anbringe et CE-mærke herpå. CE-mærket skal også anbringes på radioudstyrets emballage.

Energistyrelsen foreslår i medfør af *stk. 6* bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for, hvilke procedurer en fabrikant skal gennemføre, og hvilken dokumentation en fabrikant skal udarbejde til brug for vurderingen af radioudstyrets overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf. De nævnte regler vil gennemføre og blive fastsat inden for rammerne af radioudstyrsdirektivets kapitel III, som omhandler vurdering af radioudstyrs overensstemmelse med kravene. De foreslåede bestemmelser er en indholdsmæssig videreførelse af § 6, stk. 2, og § 13, stk. 5, i den gældende lov.

Energistyrelsen foreslår i medfør af den foreslåede bestemmelse i *nr. 1* bemyndiget til at fastsætte regler om, at radioudstyr, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf, som dækker de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, formodes at være i overensstemmelse med de væsentlige krav eller de dele heraf, som er omfattet af de pågældende standarder. Disse regler vil gennemføre radioudstyrsdirektivets artikel 16.

Harmoniserede standarder er en teknisk beskrivelse af, hvilke tekniske krav et produkt skal overholde for at være i overensstemmelse med kravene til produktets konstruktion, vedtaget af et europæisk standardiseringsorgan på mandat fra Europa-Kommissionen med henblik på at gennemføre EU-harmoniseringslovgivning, og hvis referencer er offentliggjort i EU-Tidende. At benytte en eller flere harmoniserede standarder, der dækker det pågældende radioudstyr, og foretage de i den harmoniserede standard beskrevne prøvninger og vurderinger, er således en mindre kompleks måde for en fabrikant at vurdere, om radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav for radioudstyret. Det er ikke obligatorisk for fabrikanter at anvende harmoniserede standarder. Hvis radioudstyret overholder kravene i alle relevante harmoniserede standarder, som dækker alle relevante forhold ved radioudstyret, giver det en umiddelbar formo-

ning for, at radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav eller de dele heraf, som standarderne dækker. Fabrikanten bærer dog stadig ansvaret for, at dette i praksis også viser sig at være tilfældet.

I medfør af den foreslåede bestemmelse i *nr. 2* foreslås Energistyrelsen bemyndiget til i medfør af radioudstyrsdirektivets artikel 17 at fastsætte regler om, hvilke procedurer en fabrikant skal gennemføre for at vurdere og påvise, at radioudstyr er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf. Procedurene fremgår af radioudstyrsdirektivets bilag II-IV. Endvidere foreslås Energistyrelsen bemyndiget til at fastsætte regler om, hvad teknisk dokumentation, jf. det foreslåede stk. 2, skal indeholde. Disse regler vil gennemføre radioudstyrsdirektivets artikel 21, stk. 1-3, og bilag V.

Energistyrelsen foreslås bemyndiget til at fastsætte regler om, at fabrikanter af radioudstyr enten kan anvende proceduren intern produktionskontrol, jf. radioudstyrsdirektivets bilag II, med undtagelse af de tilfælde, hvor fabrikanten til vurdering af, om radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 1, nr. 3, og regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 2, kun delvist eller ikke har anvendt harmoniserede standarder, proceduren EU-typeafprøvning og typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol, jf. radioudstyrsdirektivets bilag III, eller overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring, jf. radioudstyrsdirektivets bilag IV.

Ved vurderingen af overensstemmelsen med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf skal fabrikanten tage hensyn til alle tilsigtede driftsforhold og for så vidt angår det væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 1, nr. 1, skal fabrikanten også tage hensyn til forhold, der med rimelighed kan forudses. Hvis radioudstyret kan konfigureres på forskellige måder, skal vurderingen af overensstemmelsen bekræfte, at radioudstyret er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf i alle mulige konfigurationer.

Ved proceduren intern produktionskontrol sikrer og erklærer fabrikanten selv, at radioudstyret er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf efter at have vurderet og fundet, at radioudstyret er i overensstemmelse med kravene. Fabrikanten skal udarbejde teknisk dokumentation for radioudstyret, hvor der gennemføres en vurdering af, om radioudstyret på baggrund af dets tekniske karakteristika er i overensstemmelse med kravene. Den tekniske dokumentation skal i relevant omfang indeholde en generel beskrivelse af radioudstyret og konstruktions- og produktionstegninger med nødvendige beskrivelser og forklaringer samt en liste over de harmoniserede standarder, som helt eller delvist er blevet anvendt til at påvise radioudstyrets overensstemmelse med kravene. Derudover skal den i relevant omfang indeholde en kopi af EU-overensstemmelseserklæring, resultater af konstruktions-

beregninger og kontrolundersøgelser og prøvningsrapporter samt en redegørelse for fabrikantens overholdelse af den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 1, hvorefter radioudstyret skal kunne anvendes i mindst én EU-medlemsstat, uden at gældende regler om anvendelse af radiofrekvenser overtrædes, når fabrikanten bringer radioudstyret i omsætning. Endelig skal den tekniske dokumentation i relevant omfang indeholde en redegørelse for, hvorvidt oplysninger om eventuelle begrænsninger eller krav om tilladelse for at anvende radioudstyret fremgår af emballagen til identifikation af de EU-medlemsstater eller de geografiske områder i EU-medlemsstater, hvor sådanne begrænsninger eller krav findes, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 5.

Energistyrelsen foreslås endvidere bemyndiget til at fastsætte regler om, at fabrikanten ved proceduren EU-typeafprøvning og typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol udarbejder teknisk dokumentation for radioudstyret, hvor der gennemføres en vurdering af, om radioudstyret på baggrund af dets tekniske karakteristika er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf. Den tekniske dokumentation skal i relevant omfang indeholde en fyldestgørende analyse og vurdering af muligheden for, at radioudstyret kan udgøre en risiko, jf. definitionen heraf i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra b, en beskrivelse af de gældende væsentlige krav til radioudstyret, en generel beskrivelse af radioudstyret, herunder dets konstruktion, fremstilling og brug, konstruktions- og produktionstegninger med nødvendige beskrivelser og forklaringer. Endvidere skal den i relevant omfang indeholde en liste over de harmoniserede standarder, som helt eller delvist er blevet anvendt til at påvise radioudstyrets overensstemmelse med kravene, en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen og af EU-typeafprøvningsattesten med bilag som leveret af det bemyndigede organ, jf. nedenfor, resultater af konstruktionsberegninger og kontrolundersøgelser og prøvningsrapporter samt en redegørelse for fabrikantens overholdelse af den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 1, hvorefter radioudstyret skal kunne anvendes i mindst én EU-medlemsstat uden, at gældende regler om anvendelse af radiofrekvenser overtrædes, når fabrikanten bringer radioudstyret i omsætning. Endelig skal den tekniske dokumentation i relevant omfang indeholde en redegørelse for, hvorvidt oplysninger om eventuelle begrænsninger eller krav om tilladelse for at anvende radioudstyret fremgår af emballagen til identifikation af de EU-medlemsstater eller de geografiske områder i EU-medlemsstater, hvor sådanne begrænsninger eller krav findes, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 5. Derudover anmoder fabrikanten et bemyndiget organ, jf. den foreslåede bestemmelse i § 31, om at undersøge den tekniske konstruktion og sikre og erklære, at konstruktionen er i overensstemmelse med kravene ved at udstede en EU-typeafprøvningsattest. Herefter sikrer fabrikanten i forbindelse med produktionen selv, at radioudstyret er i overensstemmelse med typen beskrevet i EU-typeafprøvningsattesten og kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Ved proceduren overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring, som Energistyrelsen foreslås bemyndiget til at fastsætte regler om, anvender fabrikanten et fuldt kvalitetssikringssystem for at sikre overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf. Fabrikanten udarbejder en teknisk dokumentation, som i relevant omfang skal indeholde en generel beskrivelse af radioudstyret, konstruktions- og produktionstegninger med nødvendige beskrivelser og forklaringer samt en liste over de harmoniserede standarder, som helt eller delvist er blevet anvendt til at påvise radioudstyrets overensstemmelse med kravene. Endvidere skal den i relevant omfang indeholde en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen, resultater af konstruktionsberegninger og kontrolundersøgelser og prøvningsrapporter samt en redegørelse for fabrikantens overholdelse af den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 1, hvorefter radioudstyret skal kunne anvendes i mindst én EU-medlemsstat uden, at gældende regler om anvendelse af radiofrekvenser overtrædes, når fabrikanten bringer radioudstyret i omsætning. Endelig skal den tekniske dokumentation i relevant omfang indeholde en redegørelse for, hvorvidt oplysninger om eventuelle begrænsninger eller krav om tilladelse for at anvende radioudstyret fremgår af emballagen til identifikation af de EU-medlemsstater eller de geografiske områder i EU-medlemsstater, hvor sådanne begrænsninger eller krav findes, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 5. Fabrikanten skal indgive en ansøgning til et bemyndiget organ, jf. den foreslåede bestemmelse i § 31, der skal vurdere, om kvalitetsstyringssystemet, som fabrikanten har anvendt, sikrer, at radioudstyret er i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler udstedt i medfør heraf. Det bemyndigede organ fører efter godkendelse af fabrikantens kvalitetsstyringssystem kontrol med, om fabrikanten opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.

Energistyrelsen foreslås i medfør af den foreslåede bestemmelse i *nr. 3* bemyndiget til at fastsætte regler om indholdet af den EU-overensstemmelseserklæring og en forenklet overensstemmelseserklæring, som fabrikanten skal udarbejde og lade medfølge radioudstyret, når fabrikanten bringer radioudstyret i omsætning, og hvorved fabrikanten indestår for, at radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, jf. den foreslåede stk. 4. Energistyrelsen vil fastsætte regler om indholdet af erklæringen, der følger den model for affattelse af EU-overensstemmelseserklæringen, som fremgår af radioudstyrsdirektivets bilag VI. Det fremgår heraf, at erklæringen skal indeholde oplysning om, hvilken EU-harmoniseringslovgivning, som radioudstyret erklæres i overensstemmelse med, en beskrivelse af det pågældende radioudstyr identificeret ved et produkt-, type-, parti- eller serienummer samt eventuel billeddokumentation, navn og adresse på fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant, henvisninger til anvendte harmoniserede standarder eller andre tekniske specifikationer ved vurderingen af overensstemmelse, et bemyndiget organ, hvis det har været inddraget i forbindelse med vurderingen samt angivelse af navn, stilling og under-

skrift af en person, som kan handle på vegne af fabrikanten, og det pågældende tidspunkt og sted for udstedelsen af erklæringen. Endvidere vil der blive fastsat regler om udformningen af en forenklet EU-overensstemmelseserklæring, som fabrikanten i stedet kan vælge at lade medfølge radioudstyret. En forenklet erklæring skal indeholde oplysning om, at fabrikanten erklærer overensstemmelse med radioudstyretdirektivet for den pågældende type af radioudstyr, og at den fulde EU-overensstemmelseserklæring kan findes på en internetadresse, som angives.

Endelig foreslås Energistyrelsen i medfør af den foreslåede bestemmelse i *nr. 4* bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om mærkningen af radioudstyret. Det fremgår af det foreslåede stk. 5, at fabrikanten skal anbringe et CE-mærke på radioudstyr, som i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, inden fabrikanten bringer radioudstyret i omsætning. Reglerne vil blive fastsat i overensstemmelse med artikel 30 om generelle principper for CE-mærkning i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93, jf. radioudstyretdirektivets artikel 19 og artikel 20. Det følger af disse bestemmelser, at fabrikanten ved at påsætte CE-mærke tager det fulde ansvar for, at radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, at der ikke må anbringes andre mærker, tegn eller angivelser, som kan virke vildledende i forhold til CE-mærkets form eller betydning, at CE-mærket kan være lavere end 5 mm, forudsat det er synligt og læseligt, og at CE-mærket skal anbringes synligt, letlæseligt og således, at det ikke kan slettes, på radioudstyret eller mærkepladen. Hvis dette ikke er muligt på grund af radioudstyrets beskaffenhed, skal mærket anbringes på emballagen og de ledsagende dokumenter. Endvidere skal det bemyndigede organ eller fabrikanten eller den bemyndigede repræsentant efter det bemyndigede organs anvisninger anbringe identifikationsnummeret på det bemyndigede organ efter CE-mærket, hvis overensstemmelsesvurderingsproceduren i radioudstyretdirektivets bilag IV er blevet anvendt til at påvise radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav.

I medfør af det foreslåede *stk. 7* bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte regler for fabrikanters pligt til at registrere radioudstyr i visse kategorier. Energistyrelsen vil fastsætte disse regler, når Europa-Kommissionen gennem afgørelser har fastlagt de nærmere rammer for driften af et centralt register, som Europa-Kommissionen stiller til rådighed, og for fabrikanters registrering heri. Reglerne vil gennemføre radioudstyretdirektivets artikel 5.

Det fremgår af radioudstyretdirektivets artikel 5, at fabrikanten fra den 12. juni 2018 skal registrere radioudstyr, inden de bringer det i omsætning, hvis det er omfattet af en kategori af radioudstyr, som Europa-Kommissionen har udpeget, hvor radioudstyret har vist sig at have en lav grad af overensstemmelse med de væsentlige krav. Europa-Kommissio-

nen træffer på baggrund af oplysninger fra EU-medlemsstaterne om deres markedsovervågningsaktiviteter og de erhvervsdrivendes overholdelse af reglerne samt en vurdering af risikoen for manglende overholdelse af de væsentlige krav afgørelse om, hvilke kategorier af radioudstyr der skal udpeges. Europa-Kommissionen træffer også afgørelse om, hvilke elementer af den tekniske dokumentation, fabrikanten skal stille til rådighed i forbindelse med registreringen af radioudstyr.

Formålet med bestemmelsen er ifølge betragtning 20 til radioudstyretdirektivet at forbedre effektiviteten af EU-medlemsstaternes markedsovervågning, idet de på baggrund af oplysningerne i registeret kan føre et mere målrettet tilsyn med radioudstyr, som der er en større grad af sandsynlighed for ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Dette skal bidrage til et samlet højere niveau for overholdelsen af reglerne. Det fremgår videre, at da registreringspligten udgør en byrde for erhvervsdrivende, skal pligten til at registrere radioudstyr kun indføres for kategorier af udstyr, hvor der ikke er konstateret et højt niveau for overholdelse af reglerne.

Til § 19

Ifølge § 3, nr. 5, i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold skal fabrikanten ved markedsføring af radioudstyr sikre, at radioudstyret er ledsaget af en brugsanvisning og øvrige nødvendige oplysninger. Efter bekendtgørelsens bilag 2 omfatter disse oplysninger fabrikanten eller den ansvarlige for markedsføringens navn og adresse, radioudstyrets type, partieller serienummer eller andre oplysninger, der gør det muligt at identificere radioudstyret, oplysninger på emballagen og i brugsanvisningen om, til hvilken anvendelse radioudstyret er bestemt, og hvor radioudstyret er bestemt til at blive anvendt, herunder om der er eventuelle geografiske begrænsninger, og om der er krav om tilladelse til frekvensanvendelse for at anvende radioudstyret.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 fastsætter de krav, som fabrikanten af radioudstyr skal overholde, men som ikke umiddelbart relaterer sig til radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf. De krav, der stilles til fabrikanten i den forbindelse, fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 18 og regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyretdirektivets artikel 10, stk. 6-8 delvist og stk. 10, om fabrikantens forpligtelser.

I medfør af det foreslåede *stk. 1* skal fabrikanten sikre, at fabrikantens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt en postadresse, hvor de kan kontaktes, fremgår af radioudstyret. Disse oplysninger skal fremgå af emballagen eller et ledsagende dokument, hvis det ikke er muligt at forsyne radioudstyret med oplysningerne på grund

af dets beskaffenhed, f.eks. størrelse eller art. Fabrikanternes kontaktoplysninger skal angives på et sprog, der er letforståeligt for brugerne og Energistyrelsen. Det vil bl.a. sige, at kontaktoplysningerne på radioudstyr, der bringes i omsætning i Danmark, skal angives på et sprog, som benytter latinske bogstaver.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* skal fabrikanter sikre, at der af radioudstyret fremgår et type-, parti- eller serienummer eller lignende, som kan identificere radioudstyret. Disse oplysninger skal fremgå af emballagen eller et ledsagende dokument, hvis det ikke er muligt at forsyne radioudstyret med oplysningerne på grund af dets beskaffenhed, f.eks. størrelse eller art.

I medfør af det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, skal fabrikanter sikre, at der med radioudstyret følger en klar og forståelig brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et sprog, der er letforståeligt. Radioudstyr er relativt komplekse produkter at anvende for brugere uden særlige forkundskaber. Derfor skal brugsanvisningen og sikkerhedsinformationen være skriftlig og affattet på et sprog, der er letforståeligt. Et sprog, der er letforståeligt, vil som udgangspunkt være dansk, men kan f.eks. også være en sammenskrivning af dansk og norsk.

Brugsanvisningen og sikkerhedsinformationen skal i medfør af det foreslåede *2. pkt.* indeholde de nødvendige oplysninger for at samle, installere, anvende, opbevare og vedligeholde radioudstyret sikkert. De nødvendige oplysninger er de oplysninger, der skal til for, at en almindelig bruger kan betjene og vedligeholde radioudstyret, så det kan anvendes efter hensigten. Oplysningerne skal endvidere, hvis det er relevant for det pågældende radioudstyr, omfatte en beskrivelse af tilbehør og komponenter, herunder programmer, som gør det muligt for radioudstyret at fungere som tilsigtet. Brugere skal på baggrund af brugsanvisningen kunne anvende radioudstyret uden at have behov for yderligere oplysninger.

Hvis radioudstyret tilsigtet udsender radiofrekvenser, skal der endvidere som noget nyt i medfør af det foreslåede *stk. 4* i brugsanvisningen indgå oplysninger om de frekvensbånd, radioudstyret anvender, og den maksimale effekt, som der sendes med.

I medfør af det foreslåede *stk. 5* skal der af emballagen fremgå oplysninger om EU-medlemsstater eller områder i EU-medlemsstater, hvor der f.eks. måtte være begrænsninger for at anvende radioudstyret eller krav om tilladelse for at anvende de pågældende radiofrekvenser med radioudstyret. Disse oplysninger skal uddybes i brugsanvisningen.

I medfør af det foreslåede *stk. 6* foreslås Energistyrelsen bemyndiget til at fastsætte regler om, hvordan de i den foreslåede bestemmelse i *stk. 5*, nævnte oplysninger om eventuelle begrænsninger eller krav om tilladelse for at anvende radioudstyr skal angives på emballagen. I den forbindelse skal EU-medlemsstater eller de geografiske områder i EU-med-

lemsstater, hvor sådanne begrænsninger eller krav findes, identificeres, og oplysningerne skal uddybes i brugsanvisningen. Sådanne regler vil blive fastsat, hvis Europa-Kommissionen i medfør af radioudstyre direktivets artikel 10, stk. 10, træffer afgørelse om, hvorledes disse oplysninger nærmere skal angives.

Til § 20

Den foreslåede bestemmelse er ny og vedrører fabrikantens forpligtelser i tiden efter, at denne har bragt radioudstyr i omsætning. Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyre direktivets artikel 11 og bemyndiger Energistyrelsen til at udstede regler, der gennemfører radioudstyre direktivets artikel 10, stk. 5, 2. afsnit.

Hvis fabrikanten efter at have bragt radioudstyr i omsætning finder eller har grund til at tro, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 18 og regler fastsat i medfør heraf og § 19, som relaterer sig til radioudstyrets konstruktion eller oplysninger, som skal følge med radioudstyret, skal fabrikanten i medfør af det foreslåede *stk. 1* straks iværksætte foranstaltninger, der kan bringe radioudstyret i overensstemmelse med kravene. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bringe radioudstyret i overensstemmelse med kravene, skal fabrikanten trække radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage alt efter, hvad der vil være den nødvendige og tilstrækkelige foranstaltning i forhold til at sikre, at der ikke på markedet findes radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser.

Det foreslåede *stk. 2* vedrører tilfælde, hvor radioudstyr, som en fabrikant har gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko. I disse tilfælde skal fabrikanten straks underrette Energistyrelsen om det og give styrelsen nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som fabrikanten måtte have iværksat for at fjerne den risiko, som radioudstyret udgør, og resultaterne heraf. Efter den foreslåede bestemmelses ordlyd indtræder pligten for fabrikanten i de tilfælde, hvor fabrikanten har gjort radioudstyr tilgængeligt på markedet. Det vil sige, at en fabrikant både skal underrette Energistyrelsen, hvis fabrikanten har bragt radioudstyret i omsætning i Danmark, hvilket vil sige den første tilgængeliggørelse af radioudstyret på EU-markedet, og hvis fabrikanten har gjort radioudstyret tilgængeligt på markedet i Danmark, hvilket vil sige, at fabrikanten på et tidspunkt inden tilgængeliggørelsen på markedet af radioudstyret i Danmark har bragt radioudstyret i omsætning i et andet EU-medlemsland.

Radioudstyr udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra b, en risiko, hvis det ikke sikrer beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom, ikke har et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet, eller ikke anvender radiofrekvenser på en effektiv måde, så uacceptable forstyrrelser undgås, eller understøtter en effektiv anvendel-

se af radiofrekvenser ved, at radioudstyret er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte regler om, at fabrikanter for at beskytte brugernes sundhed og sikkerhed skal foretage stikprøvekontrol af radioudstyr, der er gjort tilgængeligt på markedet, undersøge radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf eller er blevet kaldt tilbage, og føre et register over klager over radioudstyr samt holde distributørerne orienteret om aktiviteterne. Det er hensigten i medfør af bemyndigelsen at fastsætte regler, der gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 10, stk. 5, 2. afsnit.

Energistyrelsen bemyndiges til at fastsætte regler om, at fabrikanter, når de vurderer, at det er hensigtsmæssigt på baggrund af en risikovurdering af radioudstyret, fordi radioudstyret kan udgøre en fare for brugernes sundhed og sikkerhed, skal foretage stikprøvekontrol af radioudstyr, som er gjort tilgængeligt på markedet, og undersøge radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med kravene eller er blevet tilbagekaldt. Endvidere skal fabrikanter i disse situationer, hvis de vurderer, at det er relevant, føre et register over klager over det pågældende radioudstyr og holde distributører orienteret, når de udfører en sådan overvågning af specifikt radioudstyr. Det kan f.eks. være relevant, hvor der på baggrund af nye oplysninger om radioudstyret eller dets anvendelse kan være en risiko for, at brugernes sundhed og sikkerhed ikke er tilstrækkeligt beskyttet, selvom radioudstyret overholdt de væsentlige krav på det tidspunkt, hvor det blev bragt i omsætning.

Stikprøvekontrol og etablering af et register over klager er eksempler på redskaber, som fabrikanter kan benytte, når de skal gøre sig bekendt med de risici, der kan være ved radioudstyr. Udtagning af stikprøver kan medvirke til løbende at give fabrikanter et indtryk af sikkerheden ved deres radioudstyr. Stikprøvekontroller vil dermed være med til at give fabrikanterne øget viden og skabe grundlaget for, at der kan konstrueres radioudstyr, der i højere grad vil beskytte sundhed og sikkerhed for brugere og husdyr samt beskytte ejendom, jf. de væsentlige krav til radioudstyr i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf. Behandling af klager og eventuel etablering af et klageregister er metoder for fabrikanter til at indsamle relevant viden til gavn for fremtidig fremstilling af radioudstyr. Derved kan fabrikanter også skabe det bedste grundlag for at kunne gribe ind, hvis de konstaterer, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med kravene.

Et klageregister kan være et register, som alene indeholder oplysninger om og beskriver udviklingen i de risici, der er ved det konkrete radioudstyr. Der er således ikke behov for oplysninger om brugerne af radioudstyret. Hvis fabrikanter registrerer personlige data, skal de være opmærksomme på, at den til enhver tid gældende lovgivning om registrering af personoplysninger overholdes.

Radioudstyr udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra b, bl.a. en risiko, hvis det ikke sikrer beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom, jf. herved det væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 1, nr. 1.

Til § 21

Den foreslåede bestemmelse om en bemyndiget repræsentant for fabrikanten er ny og gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 11. I bilag 2, pkt. 2, og bilag 11, litra c, i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, forudsættes det, at en fabrikant kan anvende en bemyndiget repræsentant ved, at oplysninger om den bemyndigede repræsentants navn og adresse i givet fald skal ledsage radioudstyret og fremgå af fabrikantens overensstemmelseserklæring, men forhold vedrørende den bemyndigede repræsentant er ikke specifikt reguleret.

Uanset om en fabrikant er etableret i eller uden for EU, kan fabrikanten i medfør af det foreslåede *stk. 1* udpege en bemyndiget repræsentant til at repræsentere sig og handle på sine vegne. Udpegningen af den bemyndigede repræsentant skal ske ved en skriftlig fuldmagt for at skabe klarhed over bemyndigelsens indhold og dens omfang.

De opgaver, som kan udføres af en bemyndiget repræsentant, er af administrativ karakter, og det fremgår derfor af det foreslåede *stk. 2*, at bemyndigede repræsentanter ikke kan sikre, at radioudstyr er konstrueret i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, jf. den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 1, eller udarbejde den tekniske dokumentation, jf. den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 2. Eksempler på administrative opgaver, som en bemyndiget repræsentant kan udføre, er at udarbejde EU-overensstemmelseserklæringen og at påsætte CE-mærke.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 3, nr. 1*, at fabrikantens bemyndigelse af repræsentanten som minimum skal sætte repræsentanten i stand til at opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation i 10 år efter, at radioudstyret er blevet bragt i omsætning, så dokumenterne står til rådighed for Energistyrelsen. 10 års-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor det sidste eksemplar af produktmodellen blev bragt i omsætning, f.eks. det sidste radioudstyr i en produktionsserie.

Derudover skal repræsentanten i medfør af det foreslåede *nr. 2* være i stand til efter anmodning at give Energistyrelsen alle oplysninger og al dokumentation, som er nødvendig for at påvise radioudstyrets overensstemmelse med kravene for fabrikanten, som følger af den foreslåede bestemmelse i § 18 og regler fastsat i medfør heraf og § 19.

Endelig skal repræsentanten i medfør af det foreslåede *nr. 3* på Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen

om foranstaltninger, der træffes for at fjerne en risiko, som radioudstyr, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants bemyndigelse, udgør. Radioudstyr udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra b, en risiko, hvis det ikke sikrer beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom, ikke har et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet, eller ikke anvender radiofrekvenser på en effektiv måde, så uacceptable forstyrrelser undgås, eller understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser ved, at radioudstyret er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse.

En bemyndiget repræsentant kan samtidig være importør eller distributør af radioudstyr, som er omfattet af repræsentantens bemyndigelse. I sådanne tilfælde skal den bemyndigede repræsentant også overholde forpligtelserne for henholdsvis en importør i de foreslåede bestemmelser i §§ 22 og 23 eller en distributør i de foreslåede bestemmelser i §§ 24 og 25.

Til § 22

I den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold anvendes begrebet den ansvarlige for markedsføringen om andre erhvervsdrivende i forsyningskæden end fabrikanten, som stiller bl.a. radioudstyr til rådighed mod betaling eller gratis med henblik på distribution eller forbrug, jf. definitionen af markedsføring i den gældende lovs § 2 e. Baggrunden for, at betegnelsen den ansvarlige for markedsføringen i dette lovforslag ændres til importør, er, at referencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF anvender en ændret systematik, der skelner mellem fabrikanter, importører og distributører. Dermed bliver forpligtelserne for disse erhvervsdrivende mere klare og det muliggør en yderligere graduering i deres ansvar i forhold til produkterne.

Det følger af § 6 i den gældende lov, at den ansvarlige for markedsføringen af radioudstyr skal sikre, at der for radioudstyret medfølger en erklæring om, at det er i overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5, at der medfølger oplysninger om, til hvilken brug radioudstyret er bestemt, herunder hvor det må tages i brug, samt at radioudstyret, dets emballage og medfølgende dokumenter er forsynet med CE-mærke og eventuel anden mærkning. Det følger endvidere af § 3 i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at den ansvarlige for markedsføringen af radioudstyr skal sikre, at der er foretaget en vurdering af radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i den gældende lovs § 5, at vurderingen er dokumenteret i den tekniske dokumentation, at der er udarbejdet en erklæring om radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav, at radioudstyret, dets emballage og medfølgende dokumenter er forsynet med CE-mær-

ke og eventuel anden mærkning, samt at der medfølger brugsanvisning og øvrige nødvendige oplysninger.

En importør er enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som bringer et apparat eller radioudstyr fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet, jf. definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 13. Importøren har en særlig rolle som den første erhvervsdrivende i forsyningskæden, der er etableret i EU, i forhold til at skal sikre, at det radioudstyr, de bringer i omsætning på markedet, opfylder de gældende krav, og at de ikke bringer radioudstyr i omsætning, som udgør en risiko eller ikke opfylder kravene i øvrigt, jf. betragtning 32 i radioudstyrsdirektivet.

Den foreslåede bestemmelse i § 22 fastsætter de krav, som importører af radioudstyr skal overholde, inden de bringer radioudstyr i omsætning på EU-markedet. Kravene relaterer sig bl.a. til radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyrektivet artikel 12, stk. 1-5 og 8.

Importøren må efter det foreslåede *stk. 1* ikke bringe radioudstyr i omsætning, før det er blevet bragt i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, hvis importøren finder eller har grund til at tro, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf. Hvis importøren er i tvivl om, hvorvidt radioudstyret er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf, skal importøren undlade at bringe radioudstyret i omsætning og eventuelt kontakte fabrikanten for at få afklaret spørgsmålet. Dette understreger, at importøren ud over fabrikanten spiller en nøglerolle i forhold til at sikre radioudstyrets overensstemmelse med kravene, før det bringes i omsætning.

Importører skal, inden de bringer radioudstyr i omsætning, i medfør af det foreslåede *stk. 2* sikre, at radioudstyret kan anvendes i mindst én EU-medlemsstat, uden at gældende regler om anvendelse af radiofrekvenser overtrædes, at fabrikanten har vurderet, at radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, og at fabrikanten har udarbejdet teknisk dokumentation, jf. den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 2. Importører skal endvidere sikre sig, at radioudstyret ledsages af en komplet EU-overensstemmelseserklæring eller en forenklet overensstemmelseserklæring, som er i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 6, nr. 3, jf. den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 4, og at fabrikanten har anbragt et CE-mærke på radioudstyret og emballagen, som er i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 6, nr. 4, jf. den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 5.

Endvidere skal importøren sikre sig, at fabrikanten har opfyldt kravene i de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 1-5, og regler fastsat i medfør af § 19, stk. 6.

Importøren skal således sikre, at fabrikantens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt postadresse fremgår af radioudstyret, hvilket er nyt i forhold til de gældende regler, at fabrikanten har angivet et type-, parti- eller serienummer på radioudstyret eller en anden form for angivelse, som kan identificere radioudstyret og at der følger en klar og forståelig brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et sprog, der er letforståeligt, med radioudstyret.

Radioudstyr er relativt komplekse produkter at anvende for brugere uden særlige forkundskaber. Derfor skal brugsanvisningen og sikkerhedsinformationen være skriftlig og affattet på et sprog, der er letforståeligt. Et sprog, der er letforståeligt, vil som udgangspunkt være dansk, men kan f.eks. også være en sammenskrivning af dansk og norsk.

Brugsanvisningen og sikkerhedsinformationen skal indeholde de nødvendige oplysninger for at samle, installere, anvende, opbevare og vedligeholde radioudstyret sikkert. De nødvendige oplysninger er de oplysninger, der skal til for, at en almindelig bruger kan betjene og vedligeholde radioudstyret, så det kan anvendes efter hensigten. Oplysningerne skal endvidere, hvis det er relevant for det pågældende radioudstyr, omfatte en beskrivelse af tilbehør og komponenter, herunder programmel, som gør det muligt for radioudstyret at fungere som tilsigtet. Brugere skal på baggrund af brugsanvisningen kunne anvende radioudstyret uden at have behov for yderligere oplysninger.

Importører skal som noget nyt i forhold til de gældende regler sikre, at der følger oplysninger om anvendte frekvensbånd og den maksimale sendeeffekt med i brugsanvisningen, hvis radioudstyret tilsigtet udsender radiofrekvenser.

Importører skal endvidere sikre, at der af emballagen og af brugsanvisningen fremgår oplysninger, som identificerer de EU-medlemsstater eller de geografiske områder i EU-medlemsstater, hvor der er begrænsninger for at anvende radioudstyret eller stilles krav om tilladelse til at anvende radiofrekvenser for at anvende radioudstyret, samt at disse oplysninger er angivet i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 6.

Importørens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt postadresse, hvor importøren kan kontaktes, skal som noget nyt i medfør af det foreslåede *stk. 3* fremgå af radioudstyret, eller, hvis dette ikke er muligt, f.eks. på grund af radioudstyrets størrelse, af emballagen eller af et ledsagende dokument. Kontaktoplysningerne skal angives på et sprog, der er letforståeligt for brugerne og Energistyrelsen. Det vil bl.a. sige, at kontaktoplysningerne på radioudstyr, der bringes i omsætning i Danmark, skal angives på et sprog, som benytter latinske bogstaver.

Importører skal som noget nyt i medfør af det foreslåede *stk. 4* i 10 år efter, at de har bragt radioudstyr i omsætning, op-

bevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen og f.eks. gennem kontrakten med fabrikanten sikre, at den tekniske dokumentation efter anmodning kan stilles til rådighed for Energistyrelsen i 10 år efter, at de har bragt radioudstyret i omsætning. 10 års-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor det sidste eksemplar af produktmodellen blev bragt i omsætning, f.eks. det sidste radioudstyr i en produktionsserie.

Det er således ikke et krav, at importøren er i besiddelse af den tekniske dokumentation. Fabrikanten kan anse dokumentationen som forretningshemmeligheder eller forretningsfølsomme oplysninger. Men hvor importøren ikke selv er i besiddelse af den tekniske dokumentation, skal denne sikre, at fabrikanten stiller den tekniske dokumentation til rådighed for importøren til brug for fremsendelse til Energistyrelsen, eller at fabrikanten stiller dokumentationen til rådighed direkte for styrelsen. Det kan i nogle tilfælde være tilstrækkeligt at stille de dele af den tekniske dokumentation til rådighed, som er nødvendige i forbindelse med en undersøgelse af manglende overholdelse af bestemte regler, eller i forhold til at godtgøre, at en eventuel manglende overholdelse af bestemte regler er afhjulpet.

Importøren skal i medfør af det foreslåede *stk. 5* sikre, at dennes opbevaring og transport af radioudstyr, som den pågældende har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de væsentlige krav, jf. den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, i fare. Der kan f.eks. være tale om at sikre, at radioudstyret ikke udsættes for fugt, eller at det transporteres under de foreskrevne temperaturforhold. Den foreslåede bestemmelse er ny. Men idet importører ikke i medfør af den gældende lov må bringe radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, i omsætning, er det allerede i dag en forudsætning, at importørerne sikrer, at radioudstyret forbliver i overensstemmelse med de væsentlige krav, mens det er i deres varetægt eller under transport på deres ansvar.

I medfør af det foreslåede *stk. 6* skal en importør, hvis radioudstyr udgør en risiko, underrette fabrikanten og Energistyrelsen om det. Radioudstyr udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra b, en risiko, hvis det ikke sikrer beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom, ikke har et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet, eller ikke anvender radiofrekvenser på en effektiv måde, så uacceptable forstyrrelser undgås, eller understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser ved, at radioudstyret er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse.

Til § 23

Den foreslåede bestemmelse er ny og vedrører importørens forpligtelser i tiden efter, at denne har bragt radioudstyr i omsætning. Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 12, stk. 7 og 9, 2. pkt., og bemyn-

diger Energistyrelsen til at udstede regler, der gennemfører artikel 12, stk. 6.

Hvis importøren efter at have bragt radioudstyr i omsætning finder eller har grund til at tro, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med kravene i de foreslåede bestemmelser i § 22, stk. 1-3, som relaterer sig til radioudstyrets konstruktion eller oplysninger, som skal følge med radioudstyret, skal importøren i medfør af det foreslåede *stk. 1* straks iværksætte foranstaltninger, der kan bringe radioudstyret i overensstemmelse med kravene. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bringe radioudstyret i overensstemmelse med kravene, skal importøren trække radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage alt efter, hvad der vil være den nødvendige og tilstrækkelige foranstaltning i forhold til at sikre, at der ikke på markedet findes radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser.

Det foreslåede *stk. 2* vedrører tilfælde, hvor radioudstyr, som en importør har gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko. I disse tilfælde skal importøren straks underrette Energistyrelsen om det og give styrelsen nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som fabrikanten måtte have iværksat for at fjerne den risiko, som radioudstyret udgør. Efter den foreslåede bestemmelses ordlyd indtræder pligten for importøren i de tilfælde, hvor importøren har gjort radioudstyr tilgængeligt på markedet. Det vil sige, at en importør både skal underrette Energistyrelsen, hvis importøren har bragt radioudstyret i omsætning i Danmark, hvilket vil sige den første tilgængeliggørelse af radioudstyret på EU-markedet, og hvis importøren har gjort radioudstyret tilgængeligt på markedet i Danmark, hvilket vil sige, at importøren på et tidspunkt inden tilgængeliggørelsen på markedet af radioudstyret i Danmark har bragt radioudstyret i omsætning i et andet EU-medlemsland.

Radioudstyr udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra b, en risiko, hvis det ikke sikrer beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom, ikke har et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet, eller ikke anvender radiofrekvenser på en effektiv måde, så uacceptable forstyrrelser undgås, eller understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser ved, at radioudstyret er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse.

I medfør af det foreslåede *stk. 3* bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte regler om, at importører for at beskytte brugernes sundhed og sikkerhed skal foretage stikprøvekontrol af radioudstyr, der er gjort tilgængeligt på markedet, undersøge radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf eller er blevet kaldt tilbage, og føre et register over klager over radioudstyr samt holde distributørerne orienteret om aktiviteterne. Det er hensigten i medfør af bemyndigelsen at fastsætte regler, der gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 12, stk. 6.

Energistyrelsen bemyndiges til at fastsætte regler om, at importører, når de vurderer, at det er hensigtsmæssigt på baggrund af en risikovurdering af radioudstyret, fordi radioudstyret kan udgøre en fare for brugernes sundhed og sikkerhed, skal foretage stikprøvekontrol af radioudstyr, som er gjort tilgængeligt på markedet. De skal i den forbindelse undersøge radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med kravene eller er blevet tilbagekaldt. Endvidere skal importører i disse situationer, hvis de vurderer, at det er relevant, føre et register over klager over det pågældende radioudstyr og holde distributører orienteret, når de udfører en sådan overvågning af specifikt radioudstyr. Det kan f.eks. være relevant, hvor der på baggrund af nye oplysninger om radioudstyret eller dets anvendelse kan være en risiko for, at brugernes sundhed og sikkerhed ikke er tilstrækkeligt beskyttet, selvom radioudstyret overholdt de væsentlige krav på det tidspunkt, hvor det blev bragt i omsætning.

Stikprøvekontrol og etablering af et register over klager er eksempler på redskaber, som importører kan benytte, når de skal gøre sig bekendt med de risici, der kan være ved radioudstyr. Udtagning af stikprøver kan medvirke til løbende at give importører et indtryk af sikkerheden ved deres radioudstyr. Behandling af klager og eventuelt etablering af et klagerregister er metoder for importører til at indsamle relevant viden. Derved kan importører skabe det bedste grundlag for at kunne gribe ind, hvis de konstaterer, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med kravene.

Et klagerregister kan være et register, som alene indeholder oplysninger om og beskriver udviklingen i de risici, der er ved det konkrete radioudstyr. Der er således ikke behov for oplysninger om brugerne af radioudstyret. Hvis importører registrerer personlige data, skal de være opmærksomme på, at den til enhver tid gældende lovgivning om registrering af personoplysninger overholdes.

Radioudstyr udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra b, bl.a. en risiko, hvis det ikke sikrer beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom, jf. herved det væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 1, nr. 1.

Til § 24

I den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold anvendes begrebet den ansvarlige for markedsføringen om andre erhvervsdrivende i forsyningskæden end fabrikanten, som stiller bl.a. radioudstyr til rådighed mod betaling eller gratis med henblik på distribution eller forbrug, jf. definitionen af markedsføring i den gældende lovs § 2 e. Baggrunden for, at betegnelsen den ansvarlige for markedsføringen i dette lovforslag ændres til distributør, er, at referencebestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF anvender en ændret systema-

tik, der skelner mellem fabrikanter, importører og distributører. Dermed bliver forpligtelserne for disse erhvervsdrivende mere klare, og det muliggør en yderligere graduering i deres ansvar i forhold til produkterne.

Det følger af § 6 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at den ansvarlige for markedsføringen af radioudstyr skal sikre, at der for radioudstyret medfølger en erklæring om, at det er i overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5, at der medfølger oplysninger om, til hvilken brug radioudstyret er bestemt, herunder hvor det må tages i brug, samt at radioudstyret, dets emballage og medfølgende dokumenter er forsynet med CE-mærke og eventuel anden mærkning. Det følger endvidere af § 3 i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at den ansvarlige for markedsføringen af radioudstyr skal sikre, at der er foretaget en vurdering af radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i den gældende lovs § 5, at vurderingen er dokumenteret i den tekniske dokumentation, at der er udarbejdet en erklæring om radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav, at radioudstyret, dets emballage og medfølgende dokumenter er forsynet med CE-mærke og eventuel anden mærkning, samt at der medfølger brugsanvisning og øvrige nødvendige oplysninger.

En distributør er enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden ud over fabrikanten og importøren, som gør radioudstyr tilgængeligt på markedet, jf. definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 5. En distributør gør radioudstyr, som er bragt i omsætning af en fabrikant eller en importør, eller som er gjort tilgængeligt på markedet af en anden distributør, tilgængeligt på markedet for en anden distributør eller en bruger.

En erhvervsdrivende er f.eks. distributør, hvis den pågældende i Danmark eller et andet EU-land køber radioudstyr, som den pågældende sælger videre til en anden distributør eller direkte til brugerne. Hvis den erhvervsdrivende derimod køber radioudstyr uden for EU, anses den erhvervsdrivende som importør uanset, om den erhvervsdrivende f.eks. sælger radioudstyret direkte til brugere i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vedrører distributørens forpligtelser i tiden inden, at denne gør radioudstyr tilgængeligt på markedet og gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 13, stk. 1-3.

Distributører må i medfør af det foreslåede *stk. 1* ikke gøre radioudstyr tilgængeligt på markedet, før det er blevet bragt i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, hvis distributøren finder eller har grund til at tro, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf. Hvis distributøren er i tvivl om, hvorvidt radioudstyret er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf, skal distributøren undlade at gøre radioudstyret tilgængeligt på markedet. Det fremgår af radioudstyrsdirektivets artikel 13, stk. 1, at distributører skal handle med fornøden omhu over for kravene i

direktivet. Distributører skal være i stand til at vurdere, om en række formelle krav er overholdt og dermed vurdere, om der er indikationer på, at radioudstyr ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Distributører skal, inden de gør radioudstyr tilgængeligt på markedet, i medfør af det foreslåede *stk. 2* kontrollere, at radioudstyret kan anvendes i mindst én EU-medlemsstat uden, at gældende regler om anvendelse af radiofrekvenser overtrædes. Distributøren skal endvidere sikre sig, at radioudstyret ledsages af en komplet EU-overensstemmelseserklæring eller en forenklet overensstemmelseserklæring, som er i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 6, nr. 3, jf. den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 4, og at fabrikanten på radioudstyret og emballagen har anbragt et CE-mærke, som er i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 6, nr. 4, jf. den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 5.

Endvidere skal distributøren kontrollere, at fabrikanten har opfyldt kravene i de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 1-5, og regler fastsat i medfør af § 19, stk. 6.

Distributøren skal således sikre, at fabrikantens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt postadresse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, fremgår af radioudstyret, emballagen eller et medfølgende dokument, at fabrikanten har angivet et type-, parti- eller serienummer på radioudstyret eller en anden form for angivelse, som kan identificere radioudstyret, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 2, og at der følger en klar og forståelig brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et sprog, der er letforståeligt, med radioudstyret, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 3.

Radioudstyr er relativt komplekse produkter at anvende for brugere uden særlige forkundskaber. Derfor skal brugsanvisningen og sikkerhedsinformationen være skriftlig og affattet på et sprog, der er letforståeligt. Et sprog, der er letforståeligt, vil som udgangspunkt være dansk, men kan f.eks. også være en sammenskrivning af dansk og norsk.

Brugsanvisningen og sikkerhedsinformationen skal indeholde de nødvendige oplysninger for at samle, installere, anvende, opbevare og vedligeholde radioudstyret sikkert. De nødvendige oplysninger er de oplysninger, der skal til for, at en almindelig bruger kan betjene og vedligeholde radioudstyret, så det kan anvendes efter hensigten. Oplysningerne skal endvidere, hvis det er relevant for det pågældende radioudstyr, omfatte en beskrivelse af tilbehør og komponenter, herunder programmel, som gør det muligt for radioudstyret at fungere som tilsigtet. Brugere skal som udgangspunkt på baggrund af brugsanvisningen kunne anvende radioudstyret uden at have behov for yderligere oplysninger.

Distributøren skal som noget nyt i forhold til de gældende regler kontrollere, at der følger oplysninger om anvendte frekvensbånd og den maksimale sendeeffekt med i brugsan-

visningen, hvis radioudstyret tilsigtet udsender radiofrekvenser.

Distributøren skal endvidere kontrollere, at der af emballagen og af brugsanvisningen fremgår oplysninger, som identificerer de EU-medlemsstater eller de geografiske områder i EU-medlemsstater, hvor der er begrænsninger for at anvende radioudstyret eller stilles krav om tilladelse til at anvende radiofrekvenser for at anvende radioudstyret, samt at disse oplysninger er angivet i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 6.

Distributøren skal endelig som noget nyt kontrollere, at importøren har angivet sit navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt en postadresse, hvor importøren kan kontaktes, på radioudstyret, jf. den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 3, eller, hvis dette ikke er muligt, f.eks. på grund af radioudstyrets størrelse, på emballagen eller af et ledsagende dokument. Kontaktoplysningerne skal angives på et sprog, der er letforståeligt for brugerne og Energistyrelsen. Det vil bl.a. sige, at kontaktoplysningerne på radioudstyr skal angives på et sprog, som benytter latinske bogstaver.

Distributøren skal i medfør af det foreslåede *stk. 3* sikre, at dennes opbevaring og transport af radioudstyr, som den pågældende har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de væsentlige krav, jf. den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, i fare. Der kan f.eks. være tale om at sikre, at radioudstyret ikke udsættes for fugt, eller at det transporteres under de foreskrevne temperaturforhold. Den foreslåede bestemmelse er ny. Men idet distributøren ikke i medfør af den gældende lov må gøre radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, tilgængeligt på markedet, er det allerede i dag en forudsætning, at distributøren sikrer, at radioudstyret forbliver i overensstemmelse med de væsentlige krav, mens det er i dennes varetægt eller under transport på dennes ansvar.

I medfør af det foreslåede *stk. 4* skal en distributør, hvis radioudstyr udgør en risiko, underrette fabrikanten eller importøren og Energistyrelsen om det. Radioudstyr udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra b, en risiko, hvis det ikke sikrer beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom, ikke har et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet, eller ikke anvender radiofrekvenser på en effektiv måde, så uacceptable forstyrrelser undgås, eller understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser ved, at radioudstyret er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse.

Til § 25

Den foreslåede bestemmelse er ny og vedrører distributørens forpligtelser i tiden efter, at denne har gjort radioudstyr tilgængeligt på markedet. Bestemmelsen gennemfører radioudstyretdirektivets artikel 13, stk. 4 og 5, 2. pkt.

Hvis distributøren efter at have gjort radioudstyr tilgængeligt på markedet finder eller har grund til at tro, at radioudstyret ikke er i overensstemmelse med de krav, som følger af de foreslåede bestemmelser i § 24, stk. 1 og 2, som relaterer sig til radioudstyrets konstruktion eller oplysninger, som skal følge med radioudstyret, skal distributøren i medfør af det foreslåede *stk. 1* sikre, at radioudstyret bringes i overensstemmelse med kravene. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bringe radioudstyret i overensstemmelse med kravene, skal distributøren trække radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage alt efter, hvad der vil være den nødvendige og tilstrækkelige foranstaltning i forhold til at sikre, at der ikke på markedet eller hos brugere findes radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser.

Det foreslåede *stk. 2* vedrører tilfælde, hvor radioudstyr, som en distributør har gjort tilgængeligt på markedet, udgør en risiko. I disse tilfælde skal distributøren straks underrette Energistyrelsen om det og give styrelsen nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som distributøren måtte have iværksat for at fjerne den risiko, som radioudstyret udgør.

Radioudstyr udgør ifølge definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra b, en risiko, hvis det ikke sikrer beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom, ikke har et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet, eller ikke anvender radiofrekvenser på en effektiv måde, så uacceptable forstyrrelser undgås, eller understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser ved, at radioudstyret er beskyttet mod uacceptable forstyrrelser fra anden frekvensanvendelse.

Til § 26

Det følger af den foreslåede bestemmelse, som er ny, at en importør eller distributør anses som fabrikant og dermed er underlagt de samme pligter som fabrikanten, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 18-20, hvis den pågældende, uden selv at have konstrueret radioudstyret, bringer det i omsætning eller gør det tilgængeligt på markedet under eget navn eller varemærke.

En importør eller distributør anses ligeledes som fabrikant, hvis importøren eller distributøren ændrer radioudstyr, der er bragt i omsætning, på en sådan måde, at der er tale om et andet radioudstyr, og det derfor er relevant på ny at vurdere, om radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyretdirektivets artikel 14.

Til § 27

Det følger af § 10, stk. 1, nr. 1-3, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, at radioudstyr må anvendes, hvis det er korrekt installeret, vedligeholdt og anvendes i overensstemmelse med de formål, hvortil det er bestemt, det er i overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5 og regler udstedt i medfør heraf, og det er forsynet med overensstemmelsesmærkning og anden mærkning fastsat i henhold til lovens § 6, stk. 2, hvorefter Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om kravene til anbringelse, omfang, indhold og udformning af oplysninger, der skal ledsage radioudstyr, og mærkning af radioudstyr.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at brugere må anvende radioudstyr, hvis det er korrekt installeret og vedligeholdt, anvendes efter hensigten efter fabrikantens anvisninger f.eks. i brugsanvisningen og er i overensstemmelse med de væsentlige krav for radioudstyr, som fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyrektivet artikel 7, 1. punktum.

Kravet i den gældende lovs § 10, stk. 1, nr. 3, om, at radioudstyr kun må anvendes, hvis det er forsynet med overensstemmelsesmærkning og anden mærkning fastsat i bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, foreslås at udgå. Overholdelse af disse formelle krav til fabrikanters mærkning af radioudstyr skal ikke være en betingelse for, om radioudstyr konkret må anvendes, hvis det i øvrigt er korrekt installeret og vedligeholdt, anvendes i overensstemmelse med det tilsigtede formål og er i overensstemmelse med de væsentlige krav for radioudstyr i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler udstedt i medfør heraf.

En bruger af radioudstyr skal anvende radioudstyret korrekt og i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 3-5. Brugeren må ikke anvende radioudstyr, som er ændret, så det ikke længere er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Efter § 3 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold er det tilladt på messer, udstillinger samt ved produkt demonstrationer og lignende lejligheder at præsentere radioudstyr, teleterminaludstyr, elektriske og elektroniske apparater og faste anlæg, som ikke er i overensstemmelse med loven, hvis det ved synlig skiltning klart anføres, at produkterne hverken kan markedsføres, tages i brug eller tilsluttes, før de er i overensstemmelse med reglerne.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* viderefører § 3 i den gældende lov og foreskriver, at radioudstyr kan præsenteres og demonstreres af enhver på handelsmesser og udstillinger m.v., selvom radioudstyret ikke overholder de gældende regler, under forudsætning af, at der ved synlig skiltning klart gøres opmærksom på, at produkterne ikke er i overensstemmelse med reglerne og derfor ikke må sælges eller anvendes.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyrektivet artikel 9, stk. 2.

For radioudstyr, som anvender radiofrekvenser, kan det være nødvendigt for den, som ønsker at demonstrere radioudstyret, at have en tilladelse fra Energistyrelsen til at anvende de pågældende radiofrekvenser, jf. § 6, stk. 1, i lov om radiofrekvenser. Hvis der tale om radiofrekvenser, som det ikke kræver tilladelse fra Energistyrelsen for at anvende, jf. § 6, stk. 2, i lov om radiofrekvenser og den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse om anvendelse af radiofrekvenser uden tilladelse samt om amatør radioprøver og kaldesignaler m.v., skal den, som ønsker at demonstrere radioudstyret, i stedet overholde de tekniske rammer for at anvende de pågældende radiofrekvenser, som fremgår af bekendtgørelsen.

Overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 1.

Med det foreslåede *stk. 3* bemyndiges Energistyrelsen til for at varetage hensynet til den offentlige sundhed at fastsætte nærmere regler om yderligere krav ud over de i det foreslåede *stk. 1* nævnte krav for at anvende bestemte kategorier af radioudstyr som forudsætning for, at radioudstyret må anvendes. De yderligere krav kan angå en eller flere kategorier af radioudstyr, og disse yderligere krav vil skulle overholdes for, at radioudstyret må anvendes. Det foreslåede *stk. 3* er en indholdsmæssig videreførelse af § 10, stk. 3, i den gældende lov. Bemyndigelsen er ikke udnyttet i dag. Bestemmelsen gennemfører radioudstyrektivet artikel 7, 2. punktum.

De krav, som Energistyrelsen foreslås bemyndiget til at fastsætte, kan fastsættes for at varetage hensynet til den offentlige sundhed. Eventuelle krav vil blive fastsat på baggrund af og i overensstemmelse med sundhedsfaglig rådgivning fra Sundhedsstyrelsen om bl.a. virkningerne af menneskers udsættelse for elektromagnetiske felter på grund af anvendelse af radiofrekvenser. Sundhedsstyrelsens rådgivning baserer sig bl.a. på anbefalinger fra Verdenssundhedsorganisationen, WHO, International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection (ICNIRP) og EU.

I medfør af § 10 a i den gældende lov kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte regler om anvendelse af radioudstyr i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid. Det foreslåede *stk. 4* er som de tilsvarende foreslåede bestemmelser i § 13, stk. 4, om apparater, § 16, stk. 4, om faste anlæg, og § 29, stk. 2, om tilslutning af terminaludstyr en indholdsmæssig videreførelse af § 10 a i den gældende lov.

I de nævnte helt særlige situationer foreslås energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, at bestemt radioudstyr må anvendes på en måde, der ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Det foreslåede *stk. 4* svarer til § 32 i lov om radiofrekvenser, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan

fastsætte regler om anvendelse af radiofrekvenser i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid for at sikre, at vigtig radiokommunikation kan gennemføres. Reglerne kan f.eks. gå ud på, at en bestemt form for frekvensanvendelse kan ske uden tilladelse, hvor det ellers er et krav, og at kravet om, at de foreskrevne prøver skal være bestået for at anvende de pågældende radiofrekvenser, suspenderes.

Til § 28

I medfør af § 11 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold skal udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester udarbejde og til Energistyrelsen indsende tekniske specifikationer for de grænseflader, som udbyderne anvender deres elektroniske kommunikationsnet eller tjenesteudbud i forbindelse med udbud af elektroniske kommunikationstjenester og tilslutning af teleterminaludstyr. I medfør af § 20 i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold skal udbyderne til Energistyrelsen indsende og offentliggøre de tekniske specifikationer for grænseflader inden de tjenester, som udbydes via disse grænseflader, stilles til rådighed for offentligheden. Formålet med at kræve offentliggørelse er at fremme konkurrencen på markedet for teleterminaludstyr, så forskellige fabrikanter kan konstruere teleterminaludstyr, der kan tilsluttes offentlige elektroniske kommunikationsnet.

De nævnte bestemmelser i den gældende lov og bekendtgørelse gennemfører artikel 4, stk. 2, i det gældende radio- og teleterminaludstyrsdirektiv. Artikel 4, stk. 2, i radio- og teleterminaludstyrsdirektivet videreføres imidlertid ikke i radioudstyrsdirektivet. Af betragtning 5 til radioudstyrsdirektivet fremgår det, at konkurrencen på markedet for terminaludstyr i stedet kan varetages tilstrækkeligt af Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr, herunder navnlig ved de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelse til at sikre offentliggørelse af oplysninger om tekniske grænsefladespecifikationer for netadgang, og at det derfor ikke er nødvendigt, at radioudstyrsdirektivet indeholder bestemmelser om at fremme konkurrencen på markedet for terminaludstyr.

Teleterminaludstyr er omfattet af det gældende radio- og teleterminaludstyrsdirektiv. Det ændrede anvendelsesområde for radioudstyrsdirektivet, som afløser radio- og teleterminaludstyrsdirektivet, fører til, at teleterminaludstyr i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, der f.eks. omfatter fastnetterminaludstyr som fastnettelefoner og internetmodemmer, ikke vil være omfattet af reglerne om radioudstyr, men i stedet af reglerne om apparater i EMC-direktivet. Dette vil være tilfældet fra den 13. juni 2016, hvor radioudstyrsdirektivet gennemføres, og bestemmelserne om teleterminaludstyr i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold ophæves, idet det gældende radio- og teleterminal-

udstyrsdirektiv ophæves. Radioudstyrsdirektivet og dermed de foreslåede bestemmelser om radioudstyr i nærværende lovforslag omhandler alene radioudstyr. Teleterminaludstyr vil derfor fra den 13. juni 2016, være omfattet af de foreslåede bestemmelser om apparater i dette lovforslag.

Betegnelsen terminaludstyr anvendes i artikel 1 i Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr som betegnelse for udstyr, der direkte eller indirekte tilsluttes et offentligt telekommunikationsnets grænseflade med henblik på at transmittere, behandle eller modtage informationer. En tilslutning til et offentligt elektronisk kommunikationsnet er indirekte, hvis der er indskudt et andet apparat mellem terminaludstyret og grænsefladen til det offentlige elektroniske kommunikationsnet. Tilslutningen kan etableres gennem ledning, lysleder eller elektromagnetisk. Terminaludstyr kan være et apparat, jf. den foreslåede definition i § 2, stk. 1, nr. 1, hvilket dækker betegnelsen teleterminaludstyr i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, eller radioudstyr, jf. den foreslåede definition i § 2, stk. 1, nr. 17.

Ved en grænseflade forstås en teknisk specifikation, der beskriver, hvilke tekniske krav terminaludstyr skal være i overensstemmelse med for, at det kan tilsluttes et offentligt elektronisk kommunikationsnet og kommunikere via dette, samt de tekniske vilkår for tilslutning. Der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af begrebet grænseflade i § 2 c i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold.

Den foreslåede bestemmelse i § 28 gennemfører artikel 4 i Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at nye grænseflader er tilgængelige for brugerne, og at deres fysiske karakteristika offentliggøres af operatører af offentlige telekommunikationsnet.

Pligten til at offentliggøre tekniske specifikationer for de anvendte grænseflader i de pågældende net eller tjenesteudbud foreslås som i § 11 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og § 20 i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold at påhvile udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. En udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester er den, som med et kommercielt formål stiller offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til rådighed for andre, jf. definitionen heraf i § 2, nr. 1, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Offentlige elektroniske kommunikationsnet forstås efter definitionen i § 2, nr. 5, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester som enhver form for radiofrekvens- eller kabelbaseret teleinfrastruktur, der anvendes til formidling af elektroniske kommunikationstjenester, og som stilles til rådighed for en ikke på forhånd afgrænset kreds af slut-

brugere eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

En offentlig elektronisk kommunikationstjeneste forstås, jf. definitionen i § 2, nr. 7, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester som en tjeneste, der helt eller delvis består i elektronisk overføring af kommunikation i form af lyd, billeder, tekst eller kombinationer heraf ved hjælp af radio-kommunikationsteknik eller telekommunikationsteknik mellem nettermineringspunkter. Dette kan være tovejskommunikation og envejskommunikation, punkt til punkt-kommunikation og punkt til multipunkt-kommunikation, og som stilles til rådighed for en ikke på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Et nettermineringspunkt er den fysiske eller logiske grænseflade i et elektronisk kommunikationsnet, som udgør en slutbrugers tilslutning til dette, jf. definitionen i § 2, nr. 6, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Det er væsentligt for fabrikanter af terminaludstyr at kende til specifikationer for grænseflader. Grænsefladespecifikationerne skal være så detaljerede, at de giver fabrikanter grundlag for at konstruere terminaludstyr, som vil være i stand til at udnytte de tjenester, der udbydes via den pågældende grænseflade, og at der kan gennemføres relevante prøvninger af, om terminaludstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav, som gælder for udstyret. I den forbindelse vil offentliggørelse af grænsefladespecifikationer fremme mulighederne for konkurrence inden for udvikling og fremstilling af terminaludstyr.

Offentliggørelse af grænsefladespecifikationer skal desuden give slutbrugere mulighed for at vurdere, om de kan anvende bestemt terminaludstyr i forhold til den pågældende udbyders net eller tjenester. Til dette formål er det nødvendigt at kende specifikationerne for grænseflader til offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som terminaludstyret skal tilsluttes.

Pligten til at indsende de pågældende grænseflader til Energistyrelsen videreføres ikke i den foreslåede bestemmelse, idet den ikke fremgår af Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr. Medlemsstaterne skal dog i medfør af artikel 7 i direktivet om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr årligt orientere Europa-Kommissionen om overholdelsen af bl.a. artikel 4. Det kan derfor med henblik på denne underretning af Europa-Kommissionen være nødvendigt for Energistyrelsen at anmode de omfattede udbydere om at redegøre for, hvordan de har offentliggjort tekniske specifikationer for de anvendte grænseflader i deres net eller tjenesteudbud, jf. den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 1.

Til § 29

I medfør af § 12, stk. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold må udbydere

af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ikke nægte slutbrugere adgang til at tilslutte teleterminaludstyr til grænseflader som nævnt i den gældende lovs § 11, hvis teleterminaludstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav i lovens § 5 og regler udstedt i medfør heraf. I medfør af § 12, stk. 2, i den gældende lov kan udbydere anmode om Energistyrelsens tilladelse til at afvise at tilslutte eller frakoble slutbrugere.

§ 12 i den gældende lov gennemfører artikel 7, stk. 3-5, i det gældende radio- og teleterminaludstyrsdirektiv. Disse bestemmelser videreføres imidlertid ikke i radioudstyrsdirektivet. Af betragtning 5 til radioudstyrsdirektivet fremgår det, at konkurrencen på markedet for terminaludstyr i stedet kan varetages tilstrækkeligt af Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr.

Teleterminaludstyr er omfattet af det gældende radio- og teleterminaludstyrsdirektiv. Det ændrede anvendelsesområde for radioudstyrsdirektivet, som afløser radio- og teleterminaludstyrsdirektivet, fører til, at teleterminaludstyr i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, som f.eks. omfatter fastnetterminaludstyr som fastnettelefoner og internetmodemmer, ikke længere er omfattet af reglerne om radioudstyr, men i stedet af reglerne om apparater i EMC-direktivet. Dette vil være tilfældet fra den 13. juni 2016, hvor radioudstyrsdirektivet gennemføres, og bestemmelserne om teleterminaludstyr i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold ophæves. Radioudstyrsdirektivet og dermed de foreslåede bestemmelser om radioudstyr i nærværende lovforslag omhandler alene radioudstyr. Teleterminaludstyr vil derfor fra den 13. juni 2016, være omfattet af de foreslåede bestemmelser om apparater i dette lovforslag.

Betegnelsen terminaludstyr anvendes i artikel 1 i Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr som betegnelse for udstyr, der direkte eller indirekte tilsluttes et offentligt telekommunikationsnets grænseflade med henblik på at transmittere, behandle eller modtage informationer. En tilslutning til et offentligt elektronisk kommunikationsnet er indirekte, hvis der er indskudt et andet apparat mellem terminaludstyret og grænsefladen til det offentlige elektroniske kommunikationsnet. Tilslutningen kan etableres gennem ledning, lysleder eller elektromagnetisk. Terminaludstyr kan være et apparat, jf. den foreslåede definition i § 2, stk. 1, nr. 1, hvilket dækker betegnelsen teleterminaludstyr i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, eller radioudstyr, jf. den foreslåede definition i § 2, stk. 1, nr. 17.

Ved en grænseflade forstås en teknisk specifikation, der beskriver, hvilke tekniske krav terminaludstyr skal være i overensstemmelse med for, at det kan tilsluttes et offentligt elektronisk kommunikationsnet og kommunikere via dette samt de tekniske vilkår for tilslutning.

Den foreslåede bestemmelse i § 29 gennemfører artikel 3 i Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr.

I medfør af det foreslåede *stk. 1* sikres slutbrugere på samme måde som ved den gældende lovs § 12, stk. 1, ret til at tilslutte terminaludstyr til offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Udbydere af de pågældende net eller tjenester kan ikke nægte slutbrugere at tilslutte terminaludstyr til deres net eller tjenester. Dette giver slutbrugere adgang til at tilslutte terminaludstyr efter eget valg, hvilket fremmer grundlaget for fabrikanter for at fremstille terminaludstyr og dermed konkurrencen på markedet for terminaludstyr.

Retten til at tilslutte terminaludstyr er begrænset af, at terminaludstyret skal være i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 3 for fastnetterminaludstyrs vedkommende og § 17 og regler fastsat i medfør heraf for radioudstyrs vedkommende. Er dette ikke tilfældet, kan udbyderne frakoble terminaludstyret eller blokere for dets adgang til en eller flere tjenester.

Dette er en videreførelse af den gældende bestemmelse i lovens § 12, stk. 2. Den gældende ordning om, at udbydere kan anmode om Energistyrelsens tilladelse til at nægte at tilslutte slutbrugere eller frakoble slutbrugere, foreslås ikke videreført, idet den ikke fremgår af direktivet om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr. Hvis en slutbruger henvender sig til Energistyrelsen på baggrund af en udbyders nægtelse af tilslutning, frakobling eller blokering, vil styrelsen efter den foreslåede bestemmelse behandle henvendelsen og træffe afgørelse om, hvorvidt udbyderen er berettiget hertil. Energistyrelsen vil løbende vurdere udviklingen på området, idet styrelsen i medfør af artikel 7 i direktivet om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr årligt skal orientere Europa-Kommissionen om overholdelsen af bl.a. direktivets artikel 3.

I medfør af § 10 a i den gældende lov kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte regler om anvendelse af teleterminaludstyr i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid. Det foreslåede *stk. 2* er som de tilsvarende foreslåede bestemmelser i § 13, stk. 4, om apparater, § 16, stk. 4, om faste anlæg og § 27, stk. 4, om radioudstyr en indholdsmæssig videreførelse af § 10 a i den gældende lov.

I de nævnte helt særlige situationer foreslås energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester skal tillade eller nægte tilslutning af teleterminaludstyr til deres net på en måde, der ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Det foreslåede *stk. 2* svarer til § 32 i lov om radiofrekvenser, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om anvendelse af radiofrekvenser i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære si-

tuationer i fredstid for at sikre, at vigtig radiokommunikation kan gennemføres. Reglerne kan f.eks. gå ud på, at en bestemt form for frekvensanvendelse kan ske uden tilladelse, hvor det ellers er et krav, og at kravet om, at de foreskrevne prøver skal være bestået for at anvende de pågældende radiofrekvenser, suspenderes.

Til § 30

I medfør af § 9 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte tekniske specifikationer for radiogrænseflader, som indeholder krav med henblik på at fremme effektiv frekvensudnyttelse og hindre uacceptable forstyrrelser samt regler for offentliggørelsen heraf. Radiogrænseflader specificerer således nærmere, hvordan radiofrekvenser må anvendes med henblik på at fremme effektiv anvendelse af radiofrekvenserne og forebygge uacceptable forstyrrelser, jf. beskrivelsen heraf i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 17, stk.1, nr. 3. Fastsættelsen af regler sker i dag i bekendtgørelsesform.

Energistyrelsen bemyndiges til at fastsætte regler om radiogrænseflader, som indeholder en angivelse af de tekniske parametre for, hvordan konkrete typer af radioudstyr må anvendes. Der kan være tale om en nærmere beskrivelse af, hvilke radiofrekvenser radioudstyret må anvende til en bestemt tjeneste, om der er krav om tilladelse fra Energistyrelsen for at anvende radiofrekvenserne, den maksimalt tilladte sendeeffekt, og om der findes eventuelle harmoniserede standarder for den pågældende type af radioudstyr, som fabrikanter kan anvende. Der kan i radiogrænseflader i øvrigt findes oplysninger om, hvorvidt der kræves tilladelse efter lov om radiofrekvenser for at anvende de pågældende radiofrekvenser, eller om det kan ske uden tilladelse. På samme måde, som det er tilfældet med regler udstedt i medfør af § 9 i den gældende lov, vil fastsættelsen af regler ske i bekendtgørelsesform.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 8, stk. 1.

Energistyrelsen skal i henhold til proceduren herfor i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informations-samfundets tjenester, som det sker i dag i henhold til § 21, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov, underrette Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om de radiogrænseflader, som styrelsen agter at fastsætte regler om. På baggrund af radioudstyrsdirektivets artikel 8, stk. 1, og til forskel fra § 9 i den gældende lov gælder dette dog ikke for radiogrænseflader, der fuldstændigt og uden afvigelser overholder Europa-Kommissionens beslutninger og afgørelser om harmoniseret anvendelse af radiofrekvenser, som træffes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutnin-

gen), eller radiogrænseflader i forhold til radioudstyr, som må anvendes uden begrænsninger i EU-medlemsstaterne.

EU-medlemsstaterne er i medfør af informationsproceduredirektivet som nævnt ovenfor forpligtet til at underrette Europa-Kommissionen forud for udstedelse af love og administrative forskrifter, som regulerer bl.a. tekniske forskrifter og standarder for varer og informationssamfundets tjenester. Proceduren har til formål at sikre åbenhed omkring nye love og regler i EU/EØS til gavn for virksomheder og borgers retssikkerhed samt mulighed for forudgående kontrol af tekniske forskrifter, så de ikke skaber handelshindringer i det indre marked.

Til § 31

Efter § 16 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold kan Energistyrelsen udpege andre offentlige myndigheder eller virksomheder, der opfylder kravene fastsat i medfør af den gældende lovs § 14, til som bemyndigede organer at vurdere radioudstyrs, teleterminaludstyrs, apparaters og faste anlægs overensstemmelse med de væsentlige krav i den gældende lovs § 5 i overensstemmelse med de procedurer herfor, der fremgår af det gældende EMC-direktiv og det gældende radio- og teleterminaludstyrsdirektiv. Energistyrelsen kan tilbagekalde bemyndigelsen, hvis organet ikke længere opfylder kravene fastsat i medfør af lovens § 14.

I medfør af den gældende lovs § 14 kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte nærmere regler om kriterier for vurderingen af, om en aktør kan bemyndiges til at udarbejde dokumentation for et produkts overensstemmelse med de væsentlige krav. Kravene, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 237 af 30. marts 2000 om bemyndigede organer, drejer sig om, hvorledes der kan ansøges, om der skal vedlægges ansøgningen en akkreditering samt krav til faglige og tekniske kompetencer og rådighed over de nødvendige personale-mæssige ressourcer og tekniske og administrative faciliteter, som kræves for at kunne udføre opgaven.

Den foreslåede bestemmelse i § 31 gennemfører bestemmelserne om bemyndigede organer i EMC-direktivets kapitel 4 og radioudstyrsdirektivets kapitel IV og er en indholdsmæssig videreførelse af de gældende regler. Dog fremgår det af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF, at de hidtil gældende regler om udpegning af bemyndigede organer ikke har sikret et ensartet højt fagligt niveau for bemyndigede organer på tværs af EU-medlemsstaterne. På den baggrund og for at sikre, at organerne udfører deres opgaver på ens og fair konkurrencebetingelser, er der i afgørelsen fastsat ændrede procedurer for udpegning af og skærpede krav til bemyndigede organer. Der er ligeledes fastsat mere udførlige krav til medlemsstaternes bemyndigende myndigheder i forhold til deres vurdering af ansøgninger og tilsyn med bemyndigede organer. De ændrede bestemmelser er på

baggrund af afgørelsen om fælles rammer for markedsføring af produkter indført i både EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet og vil derfor blive gennemført i medfør af den foreslåede bestemmelse og regler fastsat i medfør heraf. Der foreslås bl.a. nye regler om ansøgninger om bemyndigelse og en særlig procedure for underretning af Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om ansøgninger.

Det fremgår af EMC-direktivets artikel 22 og radioudstyrsdirektivets artikel 24, at den bemyndigende myndighed, som vil være Energistyrelsen i Danmark, ikke må udføre opgaver, som udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer eller yde rådgivningsservice på kommercielt eller konkurrencemæssigt plan. Det vil sige, at Energistyrelsen til forskel fra, hvad der i dag følger af den gældende lovs § 15, ikke efter lovens ikrafttræden vil fungere som bemyndiget organ, selvom der hverken på EMC-området eller på radioudstyrsområdet måtte blive udpeget et bemyndiget organ i Danmark.

Bestemmelserne om tilsyn med de bemyndigede organer er udbygget i EMC-direktivets kapitel 4 og radioudstyrsdirektivets kapitel IV, ligesom Europa-Kommissionen på eget initiativ kan undersøge et bemyndiget organs kompetence. Dette kan føre til, at Europa-Kommissionen kan træffe afgørelse over for den bemyndigende myndighed, som er Energistyrelsen, om at sikre, at det bemyndigede organ overholder reglerne, eller om nødvendigt at tilbagekalde bemyndigelsen.

I medfør af det foreslåede *stk. 1* foreslås det, at Energistyrelsen efter ansøgning udpeger aktører til bemyndigede organer, der kan udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver vedrørende apparaters og radioudstyrs overensstemmelse med § 3 eller § 17 og regler fastsat i medfør heraf på baggrund af de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, som der fastsættes nærmere regler om i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 5, nr. 2, og § 18, stk. 6, nr. 2. Der er tale om en opgave af mere teknisk karakter. Det foreslås derfor, at Energistyrelsen foretager udpegningen i stedet for energi-, forsynings- og klimaministeren, som i dag har kompetencen i medfør af den gældende lovs § 16.

I det foreslåede *stk. 2* bemyndiges Energistyrelsen til at fastsætte nærmere regler om ansøgninger efter *stk. 1*.

Energistyrelsen vil fastsætte regler om ansøgningsproceduren, herunder ansøges mulighed for at vedlægge en ansøgning et akkrediteringscertifikat fra et nationalt akkrediteringsorgan udpeget i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93. I Danmark er Den Danske Akkrediteringsfond, DANAK, udpeget som det nationale akkrediteringsorgan, jf. bekendtgørelse om udpegning af det nationale akkrediteringsorgan. Energistyrelsen sender ansøgninger til Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater, hvor styrelsen vurderer, at ansøgeren opfylder

kravene til at fungere som bemyndiget organ. Der er herefter en frist på henholdsvis to uger, hvis ansøgningen er vedlagt et akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan udpeget i henhold til forordningen, hvorved det attesteres, at ansøgeren opfylder betingelserne for at blive udpeget til bemyndiget organ, eller to måneder for Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater til at gøre indsigelse mod ansøgningen. Hvis der ikke er modtaget indsigelse mod en ansøgning inden for disse frister, udpeger Energistyrelsen ansøgeren som bemyndiget organ.

Endvidere foreslås Energistyrelsen i medfør af det foreslåede stk. 2 bemyndiget til at fastsætte regler om de krav, som gælder for bemyndigede organer i forhold til deres udøvelse af aktiviteter, styrelsens tilsyn med og adgang til at anmode om oplysninger fra bemyndigede organer, fabrikanters adgang til at klage til Energistyrelsen over beslutninger truffet af bemyndigede organer samt styrelsens adgang til at begrænse, suspendere eller tilbagekalde en bemyndigelse, f.eks. i tilfælde af, at det bemyndigede organ ikke overholder kravene for dets virksomhed.

De krav, som skal opfyldes for at blive udpeget til bemyndiget organ, fremgår af EMC-direktivets artikel 24 og radioudstyrsdirektivets artikel 26. Det drejer sig om krav om, at ansøgeren skal være en juridisk person, være etableret i Danmark, krav til indholdet af en ansøgning, ansøgerens uafhængighed, organisering samt til faglige og tekniske kompetencer samt rådighed over de nødvendige personale-mæssige ressourcer og faciliteter, som er nødvendige for at kunne udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne.

Til § 32

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af bestemmelsen i § 17, stk. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, som fastsætter, at Energistyrelsen er tilsynsmyndighed på området, og der forslås derfor ingen ændringer i forhold til den gældende lov.

Energistylens tilsyn vil koncentrere sig om apparater og radioudstyr, hvor styrelsen vurderer, at der er størst risiko for, at de ikke er i overensstemmelse med kravene i lovforslaget, og om områder, hvor den mulige skadevirkning af manglende overensstemmelse med kravene er størst i forhold til de interesser, som søges beskyttet gennem lovforslaget. Energistyrelsen inddrager ved sin vurdering bl.a. oplysninger fra brugere, erhvervsdrivende eller andre myndigheder, herunder i andre EU-medlemsstater, som indikerer, at der kan være apparater eller radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Energistyrelsen vil som udgangspunkt føre tilsyn med dokumentation og mærkning af apparater og radioudstyr f.eks. med overensstemmelseserklæringer, brugsanvisninger eller CE-mærkning. Hvor undersøgelsen heraf indikerer, at apparatet eller radioudstyret ikke er i overensstemmelse med kra-

vene, kan Energistyrelsen finde det nødvendigt at undersøge apparatet eller radioudstyret mere grundigt, herunder at teste det, jf. den foreslåede bestemmelse i § 36.

Energistyrelsen vil ofte indlede sit tilsyn hos distributørerne. Det skyldes, at det typisk er her, at styrelsen bliver opmærksom på, hvilke apparater og radioudstyr der bliver solgt. Det er endvidere oftest distributører, som sælger til brugere, og som derfor råder over eksemplarer af de pågældende apparater eller radioudstyr, som Energistyrelsen umiddelbart kan føre tilsyn med.

Den viden, som Energistyrelsen får ved at føre tilsyn hos distributørerne, kan styrelsen herefter bruge til at føre tilsyn hos importøren eller fabrikanten, hvis der er anledning til det. Fabrikanter og importører har også pligt til at sikre, at apparater eller radioudstyr, som de sælger, er i overensstemmelse med reglerne. Tilsyn med en fabrikant eller importør, som befinder sig tidligere i forsyningskæden, vil have større effekt i forhold til at sikre, at der ikke findes apparater eller radioudstyr på markedet, som ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 2, hvorefter de erhvervsdrivende har pligt til at give Energistyrelsen oplysning om erhvervsdrivende, som de i løbet af de seneste 10 år har fået leveret apparater eller radioudstyr fra, forbedrer styrelsens mulighed for at identificere fabrikanter og importører.

For så vidt angår uacceptable forstyrrelser fører Energistyrelsen tilsyn i henhold til lov om radiofrekvenser. Der kan her både være tale om forstyrrelser af frekvensanvendelse eller af apparater eller radioudstyr, og forstyrrelserne kan bl.a. være forårsaget af apparater eller radioudstyr. Hvor forstyrrelsen medfører en overtrædelse af reglerne i lov om radiofrekvenser, træffer Energistyrelsen afgørelse efter denne lov. Det udelukker dog ikke, at der ved forstyrrelsen, hvor denne er forårsaget af et apparat eller radioudstyr, også kan være tale om en overtrædelse af regler i dette lovforslag. Det kan f.eks. være, hvor apparatet eller radioudstyret ikke overholder de væsentlige krav, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 17 eller regler fastsat i medfør heraf. I disse tilfælde kan Energistyrelsen også træffe afgørelse efter dette lovforslag.

Energistyrelsen vil endvidere føre tilsyn med faste anlæg. Et tilsyn med et fast anlæg vil oftest begynde med en forstyrrelsessag i henhold til lov om radiofrekvenser, som herefter giver styrelsen anledning til også at føre tilsyn efter dette lovforslag.

Energistylens tilsyn har til formål at medvirke til at sikre beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom og andre samfundsinteresser såsom adgang til radiokommunikation uden uacceptable forstyrrelser, effektiv frekvensanvendelse, et passende niveau af elektromagnetisk kompatibilitet samt en fair konkurrence mellem de erhvervsdrivende. Dette formål kan opnås ved at

hindre, at apparater og radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med kravene, gøres tilgængeligt på markedet.

Rammerne for Energistyrelsens tilsyn er fastsat i artikel 15, stk. 3, og 16-29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93, jf. EMC-direktivets artikel 37 og radioudstyretdirektivets artikel 39.

Det fremgår bl.a. af forordningens artikel 19, stk. 1, om markedsovervågningsforanstaltninger, at tilsynsmyndighederne i passende omfang skal føre tilsyn med produkternes egenskaber, og at tilsynet skal baseres på dokumentation og om nødvendigt fysisk kontrol af produkterne og laboratorieundersøgelser af passende stikprøver. Tilsynsmyndighederne skal føre tilsyn ud fra en risikovurdering og i den forbindelse tage hensyn til klager og andre oplysninger.

Til § 33

Den foreslåede bestemmelse i § 33 fastsætter, hvilke oplysninger Energistyrelsen og Teleklagenævnet kan kræve og af hvem.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* viderefører delvist bestemmelsen i § 20 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder materiale af teknisk eller statistisk karakter, som findes nødvendigt for administrationen af loven.

Det foreslås i modsætning til § 20 i den gældende lov at indsætte Teleklagenævnet i bestemmelsen, og det foreslås som noget nyt, at Energistyrelsen og Teleklagenævnet kan kræve oplysningerne ved begrundet anmodning. Herudover foreslås som noget nyt, at kredsen af de, som er forpligtede til at give oplysninger, opregnes i bestemmelsen.

Teleklagenævnet indsættes i bestemmelsen, idet nævnet forventes at have samme behov for oplysninger i forbindelse med dets behandling af klager, som Energistyrelsen har i forbindelse med sin sagsbehandling. Ved at indsætte, at oplysningerne kan kræves ved begrundet anmodning, understreges det, at anvendelsen af den foreslåede bestemmelse begrænses i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper således, at der kun vil blive krævet oplysninger i nødvendigt omfang, og ved konkret at nævne, hvilke erhvervsdrivende m.fl. der kan kræves oplysninger fra, gøres det tydeligt, hvem der er omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen fastsætter, at Energistyrelsen og Teleklagenævnet kan kræve oplysninger til brug for administration af loven. Ved administration forstås ikke kun oplysninger, som skal bruges i forbindelse med styrelsens tilsyn efter den foreslåede bestemmelse i § 33, hvorefter styrelsen kontrolle-

rer, om loven og regler fastsat i medfør heraf overholdes, eller oplysninger, som Teleklagenævnet har brug for i forbindelse med dets konkrete sagsbehandling. Bestemmelsen kan også bruges til at kræve mere generelle oplysninger, f.eks. vedrørende de erhvervsdrivendes tilgængeliggørelse af produkter eller brugeres anvendelse heraf, men som ikke specifikt relaterer sig til et bestemt produkt, og som ikke skal bruges til at vurdere, om loven eller regler fastsat i medfør heraf er overholdt. Det vil særligt være Energistyrelsen, som kan have behov for at kræve oplysninger, som er til brug for andet end tilsyn.

Bestemmelsen sikrer, at Energistyrelsen og Teleklagenævnet kan få de nødvendige oplysninger til udførelse af såvel tilsynsarbejdet som den generelle administration af loven. Energistyrelsen vil efter den foreslåede bestemmelse hovedsageligt kræve oplysninger, som er til brug for tilsyn og afgørelser. Det kan f.eks. være, at styrelsen har brug for at få tilsendt en kopi af en EU-overensstemmelseserklæring eller kopi af dele af en teknisk dokumentation.

Oplysninger, som er til brug for anden administration af loven, kan bl.a. være oplysninger, som skal videregives til Europa-Kommissionen, eller oplysninger, som skal videregives til nationale tilsynsmyndigheder i en anden EU-medlemsstat i forbindelse med dennes behandling af en konkret tilsynssag, jf. artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93, der fastlægger principperne for samarbejdet mellem Europa-Kommissionen og EU-medlemsstaterne. Energistyrelsen vil, inden styrelsen videregiver oplysninger til Europa-Kommissionen eller en national tilsynsmyndighed i en anden EU-medlemsstat, orientere den, som har givet oplysningerne, om det, medmindre det allerede følger af begrundelsen, at styrelsen kræver oplysningerne med henblik på at videregive disse.

Energistyrelsen vil endvidere orientere Europa-Kommissionen eller den nationale tilsynsmyndighed i den anden EU-medlemsstat, hvis de oplysninger, som videregives, efter dansk ret betragtes som fortrolige, f.eks. hvis der er tale om oplysninger, som er undtaget fra aktindsigt efter offentlighedsloven.

De erhvervsdrivende, som er nævnt i *stk. 1* er fabrikanter, bemyndigede repræsentanter, importører og distributører, som defineret i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 7. Det vil afhænge af det pågældende formål med oplysningerne eller materialet, hvem dette vil blive krævet af. I en tilsynssag, hvor Energistyrelsen f.eks. har brug for at undersøge, om der gøres radioudstyr tilgængeligt på markedet, som ikke er i overensstemmelse med kravene i lovforslaget, vil Energistyrelsen kunne kræve oplysninger af en erhvervsdrivende.

Oplysningspligten vil hovedsageligt påhvile fabrikanter og deres bemyndigede repræsentanter, importører, distributø-

rer, fabrikanter af og ansvarlige for installationen af faste anlæg samt udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Kun i sjældnere tilfælde forventes der at være behov for at kræve oplysninger af de ansvarlige for anvendelsen af apparater, faste anlæg eller radioudstyr. Det vil dog f.eks. kunne forekomme i forbindelse sager om forstyrrelser. En ansvarlig for anvendelsen vil som udgangspunkt være ejeren, men det kan også tænkes, at et fast anlæg f.eks. er lejet eller leaset, så den ansvarlige for anvendelsen ikke er ejeren, men derimod lejeren.

Det er ikke hensigten at pålægge de forpligtede unødige administrative byrder, ligesom en anmodning om oplysninger eller materiale ud over en begrundelse skal indeholde oplysning om det formål, som oplysningerne eller materialet skal anvendes til. Der ligger heri også, at Energistyrelsen eller Teleklagenævnet ikke kan anmode om oplysninger fra f.eks. en erhvervsdrivende, som går videre end det, den erhvervsdrivende efter lovforslaget er forpligtet til eller kan forventes at være i besiddelse af.

Modtager Energistyrelsen ikke de oplysninger, som styrelsen kræver efter denne bestemmelse, vil styrelsen kunne træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 34 om bl.a. forbud mod at tilgængeliggøre de apparater eller det radioudstyr, som oplysningerne vedrører, eller påbud om at fremlægge oplysningerne eller materialet.

Energistylens eventuelle offentliggørelse af oplysninger og materiale, som styrelsen har modtaget, vil til enhver tid være begrænset af de almindelige regler om tavshedspligt for virke i offentlig tjeneste.

Derudover gælder det almindelige forbud mod selvinkriminering, der bl.a. kan udledes af artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter en person, som er anklaget for en forbrydelse, har ret til ikke at udtale sig om den påståede forbrydelse og til ikke at blive tvunget til at medvirke til at opklare den.

Dette indebærer som udgangspunkt ingen begrænsninger i forhold til at anvende dette lovforslags bestemmelser om udøvelse af almindelig forudgående eller efterfølgende tilsyns- og kontrolvirksomhed.

Det følger imidlertid af § 10, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (retssikkerhedsloven), at har Energistyrelsen eller Teleklagenævnet en konkret mistanke om, at en enkeltperson eller en juridisk person har begået en overtrædelse af lovforslaget, der kan medføre straf, kan den foreslåede bestemmelse ikke anvendes til at kræve, at den pågældende fremlægger oplysninger eller foretager undersøgelser, medmindre det kan undvikes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede overtrædelse. En mistænkt må ikke pålægges at give oplysninger om, at vedkommende har begået noget strafbart. Energistyrelsen og Teleklagenævnet må i disse tilfælde overlade sagen til politiets efterforskning.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 7, stk. 9, 1. pkt., artikel 8, stk. 2, litra b, artikel 9, stk. 8, 1. pkt., artikel 10, stk. 5, 1. pkt. samt artikel 19, stk. 3, og radioudstyretdirektivets artikel 10, stk. 12, 1. pkt., artikel 11, stk. 2, litra b, artikel 12, stk. 9, 1. pkt. samt artikel 13, stk. 5, 1. pkt.

Det foreslåede *stk. 2* er en ny bestemmelse, hvorefter erhvervsdrivende på Energistylens anmodning skal give styrelsen oplysninger, der identificerer enhver anden erhvervsdrivende, som har leveret et apparat eller radioudstyr til dem, eller oplysninger, der identificerer enhver anden erhvervsdrivende, som de har leveret et apparat eller radioudstyr til.

Bestemmelsen fastsætter, at det alene drejer sig om oplysninger, som vedrører de seneste 10 år. Der fastlægges med bestemmelsen en pligt for de erhvervsdrivende til at sikre, at de kan stille oplysningerne til rådighed for styrelsen, indtil oplysningerne er 10 år gamle. Identifikationen af den erhvervsdrivende kan f.eks. ske ved fremlæggelse af fakturaer, men der er f.eks. ikke pligt til at føre et register over de pågældende erhvervsdrivende. Det fremgår af betragtning 25 til EMC-direktivet og betragtning 37 til radioudstyretdirektivet, at de erhvervsdrivende i den nævnte 10-årsperiode ikke er forpligtede til at ajourføre oplysningerne vedrørende de andre erhvervsdrivende.

De erhvervsdrivende, som skal kunne give disse oplysninger til styrelsen, er fabrikanten, importøren eller distributøren. Styrelsen vil dog også kunne anmode en bemyndiget repræsentant om at give oplysningerne på vegne af fabrikanten, jf. den foreslåede definition i § 2, stk. 1, nr. 7. Bestemmelsen har til formål at gøre det muligt at fastslå identiteten på erhvervsdrivende, som har gjort apparater og radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, tilgængelige på markedet. Dette vil gøre tilsynet med bestemmelsernes overholdelse mere effektivt, idet det kan medvirke til, at apparater og radioudstyr kan spores gennem hele forsyningskæden.

Udover at fastlægge en pligt for den erhvervsdrivende til at kunne stille oplysningerne til rådighed for Energistylsen, fastsætter bestemmelsen samtidig en begrænsning for, hvor langt tilbage i tiden styrelsen kan kræve oplysninger af denne art. Det foreslås endvidere fastsat, at det alene er Energistylsen, som kan kræve disse oplysninger. Bestemmelsen fungerer således som en undtagelse til det foreslåede *stk. 1*.

Det foreslåede *stk. 2* gennemfører EMC-direktivets artikel 12 og radioudstyretdirektivets artikel 15.

Det foreslåede *stk. 3* viderefører delvist § 12, stk. 2, i bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter den ansvarlige for markedsføringen eller installationen af et fast anlæg, så længe det faste anlæg er i drift, skal kunne fremlægge den tekniske dokumentation, hvis Energistylsen anmoder om det. Dokumentationen skal fremlægges inden for 10 arbejdsdage.

Det foreslås i modsætning til § 12, stk. 2, i den gældende bekendtgørelse, at der ikke i bestemmelsen fastsættes en frist, inden for hvilken dokumentationen skal være fremlagt. En sådan frist vil blive fastsat af Energistyrelsen i forbindelse med en anmodning om fremlæggelse af dokumentationen.

Det foreslås i stk. 3 fastsat, at Energistyrelsen af fabrikanter af faste anlæg eller ansvarlige for installationen heraf kan kræve, at disse fremlægger dokumentation som nævnt i den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 2, for, at den gode tekniske praksis i den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 1, er fulgt. Det vil ligesom i den gældende bestemmelse være en betingelse for, at Energistyrelsen kan anmode om dokumentationen, at det faste anlæg er i drift. Det foreslås herudover fastsat, at Energistyrelsen kun kan anmode om dokumentationen, hvis der er tegn på, at det faste anlæg ikke er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 1.

For så vidt angår betingelsen om, at det faste anlæg skal være i drift, er det ikke et krav, at anlægget er permanent tilsluttet og tændt. Et anlæg, som f.eks. tændes med jævne mellemrum, men ind imellem er slukket, vil blive betragtet som værende i drift. Derimod vil et anlæg, som endnu ikke har været tændt første gang, ikke blive betragtet som værende i drift, og det samme gør sig gældende for anlæg, som er slukket permanent uden intention om at skulle tændes igen.

For så vidt angår betingelsen om, at der skal være tegn på, at det faste anlæg ikke er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 1, kan der være tale om, at der er klaget over eller konstateret forstyrrelser, som kan stamme fra det faste anlæg.

Det skal i dokumentationen være nærmere beskrevet, hvordan det faste anlæg er installeret i overensstemmelse med god teknisk praksis og under iagttagelse af oplysningerne om dets komponenters tilsigtede anvendelse, så det godtgøres, at anlægget er i overensstemmelse med de væsentlige krav, jf. § 14, stk. 1. Pligten til at dokumentere overensstemmelsen består, så længe det faste anlæg er i drift.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 19, stk. 2.

Det foreslåede *stk. 4* er en ny bestemmelse, hvorefter Energistyrelsen bemyndiges til at fastsætte regler om, at fabrikanter af radioudstyr og programmel skal give oplysninger til styrelsen og Europa-Kommissionen om, hvordan påtænkte kombinationer af deres radioudstyr og programmel er i overensstemmelse med de væsentlige krav i § 17 og regler fastsat i medfør heraf. Programmel er programmer eller software, som kan indlæses i radioudstyr. Disse regler vil blive fastsat, hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at fabrikanter skal afgive disse oplysninger for specifikke kategorier af radioudstyr.

Fabrikanter skal konstruere radioudstyr, så eventuelle kombinationer af radioudstyr og programmel er i overensstemmelse med de væsentlige krav. Det fremgår af betragtning

19 til radioudstyrsdirektivet, at gennemsigtigheden skal fremmes, så uafhængige fabrikanter kan udvikle programmel til andre fabrikanter radioudstyr. Europa-Kommissionen kan for at fremme dette træffe afgørelse om, at fabrikanter af radioudstyr og programmel på baggrund af en vurdering af kombinationen af det pågældende radioudstyrs og programmels overensstemmelse med de væsentlige krav skal afgive en udtalelse om overensstemmelsen, der indeholder elementerne i en EU-overensstemmelseserklæring, jf. den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 6, nr. 3. Det kan endelig indgå i Europa-Kommissionens afgørelse, at fabrikantens oplysninger præcist skal identificere det radioudstyr og det programmel, som den pågældende har vurderet, og at oplysningerne løbende skal opdateres.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 4.

Til § 34

Den foreslåede bestemmelse i § 34 fastsætter, hvilke afgørelser Energistyrelsen kan træffe, hvor styrelsen ikke modtager de oplysninger, som styrelsen har krævet i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 33, og som vedrører en konkret tilsynssag.

Ved en konkret tilsynssag forstås, at Energistyrelsen i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 32 kontrollerer, om loven og regler fastsat i medfør heraf er overholdt i forhold til et eller flere produkter eller kategorier af produkter, herunder også et fast anlæg. De oplysninger eller materiale, som er omfattet af denne bestemmelse, vil således skulle vedrøre det eller de bestemte produkter og vil skulle bruges i forbindelse med styrelsens kontrol, herunder f.eks. til at undersøge, om den erhvervsdrivende har overholdt sine forpligtelser.

Det foreslåede *stk. 1* viderefører § 17, stk. 2, nr. 1 og 3, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen ved manglende overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf kan meddele påbud om tilbagetrækning af radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater og faste anlæg fra markedet, herunder påbud om annoncering med henblik på tilbagetrækning fra markedet, eller nedlægge forbud mod markedsføring.

Der foreslås dog en ændring i terminologien således, at et påbud om tilbagetrækning i stedet betegnes som et påbud om tilbagekaldelse, og et forbud mod markedsføring i stedet betegnes som et forbud mod at bringe apparater eller radioudstyr i omsætning eller at gøre disse tilgængelige. Der er alene tale om en tilpasning af terminologien til den, som anvendes i EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet, hvor der bl.a. ikke længere gøres brug af begrebet markedsføring, men at produkter bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet. Indholdsmæssigt svarer de to former for afgørelser til afgørelserne i den gældende lov.

Det foreslås i stk. 1 gjort klart, hvilke afgørelser Energistyrelsen kan træffe, hvis en erhvervsdrivende undlader at give styrelsen de oplysninger eller fremlægge det materiale, som styrelsen kræver i forbindelse med en konkret tilsynssag, jf. de foreslåede bestemmelser i § 33, stk. 1 eller 2. For så vidt angår oplysningerne i den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 2, vil Energistyrelsen alene kunne kræve disse i 10 år efter, at et apparat eller radioudstyr er bragt i omsætning eller er gjort tilgængeligt på markedet. Har Energistyrelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 1, anmodet en erhvervsdrivende om oplysninger svarende til oplysningerne i § 33, stk. 2, som vedrører en periode, der ligger længere end 10 år tilbage, vil Energistyrelsen ikke kunne træffe afgørelse efter denne bestemmelse, idet den erhvervsdrivende ikke er forpligtet til at kunne give oplysningerne.

Ved erhvervsdrivende forstås fabrikanter, bemyndigede repræsentanter, importører og distributører, jf. definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 7. Hvor en bemyndiget repræsentant undlader at give oplysningerne eller fremlægge materialet, vil styrelsen kunne træffe afgørelse over for den fabrikant, som vedkommende repræsenterer.

Efter det foreslåede *nr. 1* kan Energistyrelsen forbyde, at en fabrikant eller en importør bringer et apparat eller radioudstyr i omsætning, eller at en distributør gør et apparat eller radioudstyr tilgængeligt på markedet. Det vil indebære, at den pågældende forbydes at sælge apparatet eller radioudstyret eller på anden vis stille det til rådighed for andre.

Efter det foreslåede *nr. 2* kan Energistyrelsen som noget nyt give en fabrikant, en importør eller en distributør påbud om at trække et apparat eller radioudstyr tilbage fra markedet. Det vil sige, at den pågældende skal sikre, at det ikke er muligt for en bruger eller andre erhvervsdrivende at købe eller på anden måde erhverve det pågældende apparat eller radioudstyr. Det kan f.eks. betyde, at en fabrikant skal sørge for, at salget af dennes apparat eller radioudstyr bliver standset hos alle distributører, og fabrikanten kan være nødt til at få tilbageleveret disse fra distributørerne for at sikre, at apparaterne eller radioudstyret bliver bragt i orden. Påbuddet medfører samtidig, at fabrikanten, importøren eller distributøren forbydes at gøre tilsvarende apparater eller radioudstyr tilgængelige på markedet.

Efter det foreslåede *nr. 3* kan Energistyrelsen give en fabrikant, en importør eller en distributør påbud om at kalde et apparat eller radioudstyr tilbage, hvilket har til formål at sikre, at apparater eller radioudstyr, der er solgt til brugere, returneres. Den pågældende skal således sikre, at alle apparater eller radioudstyr af den pågældende type, som allerede er solgt eller på anden vis stillet til rådighed for brugerne og andre, så vidt muligt leveres tilbage til fabrikanten, importøren eller distributøren. Det kan af Energistirelsens afgørelse samtidig fremgå, at fabrikanten, importøren eller distributøren forbydes at gøre tilsvarende apparater eller radioudstyr tilgængelige på markedet. Det kan af påbuddet fremgå, hvordan dette skal efterkommes. Der kan være tale om indrykning af annoncer i dagblade, hvori apparatet eller radio-

udstyret kaldes tilbage, opslag i butikker, e-mails til kunder eller offentliggørelse af en pressemeddelelse. Det kan også være en kombination af flere tiltag.

Energistyrelsen vil på baggrund af en proportionalitetsvurdering træffe afgørelse om den mindst indgribende foranstaltning over for fabrikanten, importøren eller distributøren, som er tilstrækkelig for at afhjælpe den manglende overholdelse af reglerne.

Den afgørelse, som måtte være blevet truffet efter nr. 1-3, vil efterfølgende blive ophævet, hvis fabrikanten, importøren eller distributøren giver Energistyrelsen de oplysninger eller fremlægger det materiale, som styrelsen har krævet. Energistyrelsen vil herefter i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 38 og 41 kunne træffe en ny afgørelse, hvis det på baggrund af oplysningerne viser sig, at apparatet eller radioudstyret ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Den foreslåede bestemmelse finder kun anvendelse i forbindelse med oplysninger eller materiale til brug for en konkret tilsynssag. Det kan f.eks. omfatte tilfælde, hvor Energistyrelsen kræver, at en fabrikant sender en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen eller af den tekniske dokumentation for et produkt. Hvis fabrikanten undlader at sende dokumentet, eller hvis det, fabrikanten har sendt, er mangelfuldt, f.eks. hvor en EU-overensstemmelseserklæring ikke indeholder oplysninger om, hvilket direktiv det erklærer overensstemmelse med, jf. regler fastsat i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 5, og § 18, stk. 6, vil Energistyrelsen kunne træffe afgørelse efter denne bestemmelse og f.eks. nedlægge forbud over for fabrikanten mod at sælge det apparat eller radioudstyr, som det manglende materiale vedrører, indtil styrelsen modtager materialet.

Den foreslåede bestemmelse finder ikke anvendelse i de situationer, hvor Energistyrelsen kræver, at en erhvervsdrivende fremlægger oplysninger eller materiale, som ikke vedrører en konkret tilsynssag, f.eks. hvor der er tale om oplysninger, som Europa-Kommissionen efterspørger. Sådanne oplysninger er omfattet af det foreslåede stk. 4.

Efterkommer fabrikanten, importøren eller distributøren ikke Energistirelsens forbud eller påbud efter stk. 1, nr. 1-3, kan det straffes med bøde, jf. de foreslåede bestemmelser i § 47, stk. 1, nr. 4 eller 5.

Det foreslåede *stk. 2* viderefører § 17, stk. 2, nr. 2, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen ved manglende overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf kan meddele påbud om standsning af brugen af faste anlæg.

Det foreslås i stk. 2, at Energistyrelsen, hvis fabrikanten af et fast anlæg, den ansvarlige for installationen af et fast anlæg eller den ansvarlige for anvendelsen af et fast anlæg undlader at give styrelsen de oplysninger eller fremlægge det materiale, som styrelsen kræver i forbindelse med en konkret tilsynssag, jf. de foreslåede bestemmelser i § 33, stk. 1 eller 3, kan nedlægge forbud mod, at den ansvarlige

for anvendelsen af det faste anlæg anvender dette. En ansvarlig for anvendelsen vil som udgangspunkt være ejeren, men det kan også tænkes, at et fast anlæg f.eks. er lejet eller leaset således, at den ansvarlige for anvendelsen ikke er ejeren, men derimod lejeren.

Den foreslåede bestemmelse finder kun anvendelse i forbindelse med oplysninger eller materiale til brug for en konkret tilsynssag. Det kan f.eks. omfatte tilfælde, hvor Energistyrelsen har modtaget en klage over forstyrrelser, som kan stamme fra et fast anlæg, og hvor styrelsen i forbindelse med sine undersøgelser har behov for oplysninger fra f.eks. den ansvarlige for installationen af det faste anlæg. Modtager styrelsen ikke oplysningerne, kan det ikke konstateres, at det faste anlæg er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 1, og der kan derfor være behov for at få standset anvendelsen af anlægget.

Den foreslåede bestemmelse finder ikke anvendelse i de situationer, hvor Energistyrelsen kræver, at der fremlægges oplysninger eller materiale, som ikke vedrører en konkret tilsynssag, f.eks. hvor der er tale om oplysninger, som Europa-Kommissionen efterspørger. Sådanne oplysninger er omfattet af det foreslåede stk. 4.

Efterkommer den ansvarlige for anvendelsen af det faste anlæg ikke forbuddet efter denne bestemmelse, kan det straffes med bøde, jf. § 47, stk. 1, nr. 4.

Er der tale om, at en fabrikant af fast anlæg eller en ansvarlig for installationen af et fast anlæg ikke har sikret den fornødne dokumentation, jf. den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 2, kan dette tillige straffes med bøde, jf. den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 2.

Det foreslåede *stk. 3* viderefører § 17, stk. 2, nr. 2, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen ved manglende overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf kan meddele påbud om standsning af brugen af radioudstyr og apparater.

Det foreslås fastsat i stk. 3, at Energistyrelsen, hvis den ansvarlige for anvendelsen af et apparat eller radioudstyr undlader at give styrelsen de oplysninger eller fremlægge det materiale, som styrelsen kræver i forbindelse med en konkret tilsynssag, jf. de foreslåede bestemmelser i § 33, stk. 1 eller 3, kan nedlægge forbud mod, at den ansvarlige for anvendelsen af apparatet eller radioudstyret anvender dette. En ansvarlig for anvendelsen vil som udgangspunkt være ejeren, men det kan ikke udelukkes, at den ansvarlige for anvendelsen er en anden bruger end ejeren.

Den foreslåede bestemmelse finder kun anvendelse i forbindelse med oplysninger eller materiale til brug for en konkret tilsynssag. Det kan f.eks. omfatte tilfælde, hvor Energistyrelsen har modtaget en klage over forstyrrelser, som kan stamme fra et apparat eller radioudstyr, som befinder sig hos den ansvarlige for anvendelsen, og hvor styrelsen i forbindelse med sine undersøgelser har behov for oplysninger til

sagen. Modtager styrelsen ikke oplysningerne, kan det ikke lægges til grund, at apparatet eller radioudstyret er i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 17 og regler fastsat i medfør heraf, og der kan derfor være behov for at få standset anvendelsen af apparatet eller radioudstyret.

Den foreslåede bestemmelse finder ikke anvendelse i de situationer, hvor Energistyrelsen kræver, at der fremlægges oplysninger eller materiale, som ikke vedrører en konkret tilsynssag, f.eks. hvor der er tale om oplysninger, som Europa-Kommissionen efterspørger. Sådanne oplysninger er omfattet af det foreslåede stk. 4.

Efterkommer den ansvarlige for anvendelsen af det faste anlæg ikke forbuddet efter denne bestemmelse, kan det straffes med bøde, jf. § 47, stk. 1, nr. 4.

Det foreslåede *stk. 4* er en ny bestemmelse, hvorefter Energistyrelsen, hvis styrelsen ikke modtager de oplysninger eller det materiale, som kræves efter de foreslåede bestemmelser i § 33, stk. 1 eller 2, kan give påbud om, at oplysningerne skal gives, eller at materialet skal fremlægges. For så vidt angår oplysningerne i den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 2, vil Energistyrelsen alene kunne kræve disse i 10 år efter, at et apparat eller radioudstyr er bragt i omsætning eller er gjort tilgængeligt på markedet. Har Energistyrelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 1, anmodet en erhvervsdrivende om oplysninger svarende til oplysningerne i § 33, stk. 2, som vedrører en periode, der ligger længere end 10 år tilbage, vil Energistyrelsen ikke kunne træffe afgørelse efter denne bestemmelse, idet den erhvervsdrivende ikke er forpligtet til at kunne give oplysningerne.

Bestemmelsen omfatter alene oplysninger og materiale, som ikke vedrører en konkret tilsynssag. Oplysninger og materiale, som vedrører en konkret tilsynssag, er omfattet af de foreslåede stk. 1-3.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 4 kan f.eks. omhandle oplysninger, som skal videregives til Europa-Kommissionen, eller oplysninger, som skal videregives til nationale tilsynsmyndigheder i en anden EU-medlemsstat i forbindelse med dennes behandling af en konkret tilsynssag. Energistyrelsen vil, inden styrelsen videregiver oplysninger til Europa-Kommissionen eller en national tilsynsmyndighed i en anden EU-medlemsstat, orientere den, som har givet oplysningerne, om det, medmindre det allerede følger af begrundelsen, at styrelsen kræver oplysningerne med henblik på at videregive disse.

Energistyrelsen vil endvidere orientere Europa-Kommissionen eller den nationale tilsynsmyndighed i den anden EU-medlemsstat, hvis de oplysninger, som videregives, efter dansk ret betragtes som fortrolige, f.eks. hvis der er tale om oplysninger, som er undtaget fra aktindsigt efter offentlighedsloven.

Styrelsen vil alene træffe afgørelse om påbud efter denne bestemmelse, hvis der er tale om oplysninger eller materiale,

som den pågældende uden tvivl er i besiddelse af, eller hvor der er tale om oplysninger eller materiale, som den pågældende efter lovforslaget har pligt til at være i besiddelse af som f.eks. efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 2.

Efterkommers påbuddet efter denne bestemmelse ikke, kan det straffes med bøde, jf. den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 5.

Til § 35

Den foreslåede bestemmelse i § 35 fastlægger Energistyrelsens adgang til hos fabrikanter, importører og distributører at føre kontrol med overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf.

Det foreslåede *stk. 1* viderefører § 18, stk. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til at foretage stikprøvevis kontrol i grossist- og detailledet for at påse, at loven og de i medfør heraf fastsatte regler overholdes. Styrelsen kan i den forbindelse på stedet foretage undersøgelser af radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater og faste anlæg.

Det foreslås i *stk. 1* fastsat, at Energistyrelsen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til lokaliteter eller transportmidler, som tilhører en fabrikant, importør eller distributør, for at føre stikprøvekontrol med apparater og radioudstyr. Ved lokaliteter forstås bl.a. fabrikations-, salgs- og lagerlokaler. Fabrikanten, importøren eller distributøren behøver ikke at være ejer af lokaliteten for, at det kan siges, at denne tilhører den pågældende. Der kan f.eks. også være tale om, at fabrikanten, importøren eller distributøren er lejer af lokaliteten.

Det gøres i den foreslåede bestemmelse mere klart, hvem styrelsen har adgang til at føre tilsyn hos og hvor. Der fastsættes som i den gældende lov ikke krav om indhentelse af retskendelse forud for kontrolbesøget, idet der ikke er et retsindhold for retten at tage stilling til.

Af artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 følger det, at kontrolmyndighederne skal have adgang til de erhvervsdrivendes lokaler og til at udtage stikprøver af produkter, når det er nødvendigt og begrundet. Forordningen er ikke begrænset til at gælde kontrol på offentligt tilgængelige lokaliteter, men handler om adgang til de erhvervsdrivendes lokaliteter i det hele taget. Myndighederne skal kunne få adgang til alle dele af de erhvervsdrivendes lokaliteter, hvor det er nødvendigt og begrundet for at føre en effektiv kontrol, uanset om det kræver retskendelse eller ej.

Efter den ovennævnte forordning skal der i passende omfang foretages kontrol med produkter.

Muligheden for adgang skal kun benyttes, hvor den må anses for proportional ifølge det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip. Om det er nødvendigt for Energistyrelsen at få adgang til erhvervsdrivendes lokaliteter beror bl.a. på, om styrelsen på anden måde kan få tilstrækkelige oplysninger til brug for tilsynet. Det betyder eksempelvis, at hvis et tilsyn kan gennemføres ved gennemgang af dokumentation, vil der ikke blive gennemført et tilsyn på stedet.

Energistyrelsen vil føre et passende tilsyn baseret på stikprøvekontrol. Det betyder, at Energistyrelsen ikke vil føre et systematisk tilsyn med alle typer af apparater eller radioudstyr eller med alle fabrikanter, importører eller distributører. En stikprøvekontrol kan som efter den gældende lov ske uden, at Energistyrelsen har en forudgående viden eller mistanke om, at en fabrikant, importør eller distributør gør apparater eller radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med kravene i loven, tilgængelige på markedet, eller den kan tage udgangspunkt i konkrete oplysninger, som styrelsen har fået. Stikprøvekontrollen kan f.eks. på baggrund af sådanne oplysninger rette sig mod en bestemt gruppe af fabrikanter, importører eller distributører eller mod en bestemt type apparater eller radioudstyr.

For at Energistyrelsen kan føre en effektiv kontrol, er det nødvendigt også at have adgang til steder, hvor styrelsen ikke på forhånd ved, om der er apparater, faste anlæg eller radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med reglerne. Dette vil også være med til at give Energistyrelsen viden om, hvordan tilsynsindsatsen skal tilrettelægges for at sikre, at tilsynsindsatsen bliver så effektiv som muligt.

Energistyrelsen vil foretage en konkret og individuel vurdering af, om øjemedet vil forspildes, hvis den erhvervsdrivende varsles om bl.a. tid og sted og hovedformålet med tilsynet i medfør af reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af kontrolindgreb og oplysningspligter med senere ændringer (retssikkerhedsloven). Retssikkerhedsloven fastsætter generelle regler for fremgangsmåden, som forvaltningsmyndighederne skal følge ved gennemførelsen af en række former for tvangsindgreb, der foretages uden for strafferetsplejen. Retssikkerhedsloven overfører en række af forvaltningslovens bestemmelser om partsrettigheder til dette område, herunder bestemmelser om aktindsigt, begrundelse og klagevejledning. I forhold til, om et tilsyn i medfør af det foreslåede *stk. 1* skal varsles, tages det i betragtning, om der er risiko for, at en erhvervsdrivende på baggrund af varslingen fjerner apparater eller radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med kravene, inden tilsynet gennemføres. Der skal kunne gennemføres en reel kontrol hos de erhvervsdrivende og et dækkende tilsyn med overholdelsen af reglerne. Hovedparten af Energistyrelsens kontrolbesøg forventes at blive gennemført på offentligt tilgængelige lokaliteter hos de erhvervsdrivende. Det vil sige butikslokaler, hvor der forhandles apparater eller radioudstyr.

Muligheden for at få adgang uden retskendelse og mod behørig legitimation findes også i anden produktlovgivning. Det drejer sig f.eks. om lov om produktsikkerhed, lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel samt lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler.

Det kan være nødvendigt for Energistyrelsen at føre tilsyn på ikke offentligt tilgængelige lokaliteter, hvor der ikke i et salgslokale findes repræsentative eksemplarer af apparatet eller radioudstyret, som er egnede for styrelsen at føre tilsyn med, men hvor der i et lagerlokale findes flere eksemplarer. Det kan være, at de eksemplarer, som befinder sig i salgslokalet, ikke har emballage eller medfølgende dokumenter, som kan undersøges. I sådanne tilfælde vil Energistyrelsen i første omgang bede f.eks. en distributør om at få udleveret et eksemplar fra lagerlokalet, så det ikke er nødvendigt for styrelsen selv at få adgang hertil. Det kan også være nødvendigt for Energistyrelsen at føre tilsyn på en ikke offentligt tilgængelig lokalitet, f.eks. hos en fabrikant eller en importør, som ikke har salgslokaler, eller hos distributør, som alene gør apparater eller radioudstyr tilgængelige på markedet via internettet.

Energistyrelsen har ikke adgang til at føre tilsyn med apparater eller radioudstyr, som befinder sig på et lager hos en fabrikant, som endnu ikke har bragt apparaterne eller radioudstyret i omsætning. Energistyrelsen har heller ikke adgang til at undersøge apparater, faste anlæg eller radioudstyr, som findes i private boliger. Dog vil Energistyrelsen have mulighed for at føre tilsyn med produkter i de dele af en privat bolig, som benyttes erhvervsmæssigt, f.eks. som lager for en internetbutik.

Energistyrelsen fører som udgangspunkt tilsyn på stedet og undersøger f.eks., om et apparat eller radioudstyr er mærket korrekt, og om de nødvendige dokumenter medfølger. Dette tilsyn vil ofte foregå hos distributørerne, hvor apparater eller radioudstyr gøres tilgængelige for brugere, men kan også finde sted hos en importør eller en fabrikant.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af kapitel 5 i EMC-direktivet om overvågning af EU-markedet, kontrol af apparater, der indføres på EU-markedet og beskyttelsesprocedure på EU-plan og kapitel V i radioudstyretdirektivet om overvågning af EU-markedet, kontrol af radioudstyr, der indføres på EU-markedet, og EU-beskyttelsesprocedure.

Det foreslåede *stk. 2* viderefører § 18, stk. 2, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter politiet kan yde bistand til Energistyrelsen i forbindelse med styrelsens tilsyn efter lovens stk. 1. Energi-, forsynings- og klimaministerens kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler om denne bistand.

Det foreslås fastsat i bestemmelsen, at politiet kan yde bistand, så Energistyrelsen får adgang til lokaliteter tilhørende en fabrikant, importør eller distributør ved fysisk at gennemtvinge dette. Det foreslås endvidere fastsat, at energi-, forsynings-

og klimaministerens efter aftale med justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om denne bistand. Bemyndigelsen er ikke udmøntet i gældende ret.

Til § 36

Den foreslåede bestemmelse i § 36 fastsætter, at Energistyrelsen kan medtage apparater eller radioudstyr hos fabrikanter, importører og distributører, og at styrelsen kan bede disse om at sende apparater eller radioudstyr.

Det foreslåede *stk. 1* er en ny bestemmelse i forhold til den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen kan medtage apparater eller radioudstyr hos fabrikanter eller importøren uden forudgående betaling herfor med henblik på, at styrelsen kan undersøge apparatet eller radioudstyret nærmere.

Energistyrelsen vil kun medtage eksemplarer af apparater eller radioudstyr, hvis det ikke er muligt at gennemføre hele undersøgelsen af apparatet eller radioudstyret på stedet, f.eks. fordi den umiddelbare undersøgelse kombineret med konkrete oplysninger om produktets manglende overensstemmelse, som Energistyrelsen i øvrigt måtte være i besiddelse af, kan indikere, at apparatet eller radioudstyret ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav i de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 17 og regler fastsat i medfør heraf, og at det er nødvendigt med yderligere undersøgelser. Sådanne undersøgelser kan sjældent gennemføres på stedet. Det kan i den forbindelse være nødvendigt for Energistyrelsen at få apparatet eller radioudstyret undersøgt et andet sted, f.eks. på et testlaboratorium.

Energistyrelsen kan også finde det nødvendigt at medtage et eksemplar af et apparat eller radioudstyr hos en fabrikant eller en importør, hvor styrelsen forinden hos en distributør har undersøgt et tilsvarende apparat eller radioudstyr og efter denne undersøgelse finder, at der er behov for at undersøge apparatet eller radioudstyret nærmere. Distributøren har i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 2, pligt til at oplyse, hvem der har leveret apparatet eller radioudstyret. Konkrete oplysninger om et apparat eller radioudstyre manglende overensstemmelse med reglerne, som Energistyrelsen har fået, herunder fra myndigheder i andre EU-medlemsstater, kan ligeledes give styrelsen grund til at medtage et apparat eller radioudstyr fra en fabrikant eller en importør.

Energistyrelsen vil alene hos en fabrikant eller importør kunne medtage apparater eller radioudstyr, som kan siges at være bragt i omsætning, f.eks. hvor der allerede findes et tilsvarende produkt fra samme serie i distributørernes butikker. Et apparat eller radioudstyr er bragt i omsætning, når det er muligt at købe det. Det er i den forbindelse tilstrækkeligt, at det f.eks. er muligt på en hjemmeside at bestille og betale apparatet eller radioudstyret. Hvis der findes apparater eller radioudstyr på et lager, som af en erhvervsdrivende

ikke anses som bragt i omsætning, skal de være tydeligt afmærkede i forhold til øvrige produkter på lageret.

Efter det foreslåede stk. 5, returnerer Energistyrelsen apparatet eller radioudstyret efter undersøgelsen. Efter det foreslåede stk. 6 kan fabrikanten eller importøren i stedet for at få apparatet eller radioudstyret retur vælge at få refunderet apparatets eller radioudstyrets værdi, hvis visse forudsætninger er opfyldt.

Lader fabrikanten eller importøren ikke Energistyrelsen medtage et apparat eller radioudstyr, kan styrelsen efter det foreslåede stk. 7 over for den pågældende nedlægge forbud mod, at apparatet eller radioudstyret bringes i omsætning, eller give den pågældende påbud om at trække apparatet eller radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Det foreslåede stk. 2 er en ny bestemmelse, hvorefter Energistyrelsen i stedet for at føre tilsyn på stedet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 1, eller i stedet for at medtage apparater eller radioudstyr efter det foreslåede stk. 1, kan anmode en fabrikant eller en importør om uden forudgående betaling at sende et eksemplar af et apparat eller radioudstyr til Energistyrelsen med henblik på nærmere undersøgelse. Bestemmelsen udelukker ikke, at fabrikanten eller importøren i stedet for at sende apparatet eller radioudstyret vælger at aflevere et eksemplar til styrelsen. Styrelsen undersøger, om apparatet eller radioudstyret overholder de krav, som er beskrevet under fabrikantens forpligtelser. Det vil f.eks. sige, om der er sat CE-mærke på apparatet eller radioudstyret, og om der følger en brugsanvisning med, men det kan også være en undersøgelse af, om apparatet eller radioudstyret er i overensstemmelse med de væsentlige krav i de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Det kan være hensigtsmæssigt at anvende bestemmelsen, hvor der f.eks. ikke er lokaliteter, som er offentligt tilgængelige, fordi apparatet eller radioudstyret alene sælges via internettet, og hvor Energistyrelsen således ikke umiddelbart har mulighed for at kontrollere apparatet eller radioudstyret på stedet.

Energistyrelsen vil alene kunne kræve, at en fabrikant eller importør sender et apparat eller radioudstyr, som kan siges at være bragt i omsætning, f.eks. hvor der allerede findes et tilsvarende produkt fra samme serie i distributørernes butikker.

Fremsendelsen til Energistyrelsen skal ske, uden at styrelsen forudgående skal betale herfor. Styrelsen returnerer dog apparatet eller radioudstyret efter undersøgelsen efter det foreslåede stk. 5 og refunderer omkostningerne til forsendelsen efter det foreslåede stk. 4. Efter det foreslåede stk. 6 kan fabrikanten eller importøren i stedet for at få apparatet eller radioudstyret retur vælge at få refunderet apparatets eller radioudstyrets værdi, hvis visse forudsætninger er opfyldt.

Undlader fabrikanten eller importøren at sende apparatet eller radioudstyret til Energistyrelsen, kan styrelsen efter det foreslåede stk. 7 nedlægge forbud mod, at fabrikanten eller

importøren bringer apparatet eller radioudstyret i omsætning, eller give fabrikanten eller importøren påbud om at trække apparatet eller radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Det foreslåede stk. 3 er en ny bestemmelse, som fastsætter, at hvis det ikke er muligt for Energistyrelsen at medtage et apparat eller radioudstyr hos en fabrikant eller en importør efter det foreslåede stk. 1, eller at få tilsendt dette efter det foreslåede stk. 2, kan styrelsen i medfør af denne bestemmelse i stedet tage apparatet eller radioudstyret med fra en distributør eller bede en distributør om at sende det til styrelsen. Bestemmelsen udelukker ikke, at distributøren i stedet for at sende apparatet eller radioudstyret vælger at aflevere et eksemplar til styrelsen.

Det kan være hensigtsmæssigt at anvende bestemmelsen, hvis fabrikanten eller importøren f.eks. ikke længere er i besiddelse af et apparat eller radioudstyr, som er identisk med det, som styrelsen ønsker at undersøge.

Fremsendelsen til Energistyrelsen skal ske, uden at styrelsen forudgående skal betale herfor. Styrelsen returnerer dog apparatet eller radioudstyret efter undersøgelsen efter det foreslåede stk. 5 og refunderer omkostningerne til forsendelsen efter det foreslåede stk. 4. Efter det foreslåede stk. 6 kan distributøren i stedet for at få apparatet eller radioudstyret retur vælge at få refunderet apparatets eller radioudstyrets værdi, hvis visse forudsætninger er opfyldt.

Undlader distributøren at sende apparatet eller radioudstyret til Energistyrelsen, kan styrelsen efter det foreslåede stk. 7 nedlægge forbud mod, at distributøren gør apparatet eller radioudstyret tilgængeligt på markedet, eller give fabrikanten eller importøren påbud om at trække apparatet eller radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Det foreslåede stk. 4 er en ny bestemmelse, som fastsætter, at Energistyrelsen refunderer de udgifter, som fabrikanten, importøren eller distributøren kan dokumentere at have afholdt i forbindelse med fremsendelsen efter stk. 2 eller 3. Ved udgifter i forbindelse med fremsendelse til styrelsen forstås udgifter til porto eller tilsvarende. Hvor styrelsen efter de foreslåede stk. 1 eller 3 har medtaget et apparat eller radioudstyr, har fabrikanten, importøren eller distributøren ikke afholdt udgifter, som styrelsen efter den foreslåede bestemmelse refunderer.

Det foreslåede stk. 5 er en ny bestemmelse, som fastsætter, at når Energistyrelsen har undersøgt et apparat eller radioudstyr, som styrelsen har medtaget eller fået tilsendt, returnerer styrelsen i medfør af den foreslåede bestemmelse apparatet eller radioudstyret til fabrikanten, importøren eller distributøren. Energistyrelsen har ikke købt det pågældende apparat eller radioudstyr af fabrikanten, importøren eller distributøren, og det er derfor fortsat den pågældendes ejendom.

Det foreslåede stk. 6 er en ny bestemmelse, som fastsætter, at fabrikanten, importøren eller distributøren i stedet for at få apparatet eller radioudstyret retur kan anmode om at få

dets værdi refunderet af styrelsen, hvis forudsætningerne herfor er opfyldt. Ved værdi forstås den omkostning, som den erhvervsdrivende har haft ved produktets fremstilling eller erhvervelse. I forhold til erhvervelse vil der være tale om den erhvervsdrivendes købspris, men ikke øvrige omkostninger i forbindelse med erhvervelsen.

Bestemmelsen fastsætter endvidere, at fabrikanten, importøren eller distributøren, hvor et produkt bliver returneret efter det foreslåede stk. 5, kan anmode om at få et eventuelt værditab af produktet refunderet.

Refusion af værdien eller værditabet forudsætter for det første, at fabrikanten, importøren eller distributøren kan dokumentere værdien eller værditabet over for Energistyrelsen, jf. det foreslåede *nr. 1*.

En fabrikant skal således over for Energistyrelsen dokumentere omkostningen ved at fremstille det pågældende produkt, og en importør eller distributør vil skulle dokumentere købsprisen. I disse tilfælde refunderer Energistyrelsen den fulde værdi af det fysiske produkt forudsat, at betingelserne i de foreslåede nr. 2 og 3 er opfyldte, og styrelsen returnerer ikke produktet.

Hvis apparatet eller radioudstyret kan gøres tilgængeligt på markedet, men med en reduceret værdi, skal fabrikanten, importøren eller distributøren over for Energistyrelsen dokumentere produktets værditab. Det forholdsmæssig værditab vil i disse tilfælde blive refunderet af styrelsen, og styrelsen vil returnere produktet efter det foreslåede stk. 5.

Udgangspunktet for beregningen af værditabet vil fortsat være omkostningerne ved fremstillingen eller erhvervelsen med en reduktion svarende til værditabet. Hvor f.eks. en fabrikant kan dokumentere alene at kunne sælge et apparat til en distributør for en pris, der ligger 20 procent under den pris, som et af fabrikantens tilsvarende apparater ville kunne sælges for, vil værditabet af produktet være på 20 procent. Energistyrelsen vil således returnere produktet og refunderer værditabet på 20 procent af omkostningen ved fremstillingen eller erhvervelsen.

Ved fastlæggelse af et produkts værdi eller dets værditab tages der alene udgangspunkt i det fysiske produkt. Udgifter eller tab i forbindelse med brudt emballage eller lignende vil således ikke indgå i beregningen eller fastlæggelsen af produktets værdi eller dets værditab.

Refusion af værdien eller værditabet forudsætter for det andet, at Energistyrelsen ikke finder grundlag for at træffe afgørelse om, at apparatet eller radioudstyret ikke er i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf, jf. det foreslåede *nr. 2*. Der vil her være tale om, at Energistyrelsen træffer afgørelse efter de foreslåede bestemmelser i §§ 38, 39 og 41.

Refusion af værdien forudsætter endelig som det tredje, at apparatet eller radioudstyret efter Energistirelsens vurdering ikke er egnet til efterfølgende at blive solgt eller på anden

måde blive gjort tilgængeligt på markedet, jf. det foreslåede nr. 3. Det kan f.eks. være, hvor apparatet eller radioudstyret ved undersøgelsen er blevet skilt ad, og det ikke er muligt at samle det igen.

Hvor apparatet eller radioudstyret efter Energistyrelsen vurdering kan gøres tilgængeligt på markedet efter styrelsens undersøgelse, men med en reduceret værdi dokumenteret efter det foreslåede nr. 1, forudsætter en refusion af værditabet, at Energistyrelsen har foretaget undersøgelser af produktet, som kan have medført værditab.

Det foreslåede *stk. 7* viderefører delvist § 17, stk. 2, nr. 1 og 3, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen ved manglende overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf kan meddele påbud om tilbagetrækning af radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater og faste anlæg fra markedet, herunder påbud om annoncering med henblik på tilbage-trækning fra markedet, eller nedlægge forbud mod markedsføring.

Der foreslås dog en ændring i terminologien således, at et påbud om tilbage-trækning i stedet betegnes som et påbud om tilbagekaldelse, og et forbud mod markedsføring i stedet betegnes som et forbud mod at bringe apparater eller radioudstyr i omsætning eller at gøre disse tilgængelige. Der er alene tale om en tilpasning af terminologien til den, som anvendes i EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet, hvor der bl.a. ikke længere gøres brug af begrebet markedsføring, men om, at produkter bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet. Indholdsmæssigt svarer de to former for afgørelser til afgørelserne i den gældende lov.

Det foreslås fastsat som noget nyt, at hvis en fabrikant, importør eller distributør ikke lader Energistyrelsen medtage et apparat eller radioudstyr i medfør af de foreslåede stk. 1 eller 3, eller hvor en fabrikant, importør eller distributør ikke sender et eksemplar af et apparat eller radioudstyr, som Energistyrelsen har anmodet om efter de foreslåede stk. 2 eller 3, kan Energistyrelsen træffe afgørelse over for fabrikanten, importøren eller distributøren.

Efter det foreslåede *stk. 7, nr. 1*, kan Energistyrelsen forbyde, at en fabrikant eller en importør bringer et apparat eller radioudstyr i omsætning, eller at en distributør gør et apparat eller radioudstyr tilgængeligt på markedet. Det vil indebære, at den pågældende forbydes at sælge apparatet eller radioudstyret eller på anden vis stille det til rådighed for andre.

Efter det foreslåede *nr. 2* kan Energistyrelsen som noget nyt give en fabrikant, en importør eller en distributør påbud om at trække et apparat eller radioudstyr tilbage fra markedet. Det vil sige, at den pågældende skal sikre, at det ikke er muligt for en bruger eller andre erhvervsdrivende at købe eller på anden måde erhverve det pågældende apparat eller radioudstyr. Det kan f.eks. betyde, at en fabrikant skal sørge for, at salget af dennes apparat eller radioudstyr bliver standset hos alle distributører, og fabrikanten kan være nødt til at få

tilbageleveret disse fra distributørerne for at sikre, at apparaterne eller radioudstyret bliver bragt i orden. Påbuddet medfører samtidig, at fabrikanten, importøren eller distributøren forbydes at gøre tilsvarende apparater eller radioudstyr tilgængelige på markedet.

Efter det foreslåede *nr. 3* kan Energistyrelsen give en fabrikant, en importør eller en distributør påbud om at kalde et apparat eller radioudstyr tilbage, hvilket har til formål at sikre, at apparater eller radioudstyr, der er solgt til brugere, returneres. Den pågældende skal således sikre, at alle apparater eller radioudstyr af den pågældende type, som allerede er solgt eller på anden vis stillet til rådighed for brugerne og andre, så vidt muligt leveres tilbage til fabrikanten, importøren eller distributøren. Påbuddet medfører samtidig, at fabrikanten, importøren eller distributøren forbydes at gøre tilsvarende apparater eller radioudstyr tilgængelige på markedet. Det kan af påbuddet fremgå, hvordan dette skal efterkommes. Der kan være tale om indrykning af annoncer i dagblade, hvori apparatet eller radioudstyret kaldes tilbage, opslag i butikker, e-mails til kunder eller offentliggørelse af en pressemeddelelse. Det kan også være en kombination af flere tiltag.

Energistyrelsen vil på baggrund af en proportionalitetsvurdering træffe afgørelse om den mindst indgribende foranstaltning over for fabrikanten, importøren eller distributøren, som er tilstrækkeligt for at afhjælpe den manglende overholdelse af reglerne.

Den afgørelse, som måtte være blevet truffet efter *nr. 1-3*, vil efterfølgende blive ophævet, hvis fabrikanten, importøren eller distributøren sender eller afleverer apparatet eller radioudstyret til Energistyrelsen. Energistyrelsen vil herefter i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 38 og 41 kunne træffe en ny afgørelse, hvis det på baggrund af oplysningerne viser sig, at apparatet eller radioudstyret ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Efterkommer fabrikanten, importøren eller distributøren ikke Energistirelsens forbud eller påbud efter *stk. 7, nr. 1-3*, kan det straffes med bøde, jf. de foreslåede bestemmelser i § 47, *stk. 1, nr. 4* eller *5*.

Til § 37

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til den gældende lov og fastsætter, at hvis Energistyrelsen konstaterer, at den tekniske dokumentation for radioudstyr ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger om relevante data eller om de metoder, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 18, *stk. 6, nr. 2*, der er anvendt til at sikre, at radioudstyret overholder de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, kan styrelsen anmode fabrikanten eller importøren om for egen regning at få foretaget en test af radioudstyret hos en virksomhed, som styrelsen kan godkende, for at efterprøve, om radioudstyret overholder de væsentlige krav.

Hvis fabrikanten eller importøren ikke inden for den fastsatte frist får gennemført testen, må styrelsen lægge til grund, at den tekniske dokumentation ikke er i overensstemmelse med kravene. Energistyrelsen vil herefter kunne træffe afgørelse efter de foreslåede bestemmelser i §§ 38 eller 41, afhængig af, om radioudstyret udgør en risiko eller ej, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2, *stk. 1, nr. 18, litra b*.

Den foreslåede bestemmelse forventes hovedsagligt anvendt i de tilfælde, hvor der er indikationer af, at det pågældende radioudstyr udgør en risiko, f.eks. som følge af de konkrete mangler ved den tekniske dokumentation.

I medfør af det foreslåede *stk. 2* træffer Energistyrelsen afgørelse om, hvorvidt styrelsen kan godkende den virksomhed, som fabrikanten eller importøren ønsker skal foretage testen af radioudstyret, jf. den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*. Hvis Energistyrelsen træffer afgørelse om, at styrelsen kan godkende virksomheden, kan styrelsen i afgørelsen fastsætte en frist for, hvornår resultatet af testen skal være meddelt Energistyrelsen.

Det afgørende for, om fabrikantens eller importørens forslag til virksomhed kan godkendes af Energistyrelsen vil være, om styrelsen vurderer, at virksomheden, der skal foretage testen, er uafhængig i forhold til fabrikanten eller importøren, hvis radioudstyr virksomheden skal teste, og besidder de tilstrækkelige tekniske kvalifikationer samt de tilstrækkelige tekniske faciliteter til at vurdere radioudstyret.

Til § 38

Den foreslåede bestemmelse i § 38 fastsætter, hvilke afgørelser Energistyrelsen kan træffe, når et apparat eller radioudstyr udgør en risiko, og hvilke regler styrelsen kan fastsætte i særlige tilfælde af forstyrrelser.

De foreslåede *stk. 1 og 2* viderefører delvist § 17, *stk. 2, nr. 1 og 3*, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen ved manglende overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf kan meddele påbud om tilbagetrækning af radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater og faste anlæg fra markedet, herunder påbud om annoncering med henblik på tilbagetrækning fra markedet, eller nedlægge forbud mod markedsføring.

Der foreslås dog en ændring i terminologien således, at et påbud om tilbagetrækning i stedet betegnes som et påbud om tilbagekaldelse, og et forbud mod markedsføring i stedet betegnes som et forbud mod at bringe apparater eller radioudstyr i omsætning eller at gøre disse tilgængelige. Der er alene tale om en tilpasning af terminologien til den, som anvendes i EMC-direktivet og radioudstyretdirektivet, hvor der bl.a. ikke længere gøres brug af begrebet markedsføring, men om, at produkter bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet. Indholdsmæssigt svarer de to former for afgørelser til afgørelserne i den gældende lov.

Det foreslås som noget nyt i stk. 1 og 2 fastsat, at Energistyrelsen over for en fabrikant, en importør eller en distributør kan træffe afgørelse, hvor Energistyrelsen finder, et apparat eller radioudstyr udgør en risiko, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18.

Energistyrelsen kan f.eks. blive opmærksom på, at et apparat eller radioudstyret udgør en risiko, hvis styrelsen i forbindelse med forstyrrelser af frekvensanvendelsen konstaterer, at forstyrrelserne stammer fra apparatet eller radioudstyret. Dette kan indikere, at apparatet eller radioudstyret ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, og at det udgør en risiko. Styrelsen vil også kunne blive opmærksom på, at et apparat eller radioudstyr udgør en risiko, hvis den modtager oplysninger herom fra f.eks. myndigheder i andre EU-medlemsstater.

Hvor Energistyrelsen finder, at et apparat eller radioudstyr kan udgøre en risiko, undersøger styrelsen apparatet eller radioudstyret for at kontrollere, at det overholder de krav, der skal sikre, at det ikke udgør en risiko. Styrelsen kan f.eks. undersøge den tekniske dokumentation.

Vurderer Energistyrelsen efter sin undersøgelse, at apparatet eller radioudstyret udgør en risiko, anmoder styrelsen fabrikanten, importøren eller distributøren om enten at undlade at bringe apparatet eller radioudstyret i omsætning eller at gøre det tilgængeligt på markedet, eller om at trække apparatet eller radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Inden afgørelsen vil Energistyrelsen efter forvaltningslovens regler partshøre fabrikanten, importøren eller distributøren, og den pågældende vil bl.a. i den forbindelse have mulighed for at komme med bemærkninger til Energistirelsens vurdering af sagen, herunder hvilken foranstaltning der vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den manglende overensstemmelse og risikoen.

Energistyrelsen fastsætter en rimelig frist for, hvornår fabrikanten, importøren eller distributøren skal efterkomme styrelsens anmodning. Fristen vil afhænge af, hvor alvorlig risikoen vurderes at være, og hvor byrdefuldt det vil være for den pågældende at efterkomme anmodningen. Fabrikanten, importøren eller distributøren skal sikre, at Energistirelsens anmodning efterkommes i forhold til alle tilsvarende apparater eller radioudstyr, som disse har bragt i omsætning eller gjort tilgængeligt på markedet.

Undlader fabrikanten, importøren eller distributøren at efterkomme Energistirelsens anmodning, kan styrelsen, hvis apparatet eller radioudstyret alene gøres tilgængeligt i Danmark, træffe afgørelse over for fabrikanten, importøren eller distributøren.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, og *stk. 2, nr. 1*, kan Energistyrelsen forbyde, at en fabrikant eller en importør bringer et apparat eller radioudstyr i omsætning, eller at en distributør gør et apparat eller radioudstyr tilgængeligt på markedet. Det vil indebære, at den pågældende forbydes at sælge appa-

ratet eller radioudstyret eller på anden vis stille det til rådighed for andre.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 2*, og *stk. 2, nr. 2*, kan Energistyrelsen som noget nyt give en fabrikant, en importør eller en distributør påbud om at trække et apparat eller radioudstyr tilbage fra markedet. Det vil sige, at den pågældende skal sikre, at det ikke er muligt for en bruger eller andre erhvervsdrivende at købe eller på anden måde erhverve det pågældende apparat eller radioudstyr. Det kan f.eks. betyde, at en fabrikant skal sørge for, at salget af dennes apparat eller radioudstyr bliver standset hos alle distributører, og fabrikanten kan være nødt til at få tilbageleveret disse fra distributørerne for at sikre, at apparaterne eller radioudstyret bliver bragt i orden. Påbuddet medfører samtidig, at fabrikanten, importøren eller distributøren forbydes at gøre tilsvarende apparater eller radioudstyr tilgængelige på markedet.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, og *stk. 2, nr. 3*, kan Energistyrelsen give en fabrikant, en importør eller en distributør påbud om at kalde et apparat eller radioudstyr tilbage, hvilket har til formål at sikre, at apparater eller radioudstyr, der er solgt til brugere, returneres. Den pågældende skal således sikre, at alle apparater eller radioudstyr af den pågældende type, som allerede er solgt eller på anden vis stillet til rådighed for brugerne og andre, så vidt muligt leveres tilbage til fabrikanten, importøren eller distributøren. Påbuddet medfører samtidig, at fabrikanten, importøren eller distributøren forbydes at gøre tilsvarende apparater eller radioudstyr tilgængelige på markedet. Det kan af påbuddet fremgå, hvordan dette skal efterkommes. Der kan være tale om indrykning af annoncer i dagblade, hvori apparatet eller radioudstyret kaldes tilbage, opslag i butikker, e-mails til kunder eller offentliggørelse af en pressemeddelelse. Det kan også være en kombination af flere tiltag.

Energistyrelsen vil på baggrund af en proportionalitetsvurdering træffe afgørelse om den mindst indgribende foranstaltning over for fabrikanten, importøren eller distributøren, som er tilstrækkelig for at afhjælpe den manglende overholdelse af reglerne.

Den afgørelse, som måtte være blevet truffet efter *stk. 1, nr. 1-3*, og *stk. 2, nr. 1-3*, vil efterfølgende blive ophævet, hvis apparatet eller radioudstyret ikke længere udgør en risiko.

Efterkommer fabrikanten, importøren eller distributøren ikke Energistirelsens forbud eller påbud efter *stk. 1, nr. 1-3*, og *stk. 2, nr. 1-3*, kan det straffes med bøde, jf. de foreslåede bestemmelser i § 47, stk. 1, nr. 4 eller 5.

Gøres apparatet eller radioudstyret også tilgængeligt i andre EU-medlemsstater, og undlader fabrikanten, importøren eller distributøren at efterkomme Energistirelsens anmodning, kan styrelsen træffe en afgørelse over for fabrikanten, importøren eller distributøren. Afgørelsen kan være et forbud mod tilgængeliggørelse, et påbud om at trække apparatet eller radioudstyret tilbage fra markedet eller et påbud om at

kalde det tilbage. Afgørelsen kan ikke påklages til Teleklagenævnet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 2.

Energistyrelsen underretter i disse tilfælde Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om sin undersøgelse af apparatet eller radioudstyret og om afgørelsen. Hvis Europa-Kommissionen eller en anden EU-medlemsstat inden for tre måneder gør indsigelse mod Energistyrelsens afgørelse, kan Europa-Kommissionen træffe afgørelse om, hvorvidt Energistyrelsens afgørelse er berettiget. Hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at Energistyrelsens afgørelse ikke er berettiget, tilpasser styrelsen sin afgørelse i overensstemmelse hermed eller trækker afgørelsen tilbage, jf. den foreslåede bestemmelse i § 40. Europa-Kommissionen agerer således andeninstans i forhold til Energistyrelsens afgørelse.

Apparater og radioudstyr, som udgør en alvorlig risiko, indberettes til Europa-Kommissionen gennem fællesskabssystemet for hurtig udveksling af oplysninger, det såkaldte RAPEX-system (Rapid Alert System), som er etableret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93. Europa-Kommissionen offentliggør hver uge en oversigt over produkter, som udgør en alvorlig risiko. Hensigten er, at de enkelte medlemsstater efter at have modtaget informationen undersøger, om tilsvarende produkter findes på deres marked, og sikrer, at der træffes passende foranstaltninger for at fjerne risikoen.

Den afgørelse, som måtte være blevet truffet efter stk. 1, nr. 1-3, eller stk. 2, nr. 1-3, vil blive ophævet, hvis apparatet eller radioudstyret ikke længere udgør en risiko.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 38, stk. 1, 3 og 4, og radioudstyrsdirektivets artikel 21, stk. 4, og artikel 40, stk. 1, 3 og 4.

Efter det foreslåede *stk. 3* skal en fabrikant, importør eller distributør på Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen om foranstaltninger, styrelsen kan træffe for at fjerne en risiko, som et apparat eller radioudstyr udgør, jf. de foreslåede bestemmelser i stk. 1 og 2.

Dette samarbejde kan f.eks. vedrøre tiltag, der kan forebygge eller begrænse risici forbundet med apparatet eller radioudstyret, fremsendelse af oplysninger om apparatet eller radioudstyret til Energistyrelsen til brug for offentliggørelse på styrelsens hjemmeside eller andre steder samt udarbejdelse af annoncering, skiltning eller underretning af importører, distributører eller brugere.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af EMC-direktivets artikel 7, stk. 9, artikel 9, stk. 8, og artikel 10, stk. 5, samt dele af radioudstyrsdirektivets artikel 10, stk. 12, artikel 12, stk. 9, og artikel 13, stk. 5.

Det foreslåede *stk. 4* viderefører § 7 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen i de tilfælde, hvor radioudstyr har forårsaget eller med rimelighed kan forventes at forårsage uacceptable forstyrrelser af samfundsvigtig radiokommunikation, kan fastsætte regler om forbud mod eller begrænsning af markedsføring eller krav om tilbagetrækning fra markedet eller en kombination heraf, idet forstyrrelser kan indebære en sikkerhedsmæssig risiko for andet radioudstyr. Der kan f.eks. være tale om forstyrrelse af frekvenser, der benyttes af nød- og sikkerhedstjenester, herunder af luftfartstjenester. Energistyrelsens muligheder for at fastsætte sådanne regler er begrænsede, og disse kan alene vedrøre særligt afgrænsede tilfælde som f.eks. af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed.

Der foreslås i stk. 4 foretaget en tilpasning af de foranstaltninger, der kan fastsættes regler om, så de svarer til de afgørelser, der kan træffes efter de foreslåede stk. 1 og 2, hvilket vil sige, at fabrikanter, importører og distributører ikke må bringe radioudstyret i omsætning eller gøre det tilgængeligt på markedet, og at de pågældende skal trække radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Det vil som nævnt være relevant for Energistyrelsen at fastsætte sådanne regler i situationer, hvor forstyrrelserne kan indebære en sikkerhedsmæssig risiko, f.eks. ved forstyrrelse af radiofrekvenser, der benyttes til nød- og sikkerhedstjenester. Der vil være tale om en foranstaltning, som skal medvirke til at sikre, at radioudstyr kun gøres tilgængeligt på markedet, hvis det opfylder kravene, jf. radioudstyrsdirektivets artikel 6.

Det kan endvidere være relevant for Energistyrelsen at fastsætte sådanne regler i stedet for f.eks. at træffe afgørelser over for konkrete erhvervsdrivende i medfør af de foreslåede stk. 1 og 2 og § 39, hvis antallet af erhvervsdrivende med relation til produktet er meget stort. I sådanne tilfælde kan Energistyrelsen vurdere, at eneste egnede metode til at gribe ind over for det konkrete radioudstyr er ved at udstede en bekendtgørelse.

Til § 39

Den foreslåede bestemmelse i § 39 fastsætter, hvilke afgørelser Energistyrelsen kan træffe, når radioudstyr udgør en risiko, selvom det er i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Den foreslåede bestemmelse viderefører delvist § 17, stk. 2, nr. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen ved manglende overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf kan meddele påbud om tilbagetrækning af radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater og faste anlæg fra markedet, herunder påbud om annoncering med henblik på tilbagetrækning fra markedet. Der foreslås dog en ændring i termi-

nologien således, at et påbud om tilbagetrækning i stedet betegnes som et påbud om tilbagekaldelse. Der er alene tale om en tilpasning af terminologien til den, som anvendes i EMC-direktivet og radioudstørsdirektivet, hvor der bl.a. ikke længere gøres brug af begrebet markedsføring, men om, at produkter bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet. Indholdsmæssigt svarer de to former for afgørelser til afgørelserne i den gældende lov.

Det foreslås som noget nyt fastsat, at Energistyrelsen over for en fabrikant, en importør eller en distributør kan træffe afgørelse, hvor radioudstyr udgør en risiko, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, litra b, selvom det er i overensstemmelse med de væsentlige krav, jf. den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Energistyrelsen kan f.eks. blive opmærksom på, at radioudstyr udgør en risiko, hvis styrelsen i forbindelse med forstyrrelser af frekvensanvendelsen kan konstatere, at forstyrrelserne stammer fra radioudstyret. Styrelsen vil også kunne blive opmærksom på, at radioudstyr udgør en risiko, hvis den modtager oplysninger herom fra f.eks. myndigheder i andre EU-medlemsstater.

Hvor Energistyrelsen finder, at radioudstyret udgør en risiko, undersøger styrelsen radioudstyret for at kontrollere, om det overholder de krav, der skal sikre, at det ikke udgør en risiko. Styrelsen kan f.eks. undersøge den tekniske dokumentation.

Vurderer Energistyrelsen efter sin undersøgelse, at apparatet eller radioudstyret udgør en risiko, anmoder styrelsen fabrikanten eller importøren om at sikre, at radioudstyret ikke udgør en risiko, når det bringes i omsætning, eller anmoder fabrikanten, importøren eller distributøren om at trække radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Inden afgørelsen vil Energistyrelsen efter forvaltningslovens regler partshøre fabrikanten, importøren eller distributøren, og den pågældende vil bl.a. i den forbindelse have mulighed for at komme med bemærkninger til Energistirelsens vurdering af sagen, herunder hvilken foranstaltning der vil være tilstrækkelig til at afhjælpe risikoen.

Energistyrelsen fastsætter en rimelig frist for, hvornår fabrikanten, importøren eller distributøren skal efterkomme styrelsens anmodning. Fristen vil afhænge af, hvor alvorlig risikoen vurderes at være, og hvor byrdefuldt det vil være for den pågældende at efterkomme anmodningen. Fabrikanten, importøren eller distributøren skal sikre, at Energistirelsens anmodning efterkommes i forhold til alt tilsvarende radioudstyr, som denne har bragt i omsætning eller gjort tilgængeligt på markedet.

Undlader fabrikanten, importøren eller distributøren at efterkomme Energistirelsens anmodning, kan styrelsen træffe afgørelse over for fabrikanten, importøren eller distributøren.

Efter det foreslåede *nr. 1*, kan Energistyrelsen som noget nyt give en fabrikant eller en importør et påbud om at sikre, at radioudstyret ikke udgør en risiko, når det bringes i omsætning.

Efter det foreslåede *nr. 2*, kan Energistyrelsen som noget nyt give en fabrikant, en importør eller en distributør et påbud om at trække radioudstyret tilbage fra markedet. Det vil sige, at den pågældende skal sikre, at det ikke er muligt for en bruger eller andre erhvervsdrivende at købe eller på anden måde erhverve det pågældende radioudstyr. Det kan f.eks. betyde, at en fabrikant skal sørge for, at salget af dennes radioudstyr bliver standset hos alle distributører, og fabrikanten kan være nødt til at få tilbageleveret disse fra distributørerne for at sikre, at radioudstyret bliver bragt i orden. Påbuddet medfører samtidig, at fabrikanten, importøren eller distributøren forbydes at gøre tilsvarende radioudstyr tilgængeligt på markedet.

Efter det foreslåede *nr. 3*, kan Energistyrelsen give en fabrikant, en importør eller en distributør et påbud om at kalde radioudstyret tilbage, hvilket har til formål at sikre, at radioudstyr, der er solgt til brugere, returneres. Den pågældende skal således sikre, at alt radioudstyr af den pågældende type, som allerede er solgt eller på anden vis stillet til rådighed for brugerne og andre, så vidt muligt leveres tilbage til fabrikanten, importøren eller distributøren. Påbuddet medfører samtidig, at fabrikanten, importøren eller distributøren forbydes at gøre tilsvarende radioudstyr tilgængeligt på markedet. Det kan af påbuddet fremgå, hvordan dette skal efterkommes. Der kan være tale om indrykning af annoncer i dagblade, hvori radioudstyret kaldes tilbage, opslag i butikker, e-mails til kunder eller offentliggørelse af en pressemeddelelse. Det kan også være en kombination af flere tiltag.

Energistyrelsen vil på baggrund af en proportionalitetsvurdering træffe afgørelse om den mindst indgribende foranstaltning over for fabrikanten, importøren eller distributøren, som er tilstrækkelig for at afhjælpe risikoen.

Afgørelsen kan ikke påklages til Teleklagenævnet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 2.

Energistyrelsen underretter Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om sin undersøgelse af apparatet eller radioudstyret og om sin afgørelse. Efter drøftelse med EU-medlemsstaterne, træffer Europa-Kommissionen afgørelse om, hvorvidt Energistirelsens afgørelse er berettiget. Hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at Energistirelsens afgørelse ikke er berettiget, tilpasser styrelsen sin afgørelse i overensstemmelse hermed eller trækker afgørelsen tilbage, jf. den foreslåede bestemmelse i § 40. Europa-Kommissionen agerer således andeninstans i forhold til Energistirelsens afgørelse.

Radioudstyr, som udgør en alvorlig risiko, indberettes til Europa-Kommissionen gennem fællesskabssystemet for hurtig udveksling af oplysninger, det såkaldte RAPEX-system (Rapid Alert System), som er etableret i medfør af

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93. Europa-Kommissionen offentliggør hver uge en oversigt over produkter, som udgør en alvorlig risiko. Hensigten er, at de enkelte medlemsstater efter at have modtaget informationen undersøger, om tilsvarende produkter findes på deres marked og sikrer, at der træffes passende foranstaltninger for at fjerne risikoen.

Den afgørelse, som måtte være blevet truffet efter nr. 1-3, og den foreslåede bestemmelse i § 40, vil blive ophævet, hvis radioudstyret ikke længere udgør en risiko.

Efterkommer fabrikanten, importøren eller distributøren ikke Energistyrelsens påbud efter nr. 1-3, kan det straffes med bøde, jf. den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 5.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyretdirektivets artikel 42.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal en fabrikant, importør eller distributør på Energistyrelsens anmodning samarbejde med styrelsen om foranstaltninger, styrelsen kan træffe for at fjerne en risiko, som radioudstyret udgør, jf. den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*.

Dette samarbejde kan f.eks. vedrøre tiltag, der kan forebygge eller begrænse risici forbundet med radioudstyret, fremsendelse af oplysninger om radioudstyret til Energistyrelsen til brug for offentliggørelse på styrelsens hjemmeside eller andre steder, udarbejdelse af annoncering, skiltning eller underretning af importører, distributører eller brugere.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af radioudstyretdirektivets artikel 10, stk. 12, artikel 12, stk. 9, og artikel 13, stk. 5.

Til § 40

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til den gældende lov. Bestemmelsen fastsætter, at Energistyrelsen trækker en afgørelse truffet i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 38 og 39 tilbage eller tilpasser den, hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om det. Europa-Kommissionen kan træffe en sådan afgørelse i de situationer, hvor et apparat eller radioudstyr udgør en risiko, jf. EMC-direktivets artikel 39 og radioudstyretdirektivets artikel 41 og 42.

Hvor Energistyrelsen træffer afgørelse efter de foreslåede bestemmelser i § 38, stk. 1 og 2, og § 39, og skal underrette Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om det, træffer Europa-Kommissionen efter drøftelse med EU-medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende afgørelse om, hvorvidt styrelsens afgørelse var berettiget, og styrelsen tilpasser om nødvendigt sin afgørelse i overensstemmelse hermed eller trækker afgørelsen tilbage.

Til § 41

Den foreslåede bestemmelse i § 41 fastsætter, hvilke afgørelser Energistyrelsen kan træffe, hvis fabrikanter, importører eller distributører ikke overholder deres forpligtelser bl.a. i forbindelse med, at de bringer apparater eller radioudstyr i omsætning eller gør disse tilgængelige på markedet, og hvor apparaterne eller radioudstyret ikke udgør en risiko.

Det foreslåede *stk. 1* er en ny bestemmelse, som fastsætter, at hvis en fabrikant af apparater ikke har overholdt de foreslåede bestemmelser i §§ 4 og 5 og regler fastsat i medfør heraf, eller hvis en fabrikant af radioudstyr ikke har overholdt de foreslåede bestemmelser i §§ 18 og 19 og regler fastsat i medfør heraf, kan Energistyrelsen give fabrikanten påbud om at overholde den relevante bestemmelse.

Hvis en importør af apparater ikke har overholdt de foreslåede bestemmelser i § 8, stk. 1-4, eller hvis en importør af radioudstyr ikke har overholdt de foreslåede bestemmelser i § 22, stk. 1-4, kan Energistyrelsen give importøren påbud om at overholde den relevante bestemmelse.

Hvis en distributør af apparater ikke har overholdt de foreslåede bestemmelser i § 10, stk. 1 og 2, eller hvis en distributør af radioudstyr ikke har overholdt de foreslåede bestemmelser i § 24, stk. 1 og 2, kan Energistyrelsen give distributøren påbud om at overholde den relevante bestemmelse.

Det er en forudsætning for, at Energistyrelsen over for fabrikanten, importøren eller distributøren kan træffe afgørelse om, at den pågældende skal overholde en relevant bestemmelse, at der ikke er tale om et apparat eller radioudstyr, som udgør en risiko, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18.

Et manglende CE-mærke kan være en indikation af, at det pågældende apparat eller radioudstyr ikke overholder de væsentlige krav, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 17 og regler fastsat i medfør heraf, og at apparatet eller radioudstyret kan udgøre en risiko. Sådanne sager vil eventuelt skulle behandles efter de foreslåede bestemmelser i § 38, stk. 1 eller 2. Hvis CE-mærket f.eks. har en forkert størrelse, er ulæseligt eller ikke er anbragt på emballagen, eller hvor det er tydeligt, at det manglende CE-mærke skyldes en forglemelse, udgør apparatet eller radioudstyret ikke nødvendigvis af den grund en risiko, og sagen vil da skulle behandles efter denne bestemmelse.

Den manglende overensstemmelse kan også vedrøre den tekniske dokumentation, jf. regler fastsat i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 5, nr. 2, eller § 18, stk. 6, nr. 2. Som ved manglende CE-mærke kan en manglende, ukorrekt eller ufuldstændig teknisk dokumentation give en indikation af, at det pågældende apparat eller radioudstyr ikke overholder de væsentlige krav, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 17 og regler fastsat i medfør heraf, og at apparatet eller radioudstyret kan udgøre en risiko, men det

er også muligt, at sagen om den tekniske dokumentation vil skulle behandles efter denne bestemmelse.

Sager, som vil skulle behandles efter denne bestemmelse, kan f.eks. også være sager om manglende brugsanvisning, jf. de foreslåede bestemmelser i § 5, stk. 3, eller § 19, stk. 3, eller manglende kontaktoplysninger, jf. de foreslåede bestemmelser i § 5, stk. 1, eller § 19 stk. 1.

Det foreslåede stk. 1 omfatter ikke importørers eller distributørers forpligtelse, jf. de foreslåede bestemmelser i § 8, stk. 5, og § 22, stk. 5, til at sikre, at opbevaring og transport af apparater eller radioudstyr ikke bringer disses overensstemmelse med de væsentlige krav i de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 17 og regler fastsat i medfør heraf i fare. Denne forpligtelse er omfattet af det foreslåede stk. 3.

Bestemmelsen omfatter heller ikke importørens forpligtelse, jf. de foreslåede bestemmelser i § 8, stk. 6, og § 22, stk. 6, til at underrette fabrikanten, hvis et apparat eller radioudstyr udgør en risiko, eller distributørens forpligtelse, jf. de foreslåede bestemmelser i § 10, stk. 4, og § 24, stk. 4, til at underrette fabrikanten eller importøren, hvis et apparat eller radioudstyr udgør en risiko. Disse forpligtelser er omfattet af det foreslåede stk. 4.

Energistyrelsen kan efter den foreslåede bestemmelse give fabrikanten, importøren eller distributøren påbud om at overholde den pågældende forpligtelse, som ikke var overholdt, herunder f.eks. give fabrikanten, importøren eller distributøren påbud om at vedlægge en brugsanvisning til et apparat eller radioudstyr eller angive kontaktoplysninger på apparatet eller radioudstyret, hvor de måtte mangle.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, er ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 47 og vil således ikke kunne straffes med bøde. En manglende efterkommelse af et påbud vil dog kunne følges op af en afgørelse om en anden foranstaltning i form af et forbud mod at bringe et apparat eller radioudstyr i omsætning eller at gøre det tilgængeligt på markedet, eller et påbud om at trække apparatet eller radioudstyret tilbage fra markedet eller at kalde det tilbage, jf. det foreslåede stk. 2.

Det foreslåede *stk. 2* viderefører delvist § 17, stk. 2, nr. 1 og 3, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen ved manglende overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf kan meddele påbud om tilbagetrækning af radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater og faste anlæg fra markedet, herunder påbud om annoncering med henblik på tilbagetrækning fra markedet.

Der foreslås dog en ændring i terminologien således, at et påbud om tilbagetrækning i stedet betegnes som et påbud om tilbagekaldelse, og et forbud mod markedsføring i stedet betegnes som et forbud mod at bringe apparater eller radioudstyr i omsætning eller at gøre disse tilgængelige. Der er alene tale om en tilpasning af terminologien til den, som anvendes i EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet, hvor der

bl.a. ikke længere gøres brug af begrebet markedsføring, men om, at produkter bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet. Indholdsmæssigt svarer de to former for afgørelser til afgørelserne i den gældende lov.

Det foreslås som noget nyt i bestemmelsen, at Energistyrelsen kan træffe afgørelse over for en fabrikant, en importør eller en distributør, hvis denne undlader at efterkomme styrelsens påbud efter stk. 1.

Efter det foreslåede *nr. 1* kan Energistyrelsen forbyde, at en fabrikant eller en importør bringer et apparat eller radioudstyr i omsætning, eller at en distributør gør et apparat eller radioudstyr tilgængeligt på markedet. Det vil indebære, at den pågældende forbydes at sælge apparatet eller radioudstyret eller på anden vis stille det til rådighed for andre.

Efter det foreslåede *nr. 2* kan Energistyrelsen som noget nyt give en fabrikant, en importør eller en distributør påbud om at trække et apparat eller radioudstyr tilbage fra markedet. Det vil sige, at den pågældende skal sikre, at det ikke er muligt for en bruger eller andre erhvervsdrivende at købe eller på anden måde erhverve det pågældende apparat eller radioudstyr. Det kan f.eks. betyde, at en fabrikant skal sørge for, at salget af dennes apparat eller radioudstyr bliver standset hos alle distributører, og fabrikanten kan være nødt til at få tilbageleveret disse fra distributørerne for at sikre, at apparaterne eller radioudstyret bliver bragt i orden. Påbuddet medfører samtidig, at fabrikanten, importøren eller distributøren forbydes at gøre tilsvarende apparater eller radioudstyr tilgængelige på markedet.

Efter det foreslåede *nr. 3* kan Energistyrelsen give en fabrikant, en importør eller en distributør påbud om at kalde et apparat eller radioudstyr tilbage, hvilket har til formål at sikre, at apparater eller radioudstyr, der er solgt til brugere, returneres. Den pågældende skal således sikre, at alle apparater eller radioudstyr af den pågældende type, som allerede er solgt eller på anden vis stillet til rådighed for brugerne og andre, så vidt muligt leveres tilbage til fabrikanten, importøren eller distributøren. Påbuddet medfører samtidig, at fabrikanten, importøren eller distributøren forbydes at gøre tilsvarende apparater eller radioudstyr tilgængelige på markedet. Det kan af påbuddet fremgå, hvordan dette skal efterkommes. Der kan være tale om indrykning af annoncer i dagblade, hvori apparatet eller radioudstyret kaldes tilbage, opslag i butikker, e-mails til kunder eller offentliggørelse af en pressemeddelelse. Det kan også være en kombination af flere tiltag.

Energistyrelsen vil på baggrund af en proportionalitetsvurdering træffe afgørelse om den mindst indgribende foranstaltning over for fabrikanten, importøren eller distributøren, som er tilstrækkeligt for at afhjælpe den manglende overholdelse af reglerne.

Den afgørelse, som måtte være blevet truffet efter stk. 2, nr. 1-3, vil efterfølgende blive ophævet, hvis fabrikanten, im-

portøren eller distributøren efterkommer styrelsens påbud efter stk. 1.

Efterkommer fabrikanten, importøren eller distributøren ikke Energistyrelsens forbud eller påbud efter stk. 2, nr. 1-3, kan det straffes med bøde, jf. de foreslåede bestemmelser i § 47, stk. 1, nr. 4 eller 5.

Bestemmelsen gennemfører radioudstyrsdirektivets artikel 43 og EMC-direktivets artikel 40.

Det foreslåede *stk. 3* er en ny bestemmelse, som fastsætter, at hvis en importør undlader at sikre, at dennes opbevaring og transport af apparater eller radioudstyr ikke bringer apparaternes eller radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i §§ 3 eller 17 og regler fastsat i medfør heraf i fare, jf. de foreslåede bestemmelser i § 8, stk. 5, og § 22, stk. 5, kan Energistyrelsen give importøren påbud om at sikre en passende opbevaring eller transport.

Hvis en distributør undlader at sikre, at dennes opbevaring og transport af apparater eller radioudstyr ikke bringer apparaternes eller radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav i §§ 3 eller 17 og regler fastsat i medfør heraf i fare, jf. de foreslåede bestemmelser i § 10, stk. 3, og § 24, stk. 3, kan Energistyrelsen give distributøren påbud om at sikre en passende opbevaring eller transport.

Det kan f.eks. være, at en distributør opbevarer radioudstyr på et fugtigt lager, og at de fugtige omgivelser kan eller har påvirket radioudstyrets overensstemmelse med de væsentlige krav, jf. den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf. Her vil Energistyrelsen kunne give distributøren påbud om at sikre, at radioudstyret opbevares på en passende måde.

Efterkommer importøren eller distributøren ikke Energistyrelsens påbud, kan det straffes med bøde, jf. den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 5.

Det foreslåede *stk. 4* er en ny bestemmelse, som fastsætter, at hvis en importør ikke underretter fabrikanten om et apparat eller radioudstyr, som udgør en risiko, jf. de foreslåede bestemmelser i § 8, stk. 6, eller § 22, stk. 6, eller hvis en distributør ikke underretter importøren eller fabrikanten herom, jf. de foreslåede bestemmelser i § 10, stk. 4, eller § 24, stk. 4, kan Energistyrelsen give den pågældende påbud om at foretage en sådan underretning.

Efterkommer importøren eller distributøren ikke Energistyrelsens påbud, kan det straffes med bøde, jf. den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 5.

Ifølge de nævnte bestemmelser har en importør pligt til at underrette fabrikanten, hvis et apparat eller radioudstyr udgør en risiko, og en distributør har pligt til at underrette fabrikanten eller importøren herom. Pligten omfatter også en underretning af Energistyrelsen, men denne del er ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse. Hvor Energistyrelsen bliver bekendt med, at et apparat eller radioudstyr udgør en

risiko, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, vil et eventuelt påbud om, at importøren eller distributøren skal underrette styrelsen om risikoen, være uden praktisk indhold.

Til § 42

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 17, stk. 2, nr. 2, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen ved manglende overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf kan meddele påbud om standsning af brugen af radioudstyr, teleterminaludstyr, apparater og faste anlæg.

Det foreslås fastsat, at hvis brugeren af et apparat, et fast anlæg eller radioudstyr ikke anvender dette i overensstemmelse med kravene i henholdsvis de foreslåede bestemmelser i § 13, stk. 1, § 16, stk. 1, eller § 27, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 13, stk. 3 og 4, § 16, stk. 3 og 4, eller § 27, stk. 3 og 4, kan Energistyrelsen nedlægge forbud mod, at apparatet, det faste anlæg eller radioudstyret anvendes. Apparater, faste anlæg og radioudstyr må kun anvendes, hvis de er installeret korrekt og er vedligeholdt, og hvis de anvendes efter hensigten. De skal endvidere overholde de væsentlige krav i henholdsvis § 3, § 14 og § 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Et forbud efter denne bestemmelse vil typisk blive givet i forlængelse af en sag om forstyrrelser efter lov om radiofrekvenser, og hvor Energistyrelsen f.eks. konstaterer, at et apparat eller radioudstyr er defekt på grund af manglende vedligeholdelse, eller fordi det ikke har været anvendt efter hensigten, og at det dermed skaber forstyrrelser. Det kan isoleret set betyde, at det pågældende apparat eller radioudstyr ikke overholder de væsentlige krav, men der er ikke nødvendigvis tale om, at det udgør en risiko af en sådan art, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 18, at sagen skal følge proceduren i de foreslåede bestemmelser i § 38, stk. 1 eller 2, idet risikoen ikke gør sig gældende for andre tilsvarende apparater eller radioudstyr på markedet.

Et forbud kan ophæves igen, hvis den ansvarlige for anvendelsen sikrer, at apparatet, det faste anlæg eller radioudstyret anvendes i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser.

Undlader den ansvarlige for anvendelsen af et apparat, fast anlæg eller radioudstyr at efterkomme Energistyrelsen påbud, kan det straffes med bøde, jf. den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 4.

Til § 43

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 17, stk. 2, nr. 5 og 6, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter Energistyrelsen ved manglende overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf kan meddele udbydere af offentlige elektroniske kom-

munikationsnet eller -tjenester påbud om at indsende og offentliggøre oplysninger som nævnt i lovens § 11, eller meddele udbydere påbud om at tilslutte teleterminaludstyr til grænseflader i offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester som nævnt i lovens § 12.

Efter den foreslåede bestemmelse kan Energistyrelsen for det første give udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester påbud om at offentliggøre oplysninger som nævnt i den foreslåede bestemmelse i § 28. I henhold til denne bestemmelse skal udbyderne offentliggøre tekniske specifikationer for de fysiske karakteristika for de grænseflader, de stiller til rådighed, inden de tjenester, der udbydes via disse grænseflader, stilles til rådighed for offentligheden. Oplysningerne er nødvendige for fabrikanter, så disse kan fremstille udstyr, som kan tilsluttes disse net, og for slutbrugeres muligheder for at anvende terminaludstyr.

Energistyrelsen kan for det andet give udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester påbud om at lade en slutbruger tilslutte sit terminaludstyr til udbyderens net, jf. den foreslåede bestemmelse i § 29. Efter denne bestemmelse må udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ikke nægte slutbrugere at tilslutte terminaludstyr til deres net eller tjenester, hvis udstyret er i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i §§ 3 eller 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Undlader en udbyder at efterkomme Energistyrelsens påbud, kan det straffes med bøde efter den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 5.

Til § 44

Efter den foreslåede bestemmelse i § 44 kan energi-, forsynings- og klimaministerens ikke give Energistyrelsen tjenestebefaling om styrelsens varetagelse af myndighedsopgaver vedrørende konkrete sager, om behandling og afgørelse af enkeltsager, om styrelsens fastsættelse af regler på områder, hvor styrelsen ved denne lov er bemyndiget hertil, eller om styrelsens øvrige tilsynsaktiviteter med henblik på at sikre overholdelse af loven og regler fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse om afskæring af instruksadgang er en videreførelse af bestemmelsen i § 24 i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, og gennemfører den generelle ordning i telelovgivningen med afskæring af instruksadgang for energi-, forsynings- og klimaministerens. Det fremgår af bemærkningerne til § 24 i den gældende lov, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 5592, at bestemmelsen er på linje med tilsvarende bestemmelser i den øvrige telelovgivning, og at bestemmelsen fastsætter, at energi-, forsynings- og klimaministerens instruksadgang over for Energistyrelsen afskæres i forhold til den samlede tilsynsfunktion, herunder de aktiviteter, som ikke umiddelbart knytter sig til en konkret afgørelse, som f.eks. Energistyrelsens iværksættelse af udrædnings- og analyseopgaver i relation til tilsynsaktiviteter-

ne, indhentning af ekstern juridisk, økonomisk eller telefaglig bistand hertil, Energistyrelsens interne overvejelser om planlægning og udøvelse af tilsynet og udvalgte fokusområder m.v. samt adgang til at fastsætte regler på de områder, hvor Energistyrelsen er bemyndiget hertil.

Den beskrevne retstilstand efter den gældende lov foreslås videreført med den foreslåede bestemmelse. Den foreslåede bestemmelse har som den gældende bestemmelse til formål at sikre, at Energistyrelsen uafhængigt varetager styrelsens tilsynsaktiviteter, udfører myndighedsopgaver i forhold til konkrete sager, f.eks. i form af prioritering mellem sagstyper, udøver sin virksomhed som tilsynsmyndighed og behandler og træffer afgørelse i de enkelte sager og udsteder regler på områder, hvor styrelsen ved lov er bemyndiget til det.

Til § 45

Efter § 25, stk. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold kan Energistyrelsens afgørelser i medfør af loven, herunder sagsbehandling i forbindelse hermed, påklages til Teleklagenævnet. Teleklagenævnet er nedsat i henhold til § 68 i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, og nævnets virksomhed er reguleret i lovens §§ 69-71 samt bekendtgørelse nr. 383 af 21. april 2011 om Teleklagenavnets virksomhed.

Retsstillingen efter § 25, stk. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold videreføres ved den i *stk. 1* foreslåede ordning med klageadgang til Teleklagenævnet. For de omhandlede sager er der dermed ikke klageadgang til energi-, forsynings- og klimaministerens. Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre retssikkerhed omkring Energistyrelsens sagsbehandling, idet styrelsens afgørelser kan indbringes for Teleklagenævnet, som er et uafhængigt klagenævn.

Efter den foreslåede *stk. 2* afskæres klageadgangen til Teleklagenævnet i forhold til afgørelser, som Energistyrelsen træffer efter de foreslåede bestemmelser i §§ 38 og 39, og som Energistyrelsen skal underrette Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om. Dette er på linje med ordningen efter § 25, stk. 4, i den gældende lov, hvorefter klageadgangen er afskåret for afgørelser vedrørende radio- og teleterminaludstyrs overensstemmelse med reglerne, som Energistyrelsen skal indberette til Europa-Kommissionen. Europa-Kommissionen udtaler sig om, hvorvidt Energistyrelsens afgørelse er berettiget og kan opfordre Energistyrelsen til at trække sin afgørelse tilbage. Der er således tale om, at Energistyrelsens afgørelser ved Europa-Kommissionens vurdering bliver undergivet en andeninstansbehandling med henblik på at vurdere, om afgørelsen er i overensstemmelse med den gældende radio- og teleterminaludstyrsdirektiv.

I EU-beskyttelsesproceduren i henhold til EMC-direktivets artikel 39 og radioudstyrsdirektivets artikel 41 samt i henhold til radioudstyrsdirektivets artikel 42 om radioudstyr,

som udgør en risiko, selvom det er i overensstemmelse med kravene i den foreslåede bestemmelse i § 17 og regler fastsat i medfør heraf, kan Europa-Kommissionen på baggrund af Energistyrelsens underretning og efter drøftelse med EU-medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende træffe afgørelse om, at en afgørelse truffet af Energistyrelsen i medfør af §§ 38 og 39, er berettiget eller ej. Energistyrelsen vil i tilfælde af, at Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at styrelsens afgørelse er uberettiget, ændre eller trække sin afgørelse tilbage i overensstemmelse med Europa-Kommissionens afgørelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 40. I de ovenfor nævnte tilfælde foreslås klageadgangen til Teleklagenævnet som efter den gældende lovs § 25, stk. 4, derfor afskåret, idet andeninstansbehandlingen sker ved Europa-Kommissionen.

Efter den gældende lovs § 25, stk. 5, skal der også ske indberetning til Europa-Kommissionen af afgørelser på EMC-området, men i disse tilfælde skal Teleklagenævnet afvente Europa-Kommissionens eventuelle udtalelse, som er bindende for Teleklagenævnet i forhold til behandlingen af en klagesag. Denne ordning foreslås ikke videreført.

Til § 46

Efter § 17, stk. 3, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold kan Energistyrelsen pålægge udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester tvangsbøder for at gennemtvinge påbud om at sende tekniske specifikationer for grænseflader til deres net eller tjenester til Energistyrelsen og offentliggøre disse grænseflader samt for at gennemtvinge påbud om at lade slutbrugere tilslutte teleterminaludstyr til de nævnte grænseflader.

Denne adgang til at pålægge tvangsbøder foreslås videreført i den foreslåede bestemmelse, hvorefter Energistyrelsen kan pålægge udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge, at de efterkommer Energistyrelsens påbud i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 43 om at offentliggøre tekniske specifikationer for deres grænseflader og om at lade en slutbruger tilslutte terminaludstyr til de pågældende net eller tjenester. Pligten til at sende tekniske specifikationer til Energistyrelsen foreslås dog ikke videreført i den foreslåede bestemmelse i § 28. Den foreslåede bestemmelse er alene rettet mod virksomheder i form af udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Den gældende bestemmelses regel om udpantningsret foreslås ikke videreført som konsekvens af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Der er i denne forbindelse behov for et mere effektivt middel til at gennemtvinge en handlepligt end en egentlig straf i form af bøde. Med tvangsbøder sikres det, at der kan skrives ind, indtil en udbyder offentliggør de pågældende oplysninger, og hvis en udbyder uberettiget undlader at lade en slut-

bruger tilslutte terminaludstyr til den pågældende udbyders elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Anvendelse af tvangsbøder forudsætter, at Energistyrelsen forinden har givet den pågældende udbyder påbud i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 43, og at udbyderen ikke inden for en af Energistyrelsen fastsat rimelig frist har efterkommet påbuddet. Kun når der er tale om manglende efterkommelse af påbud om at offentliggøre oplysningerne eller påbud om at lade terminaludstyr tilslutte den pågældendes net eller tjenester, vil Energistyrelsen kunne pålægge tvangsbøder. Det er en forudsætning for at træffe en afgørelse om at pålægge tvangsbøder, at påbuddet er konkret, sagligt begrundet og tilstrækkeligt detaljeret for modtageren, så det står klart, hvordan det kan efterkommes.

Det er hensigten, at tvangsbødernes størrelse skal fastsættes, så tvangsbøderne fjerner eventuelle økonomiske incitamenter for adressaten til ikke at efterkomme en afgørelse, som retter sig mod adressaten. Ved fastsættelsen af tvangsbødernes størrelse skal det derfor sikres, at beløbet er af en sådan størrelse, at det virker adfærdsregulerende for adressaten.

Undlader en part fortsat efter at have været pålagt tvangsbøder at efterkomme en afgørelse truffet af Energistyrelsen som ovenfor nævnt, kan tvangsbødens størrelse forhøjes, indtil bøden virker adfærdsregulerende for parten, herunder set i forhold til den manglende efterkommelses betydning i sagen og den forpligtedes omsætning. Som udgangspunkt skal enhver forhøjelse af tvangsbøden være på 50 procent.

Ved vurderingen af, om tvangsbødeinstrumentet skal bringes i anvendelse, vil der blive foretaget en afvejning af proportionaliteten ved at anvende tvangsbødeinstrumentet set i forhold til overtrædelsens karakter, herunder betydningen af den manglende efterkommelse set i forhold til betydningen af offentliggørelsen af oplysninger eller tilslutningen af terminaludstyr.

Til § 47

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 42 og radioudstyrsdirektivets artikel 46.

Der foreslås i *stk. 1* straf af bøde for overtrædelse af lovforslagets bestemmelser.

I medfør af det foreslåede *nr. 1*, straffes den, som på handelsmesser, udstillinger, i forbindelse med demonstrationer af apparater, faste anlæg eller radioudstyr eller ved lignende lejligheder fremviser apparater, faste anlæg eller radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf, og hvis det ikke ved den pågældende lejlighed ved tydelig skiltning er oplyst, at det pågældende produkt hverken må gøres tilgængeligt på markedet eller anvendes, før det er bragt i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf, jf. de foreslåede bestemmelser i § 13, stk. 2, § 16, stk. 2, og § 27, stk. 2. Det er en viderefø-

relse af § 27, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter den, der overtræder § 3 i den gældende lov, kan straffes med bøde.

I medfør af det foreslåede *nr. 2* straffes den fabrikant af et fast anlæg eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg, som undlader at sikre, at det faste anlæg er installeret i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse om de væsentlige krav for faste anlæg i § 14, stk. 1, eller undlader at sikre den fornødne dokumentation, jf. den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 2. Dette er en videreførelse af straffebestemmelsen i den gældende lovs § 27, stk. 1, nr. 1, og § 21, stk. 1, nr. 1, i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, hvorefter den, der overtræder den gældende lovs § 5, stk. 1, og § 6 a og bekendtgørelsens § 6, nr. 1, straffes med bøde.

Som det beskrives i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 1, foreslås den ansvarlige personkreds i de gældende regler om faste anlæg begrænset, så den ansvarlige for markedsføringen ikke længere indgår heri. Det skyldes, at de i forhold til faste anlæg relevante aktører, som skal overholde de væsentlige krav til faste anlægs konstruktion og installation samt pålægges de forpligtelser, der gælder i forhold til dokumentation for overholdelse af disse væsentlige krav, vil være fabrikanten og den ansvarlige for installationen. For faste anlæg vil der normalt ikke være andre led i afsætningskæden, idet et fast anlæg er en særlig kombination af forskellige apparater og eventuelt andre anordninger, der er samlet, installeret og beregnet til at blive anvendt permanent på et forudbestemt sted, jf. definitionen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 9.

I medfør af det foreslåede *nr. 3* straffes den fabrikant af et fast anlæg eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg, som undlader at sikre, at der med apparater, der alene er bestemt til indbygning i et bestemt fast anlæg og i øvrigt ikke er gjort tilgængelige på markedet, følger informationsmateriale, der identificerer det faste anlæg, som apparaterne er bestemt til indbygning i, og som beskriver det faste anlægs karakteristika med hensyn til elektromagnetisk kompatibilitet. Endvidere skal informationsmaterialet oplyse om, hvilke foranstaltninger der skal træffes ved indbygningen af apparatet i det faste anlæg med henblik på at sikre, at det faste anlæg er i overensstemmelse med de væsentlige krav i den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 1. Der skal endelig være oplysninger om fabrikantens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og en postadresse, et type- parti- eller serienummer eller anden form for angivelse, der kan identificere apparatet samt importørens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og en postadresse, jf. de foreslåede bestemmelser i § 5, stk. 1 og 2, og § 8, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af straffebestemmelsen i den gældende lovs § 27, stk. 1, nr. 1, og § 21, stk. 1, nr. 1, i den gældende bekendtgørelse for overtrædelse af § 6 a, stk. 2, i den gældende lov og § 6, nr. 2, i den gæl-

dende bekendtgørelse med tilsvarende begrænsning i den ansvarlige personkreds som nævnt i bemærkningerne ovenfor til den foreslåede bestemmelse i nr. 2. Dog skal oplysninger om importøren i dette lovforslags § 8, stk. 3, også angives.

I medfør af det foreslåede *nr. 4* straffes den fabrikant, importør, distributør eller ansvarlige for anvendelsen af et apparat, fast anlæg eller radioudstyr, som overtræder et forbud, som Energistyrelsen har nedlagt i form af en afgørelse efter de foreslåede tilsynsbestemmelser i § 34, stk. 1, nr. 1, stk. 2 og 3, § 36, stk. 7, nr. 1, § 38, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, § 41, stk. 2, nr. 1, og § 42. Dette svarer til straffebestemmelsen i den gældende lovs § 27, stk. 1, nr. 3, hvorefter den, der undlader at efterkomme et forbud nedlagt i medfør af bestemmelsen i lovens § 17, stk. 2, straffes med bøde.

I medfør af det foreslåede *nr. 5* straffes den fabrikant, importør eller distributør, fabrikant af et fast anlæg, ansvarlige for installationen af et fast anlæg, ansvarlige for anvendelsen af et apparat, fast anlæg eller radioudstyr eller udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som undlader at efterkomme et påbud, som Energistyrelsen har givet i form af en afgørelse efter de foreslåede bestemmelser i § 34, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 4, § 36, stk. 7, nr. 2 og 3, § 38, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, nr. 2 og 3, § 39, § 41, stk. 2, nr. 2 og 3, og stk. 3 og 4, og § 43. Dette svarer til straffebestemmelsen i den gældende lovs § 27, stk. 1, nr. 3, hvorefter den, der undlader at efterkomme et påbud givet i medfør af bestemmelsen i lovens § 17, stk. 2, straffes med bøde.

I medfør af den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* kan der i regler, som fastsættes i medfør af loven, fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

I medfør af den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 48

Energi-, forsynings- og klimaministeren foreslås bemyndiget til at fastsætte de tekniske regler om ikrafttræden og ophævelse, fordi der er tale om et stort antal bestemmelser, der skal sættes i kraft og ophæves på forskellige tidpunkter. Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 44 og 45 samt radioudstyrsdirektivets artikel 49 og 50.

Efter det foreslåede *stk. 1* bemyndiges energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren bemyndiges i den forbindelse til at fastsætte, at forskellige dele af lovforslaget træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Udgangspunktet er, at bestemmelser, som gennemfører EMC-direktivet, skal træde i kraft den 20. april 2016, og at bestemmelser, som gennemfører radioudstyrsdirektivet og

direktivet om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr, skal træde i kraft den 13. juni 2016.

Der er dog anledning til at lade bl.a. den foreslåede bestemmelse i § 31 træde i kraft tidligere. Efter den foreslåede bestemmelse udpeger Energistyrelsen efter ansøgning aktører til bemyndigede organer, der kan udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver i forhold til apparaters og radioudstyrs overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i §§ 3 og 17 og regler fastsat i medfør heraf. Energistyrelsen bemyndiges i § 31, stk. 2, til bl.a. at fastsætte regler om ansøgningsproceduren og de krav, som gælder for bemyndigede organer ved udøvelse af deres aktiviteter. Det foreslås, at den foreslåede bestemmelse i § 31 træder i kraft tidligere end 20. april 2016 for, at bemyndigede organer kan udpeges og være klar til at udføre opgaver vedrørende overensstemmelsesvurdering af apparater og radioudstyr fra det tidspunkt, hvor bestemmelserne om apparater og radioudstyr træder i kraft, hvilket vil sige henholdsvis den 20. april 2016 og den 13. juni 2016. Det vil i reglerne udstedt i medfør af § 31, stk. 2, blive fastsat, at de udpegede bemyndigede organer ikke må udøve overensstemmelsesvurderingsaktiviteter i henhold til EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet før de nævnte datoer.

Bestemmelser om apparater og faste anlæg i lovforslaget vil i overensstemmelse med EMC-direktivet skulle træde i kraft den 20. april 2016, og bestemmelser om radioudstyr i lovforslaget vil i overensstemmelse med radioudstyrsdirektivet skulle træde i kraft den 13. juni 2016. De foreslåede bestemmelser om grænseflader vil skulle træde i kraft den 13. juni 2016. Dette er i overensstemmelse med datoen, hvor bestemmelserne om terminaludstyr, som fastsættes på baggrund af direktivet om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr, skal træde i kraft, fordi de tilsvarende bestemmelser i den gældende lov ikke videreføres i radioudstyrsdirektivet.

Efter det foreslåede *stk. 2* bemyndiges energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte tidspunktet for ophævelse af den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold. Ministeren bemyndiges i den forbindelse til at fastsætte, at forskellige dele af loven ophæves på forskellige tidspunkter.

Den foreslåede bestemmelse bemyndiger energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte, at bestemmelser om elektriske og elektroniske apparater og faste anlæg i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold ophæves den 20. april 2016, og at bestemmelser om radioudstyr og teleterminaludstyr i den gældende lov ophæves den 13. juni 2016 i takt med, at bestemmelser om apparater, faste anlæg, radioudstyr og terminaludstyr i dette lovforslag træder i kraft i overensstemmelse med EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivets bestemmelser herom, jf. den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*.

Til § 49

I medfør af den foreslåede bestemmelse forbliver regler fastsat i medfør af den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold i kraft, indtil de ophæves.

Der vil i overgangsperioden mellem den 13. juni 2016 og den 12. juni 2017 være behov for at opretholde den gældende bekendtgørelse nr. 237 af 30. marts 2000 om bemyndigede organer, idet fabrikanter kan vælge at erklære overensstemmelse med de gældende regler for radioudstyr, som de bringer i omsætning i perioden. Endvidere forbliver alle radiogrænseflader fastsat i medfør af § 9 i den gældende lov i kraft, indtil de ophæves.

Til § 50

Den foreslåede bestemmelse gennemfører EMC-direktivets artikel 43 og radioudstyrsdirektivets artikel 48.

I medfør af de nævnte artikler i EMC-direktivet og radioudstyrsdirektivet må apparater og radioudstyr, som er bragt i omsætning inden den 20. april 2016 for apparaters vedkommende og inden den 13. juni 2016 for radioudstyrs og teleterminaludstyrs vedkommende, og som er i overensstemmelse med de gældende krav til produkterne i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, fortsat i henhold til reglerne i den gældende lov gøres tilgængelige på markedet og anvendes efter, at bestemmelserne om apparater og radioudstyr i dette lovforslag er trådt i kraft, og bestemmelserne i den gældende lov om elektriske og elektroniske apparater, radioudstyr og teleterminaludstyr er ophævet.

For radioudstyrs vedkommende fastsætter radioudstyrsdirektivet endvidere en overgangsperiode på et år indtil den 13. juni 2017. Radioudstyr må derfor også bringes i omsætning i en periode på et år, efter de i dette lovforslag foreslåede bestemmelser om radioudstyr træder i kraft, hvilket, jf. den foreslåede bestemmelse i § 48, stk. 1, vil være den 13. juni 2016, hvis radioudstyret er i overensstemmelse med kravene til radioudstyr i den gældende lov, jf. bemærkningerne nedenfor til det foreslåede *stk. 3*. Dette radioudstyr må ligeledes gøres tilgængeligt på markedet og anvendes i henhold til bestemmelserne om radioudstyr i den gældende lov fra den 13. juni 2016.

Det vil sige, at en fabrikant eller en importør skal have bragt det elektriske eller elektroniske apparat, radioudstyret eller teleterminaludstyret i omsætning inden henholdsvis den 20. april 2016 og den 13. juni 2016 ved f.eks. at have solgt det til en distributør. Apparater, som ikke er bragt i omsætning inden disse datoer, skal være i overensstemmelse med reglerne i dette lovforslag. Dog er der, jf. ovenfor, en overgangsordning på et år for radioudstyr. At apparaterne, radioudstyret og teleterminaludstyret skal være i overensstemmelse med kravene i den gældende lov betyder, at de skal være i overensstemmelse med de krav, der relaterer sig til det pågældende produkt, og som vedrører konstruktion, overens-

stemmelse med de væsentlige krav, overensstemmelsesvurdering, overensstemmelseserklæring, mærkning, dokumentation og oplysninger, jf. bestemmelserne i §§ 5, 6 og 13 i den gældende lov og §§ 3, 7-11 og 14-17 i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold.

At apparater, radioudstyr og teleterminaludstyr fortsat må gøres tilgængelige på markedet fra de pågældende datoer betyder, at en distributør, som f.eks. på sit lager eller i sin butik har produkter, som er bragt i omsætning af en fabrikant eller importør som ovenfor beskrevet, fortsat må sælge disse til andre distributører eller brugere under forudsætning af, at de er i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser i gældende lov og regler fastsat i medfør heraf. At apparater, radioudstyr og teleterminaludstyr fortsat må anvendes fra de pågældende datoer betyder, at en bruger må anvende produkterne i overensstemmelse med § 10 i den gældende lov.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1*, at apparater, som er i overensstemmelse med kravene til elektriske og elektroniske apparater i den gældende lov og regler fastsat i medfør heraf, og som af fabrikanter eller importører er bragt i omsætning inden den 20. april 2016, fortsat må gøres tilgængelige på markedet og anvendes fra den 20. april 2016 og frem.

Den foreslåede bestemmelse omfatter også radioudstyr, der er omfattet af bestemmelserne om elektriske og elektroniske apparater i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og regler fastsat i medfør heraf. Det drejer sig bl.a. om radioudstyr, som udelukkende er beregnet til modtagelse af lyd- og tv-udsendinger. Hvis dette udstyr er bragt i omsætning inden den 20. april 2016 og er i overensstemmelse med kravene til elektriske og elektroniske apparater i den gældende lov og regler fastsat i medfør heraf, må det også gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra den 20. april 2016 og frem.

Det vil f.eks. sige, at en distributør, som på lager eller i sin butik har et tv-apparat, der udelukkende er beregnet til at modtage tv-udsendinger og er i overensstemmelse med kravene til elektriske og elektroniske apparater i den gældende lov, fortsat må sælge dette tv-apparat efter den 20. april 2016. Bringes tv-apparatet i omsætning fra den 20. april 2016 til den 13. juni 2016, er det omfattet af den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår det, at apparater, der er omfattet af bestemmelserne om teleterminaludstyr i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og regler fastsat i medfør heraf, som er i overensstemmelse med kravene til teleterminaludstyr i den gældende lov og regler fastsat i medfør heraf, og som af fabrikanter eller importører er bragt i omsætning inden den 13. juni 2016, fortsat må gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra den 13. juni 2016 og frem.

Teleterminaludstyr er omfattet af det gældende radio- og teleterminaludstyrsdirektiv. Det ændrede anvendelsesområde for radioudstyrsdirektivet, som afløser radio- og teleterminaludstyrsdirektivet, fører til, at teleterminaludstyr, som f.eks. omfatter fastnetterminaludstyr som fastnettelefoner og internetmodemmer, ikke vil være omfattet af reglerne om radioudstyr, men i stedet af reglerne om apparater i EMC-direktivet. Dette vil være tilfældet fra den 13. juni 2016, hvor radioudstyrsdirektivet gennemføres, og bestemmelserne om teleterminaludstyr i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold ophæves, idet det gældende radio- og teleterminaludstyrsdirektiv ophæves. Radioudstyrsdirektivet og dermed de foreslåede bestemmelser om radioudstyr i dette lovforslag omhandler alene radioudstyr. Teleterminaludstyr vil fra den 13. juni 2016 være apparater og omfattet af de foreslåede bestemmelser om apparater i dette lovforslag.

Det vil f.eks. sige, at en distributør, som på lager eller i sin butik har apparater i form af teleterminaludstyr, der er i overensstemmelse med kravene til teleterminaludstyr i den gældende lov, fortsat må sælge teleterminaludstyret efter den 12. juni 2016, selvom om teleterminaludstyret fra denne dato bliver omfattet af reglerne om apparater i dette lovforslag, jf. regler som fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 48, *stk. 1*. Bringer en fabrikant eller en importør sådant udstyr i omsætning fra den 13. juni 2016, skal det være i overensstemmelse med kravene til apparater i dette lovforslag.

Af det foreslåede *stk. 3* fremgår det, at fabrikanter eller importører efter, at reglerne om radioudstyr i dette lovforslag træder i kraft den 13. juni 2016, jf. regler som fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 48, *stk. 1*, fortsat må bringe radioudstyr, som er i overensstemmelse med kravene til radioudstyr i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og regler fastsat i medfør heraf, i omsætning frem til den 12. juni 2017. Radioudstyr, som bringes i omsætning fra den 13. juni 2017, skal være i overensstemmelse med kravene til radioudstyr i dette lovforslag.

Radioudstyr, som er bragt i omsætning inden den 13. juni 2017, og som er i overensstemmelse med kravene til radioudstyr i den gældende lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold og regler fastsat i medfør heraf, må også gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra den 13. juni 2016 og frem. Det vil sige, at tilgængeliggørelse og anvendelse på disse vilkår også kan finde sted efter den 12. juni 2017.

Det vil f.eks. sige, at en distributør, som på lager eller i sin butik har radioudstyr, som er i overensstemmelse med kravene til radioudstyr i den gældende lov, fortsat må sælge dette udstyr efter den 13. juni 2017, selvom radioudstyr efter 13. juni 2016 bliver omfattet af reglerne om radioudstyr i dette lovforslag, jf. regler som fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 48, *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse er ikke til hinder for, at en fabrikant eller en importør fra den 13. juni 2016 kan bringe radioudstyr i omsætning, som er i overensstemmelse med dette lovforslag. Sådant radioudstyr må endvidere gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra denne dato.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår det, at fabrikanter eller importører indtil den 12. juni 2017 fortsat må bringe radioudstyr, som fra den 20. april 2016 til den 13. juni 2016 er omfattet af bestemmelserne om apparater i dette lovforslag, jf. regler der fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 48, stk. 1, og som er i overensstemmelse med kravene til apparater i loven og regler fastsat i medfør heraf, i omsætning efter, at reglerne om radioudstyr i dette lovforslag træder i kraft den 13. juni 2016, jf. regler som fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 48, stk. 1. Radioudstyr, som bringes i omsætning fra den 13. juni 2017, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne om radioudstyr i dette lovforslag.

Radioudstyr, som er omfattet af denne bestemmelse vil f.eks. være radioudstyr, som udelukkende er beregnet til at modtage lyd- og tv-udsendelser. Dette radioudstyr er indtil den 20. april 2016 omfattet af bestemmelserne om elektriske og elektroniske apparater i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold og regler fastsat i medfør heraf, jf. den foreslåede overgangsbestemmelse i stk. 1. Efter den 20. april 2016 er radioudstyret omfattet af bestemmelserne om apparater i dette lovforslag, jf. regler der fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 48, stk. 1. Når bestemmelserne om radioudstyr i dette lovforslag træder i kraft i overensstemmelse med regler, der fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 48, stk. 1, vil det pågældende radioudstyr være omfattet af bestemmelserne om radioudstyr i dette lovforslag.

Radioudstyr, som er i overensstemmelse med kravene til apparater i dette lovforslag, og som af fabrikanter og importører er bragt i omsætning mellem den 20. april 2016 og den 12. juni 2017, må fortsat gøres tilgængeligt og anvendes fra den 13. juni 2016 og frem.

Det vil f.eks. sige, at en distributør, som på lager eller i sin butik har et tv-apparat, der udelukkende er beregnet til at modtage tv-udsendelser, og som er i overensstemmelse med kravene til om apparater i dette lovforslag, fortsat må sælge tv-apparatet efter den 13. juni 2016, selvom tv-apparatet efter denne dato betragtes som radioudstyr. Bringer f.eks. en fabrikant et sådant tv-apparat i omsætning efter den 12. juni 2017, skal det være i overensstemmelse med kravene til radioudstyr efter dette lovforslag.

Den foreslåede bestemmelse er ikke til hinder for, at en fabrikant eller en importør, jf. regler som fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 48, stk. 1, fra den 13. juni 2016, kan bringe radioudstyr omfattet af denne bestemmelse i omsætning, som er i overensstemmelse med reglerne om radioudstyr i dette lovforslag. Sådant radioudstyr må endvi-

dere gøres tilgængeligt på markedet og anvendes fra denne dato.

Af det foreslåede *stk. 5* fremgår det, at de foreslåede bestemmelser i § 32, § 33, stk. 1, § 34, stk. 1, 3 og 4, §§ 35 og 36, §§ 38-40, § 41, stk. 1 og 2, § 42, § 45 samt § 47, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på apparater og radioudstyr omfattet af de foreslåede bestemmelser i stk. 1-4. Det drejer sig om bestemmelser om tilsyn og straf. Bestemmelserne om tilsyn og straf i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold vil blive ophævet i medfør af regler, som fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 48, stk. 2.

Når Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af loven og regler fastsat i medfør heraf, kontrollerer styrelsen i forhold til apparater, teleterminaludstyr og radioudstyr omfattet af de foreslåede bestemmelser i stk. 1-4, om de er i overensstemmelse med kravene i den gældende lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold. Der er tale om de materielle krav til apparater og radioudstyr i den gældende lovgivning. Kravene vedrører konstruktion, overensstemmelse med de væsentlige krav, overensstemmelsesvurdering, overensstemmelseserklæring, mærkning, dokumentation og oplysninger, jf. bestemmelserne i §§ 5, 6 og 13 i den gældende lov og §§ 3, 7-11 og 14-17 i den gældende bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold.

Hvis apparatet eller radioudstyret ikke er i overensstemmelse med et eller flere af disse krav, træffer Energistyrelsen afgørelse efter de tilsynsbestemmelser i lovforslaget, som er anvendelige i forhold til det pågældende produkt. Det vil f.eks. sige, at hvis der mangler et CE-mærke på produktet, som der også efter den gældende lov er krav om skal være anbragt på produktet, vil Energistyrelsen kunne træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 41, som bl.a. vedrører manglende CE-mærkning.

Ikke alle bestemmelserne i lovforslagets kapitel 7 om tilsyn m.v. finder anvendelse på produkter omfattet af de foreslåede bestemmelser i stk. 1-4. Det er for det første tilfældet for bestemmelser, som indeholder krav til de erhvervsdrivende vedrørende de enkelte produkter, som ikke findes i den gældende lov. For det andet er det tilfældet for bestemmelser, hvorefter Energistyrelsen kan træffe afgørelse over for erhvervsdrivende i forhold til pligter, som ikke påhviler dem efter bestemmelserne i den gældende lov, og hvor bestemmelsen alene omhandler den pågældende pligt.

F.eks. indeholder den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 2, en pligt for de erhvervsdrivende til at sikre, at de kan oplyse Energistyrelsen om andre erhvervsdrivende, som de har leveret produkter til, eller som har leveret produkter til dem. Denne pligt findes ikke for erhvervsdrivende i den gældende lov, og de erhvervsdrivende vil derfor ikke være forpligtede til at overholde den i forhold til produkter omfattet af de foreslåede bestemmelser i stk. 1-4.

Bestemmelsen i den foreslåede § 41, stk. 1, henviser også til pligter for de erhvervsdrivende, som de ikke er pålagt efter bestemmelserne i den gældende lov, f.eks. pligten i den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 3, hvorefter importørens navn og registrerede firmanavn eller registrerede varemærke samt en postadresse skal fremgå af radioudstyret. Da en sådan pligt ikke gælder for importører, som bringer produkter omfattet af de foreslåede bestemmelser i stk. 1-4 i omsætning, vil Energistyrelsen ikke kunne træffe afgørelse over for importøren for ikke at have overholdt pligten i forhold til et produkt, som er omfattet af de foreslåede bestemmelser i stk. 1-4. Herudover indeholder f.eks. § 41, stk. 3, en bestemmelse, hvorefter Energistyrelsen kan træffe afgørelse over for en importør eller en distributør, som ikke har overholdt sin pligt til at sikre passende transport eller opbevaring af produkter. Dette er en erhvervsdrivende ikke forpligtet til i forhold til produkter, som er omfattet af de foreslåede bestemmelser i stk. 1-4, og Energistyrelsen vil derfor ikke over for erhvervsdrivende kunne træffe afgørelse efter denne bestemmelse i forhold til disse produkter.

Straffebestemmelserne i de foreslåede bestemmelser i § 47, stk. 1, nr. 4 og 5, samt stk. 2 og 3, finder på samme måde som tilsynsbestemmelserne tilsvarende anvendelse i forhold til fabrikanter, importører og distributører af apparater og radioudstyr omfattet af de foreslåede bestemmelser i stk. 1-4.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 4, straffes den fabrikant, importør, distributør af et apparat eller radioudstyr, som overtræder et forbud, som Energistyrelsen har nedlagt i form af en afgørelse efter de foreslåede tilsynsbestemmelser i lovforslaget. Efter den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 1, nr. 5, straffes den fabrikant, importør eller distributør af et apparat eller radioudstyr, som undlader at efterkomme et påbud, som Energistyrelsen har givet i form af en afgørelse efter de foreslåede tilsynsbestemmelser i lovforslaget.

Disse straffebestemmelser finder således tilsvarende anvendelse i tilfælde af en fabrikant, importør eller distributørs overtrædelse af et forbud eller undladelse af at efterkomme et påbud, som Energistyrelsen træffer afgørelse om i medfør af de tilsynsbestemmelser, der finder tilsvarende anvendelse på apparater og radioudstyr omfattet af de foreslåede bestemmelser i de foreslåede bestemmelser i stk. 1-4.

Til § 51

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (omarbejdning)

29.3.2014 DA Den Europæiske Unions Tidende

L 96/79

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/30/EU**af 26. februar 2014****om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (omarbejdning)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (1),

efter den almindelige lovgivningsprocedure (2), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages en række ændringer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/108/EF af 15. december 2004 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet og om ophævelse af direktiv 89/336/EØF (3). Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter (4) fastsætter regler for akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, tilvejebringer en ramme for markedsovervågning af produkter og kontrol af produkter fra tredjelande og fastsætter de generelle principper for CE-mærkning.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter (5) fastsætter fælles principper og referencebestemmelser, der skal anvendes i de sektorspecifikke retsakter, således at der skabes et ensartet grundlag for ændringer i eller omarbejdning af denne lovgivning. Direktiv 2004/108/EF bør tilpasses til nævnte afgørelse.
- (4) Medlemsstaterne bør være ansvarlige for, at radiokommunikation, herunder radiomodtagelse og amatørradiotjeneste, som drives i overensstemmelse med Den Internationale Telekommunikationsunions (ITU's) radioreglement, el- og telekommunikationsnet samt udstyr, der er tilsluttet disse net, er beskyttet mod elektromagnetiske forstyrrelser.

- (5) De nationale bestemmelser vedrørende beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser skal harmoniseres for at garantere fri bevægelighed for elektriske og elektroniske apparater, uden at medlemsstaternes berettigede beskyttelsesniveauer sænkes.
- (6) Dette direktiv omfatter produkter, som er nye på EU-markedet, når de bringes i omsætning, dvs. de enten er nye produkter fremstillet af en i Unionen etableret fabrikant eller er produkter, som er nye eller brugte og er importeret fra et tredjeland.
- (7) Dette direktiv bør finde anvendelse på alle former for forsyning, herunder fjernsalg.
- (8) Dette direktiv bør omfatte udstyr i form af både apparater og faste anlæg. Der bør dog indføres separate ordninger for hver af dem. Dette er nødvendigt, fordi der for apparater som sådan er fri bevægelighed inden for Unionen; faste anlæg er derimod installeret til permanent anvendelse på et forudbestemt sted som monteringer af forskellige apparater og eventuelt andre anordninger. Sådanne anlægs sammensætning og funktion svarer i de fleste tilfælde til operatørernes særlige behov.
- (9) Når der i dette direktiv fastsættes forskrifter for apparater, bør de gælde for færdigproducerede apparater, der bringes i omsætning. Komponenter og delmontager bør på visse betingelser betragtes som apparater, hvis de stilles til rådighed for slutbrugeren.
- (10) Radio- og teleterminaludstyr, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (6), bør ikke være omfattet af dette direktiv. Kravene vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet i de to direktiver giver samme beskyttelsesniveau.
- (11) Fly og udstyr, der er beregnet til at blive indbygget i fly, bør ikke være omfattet af dette direktiv, da der for fly og denne form for udstyr gælder særlige EU-bestemmelser eller internationale bestemmelser om elektromagnetisk kompatibilitet.
- (12) Dette direktiv bør ikke fastsætte forskrifter for udstyr, der er uskadeligt hvad angår elektromagnetisk kompatibilitet.
- (13) Sikkerheden af udstyr bør ikke være omfattet af dette direktiv, da dette område er behandlet i anden EU-lovgivning eller national lovgivning.
- (14) Fabrikanter bør konstruere udstyr, der er bestemt til at blive tilsluttet netværk, på en måde, der forhindrer en uacceptabel forringelse af netværkets ydelse, når det anvendes under normale driftsforhold. Netoperatører bør konstruere deres netværk på en sådan måde, at fabrikanter af udstyr, der er beregnet til at blive tilsluttet netværk, ikke pålægges en urimelig byrde med hensyn til at forhindre en uacceptabel forringelse af netværksydelsen. De europæiske standardiseringsorganer bør tage behørigt hensyn til dette mål (herunder de kumulative virkninger af relevante former for elektromagnetiske fænomener), når de udvikler harmoniserede standarder.
- (15) Beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser forudsætter, at der indføres forpligtelser for de erhvervsdrivende. Disse forpligtelser bør pålægges på en rimelig og effektiv måde for at opnå den pågældende beskyttelse.

-
- (16) De erhvervsdrivende bør være ansvarlige for at sikre, at apparater overholder dette direktiv, inden for rammerne af deres respektive roller i forsyningskæden, således at der sikres et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser, der er omfattet af dette direktiv, og at der sikres en loyal konkurrence på EU-markedet.
 - (17) Alle erhvervsdrivende, der indgår i forsynings- og distributionskæden, bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kun gør apparater, som er i overensstemmelse med dette direktiv, tilgængelige på markedet. Det er nødvendigt med en klar og forholdsmæssig fordeling af forpligtelserne svarende til hver enkelt erhvervsdrivendes rolle i forsynings- og distributionskæden.
 - (18) For at lette kommunikationen mellem de erhvervsdrivende, markedsovervågningsmyndighederne og forbrugerne bør medlemsstaterne opfordre de erhvervsdrivende til at oplyse en websideadresse som supplement til postadressen.
 - (19) Fabrikanten er med sin detaljerede viden om konstruktions- og fremstillingsprocessen den, der bedst kan stå for overensstemmelsesvurderingsproceduren. Overensstemmelsesvurderingen bør derfor fortsat alene være fabrikantens ansvar.
 - (20) Det er nødvendigt at sikre, at produkter fra tredjelande, der kommer ind på EU-markedet, overholder dette direktiv, og navnlig at fabrikanterne har underkastet disse apparater hensigtsmæssige overensstemmelsesvurderingsprocedurer. Der bør derfor fastsættes bestemmelse om, at importører skal sikre, at de apparater, de bringer i omsætning, opfylder kravene i dette direktiv, og at de ikke bringer apparater i omsætning, der ikke opfylder sådanne krav eller udgør en risiko. Der bør også fastsættes bestemmelse om, at importørerne skal sikre, at der er gennemført overensstemmelsesvurderingsprocedurer, og at mærkning af og dokumentation for apparater udarbejdet af fabrikanter er til rådighed for de kompetente nationale myndigheder med henblik på kontrol.
 - (21) Når en importør bringer et apparat i omsætning, bør den pågældende på apparatet anføre sit navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse, hvorpå den pågældende kan kontaktes. Der bør kunne undtages herfra i tilfælde, hvor apparatets størrelse eller art gør det umuligt at anføre navn og adresse. Dette omfatter tilfælde, hvor importøren ville være nødt til at åbne emballagen for at anføre sit navn og sin adresse på apparatet.
 - (22) Distributøren gør et apparat tilgængeligt på markedet, efter at det er bragt i omsætning af fabrikanten eller importøren, og bør handle med fornøden omhu for at sikre, at dennes håndtering af apparatet ikke indvirker negativt på apparatets opfyldelse af gældende krav.
 - (23) En erhvervsdrivende, der enten bringer et apparat i omsætning under sit eget navn eller varemærke eller ændrer et apparat på en sådan måde, at overensstemmelsen med dette direktiv kan blive berørt, bør anses for at være fabrikanten og bør påtage sig en fabrikants forpligtelser.
 - (24) Distributører og importører er tæt på markedet og bør derfor inddrages i de markedsovervågningsopgaver, der udføres af kompetente nationale myndigheder, og bør være parate til at bidrage aktivt ved at give disse myndigheder alle nødvendige oplysninger om det pågældende apparat.

-
- (25) Hvis et apparat kan spores gennem hele forsyningskæden, bidrager det til at gøre markeds-
overvågningen enklere og mere effektivt. Et effektivt sporbarhedssystem gør det lettere for
markedsovervågningsmyndighederne at spore en erhvervsdrivende, der har gjort apparater, der
ikke er i overensstemmelse med kravene, tilgængelige på markedet. I forbindelse med opbeva-
ringen af de i dette direktiv krævede oplysninger til identifikation af andre erhvervsdrivende
bør de erhvervsdrivende ikke være forpligtede til at ajourføre sådanne oplysninger for så vidt
angår andre erhvervsdrivende, som enten har forsynet dem med et apparat, eller som de har
forsynet med et apparat til.
- (26) Faste anlæg, herunder store maskiner og netværk, kan fremkalde elektromagnetiske forstyrrel-
ser eller blive påvirket heraf. Der kan være en forbindelse mellem faste anlæg og apparater, og
de elektromagnetiske forstyrrelser fremkaldt af faste anlæg kan påvirke apparater og omvendt.
Med hensyn til elektromagnetisk kompatibilitet er det irrelevant, om de elektromagnetiske for-
styrrelser fremkaldes af et apparat eller af et fast anlæg. Faste anlæg og apparater bør derfor
være omfattet af en sammenhængende, fuldstændig ordning med væsentlige krav.
- (27) Dette direktiv bør være begrænset til at fastlægge de væsentlige krav. Med henblik på at gøre
det lettere at vurdere overensstemmelsen med disse krav er det nødvendigt at fastsætte bestem-
melser om en formodning om overensstemmelse for udstyr, som er i overensstemmelse med
harmoniserede standarder, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forord-
ning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering (7), når der skal
fastsættes detaljerede tekniske specifikationer. Harmoniserede standarder er et udtryk for den
generelt anerkendte nyeste udvikling med hensyn til elektromagnetisk kompatibilitet i Uni-
onen.
- (28) Forordning (EU) nr. 1025/2012 fastsætter bestemmelser om en procedure vedrørende indsigel-
ser mod harmoniserede standarder i tilfælde, hvor disse standarder ikke fuldt ud opfylder kra-
vene i nærværende direktiv.
- (29) For at gøre det muligt for de erhvervsdrivende at godtgøre og for de kompetente myndigheder
at sikre, at apparater, der gøres tilgængelige på markedet, opfylder de væsentlige krav, er det
nødvendigt at fastsætte overensstemmelsesvurderingsprocedurer. Afgørelse nr. 768/2008/EF
indeholder moduler vedrørende overensstemmelsesvurderingsprocedurer af varierende streng-
hed alt efter risikoniveauet. For at sikre koordinering mellem de forskellige sektorer og undgå
ad hoc-varianter bør overensstemmelsesvurderingsprocedurerne vælges blandt disse moduler.
- (30) I henhold til kravet om overensstemmelsesvurdering bør fabrikanten være forpligtet til at gen-
nemføre en vurdering af apparatets elektromagnetiske kompatibilitet baseret på relevante fæ-
nomener for at fastslå, om de væsentlige krav i dette direktiv er opfyldt.
- (31) Hvis et apparat kan konfigureres på forskellige måder, skal vurderingen af dets elektromagne-
tiske kompatibilitet bekræfte, at det opfylder de væsentlige krav i de konfigurationer, som fa-
brikanten betragter som repræsentative for normal anvendelse i overensstemmelse med formå-
let. I sådanne tilfælde bør det være tilstrækkeligt at gennemføre en vurdering af den konfigura-
tion, der antages at fremkalde de mest alvorlige forstyrrelser, og den, der er mest modtagelig
for forstyrrelser.

-
- (32) Det er ikke hensigtsmæssigt at gennemføre en overensstemmelsesvurdering af apparater, der bringes i omsætning med henblik på indbygning i et bestemt fast anlæg, og som ikke er gjort tilgængelige på markedet uafhængigt af det faste anlæg, som det skal indbygges i. Sådanne apparater bør derfor være undtaget fra de procedurer for overensstemmelsesvurdering, der normalt gælder for apparater. Dog må disse apparater ikke forringe overensstemmelsen af det faste anlæg, som de er indbygget i. Hvis et apparat indbygges i flere identiske faste anlæg, bør det være tilstrækkeligt at identificere anlæggenes karakteristika med hensyn til elektromagnetisk kompatibilitet for at sikre undtagelse fra overensstemmelsesvurderingsproceduren.
- (33) Fabrikanterne bør udfærdige en EU-overensstemmelseserklæring for at afgive de efter dette direktiv krævede oplysninger om et apparats overensstemmelse med dette direktiv og med anden relevant EU-harmoniseringslovgivning.
- (34) Med henblik på at sikre effektiv adgang til oplysninger i markedsovervågningsøjemed bør alle de oplysninger, der er nødvendige for at identificere alle de EU-retsakter, som finder anvendelse, være tilgængelige i en enkelt EU-overensstemmelseserklæring. For at mindske de administrative byrder for de erhvervsdrivende kan en sådan enkelt EU-overensstemmelseserklæring tage form af et dossier bestående af relevante individuelle overensstemmelseserklæringer.
- (35) CE-mærkningen er et udtryk for apparatets overensstemmelse med kravene og det synlige resultat af en omfattende proces med overensstemmelsesvurdering i bred forstand. De generelle principper for anvendelsen af CE-mærkningen er fastsat i forordning (EF) nr. 765/2008. Der bør i dette direktiv fastsættes regler for anbringelsen af CE-mærkningen.
- (36) På grund af deres særlige karakteristika er det ikke nødvendigt, at faste anlæg er omfattet af kravet om anbringelse af CE-mærkning eller udstedelse af EU-overensstemmelseserklæringen.
- (37) En af de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastsat i dette direktiv, kræver, at de overensstemmelsesvurderingsorganer, som medlemsstaterne har notificeret til Kommissionen, bliver inddraget.
- (38) Erfaringen har vist, at de kriterier, der er fastsat i direktiv 2004/108/EF, og som overensstemmelsesvurderingsorganerne skal opfylde for at blive notificeret til Kommissionen, ikke er tilstrækkelige til at sikre et ensartet højt præstationsniveau for de bemyndigede organer i hele Unionen. Det er imidlertid afgørende, at alle bemyndigede organer udfører deres opgaver på samme niveau og under fair konkurrencebetingelser. Dette kræver, at der fastsættes obligatoriske krav til de overensstemmelsesvurderingsorganer, der ønsker at blive notificeret for at kunne udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver.
- (39) Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer, at det opfylder kriterierne i harmoniserede standarder, bør det formodes at opfylde de i dette direktiv fastsatte tilsvarende krav.
- (40) For at sikre et ensartet kvalitetsniveau ved overensstemmelsesvurderingen er det også nødvendigt at fastsætte krav for bemyndigende myndigheder og andre organer, som er inddraget i vurdering, notifikation og overvågning af bemyndigede organer.
- (41) Den ordning, der fastsættes i dette direktiv, suppleres af akkrediteringsordningen som omhandlet i forordning (EF) nr. 765/2008. Da akkreditering er et vigtigt middel til at efterprøve over-

ensstemmelsesvurderingsorganers kompetence, bør anvendelsen heraf også udvides til notifikationsformål.

- (42) De nationale offentlige myndigheder i hele Unionen bør betragte en gennemsigtig akkreditering, jf. forordning (EF) nr. 765/2008, der sikrer den fornødne tillid til attester, som det foretrukne middel til dokumentation af overensstemmelsesvurderingsorganers tekniske kompetence. Dog er det muligt, at nationale myndigheder finder, at de selv er i besiddelse af de rette midler til at foretage denne evaluering. I tilfælde heraf bør de for at sikre den fornødne tillid til evaluering foretaget af andre nationale myndigheder forsyne Kommissionen og de øvrige medlemsstater med den nødvendige dokumentation for, at de evaluerede overensstemmelsesvurderingsorganer overholder de relevante forskriftsmæssige krav.
- (43) Overensstemmelsesvurderingsorganer giver ofte dele af deres aktiviteter i forbindelse med overensstemmelsesvurdering i underentreprise eller benytter sig af en dattervirksomhed. For at sikre det krævede beskyttelsesniveau for de apparater, der skal bringes i omsætning på EU-markedet, er det afgørende, at underentreprenører og dattervirksomheder opfylder de samme krav som bemyndigede organer hvad angår udførelse af overensstemmelsesvurderingsopgaver. Det er derfor vigtigt, at vurderingen af kompetencen og præstationerne hos de organer, der skal notificeres, og overvågningen af organer, der allerede er notificeret, også omfatter de aktiviteter, der udføres af underentreprenører og dattervirksomheder.
- (44) Det er nødvendigt at øge effektiviteten og gennemsigtigheden af notifikationsproceduren og navnlig at tilpasse den til nye teknologier, så der bliver mulighed for onlinenotifikation.
- (45) Da bemyndigede organer kan tilbyde deres tjenester i hele Unionen, bør de øvrige medlemsstater og Kommissionen kunne gøre indsigelse mod et bemyndiget organ. Det er derfor vigtigt, at der fastsættes en periode, inden for hvilken en eventuel tvivl eller usikkerhed om overensstemmelsesvurderingsorganers kompetence kan afklares, før de påbegynder deres aktiviteter som bemyndigede organer.
- (46) Af konkurrencehensyn er det afgørende, at bemyndigede organer anvender overensstemmelsesvurderingsprocedurerne uden at skabe unødvendige byrder for de erhvervsdrivende. Af samme grund og for at sikre, at de erhvervsdrivende behandles ens, må det sikres, at den tekniske anvendelse af overensstemmelsesvurderingsprocedurer er ensartet. Dette kan bedst opnås gennem koordinering og samarbejde mellem de bemyndigede organer.
- (47) Af hensyn til retssikkerheden er det nødvendigt at præcisere, at bestemmelserne om overvågning af EU-markedet og kontrol af produkter, der indføres på EU-markedet, i forordning (EF) nr. 765/2008/EF finder anvendelse på apparater, der er omfattet af dette direktiv. Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstater i at vælge de kompetente myndigheder, der skal udføre disse opgaver.
- (48) Direktiv 2004/108/EF indeholder allerede en beskyttelsesklausul. For at øge gennemsigtigheden og begrænse sagsbehandlingstiden er det nødvendigt at forbedre den eksisterende beskyttelsesprocedure med henblik på at gøre den mere effektiv og drage fordel af den sagkundskab, der findes i medlemsstaterne.

-
- (49) Den eksisterende ordning bør suppleres med en procedure, hvorved de berørte parter får mulighed for at blive orienteret om påtænkte foranstaltninger vedrørende apparater, der udgør en risiko for samfundets interesser, der er omfattet af dette direktiv. Herved vil markedsovervågningsmyndighederne i samarbejde med de relevante erhvervsdrivende også få mulighed for i en tidligere fase at gribe ind over for sådanne apparater.
- (50) I tilfælde, hvor medlemsstaterne og Kommissionen er enige om berettigelsen af en foranstaltning truffet af en medlemsstat, bør Kommissionen ikke inddrages yderligere, medmindre manglende opfyldelse af kravene kan tillægges mangler ved en harmoniseret standard.
- (51) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (8).
- (52) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter, der pålægger den bemyndigende medlemsstat at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger med hensyn til bemyndigede organer, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for deres bemyndigelse.
- (53) I overensstemmelse med gældende praksis kan det udvalg, der nedsættes ved dette direktiv, spille en værdifuld rolle i forbindelse med behandlingen af spørgsmål vedrørende direktivets anvendelse, som måtte blive rejst af dets formand eller af en repræsentant for en medlemsstat i overensstemmelse med dets forretningsorden.
- (54) Når spørgsmål vedrørende dette direktiv, bortset fra dets gennemførelse eller overtrædelse, behandles, dvs. i en af Kommissionens ekspertgrupper, bør Europa-Parlamentet i overensstemmelse med eksisterende praksis modtage fyldestgørende oplysning og dokumentation og, hvor det er hensigtsmæssigt, en invitation til at deltage i sådanne møder.
- (55) Kommissionen bør ved gennemførelsesretsakter og henset til deres særlige natur uden anvendelse af forordning (EU) nr. 182/2011, fastsætte hvorvidt de foranstaltninger, som en medlemsstat har truffet vedrørende ikke-overensstemmende apparater, er berettigede eller ej.
- (56) Medlemsstaterne bør fastsætte regler for, hvilke sanktioner der gælder for overtrædelse af bestemmelserne i national ret, der vedtages i henhold til dette direktiv, og sikre, at disse regler håndhæves. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (57) Det er nødvendigt at fastsætte rimelige overgangsordninger, som gør det muligt at gøre apparater tilgængelige på markedet og/eller at ibrugtage disse uden at skulle opfylde yderligere produktkrav, såfremt de allerede er bragt i omsætning i henhold til direktiv 2004/108/EF inden datoen for anvendelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv. Distributører bør derfor kunne udbyde apparater, som er bragt i omsætning, dvs. lagerbeholdninger, som allerede befinder sig i distributionskæden, inden datoen for anvendelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv.

- (58) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre det indre markeds funktion gennem krav om, at udstyr skal opfylde et tilstrækkeligt niveau for elektromagnetisk kompatibilitet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (59) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af det tidligere direktiv.
- (60) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag V angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelsesdatoerne for direktivet —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv indeholder forskrifter for udstyrs elektromagnetiske kompatibilitet. Det har til formål at sikre det indre markeds funktion gennem krav om, at udstyr skal opfylde et tilstrækkeligt niveau for elektromagnetisk kompatibilitet.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på udstyr som defineret i artikel 3.
2. Direktivet finder ikke anvendelse på:
 - a) udstyr, der er omfattet af direktiv 1999/5/EF
 - b) luftfartøjsmateriel, -dele og -apparaturl som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (9)
 - c) radioudstyr, der anvendes af radioamatører som defineret i det radioreglement, der er vedtaget inden for rammerne af Den Internationale Telekommunikationsunions konstitution og Den Internationale Telekommunikationsunions konvention (10), medmindre udstyret er gjort tilgængeligt på markedet;
 - d) udstyr, hvis iboende fysiske karakteristika er af en sådan art, at:
 - i) det ikke kan frembringe eller bidrage til kraftigere elektromagnetiske emissioner, end at radio- og telekommunikationsudstyr og andet udstyr kan fungere efter hensigten, og

- ii) dets funktion ikke i uacceptabel grad forringes af de elektromagnetiske forstyrrelser, der normalt opstår, når det anvendes efter hensigten.
- e) specialbyggede evalueringsbyggesæt for professionelle til brug udelukkende ved forsknings- og udviklingsanlæg til sådanne formål.

For så vidt angår første afsnit, litra c), anses byggesæt til radioamatørbrug og udstyr, der gøres tilgængeligt på markedet og er ombygget af radioamatører til eget brug, ikke for at være udstyr, der gøres tilgængeligt på markedet.

3. Hvis der er tale om det i stk. 1 omhandlede udstyr, og de væsentlige krav, der er fastsat i bilag I helt eller delvis er specificeret nærmere i anden EU-lovgivning, finder dette direktiv ikke anvendelse med hensyn til sådanne krav, eller det ophører med at finde anvendelse fra datoen for gennemførelsen af denne EU-lovgivning for så vidt angår det pågældende udstyr.

4. Dette direktiv berører ikke anvendelsen af EU's eller medlemsstaternes lovgivning om sikkerheden af udstyr.

Artikel 3

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- 1) »udstyr«: et apparat eller et fast anlæg
- 2) »apparat«: et færdigproduceret apparat eller en kombination af sådanne apparater, som gøres tilgængeligt på markedet som en funktionel enhed, som er beregnet til slutbrugeren, og som kan tænkes at fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller hvis funktion kan tænkes at blive påvirket af sådanne forstyrrelser
- 3) »fast anlæg«: en særlig kombination af forskellige apparater og eventuelt andre anordninger, der er samlet, installeret og beregnet til at blive anvendt permanent på et forudbestemt sted
- 4) »elektromagnetisk kompatibilitet«: udstyrs evne til at fungere tilfredsstillende i sit elektromagnetiske miljø uden at frembringe uacceptable elektromagnetiske forstyrrelser af andet udstyr i dette miljø
- 5) »elektromagnetisk forstyrrelse«: et elektromagnetisk fænomen, der kan forringe udstyrs funktion; en elektromagnetisk forstyrrelse kan være elektromagnetisk støj, et uønsket signal eller en ændring i selve udbredelsesmediet
- 6) »immunitet«: udstyrs evne til at fungere efter hensigten, uden at dets funktion forringes af en elektromagnetisk forstyrrelse
- 7) »sikkerhedsformål«: foranstaltninger, der har til formål at beskytte menneskeliv eller ejendom
- 8) »elektromagnetisk miljø«: alle elektromagnetiske fænomener, som kan konstateres på en given lokalitet
- 9) »gøre tilgængeligt på markedet«: levering af et apparat med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- 10) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af et apparat på EU-markedet

- 11) »fabrikant«: en fysisk eller juridisk person, som fremstiller et apparat, eller som lader et sådan apparat konstruere eller fremstille og markedsfører dette apparat under eget navn eller varemærke
- 12) »bemyndiget repræsentant«: enhver i Unionen etableret fysisk eller juridisk person, som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at handle på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver
- 13) »importør«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som bringer et apparat med oprindelse i et tredjeland i omsætning på EU-markedet
- 14) »distributør«: enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden ud over fabrikanten eller importøren, der gør et apparat tilgængeligt på markedet
- 15) »erhvervsdrivende«: fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren og distributøren
- 16) »teknisk specifikation«: et dokument, der fastsætter, hvilke tekniske krav et apparat skal opfylde
- 17) »harmoniseret standard«: harmoniseret standard som defineret i artikel 2, stk. 1, litra c, i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 18) »akkreditering«: akkreditering som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EF) nr. 765/2008
- 19) »nationalt akkrediteringsorgan«: et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EF) nr. 765/2008
- 20) »overensstemmelsesvurdering«: en proces til påvisning af, om de væsentlige krav for et apparat i dette direktiv er blevet opfyldt
- 21) »overensstemmelsesvurderingsorgan«: et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibrering, afprøvning, certificering og inspektion
- 22) »tilbagekaldelse«: enhver foranstaltning, der har til formål at opnå, at et apparat, der allerede er gjort tilgængeligt for slutbrugeren, returneres
- 23) »tilbagetrækning«: enhver foranstaltning, der har til formål at forhindre, at et apparat i forsyningskæden gøres tilgængeligt på markedet
- 24) »EU-harmoniseringslovgivning«: alle EU-retsfor skrifter, som harmoniserer betingelserne for markedsføring af produkter
- 25) »CE-mærkning«: mærkning, hvormed fabrikanten angiver, at apparatet er i overensstemmelse med alle gældende krav i Unionens harmoniseringslovgivning om anbringelse af denne mærkning.

2. For så vidt angår dette direktiv anses følgende for at være apparater:

- 1) »komponenter« og »delmontager« beregnet til at blive indbygget i et apparat af slutbrugeren, som kan tænkes at fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller hvis funktion kan tænkes at blive påvirket af sådanne forstyrrelser
- 2) »mobile anlæg« defineret som en kombination af apparater og eventuelt andre anordninger, der er beregnet til at blive flyttet og anvendt på en række forskellige steder.

Artikel 4

Tilgængeliggørelse på markedet og/eller ibrugtagning

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at kun udstyr, der korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendt efter hensigten opfylder dette direktiv, gøres tilgængeligt på markedet og/eller ibrugtages.

Artikel 5

Fri bevægelighed for udstyr

1. Medlemsstaterne må ikke af grunde, der vedrører elektromagnetisk kompatibilitet, modsætte sig, at udstyr, der opfylder dette direktiv, gøres tilgængelige på markedet og/eller tages i brug på deres område.
2. Kravene i dette direktiv er ikke til hinder for anvendelse i en medlemsstat af følgende særlige foranstaltninger vedrørende ibrugtagning eller anvendelse af udstyr:
 - a) foranstaltninger til at afhjælpe et aktuelt eller forventet problem vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet på en bestemt lokalitet
 - b) foranstaltninger, der er truffet af sikkerhedshensyn med henblik på at beskytte offentlige telekommunikationsnet eller modtage- eller sendestationer, når de anvendes af sikkerhedsgrunde under veldefinerede omstændigheder med hensyn til radiofrekvensanvendelsen.

Med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (11) meddeler medlemsstaterne disse særlige foranstaltninger til Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

Kommissionen offentliggør de særlige foranstaltninger, som er blevet godkendt, i Den Europæiske Unions Tidende.

3. Medlemsstaterne modsætter sig ikke, at der på handelsmesser, udstillinger eller ved lignende lejligheder vises og/eller demonstreres udstyr, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forudsat at det ved synlig skiltning klart er anført, at dette udstyr ikke må gøres tilgængeligt på markedet og/eller tages i brug, inden det er bragt i overensstemmelse med dette direktiv. Demonstration kan kun finde sted, hvis der er truffet passende foranstaltninger til at undgå elektromagnetiske forstyrrelser.

Artikel 6

Væsentlige krav

Udstyret skal opfylde de væsentlige krav i bilag I.

KAPITEL 2

ERHVERVSDRIVENDES FORPLIGTELSER

Artikel 7

Fabrikanters forpligtelser

1. Fabrikanter skal, når de bringer deres apparater i omsætning, sikre, at de er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de væsentlige krav i bilag I.
2. Fabrikanter skal udarbejde den i bilag II eller bilag III omhandlede tekniske dokumentation og gennemføre eller få gennemført den i artikel 14 omhandlede relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure.

Når apparatets overensstemmelse med de gældende krav er blevet dokumenteret ved en sådan procedure, skal fabrikanter udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring og anbringe CE-mærkningen.

3. Fabrikanter skal opbevare den tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæringen i ti år efter, at apparatet er blevet bragt i omsætning.

4. Fabrikanter skal sikre, at der findes procedurer til sikring af produktionsseriens fortsatte overensstemmelse med dette direktiv. Der skal i fornødent omfang tages hensyn til ændringer i apparatets konstruktion eller kendetegn og til ændringer i de harmoniserede standarder eller andre tekniske specifikationer, som der er henvist til for at dokumentere apparatets overensstemmelse.

5. Fabrikanter skal sikre, at apparater, som de har bragt i omsætning, er forsynet med et type-, parti- eller serienummer eller en anden form for angivelse, som kan identificere apparaterne, eller hvis dette på grund af apparatets størrelse eller art ikke er muligt, at de krævede oplysninger fremgår af emballagen eller af et dokument, der ledsager apparatet.

6. Fabrikantens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse, hvor de kan kontaktes, skal fremgå af apparatet, eller hvis dette ikke er muligt, af emballagen eller af et dokument, der ledsager apparatet. Adressen skal angive ét enkelt sted, hvor fabrikanten kan kontaktes. Kontaktoplysningerne skal angives på et for slutbrugerne og markedsovervågningsmyndighederne let forståeligt sprog.

7. Fabrikanter skal sikre, at apparatet ledsages af en brugsanvisning og oplysninger som omhandlet i artikel 18, på et for forbrugere og andre slutbrugere letforståeligt sprog fastsat af den pågældende medlemsstat. En sådan brugsanvisning og sådanne oplysninger samt en eventuel mærkning skal være klar og forståelig.

8. Hvis fabrikanter finder eller har grund til at tro, at et apparat, de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, skal de straks træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe apparatet i overensstemmelse med direktivet eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage. Endvidere skal fabrikanter, hvis apparatet udgør en risiko, straks orientere de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor de har gjort apparatet tilgængeligt på markedet, herom og give nærmere oplysninger om særlig den manglende overensstemmelse med direktivet og de trufne afhjælpende foranstaltninger.

9. Fabrikanter skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give den alle de oplysninger og al den dokumentation på papir eller elektronisk, der er nødvendig for at påvise apparatets overensstemmelse med dette direktiv, på et for denne myndighed let forståeligt sprog. De skal, hvis denne myndighed anmoder herom, samarbejde med den om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici, som apparater, de har bragt i omsætning, udgør.

Artikel 8

Bemyndigede repræsentanter

1. Fabrikanten kan ved skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

Forpligtelserne i henhold til artikel 7, stk. 1, og forpligtelsen til at udarbejde teknisk den i artikel 7, stk. 2, omhandlede dokumentation kan ikke være en del af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.

2. Bemyndigede repræsentanter skal udføre de opgaver, der er fastsat i den fuldmagt, de har modtaget fra fabrikanten. Fuldmagten skal som minimum sætte den bemyndigede repræsentant i stand til:

- a) at opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation, så den i ti år efter, at apparatet er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale markedsovervågningsmyndigheder
- b) på grundlag af den kompetente nationale myndigheds begrundede anmodning, at give den alle de oplysninger og al den dokumentation, der er nødvendig for at påvise apparatets overensstemmelse med direktivet
- c) at samarbejde med de nationale kompetente myndigheder, hvis disse anmoder herom, om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici, som de apparater, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt, udgør.

Artikel 9

Importørers forpligtelser

1. Importører må kun bringe apparater, der opfylder kravene, i omsætning.
2. Importører skal, før de bringer et apparat i omsætning, sikre, at fabrikanten har gennemført den i artikel 14 omhandlede relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure. De skal sikre, at fabrikanten har udarbejdet den tekniske dokumentation, at apparatet er forsynet med CE-mærkning og er ledsaget af den krævede dokumentation, og at fabrikanten har opfyldt kravene i artikel 7, stk. 5 og 6.

Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at et apparat ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav i bilag I, må vedkommende ikke bringe apparatet i omsætning, før det er blevet bragt i overensstemmelse. Derudover skal importøren, når apparatet udgør en risiko, underrette fabrikanten samt markedsovervågningsmyndighederne herom.

3. Importørers navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse, hvor de kan kontaktes, skal fremgå af apparatet, eller hvis dette ikke er muligt, af emballagen eller af et dokument, der ledsager apparatet. Kontaktoplysningerne skal angives på et for slutbrugerne og markedsovervågningsmyndighederne let forståeligt sprog.
4. Importører skal sikre, at apparatet ledsages af en brugsanvisning og oplysninger som omhandlet i artikel 18 på et for forbrugere og andre slutbrugere let forståeligt sprog fastsat af den pågældende medlemsstat.
5. Importører skal sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for et apparat, som de har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de væsentlige krav i bilag I i fare.
6. Hvis importører finder eller har grund til at tro, at et apparat, de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, skal de straks træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe det pågældende apparat i overensstemmelse med direktivet eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage. Endvidere skal importører, hvis apparatet udgør en risiko, straks orientere de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor de har gjort apparatet tilgængeligt på markedet, herom og give nærmere oplysninger om særlig den manglende overensstemmelse med direktivet og de trufne afhjælpende foranstaltninger.
7. Importører skal i ti år efter, at apparatet er blevet bragt i omsætning, opbevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen, så den står til rådighed for markedsovervågningsmyndighederne, og sikre, at den tekniske dokumentation kan stilles til rådighed for disse myndigheder, hvis de anmoder herom.

8. Importører skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give den alle de oplysninger og al den dokumentation på papir eller elektronisk, der er nødvendig for at påvise apparatets overensstemmelse med direktivet, på et for denne myndighed let forståeligt sprog. De skal, hvis denne myndighed anmoder herom, samarbejde med den om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici, som apparater, der er bragt i omsætning, udgør.

Artikel 10

Distributørers forpligtelser

1. Distributører skal, når de gør et apparat tilgængeligt på markedet, handle med fornøden omhu over for kravene i dette direktiv.

2. Distributører skal, før de gør et apparat tilgængeligt på markedet, kontrollere, at det er forsynet med CE-mærkning og er ledsaget af den krævede dokumentation og af en brugsanvisning og oplysninger som omhandlet i artikel 18, på et sprog, der er let forståeligt for forbrugere og andre slutbrugere i den medlemsstat, hvor apparatet gøres tilgængeligt på markedet, og at fabrikanten og importøren har opfyldt kravene i henholdsvis artikel 7, stk. 5 og 6, og artikel 9, stk. 3.

Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at et apparat ikke er i overensstemmelse med de i bilag I omhandlede væsentlige krav, må vedkommende ikke gøre apparatet tilgængeligt på markedet, før det er blevet bragt i overensstemmelse. Derudover skal distributøren, når apparatet udgør en risiko, underrette fabrikanten eller importøren herom samt markedsovervågningsmyndighederne.

3. Distributører skal sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for et apparat, som de har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de væsentlige krav i bilag I i fare.

4. Hvis distributører finder eller har grund til at tro, at et apparat, de har gjort tilgængeligt på markedet, ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, skal de sikre, at der træffes de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe det pågældende apparat i overensstemmelse med direktivet eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage. Endvidere skal distributører, hvis apparatet udgør en risiko, straks orientere de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor de har gjort apparatet tilgængeligt på markedet, herom og give nærmere oplysninger om særlig den manglende overensstemmelse med direktivet og de trufne afhjælpende foranstaltninger.

5. Distributører skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give den alle de oplysninger og al den dokumentation på papir eller elektronisk, der er nødvendig for at påvise apparatets overensstemmelse med direktivet. De skal, hvis denne myndighed anmoder herom, samarbejde med den om foranstaltninger, der træffes for at eliminere risici, som apparater, der har gjort tilgængelige på markedet, udgør.

Artikel 11

Tilfælde, hvor fabrikantens forpligtelser finder anvendelse på importører og distributører

En importør eller distributør anses for at være fabrikant i dette direktivs forstand og er underlagt de samme forpligtelser som fabrikanten, jf. artikel 7, når denne bringer et apparat i omsætning under sit navn eller varemærke eller ændrer et apparat, der allerede er bragt i omsætning på en sådan måde, at det kan berøre overholdelsen af dette direktiv.

Artikel 12

Identifikation af erhvervsdrivende

Efter anmodning skal erhvervsdrivende over for markedsovervågningsmyndighederne identificere:

a) enhver erhvervsdrivende, som har forsynet dem med et apparat

b) enhver erhvervsdrivende, som de har forsynet med et apparat.

Erhvervsdrivende skal i ti år efter, at de har fået leveret eller har leveret apparatet, kunne forelægge de i første afsnit nævnte oplysninger.

KAPITEL 3

UDSTYRETS OVERENSSTEMMELSE

Artikel 13

Overensstemmelsesformodning for udstyr

Udstyr, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele deraf, hvis referencer er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, formodes at være i overensstemmelse med de væsentlige krav i bilag I, der er omfattet af disse standarder eller dele deraf.

Artikel 14

Overensstemmelsesvurderingsprocedurer for apparater

Apparaters overensstemmelse med de i bilag I fastsatte væsentlige krav påvises ved anvendelse af følgende overensstemmelsesprocedurer:

a) intern produktionskontrol som angivet i bilag II

b) EU-typeafprøvningsattest efterfulgt af typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol som angivet i bilag III.

Fabrikanten kan vælge at begrænse anvendelsen af den i første afsnit, litra b), omhandlede procedure til visse aspekter af de væsentlige krav, forudsat at proceduren i første afsnit, litra a), finder anvendelse for de andre aspekter af de væsentlige krav.

Artikel 15

EU-overensstemmelseserklæring

1. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, at det er blevet dokumenteret, at de i bilag I omhandlede væsentlige krav er opfyldt.

2. EU-overensstemmelseserklæringen skal følge den model, der er fastsat i bilag IV, indeholde de elementer, der er anført i de relevante moduler i bilag II og III, og løbende ajourføres. Den skal oversættes til det eller de sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor apparatet bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet.

3. Hvis et apparat er omfattet af mere end en EU-retsakt, der kræver en EU-overensstemmelseserklæring, udfærdiges der en enkelt EU-overensstemmelseserklæring for alle sådanne EU-retsakter. Det skal af erklæringen fremgå, hvilke EU-retsakter den vedrører, herunder hvor disse er offentliggjort.

4. Ved at udarbejde EU-overensstemmelseserklæringen står fabrikanten inde for, at apparatet opfylder kravene i dette direktiv.

Artikel 16

Generelle principper for CE-mærkningen

CE-mærkningen er underkastet de generelle principper i artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008.

Artikel 17

Regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkning

1. CE-mærkningen anbringes synligt, letlæseligt og således, at den ikke kan slettes, på apparatet eller på mærkepladen. Hvis apparatet er af en sådan art, at dette ikke er muligt eller berettiget, anbringes den på emballagen og på de ledsagende dokumenter.
2. CE-mærkningen anbringes, før apparatet bringes i omsætning.
3. Medlemsstaterne skal benytte sig af eksisterende mekanismer til sikring af, at CE-mærkningsordningen anvendes korrekt, og træffe de fornødne foranstaltninger i tilfælde af uretmæssig anvendelse af mærkningen.

Artikel 18

Oplysninger vedrørende anvendelse af apparatet

1. Apparater skal være ledsaget af oplysninger om eventuelle særlige forholdsregler, der skal træffes i forbindelse med apparatets samling, installering, vedligeholdelse eller anvendelse for at sikre, at det, når det tages i brug, er i overensstemmelse med de væsentlige krav i punkt 1 i bilag I.
2. Apparater, der ikke opfylder de væsentlige krav for boligområder angivet i punkt 1 i bilag I, skal være ledsaget af en klar angivelse af en sådan begrænsning for anvendelsen, om nødvendigt også på emballagen.
3. De oplysninger, der er nødvendige, for at apparatet kan anvendes efter hensigten, skal være angivet i den brugsanvisning, der ledsager apparatet.

Artikel 19

Faste anlæg

1. Apparater, der gøres tilgængelige på markedet, og som kan indbygges i et fast anlæg, er omfattet af alle relevante bestemmelser for apparater i dette direktiv.

Kravene i artikel 6 til 12 og artikel 14 til 18 er dog ikke obligatoriske for apparater, der er bestemt til indbygning i et særligt fast anlæg og i øvrigt ikke gjort tilgængelige på markedet.

I forbindelse med sådanne apparater skal det ledsagende informationsmateriale identificere det faste anlæg og dets karakteristika med hensyn til elektromagnetisk kompatibilitet samt oplyse, hvilke forholdsregler der skal træffes med henblik på indbygning af apparatet i det faste anlæg, således at det ikke bevirker, at det pågældende anlægs overensstemmelse med kravene i direktivet forringes. Dette materiale skal også indeholde de i artikel 7, stk. 5 og 6, og artikel 9, stk. 3, omhandlede oplysninger.

Denne gode tekniske praksis, der er omhandlet i punkt 2 i bilag I, skal være dokumenteret, og den eller de ansvarlige personer skal stille dokumentationen til rådighed for de relevante nationale myndigheder med henblik på inspektion, så længe det faste anlæg er i drift.

2. Hvis der er tegn på, at et fast anlæg ikke er i overensstemmelse med kravene i direktivet, især hvis der er klaget over forstyrrelser fremkaldt af anlægget, kan de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat anmode om bevis for, at det faste anlæg opfylder kravene i direktivet, og hvis det er relevant, iværksætte en evaluering.

Hvis der er konstateret manglende overensstemmelse, skal de kompetente myndigheder pålægge passende foranstaltninger med henblik på at bringe det faste anlæg i overensstemmelse med de væsentlige krav i bilag I.

3. Medlemsstaterne fastsætter de nødvendige bestemmelser med henblik på udpegning af den eller de personer, der skal have ansvaret for at fastslå et fast anlægs overensstemmelse med de relevante væsentlige krav.

KAPITEL 4

NOTIFIKATION AF OVERENSSTEMMELSESVURDERINGSORGANER

Artikel 20

Notifikation

Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer der er bemyndiget til som uafhængig tredjepart at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til dette direktiv.

Artikel 21

Bemyndigende myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en bemyndigende myndighed, som skal være ansvarlig for at indføre og gennemføre de nødvendige procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og overvågningen af bemyndigede organer, herunder overensstemmelse med artikel 26.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den i stk. 1 omhandlede vurdering og overvågning skal foretages af et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008.

3. Hvis den bemyndigende myndighed uddelegerer eller på anden måde overlader vurderingen, notifikationen eller overvågningen som omhandlet i stk. 1 til et organ, som ikke er en del af en myndighed, skal dette organ være en juridisk enhed og med de fornødne ændringer overholde kravene i artikel 22. Desuden skal det have truffet foranstaltninger til dækning af erstatningsansvar i forbindelse med sine aktiviteter.

4. Den bemyndigende myndighed skal påtage sig det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af det i stk. 3 omhandlede organ.

Artikel 22

Krav vedrørende bemyndigende myndigheder

1. En bemyndigende myndighed skal oprettes på en sådan måde, at der ikke opstår interessekonflikter med overensstemmelsesvurderingsorganer.

2. En bemyndigende myndighed skal være organiseret og arbejde på en sådan måde, at der i dens arbejde sikres objektivitet og uvildighed.

3. En bemyndigende myndighed skal være organiseret på en sådan måde, at alle beslutninger om notifikation af et overensstemmelsesvurderingsorgan træffes af kompetente personer, der ikke er identiske med dem, der foretog vurderingen.

4. En bemyndigende myndighed må ikke udføre aktiviteter, som udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer, eller yde rådgivningsservice på kommercielt eller konkurrencemæssigt grundlag.

5. En bemyndigende myndighed skal sikre, at de indhentede oplysninger behandles fortroligt.

6. En bemyndigende myndighed skal have et tilstrækkeligt antal kompetent personale til, at den kan udføre sine opgaver behørigt.

Artikel 23

Oplysningskrav for bemyndigende myndigheder

Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om deres nationale procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og overvågning af bemyndigede organer og om eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 24

Krav vedrørende bemyndigede organer

1. I forbindelse med notifikation skal et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylde kravene i stk. 2-11.

2. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal oprettes i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning og skal være en juridisk person.

3. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal være et tredjepartsorgan, der er uafhængigt af den organisation eller det apparat, det vurderer.

Et organ, der tilhører en erhvervsorganisation eller en brancheforening, som repræsenterer virksomheder, der er involveret i konstruktion, fremstilling, tilvejebringelse, sammensætning, brug eller vedligeholdelse af apparater, som det vurderer, kan, forudsat at det er påvist, at det er uafhængigt, og at der ikke foreligger interessekonflikter, anses for at være et sådant organ.

4. Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurderingsopgaver, må ikke være konstruktør, fabrikant, leverandør, montør, køber, ejer, bruger eller reparatør af de apparater, de vurderer eller repræsentant for nogen af disse parter. Dette forhindrer ikke anvendelsen af vurderede apparater, der er nødvendige for overensstemmelsesvurderingsorganets aktiviteter, eller anvendelse af sådanne apparater i personligt øjemed.

Overensstemmelsesvurderingsorganet, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurderingsopgaver, må ikke være direkte inddraget i konstruktion, fremstilling, markedsføring, installering, anvendelse eller vedligeholdelse af apparater eller repræsentere parter, der er inddraget i disse aktiviteter. De må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og integritet i forbindelse med de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, de er bemyndiget til at udføre. Dette gælder navnlig rådgivningsservice.

Overensstemmelsesvurderingsorganet skal sikre, at dets dattervirksomheders eller underentreprenørers aktiviteter ikke påvirker fortroligheden, objektiviteten og uvildigheden af dets overensstemmelsesvurderingsaktiviteter.

5. Overensstemmelsesvurderingsorganet og dets personale skal udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne med den størst mulige faglige integritet og den nødvendige tekniske kompetence på det specifikke område og må ikke påvirkes af nogen form for pression og incitament, navnlig af økonomisk art, som kan have indflydelse på deres bedømmelse eller resultaterne af deres overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, særlig fra personer eller grupper af personer, som har en interesse i resultaterne af disse aktiviteter.

6. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal kunne gennemføre alle de overensstemmelsesvurderingsopgaver, som pålægges det i bilag III, og for hvilke det er blevet bemyndiget, uanset om disse opgaver udføres af overensstemmelsesvurderingsorganet selv eller på dets vegne og på dets ansvar.

Til enhver tid og for hver overensstemmelsesvurderingsprocedure og type eller kategori af apparater, for hvilke det er blevet bemyndiget, skal overensstemmelsesvurderingsorganet have følgende til rådighed:

- a) det nødvendige personale med teknisk viden og tilstrækkelig og relevant erfaring til at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne
- b) beskrivelser af de procedurer, i henhold til hvilke overensstemmelsesvurderingen foretages, således at gennemsigtigheden og muligheden for at reproducere disse procedurer sikres. Det skal have indført hensigtsmæssige politikker og procedurer, som skelner mellem de opgaver, det udfører i sin egenskab af bemyndiget organ, og enhver anden form for aktivitet
- c) procedurer, der sætter det i stand til at udføre sine aktiviteter under behørig hensyntagen til de pågældende virksomheders størrelse, den sektor, som de opererer indenfor, og deres struktur, kompleksitetsgraden af den pågældende apparatteknologi, og til produktionsprocessens størrelsesmæssige eller seriemæssige karakter.

Overensstemmelsesvurderingsorganet skal have de fornødne midler til at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne på en egnet måde og skal have adgang til alt nødvendigt udstyr og alle nødvendige faciliteter.

7. Det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver, skal have:

- a) en god teknisk og faglig uddannelse omfattende alle overensstemmelsesvurderingsaktiviteter inden for det område, på hvilket overensstemmelsesvurderingsorganet er blevet bemyndiget
- b) et tilstrækkeligt kendskab til kravene vedrørende de vurderinger, de foretager, og den nødvendige bemyndigelse til at udføre sådanne vurderinger
- c) et tilstrækkeligt kendskab til og en tilstrækkelig forståelse af de i bilag I omhandlede væsentlige krav, af de relevante harmoniserede standarder og af de relevante bestemmelser i Unionens harmoniseringslovgivning og i den nationale lovgivning
- d) den nødvendige færdighed i at udarbejde de attester, redegørelser og rapporter, som dokumenterer, at vurderingerne er blevet foretaget.

8. Det skal sikres, at overensstemmelsesvurderingsorganet, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurderingen, arbejder uvildigt.

Aflønningen af den øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurderingen, må ikke være afhængig af antallet af foretagne vurderinger eller af resultatet af disse vurderinger.

9. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre staten er ansvarlig i henhold til national lovgivning, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for overensstemmelsesvurderingen.

10. Overensstemmelsesvurderingsorganets personale har tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger, det kommer i besiddelse af ved udførelsen af sine opgaver i henhold til bilag III eller enhver bestemmelse i en national lov, som gennemfører det, undtagen over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres. Ejendomsrettigheder skal beskyttes.

11. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal deltage i eller sikre, at dets personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurdering, er orienteret om de relevante standardiseringsaktiviteter og aktiviteterne i den koordineringsgruppe af bemyndigede organer, der er nedsat i henhold til den relevante EU-harmoniseringslovgivning, og skal som generelle retningslinjer anvende de administrative afgørelser og dokumenter, som er resultatet af den nævnte gruppes arbejde.

Artikel 25

Formodning om bemyndigede organers overensstemmelse

Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer, at det opfylder kriterierne i de relevante harmoniserede standarder eller dele heraf, hvortil der er offentliggjort en reference i Den Europæiske Unions Tidende, formodes det at opfylde kravene i artikel 24, for så vidt som de gældende harmoniserede standarder dækker disse krav.

Artikel 26

Dattervirksomheder og underentreprise i tilknytning til bemyndigede organer

1. Hvis et bemyndiget organ giver bestemte opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurderingen i underentreprise eller anvender en dattervirksomhed, skal det sikre, at underentreprenøren eller dattervirksomheden opfylder kravene i artikel 24, og underrette den bemyndigende myndighed herom.

2. Det bemyndigede organ har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af underentreprenører eller dattervirksomheder, uanset hvor disse er etableret.

3. Aktiviteter kan kun gives i underentreprise eller udføres af en dattervirksomhed, hvis kunden har givet sit samtykke.

4. Det bemyndigede organ skal kunne stille de relevante dokumenter vedrørende vurderingen af underentreprenørens eller dattervirksomhedens kvalifikationer og det arbejde, som de har udført i henhold til bilag III, til rådighed for den bemyndigende myndighed.

Artikel 27

Ansøgning om notifikation

1. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal indgive en ansøgning om notifikation til den bemyndigende myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret.

2. Ansøgningen om notifikation skal ledsages af en beskrivelse af de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, det eller de overensstemmelsesvurderingsmoduler og de apparater, som organet hævder at være kompetent til, samt af et eventuelt akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, hvorved det attesteres, at overensstemmelsesvurderingsorganet opfylder kravene i artikel 24.

3. Hvis det pågældende overensstemmelsesvurderingsorgan ikke kan forelægge et akkrediteringscertifikat, forelægger det den bemyndigende myndighed al den dokumentation, der er nødvendig for at kontrollere, anerkende og regelmæssigt overvåge, at det opfylder kravene i artikel 24.

Artikel 28

Notifikationsprocedure

1. De bemyndigende myndigheder må kun notificere overensstemmelsesvurderingsorganer, som opfylder kravene i artikel 24.

2. De skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater ved hjælp af det elektroniske notifikationsværktøj, der er udviklet og forvaltes af Kommissionen.

3. Notifikationen skal indeholde fyldestgørende oplysninger om overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, det eller de pågældende overensstemmelsesvurderingsmoduler og det eller de pågældende apparater og den relevante attestering af kompetencen.

4. Hvis en notifikation ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat som omhandlet i artikel 27, stk. 2, skal den bemyndigende myndighed forelægge Kommissionen og de øvrige medlemsstater den dokumentation, der attesterer overensstemmelsesvurderingsorganets kompetence, og oplysninger om de ordninger, der er indført til sikring af, at der regelmæssigt føres tilsyn med organet, og at organet også for fremtiden vil opfylde de i artikel 24 fastsatte krav.

5. Det pågældende organ må kun udføre aktiviteter som bemyndiget organ, hvis Kommissionen og de øvrige medlemsstater ikke har gjort indsigelse inden for to uger efter en notifikation baseret på et akkrediteringscertifikat og inden for to måneder efter en notifikation, der ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat.

Kun et sådant organ anses for at være et bemyndiget organ i dette direktiv.

6. Den bemyndigende myndighed skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver relevant efterfølgende ændring af notifikationen.

Artikel 29

Identifikationsnumre for og lister over bemyndigede organer

1. Kommissionen skal tildele de bemyndigede organer et identifikationsnummer.

Hvert bemyndiget organ tildeles kun et identifikationsnummer, også selv om organet er bemyndiget i henhold til flere EU-retsakter.

2. Kommissionen offentliggør listen over organer, der er bemyndiget i henhold til dette direktiv, herunder de identifikationsnumre, de er blevet tildelt, og de aktiviteter, for hvilke de er bemyndiget.

Kommissionen sikrer, at listen ajourføres.

Artikel 30

Ændringer af notifikationen

1. Hvis en bemyndigende myndighed har konstateret eller er blevet orienteret om, at et bemyndiget organ ikke længere opfylder kravene i artikel 24, eller at det ikke opfylder sine forpligtelser, skal den bemyndigende myndighed begrænse, suspendere eller inddrage notifikationen, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt afhængigt af, i hvor alvorlig grad organet ikke opfylder disse krav eller forpligtelser. Den skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.
2. Hvis en notifikation begrænses, suspenderes eller inddrages, eller hvis det bemyndigede organ har indstillet sine aktiviteter, skal den bemyndigende medlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette organs sager enten behandles af et andet bemyndiget organ eller står til rådighed for de ansvarlige bemyndigende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder efter disses anmodning.

Artikel 31

Anfægtelse af bemyndigede organers kompetence

1. Kommissionen skal undersøge alle sager, hvor den tvivler på et bemyndiget organs kompetence eller på, at et bemyndiget organ fortsat opfylder de krav og forpligtelser, der påhviler det, og tilfælde, hvor den bliver gjort opmærksom på en sådan tvivl.
2. Den bemyndigende medlemsstat skal efter anmodning forelægge Kommissionen alle oplysninger om grundlaget for notifikationen eller det bemyndigede organs fortsatte kompetence.
3. Kommissionen sikrer, at alle følsomme oplysninger, den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.
4. Hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke eller ikke længere opfylder kravene vedrørende sin notifikation, skal den vedtage en gennemførelsesretsakt, der pålægger den bemyndigende medlemsstat at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger, herunder om nødvendigt inddragelse af notifikationen.

Gennemførelsesretsakten vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 41, stk. 2.

Artikel 32

Proceduremæssige forpligtelser for bemyndigede organer

1. Bemyndigede organer skal foretage overensstemmelsesvurderinger i overensstemmelse med de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastsat i bilag III.
2. Overensstemmelsesvurderingerne skal foretages i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, således at de erhvervsdrivende ikke pålægges unødige byrder.

Overensstemmelsesvurderingsorganerne skal udføre deres aktiviteter under behørig hensyntagen til de berørte virksomheders størrelse, den sektor, som de opererer inden for, og deres struktur, til kompleksitetsgraden af den pågældende apparatteknologi, og til produktionsprocessens størrelsemæssige eller serie-mæssige karakter.

I denne forbindelse skal de dog respektere den grad af stringens og det beskyttelsesniveau, der kræves for apparatets overholdelse af dette direktiv.

3. Hvis et bemyndiget organ finder, at de væsentlige krav, der er fastsat i bilag I eller i de dertil svarende harmoniserede standarder eller andre tekniske specifikationer, ikke er opfyldt af fabrikanten, skal det anmode fabrikanten om at træffe passende afhjælpende foranstaltninger og udsteder ikke attest.

4. Hvis et bemyndiget organ i forbindelse med overensstemmelsesovervågning, efter at der allerede er blevet udstedt en attest, finder, at et apparat ikke længere opfylder kravene, skal det anmode fabrikanten om at træffe passende afhjælpende foranstaltninger og om nødvendigt suspendere eller inddrage attesten.

5. Hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, eller hvis disse ikke har den ønskede virkning, skal det bemyndigede organ begrænse, suspendere eller inddrage eventuelle attester, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt.

Artikel 33

Appel af afgørelser truffet af bemyndigede organer

Medlemsstaterne sikrer, at de bemyndigede organers afgørelser kan appelleres.

Artikel 34

Oplysningskrav for bemyndigede organer

1. De bemyndigede organer skal oplyse den bemyndigende myndighed om:

- a) tilfælde, hvor udstedelse af en attest er blevet nægtet, samt begrænsninger, suspenderinger eller inddragelser af attester
- b) forhold, der har indflydelse på omfanget af eller betingelserne for notifikationen
- c) anmodninger om oplysninger om overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som de har modtaget fra markedsovervågningsmyndighederne
- d) efter anmodning, overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der er udført inden for det område, hvor de er bemyndiget, og enhver anden aktivitet, der er udført, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentreprise.

2. Bemyndigede organer skal give de øvrige organer, der er bemyndiget i henhold til dette direktiv, og som udfører lignende overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der dækker samme apparater, relevante oplysninger om spørgsmål vedrørende negative og, efter anmodning, positive overensstemmelsesvurderingsresultater.

Artikel 35

Erfaringsudveksling

Kommissionen sørger for, at der foregår erfaringsudveksling mellem medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for notifikationspolitik.

Artikel 36

Koordinering af bemyndigede organer

Kommissionen sikrer, at der etableres passende koordinering og samarbejde mellem organer, der er notificeret i henhold til dette direktiv, og at denne koordinering og dette samarbejde fungerer efter hensigten i form af sektorielle grupper af bemyndigede organer.

Medlemsstaterne sikrer, at de organer, de har notificeret, enten direkte eller gennem udpegede repræsentanter deltager i arbejdet i den pågældende gruppe.

KAPITEL 5

OVERVÅGNING AF EU-MARKEDET, KONTROL AF APPARATER, DER INDFØRES PÅ EU-MARKEDET OG BESKYTTELSESPROCEDURE PÅ EU-PLAN

Artikel 37

Overvågning af EU-markedet og kontrol af apparater, der indføres på EU-markedet

Artikel 15, stk. 3, og artikel 16-29 i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse på apparater.

Artikel 38

Procedure i tilfælde af apparater, der udgør en risiko på nationalt plan

1. Hvis markedsovervågningsmyndighederne i en af medlemsstaterne har tilstrækkelig grund til at antage, at et apparat omfattet af dette direktiv udgør en risiko for samfundets interesser som fastlagt i dette direktiv, skal de foretage en evaluering af det pågældende apparat omfattende alle de relevante krav, der er fastlagt i dette direktiv. De berørte erhvervsdrivende skal med henblik herpå samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne på enhver nødvendig måde.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med den i første afsnit omhandlede evaluering konstaterer, at et apparat ikke opfylder kravene i dette direktiv, skal de straks anmode den pågældende erhvervsdrivende om at træffe alle fornødne afhjælpende foranstaltninger for at bringe apparatet i overensstemmelse med disse krav eller for at trække apparatet tilbage fra markedet eller kalde det tilbage inden for en rimelig tidsfrist, som de fastsætter i forhold til risikoens art.

Markedsovervågningsmyndighederne skal underrette det relevante bemyndigede organ herom.

Artikel 21 i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse på de foranstaltninger, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit.

2. Hvis markedsovervågningsmyndighederne konstaterer, at den manglende overensstemmelse med kravene ikke er begrænset til medlemsstatens område, skal de underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de foranstaltninger, de har pålagt den erhvervsdrivende at træffe.

3. Den erhvervsdrivende skal sikre, at der træffes alle de fornødne afhjælpende foranstaltninger over for alle de pågældende apparater, som denne har gjort tilgængelige på EU-markedet.

4. Hvis den pågældende erhvervsdrivende inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, ikke træffer de fornødne afhjælpende foranstaltninger, skal markedsovervågningsmyndighederne træffe de nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen af apparatet på det nationale marked eller for at trække apparatet tilbage fra markedet eller for at kalde det tilbage.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sådanne foranstaltninger.

5. De i stk. 4, andet afsnit, omhandlede oplysninger skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, særlig hvad angår de nødvendige data til identifikation af det apparat, der ikke opfylder kravene, apparatets oprindelse, arten af den påståede manglende opfyldelse af kravene og af den pågældende risiko, arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som den relevante erhvervsdrivende har fremsat. Markedsovervågningsmyndighederne skal navnlig oplyse, om den manglende overensstemmelse med kravene skyldes:

- a) at apparatet ikke opfylder kravene vedrørende samfundets interesser omfattet af dette direktiv, eller
- b) mangler ved de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 13, og som danner grundlag for overensstemmelsesformodningen.

6. De øvrige medlemsstater ud over den medlemsstat, der har indledt proceduren i denne artikel, skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om det pågældende apparats manglende overensstemmelse med kravene, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den trufne nationale foranstaltning.

7. Hvis der ikke inden for tre måneder efter modtagelsen af de i stk. 4, andet afsnit, omhandlede oplysninger er blevet gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen mod en foreløbig foranstaltning truffet af en medlemsstat, anses foranstaltningen for at være berettiget.

8. Medlemsstaterne skal sikre, at der straks træffes de fornødne restriktive foranstaltninger, såsom tilbagetrækning af apparatet fra markedet, med hensyn til det pågældende apparat.

Artikel 39

Beskyttelsesprocedure på EU-plan

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 38, stk. 3 og 4, gøres indsigelse mod en medlemsstats nationale foranstaltning, eller hvis Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning er i modstrid med EU-lovgivningen, skal Kommissionen straks drøfte spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurdere den nationale foranstaltning. På grundlag af resultaterne af denne vurdering skal Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, hvorved det fastslås, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej.

Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til disse samt til den eller de relevante erhvervsdrivende.

2. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, skal samtlige medlemsstater træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det apparat, der ikke er i overensstemmelse med kravene, trækkes tilbage fra deres marked, og underrette Kommissionen herom. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være uberettiget, trækker den pågældende medlemsstat foranstaltningen tilbage.

3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og hvis apparatets manglende overensstemmelse med kravene tilskrives mangler ved de harmoniserede standarder som omhandlet i dette direktivs artikel 38, stk. 5, litra b), skal Kommissionen anvende den ved artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012 fastsatte procedure.

Artikel 40

Formel manglende overensstemmelse med kravene

1. Uanset artikel 38 skal en medlemsstat, hvis den konstaterer et af følgende forhold, pålægge den pågældende erhvervsdrivende at bringe den manglende overensstemmelse med kravene til ophør:

- a) CE-mærkningen er anbragt i modstrid med artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008 eller med artikel 17 i dette direktiv
- b) der er ikke anbragt nogen CE-mærkning
- c) der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring
- d) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt
- e) den tekniske dokumentation mangler eller er ufuldstændig
- f) de i artikel 7, stk. 6, eller artikel 9, stk. 3, omhandlede oplysninger mangler, er fejlagtige eller ufuldstændige
- g) et eller flere af de øvrige administrative krav i artikel 7 eller 9 er ikke opfyldt.

2. Hvis der fortsat er tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, skal den pågældende medlemsstat træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at apparatet gøres tilgængeligt på markedet, eller sikre, at det kaldes tilbage eller trækkes tilbage fra markedet.

KAPITEL 6

UDVALG, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 41

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af Udvalget for elektromagnetisk kompatibilitet. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Kommissionen hører dette udvalg om alle spørgsmål, for hvilke høring af sektoreksperter er påkrævet i henhold til forordning (EU) nr. 1025/2012 eller anden EU-lovgivning.

Udvalget kan endvidere undersøge alle spørgsmål vedrørende anvendelsen af nærværende direktiv, der rejses af formanden eller af en repræsentant for en medlemsstat, i overensstemmelse med dets forretningsorden.

Artikel 42

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for erhvervsdrivendes overtrædelse af de bestemmelser i national ret, der vedtages i medfør af dette direktiv, og træffer enhver fornøden foranstaltning til at sikre, at de håndhæves. Sådanne bestemmelser kan omfatte strafferetlige sanktioner for alvorlige overtrædelser.

Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

Artikel 43

Overgangsbestemmelser

Medlemsstaterne må ikke forhindre tilgængeliggørelse på markedet af udstyr, der er omfattet af direktiv 2004/108/EF, og som er i overensstemmelse med dette direktiv, og som blev bragt i omsætning før den 20. april 2016.

Artikel 44

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 19. april 2016 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 1, nr. 9-25, artikel 4, artikel 5, stk. 1, artikel 7-12, artikel 15, 16 og 17, artikel 19, stk. 1, første afsnit, artikel 20-43 og bilag II, III og IV. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 20. april 2016.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 45

Ophævelse

Direktiv 2004/108/EF ophæves med virkning fra den 20. april 2016, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag V angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelsesdatoer for nævnte direktiv.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

Artikel 46

Ikrafttræden og anvendelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 1, artikel 2, artikel 3, stk. 1, nr. 1-8, artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6 og 13, artikel 19, stk. 3, og bilag I finder anvendelse fra den 20. april 2016.

Artikel 47

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. februar 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

(1) EUT C 181 af 21.6.2012, s. 105.

(2) Europa-Parlamentets holdning af 5.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.2.2014.

(3) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 24.

(4) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

(5) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82.

(6) EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

(7) EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12.

(8) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

(9) EUT L 79 af 19.3.2008, s. 1.

(10) Den Internationale Telekommunikationsunions konstitution og konvention som vedtaget på den ekstraordinære konference i Genève i 1992 og ændret på konferencen i Kyoto i 1994.

(11) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

BILAG I

VÆSENTLIGE KRAV

1. Generelle krav

Udstyr skal være udformet og fremstillet under hensyn til den nyeste udvikling således, at:

- a) det ikke frembringer kraftigere elektromagnetiske forstyrrelser, end at radio- og telekommunikationsudstyr eller andet udstyr kan fungere efter hensigten
- b) det har den immunitet over for elektromagnetiske forstyrrelser, der kan forventes i forbindelse med dets tilsigtede anvendelse, og som gør, at dets funktion ikke forringes i uacceptabel grad.

2. Særlige krav til faste anlæg

Installering og tilsigtet anvendelse af komponenter

Et fast anlæg skal installeres i overensstemmelse med god teknisk praksis og under iagttagelse af oplysningerne om dets komponenters tilsigtede anvendelse med henblik på at opfylde de væsentlige krav i punkt 1.

BILAG II

MODUL A: INTERN PRODUKTIONSKONTROL

1. Intern produktionskontrol er den procedure for overensstemmelsesvurdering, hvor fabrikanten opfylder de i dette bilags punkt 2, 3, 4 og 5 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar sikrer og erklærer, at det pågældende apparat opfylder de krav i dette direktiv, som det er omfattet af.

2. Vurdering af den elektromagnetiske kompatibilitet

Fabrikanten skal gennemføre en vurdering af apparatets elektromagnetiske kompatibilitet baseret på relevante fænomener med henblik på at opfylde de væsentlige krav i bilag I, punkt 1.

Ved vurderingen af den elektromagnetiske kompatibilitet skal der tages hensyn til alle normale tilsigtede driftsforhold. Hvis apparatet kan konfigureres på forskellige måder, skal vurderingen af dets elektromagnetiske kompatibilitet bekræfte, at apparatet opfylder de væsentlige krav i punkt 1 i bilag I i alle mulige konfigurationer, der af fabrikanten er angivet som repræsentative for dets tilsigtede brug.

3. Teknisk dokumentation

Fabrikanten skal udarbejde den tekniske dokumentation. Dokumentationen skal gøre det muligt at vurdere, om apparatet er i overensstemmelse med de relevante krav, og skal omfatte en fyldestgørende analyse og vurdering af risikoen/risiciene.

Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse af de gældende krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, af apparatets konstruktion, fremstilling og brug. Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

- a) en generel beskrivelse af apparatet
- b) konstruktions- og produktionstegninger samt oversigter over komponenter, delmontager, kredsløb osv.
- c) de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for at forstå disse tegninger og oversigter, og hvordan apparatet fungerer
- d) en liste over de helt eller delvist anvendte harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, samt, såfremt disse harmoniserede standarder ikke er blevet anvendt, beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav i dette direktiv, herunder en liste over andre relevante tekniske specifikationer, som er anvendt. I tilfælde af delvis anvendelse af harmoniserede standarder skal den tekniske dokumentation angive, hvilke dele der er anvendt
- e) resultater af konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelser m.v.
- f) prøvningsrapporter.

4. Fremstillingsvirksomhed

Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, for at det ved fremstillingsprocessen og overvågningen af den sikres, at de fremstillede apparater er i overensstemmelse med den i punkt 3 i nærværende bilag omhandlede tekniske dokumentation og opfylder de væsentlige krav, der er anført i punkt 1 i bilag I.

5. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

5.1. Fabrikanten anbringer den krævede CE-mærkning på hvert enkelt apparat, der opfylder kravene i dette direktiv.

5.2. Fabrikanten udarbejder en skriftlig EU-overensstemmelseserklæring for hver apparatmodel og opbevarer den sammen med den tekniske dokumentation, så den i ti år efter, at apparatet er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilket apparat den vedrører.

Et eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.

6. Bemyndigede repræsentant

Fabrikantens forpligtelser i henhold til punkt 5 kan opfyldes af dennes bemyndigede repræsentant på dennes vegne og ansvar, såfremt de er specificeret i fuldmagten.

BILAG III

DEL A

Modul B: EU-typeafprøvning

1. EU-typeafprøvning er den del af overensstemmelsesvurderingsproceduren, hvor et bemyndiget organ undersøger den tekniske konstruktion af et apparat og sikrer og erklærer, at den tekniske konstruktion af apparatet opfylder de væsentlige krav, der er anført i punkt 1 i bilag I.
2. EU-typeafprøvning udføres som en vurdering af egnetheden af apparatets tekniske konstruktion ved undersøgelse af den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 3, uden undersøgelse af et prøveeksemplar af hele produktet (konstruktionstype). Den kan begrænses til visse aspekter ved de væsentlige krav, som fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant har specificeret.
3. Fabrikanten skal indgive ansøgning om EU-typeafprøvning til et enkelt bemyndiget organ efter eget valg.
 Ansøgningen skal angive de aspekter af de væsentlige krav, for hvilke der er anmodet om afprøvning, og skal indeholde:
 - a) fabrikantens navn og adresse og desuden fabrikantens bemyndigede repræsentants navn og adresse, hvis ansøgningen indgives af denne
 - b) en skriftlig erklæring om, at samme ansøgning ikke er indgivet til andre bemyndigede organer.
 - c) den tekniske dokumentation. Dokumentationen skal gøre det muligt at vurdere, om apparatet er i overensstemmelse med de relevante krav i dette direktiv, og skal indeholde en fyldestgørende analyse og vurdering af risikoen/risiciene. Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse af de gældende krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, af apparatets konstruktion, fremstilling og brug. Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:
 - i) en generel beskrivelse af apparatet

- ii) konstruktions- og produktionstegninger samt oversigter over komponenter, delmontager, kredsløb osv.
 - iii) de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for at forstå disse tegninger og oversigter, og hvordan apparatet fungerer
 - iv) en liste over de helt eller delvist anvendte harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, samt, såfremt disse harmoniserede standarder ikke er blevet anvendt, beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav i dette direktiv, herunder en liste over andre relevante tekniske specifikationer, som er anvendt. I tilfælde af delvis anvendelse af harmoniserede standarder skal den tekniske dokumentation angive, hvilke dele der er anvendt
 - v) resultater af konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelser m.v.
 - vi) afprøvningsrapporter.
4. Det bemyndigede organ skal undersøge den tekniske dokumentation for at vurdere, om apparatets tekniske konstruktion er velegnet i forhold til de aspekter af de væsentlige krav, for hvilke der er anmodet om afprøvning.
 5. Det bemyndigede organ udarbejder en evalueringsrapport om aktiviteterne i henhold til punkt 4 og resultatet af disse. Uden at dette berører det bemyndigede organs ansvar over for de bemyndigende myndigheder, offentliggør det bemyndigede organ ikke indholdet af denne rapport, hverken helt eller delvist, uden fabrikantens samtykke.
 6. Hvis typen opfylder de krav i dette direktiv, som finder anvendelse på det pågældende apparat, udsteder det bemyndigede organ en EU-typeafprøvningsattest til fabrikanten. Denne attest skal indeholde fabrikantens navn og adresse, resultaterne af undersøgelsen, de aspekter af de væsentlige krav, der er omfattet af undersøgelsen, eventuelle betingelser for dens gyldighed og de nødvendige oplysninger til identificering af den godkendte type. Der kan være et eller flere bilag til EU-typeafprøvningsattesten.
EU-typeafprøvningsattesten og bilagene dertil skal indeholde alle relevante oplysninger med henblik på en vurdering af de fremstillede apparaters overensstemmelse med den undersøgte konstruktion, herunder kontrol under brug.
Hvis typen ikke opfylder de relevante krav i dette direktiv, afviser det bemyndigede organ at udstede en EU-typeafprøvningsattest og oplyser ansøgeren herom og giver en detaljeret begrundelse for afslaget.
 7. Det bemyndigede organ skal holde sig ajour med eventuelle ændringer i den generelt anerkendte nyeste udvikling, som tyder på, at den godkendte type måske ikke længere opfylder de relevante krav i dette direktiv, og beslutter, om sådanne ændringer kræver yderligere undersøgelser. I bekræftende fald underretter det bemyndigede organ fabrikanten herom.
Fabrikanten skal underrette det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EU-typeafprøvningsattesten, om enhver ændring af den godkendte type, som kan påvirke apparatets overensstemmelse med de væsentlige krav i dette direktiv eller betingelserne for denne attests gyldighed. Sådanne ændringer kræver en tillægsgodkendelse i form af en tilføjelse til den oprindelige EU-typeafprøvningsattest.
 8. Hvert bemyndiget organ oplyser sin bemyndigende myndighed om EU-typeafprøvningsattesterne og/eller tillægsgodkendelserne, som det har udstedt eller trukket tilbage, og stiller med jævne mellemrum eller efter anmodning listen over sådanne attester og/eller eventuelle tillæg hertil, der er blevet afvist, suspenderet eller på anden måde begrænset, til rådighed for dets bemyndigende myndighed.

Hvert bemyndiget organ oplyser de øvrige bemyndigede organer om de EU-typeafprøvningsattester og/eller tillæg hertil, som det har afvist, trukket tilbage, suspenderet eller på anden måde begrænset, og, efter anmodning, om sådanne attester og/eller tillæg hertil, som det har udstedt. Kommissionen, medlemsstaterne og de øvrige bemyndigede organer kan efter anmodning få tilsendt en kopi af EU-typeafprøvningsattesterne og/eller tillæggene hertil. Efter anmodning kan Kommissionen og medlemsstaterne få tilsendt en kopi af den tekniske dokumentation og resultaterne af de undersøgelser, som det bemyndigede organ har foretaget. Det bemyndigede organ opbevarer et eksemplar af EU-typeafprøvningsattesten, bilagene og tillæggene hertil samt den tekniske dokumentation, herunder den dokumentation, som fabrikanten har indgivet, indtil udløbet af denne attests gyldighedsperiode.

9. Fabrikanten opbevarer et eksemplar af EU-typeafprøvningsattesten, bilagene og tillæggene her- til samt den tekniske dokumentation, så disse dokumenter i ti år efter, at apparatet er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder.
10. Fabrikantens bemyndigede repræsentant kan indgive den i punkt 3 omhandlede ansøgning og opfylde de i punkt 7 og 9 omhandlede forpligtelser, forudsat at de er specificeret i fuldmagten.

DEL B

Modul C: typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol

1. Typeoverensstemmelse på grundlag af produktkvalitetssikring af fremstillingsprocessen er den del af overensstemmelsesvurderingsproceduren, hvor fabrikanten opfylder de i punkt 2 og 3 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar sikrer og erklærer, at de pågældende apparater er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EU-typeafprøvningsattesten og opfylder de relevante krav i dette direktiv.

2. Fremstillingsvirksomhed

Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, for at det ved fremstillingsprocessen og overvågning af den sikres, at de fremstillede apparater er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EU-typeoverensstemmelsesattesten og opfylder de relevante krav i dette direktiv.

3. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

- 3.1. Fabrikanten anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt apparat, som er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EU-typeafprøvningsattesten, og som opfylder de relevante krav i dette direktiv.
- 3.2. Fabrikanten udarbejder en skriftlig EU-overensstemmelseserklæring for hver apparatmodel og opbevarer den, så den i ti år efter, at apparatet er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilken apparatmodel den vedrører.
Et eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.

4. Bemyndigede repræsentant

Fabrikantens forpligtelser i henhold til punkt 3 kan opfyldes af dennes bemyndigede repræsentant på dennes vegne og ansvar, såfremt de er specificeret i fuldmagten.

BILAG IV

EU-overensstemmelseserklæring (Nr. XXXX) (1)

1. Apparatmodel/Produkt (produkt-, type-, parti- eller serienummer)
2. Navn og adresse på fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant:
3. Denne overensstemmelseserklæring udstedes på fabrikantens ansvar.
4. Erklæringens genstand (identifikation af apparatet, så det kan spores; den kan indeholde et farvebillede, der er tilstrækkelig klart, hvis det er nødvendigt for at muliggøre identifikation af apparatet):
5. Genstanden for erklæringen, som beskrevet ovenfor, er i overensstemmelse med den relevante EU-harmoniseringslovgivning:
6. Referencer til de relevante anvendte harmoniserede standarder, herunder standardens dato, eller referencer til de andre tekniske specifikationer, herunder specifikationens dato, som der erklæres overensstemmelse med:
7. Hvor det er relevant, det bemyndigede organ ... (navn, nummer) har foretaget (beskrivelse af aktiviteten) og udstedt attesten:
8. Supplerende oplysninger:
Underskrevet for og på vegne af:
(udstedelsessted og -dato):
(navn, stilling) (underskrift):

(1) Det er valgfrit, om fabrikanten vil tildele overensstemmelseserklæringen et nummer.

BILAG V

Frister for gennemførelse i national ret og anvendelsesdatoer

(omhandlet i artikel 45)

Direktiv	Frist for gennemførelse	Anvendelsesdato
2004/108/EF	20. januar 2007	20. juli 2007

BILAG VI

Sammenligningstabel

Direktiv 2004/108/EF

Artikel 1, stk. 1
 Artikel 1, stk. 2
 Artikel 1, stk. 3
 Artikel 1, stk. 4
 Artikel 1, stk. 5
 Artikel 2, stk. 1, litra a)
 Artikel 2, stk. 1, litra b)

Dette direktiv

Artikel 1 og artikel 2, stk. 1
 Artikel 2, stk. 2, litra a)-c)
 Artikel 2, stk. 2, litra d)
 Artikel 2, stk. 3
 Artikel 2, stk. 4
 Artikel 3, stk. 1, nr. 1)
 Artikel 3, stk. 1, nr. 2)

Artikel 2, stk. 1, litra c)	Artikel 3, stk. 1, nr. 3)
Artikel 2, stk. 1, litra d)	Artikel 3, stk. 1, nr. 4)
Artikel 2, stk. 1, litra e)	Artikel 3, stk. 1, nr. 5)
Artikel 2, stk. 1, litra f)	Artikel 3, stk. 1, nr. 6)
Artikel 2, stk. 1, litra g)	Artikel 3, stk. 1, nr. 7)
Artikel 2, stk. 1, litra h)	Artikel 3, stk. 1, nr. 8)
Artikel 2, stk. 2	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 13
Artikel 7	Artikel 14
Artikel 8	Artikel 16 og 17
Artikel 9, stk. 1	Artikel 7, stk. 5
Artikel 9, stk. 2	Artikel 7, stk. 6
Artikel 9, stk. 3	Artikel 18, stk. 1
Artikel 9, stk. 4	Artikel 18, stk. 2
Artikel 9, stk. 5	Artikel 18, stk. 3
Artikel 10 og 11	Artikel 37, 38 og 39
Artikel 12	Kapitel 4
Artikel 13	Artikel 19
Artikel 14	Artikel 45
Artikel 15	Artikel 43
Artikel 16	Artikel 44
Artikel 17	Artikel 46
Artikel 18	Artikel 47
Bilag I	Bilag I
Bilag II og punkt 1 i bilag IV	Bilag II
Bilag III	Bilag III
Punkt 2 i bilag IV	Bilag IV
Bilag V	Artikel 16 og 17
Bilag VI	Artikel 24
Bilag VII	Bilag VI

EUROPA-PARLAMENTETS ERKLÆRING

Europa-Parlamentet er af den opfattelse, at det kun er når og for så vidt som der drøftes gennemførelsesretsakter som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011 på møder i udvalg, at sidstnævnte kan betragtes som »komitologiudvalg« som omhandlet i bilag I til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen. Udvalgmøder er derfor omfattet af anvendelsesområdet for punkt 15 i rammeaftalen, når og for så vidt som der drøftes andre anliggender.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF

22.5.2014

DA Den Europæiske Unions Tidende

L 153/62

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/53/EU

af 16. april 2014

om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (1),

efter den almindelige lovgivningsprocedure (2), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF (3) er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør nævnte direktiv af klarhedshensyn erstattes.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 (4) fastsætter regler for akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, tilvejebringer en ramme for markedsovervågning af produkter og for kontrol af produkter fra tredjelande og fastsætter de generelle principper for CE-mærkning.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF (5) fastsætter fælles principper og referencebestemmelser, der skal anvendes i de sektorspecifikke retsakter, således at der skabes et ensartet grundlag for ændringer eller omarbejdning af denne lovgivning. Direktiv 1999/5/EF bør derfor tilpasses til nævnte afgørelse.
- (4) De væsentlige krav fastsat i direktiv 1999/5/EF, som er relevante for fastnetterminaludstyr, dvs. at sikre beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og for husdyr og beskyttelse af ejendom samt et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet, er tilstrækkeligt dækket af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU (6) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU (7). Nærværende direktiv bør derfor ikke finde anvendelse på fastnetterminaludstyr.

-
- (5) Problemer vedrørende konkurrence på markedet for terminaludstyr er tilstrækkeligt dækket af Kommissionens direktiv 2008/63/EF (8), navnlig gennem de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelse til at sikre offentliggørelsen af oplysninger om tekniske grænsefladespecifikationer for netadgang. Det er derfor ikke nødvendigt, at nærværende direktiv indeholder krav om at fremme konkurrencen på markedet for terminaludstyr, som er omfattet af direktiv 2008/63/EF.
 - (6) Udstyr, som tilsigtet udsender eller modtager radiobølger med henblik på radiokommunikation eller radiostedbestemmelse, gør systematisk brug af radiofrekvenser. For at sikre en effektiv anvendelse af radiofrekvenser og således undgå skadelig interferens bør alt sådant udstyr være omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv.
 - (7) De i direktiv 2014/35/EU fastsatte mål med hensyn til sikkerhedskrav er tilstrækkelige til at omfatte radioudstyr, og bør derfor gøres til referencekrav og finde anvendelse i medfør af dette direktiv. For at undgå unødvendig overlappning, bør direktiv 2014/35/EU, bortset fra bestemmelserne om sådanne krav, ikke finde anvendelse på radioudstyr.
 - (8) De væsentlige krav vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet, der er fastsat ved direktiv 2014/30/EU, er tilstrækkelige til at omfatte radioudstyr og bør derfor gøres til referencekrav og finde anvendelse i medfør af nærværende direktiv. For at undgå unødvendig overlappning, bør direktiv 2014/30/EU, bortset fra bestemmelserne om væsentlige krav, ikke finde anvendelse på radioudstyr.
 - (9) Dette direktiv bør finde anvendelse på alle former for forsyning, herunder fjernsalg.
 - (10) Med henblik på at sikre, at radioudstyr anvender radiofrekvenserne på en effektiv måde og understøtter en effektiv radiofrekvensanvendelse, bør radioudstyr være konstrueret på en måde der sikrer at en radiosender, når den er korrekt installeret og vedligeholdt, og når den anvendes til det formål, den er beregnet til, genererer radiobølgeudstråling, der ikke forårsager skadelig interferens, mens uønsket radiobølgeudstråling, der forårsages af radiosenderen (f.eks. på tilstødende kanaler), med en potentielt negativ indvirkning på radiofrekvenspolitikens målsætninger, bør begrænses til et niveau, i overensstemmelse med den generelt anerkendte nyeste udvikling, hvor skadelig interferens undgås. For en radiomodtagers vedkommende skal det sikres, at den har et præstationsniveau, der gør, at den fungerer som tilsigtet, og som beskytter den mod risikoen for skadelig interferens, navnlig fra delte eller tilstødende kanaler, og dermed støtter forbedringer af den effektive anvendelse af delte eller tilstødende kanaler.
 - (11) Selv om modtagere ikke i sig selv forårsager skadelig interferens, er modtagefaciliteter stadig vigtigere, når det handler om at sikre effektiv anvendelse af radiofrekvenser ved at gøre modtagerne mere modstandsdygtige over for skadelig interferens og uønskede signaler i overensstemmelse med de relevante væsentlige krav i Unionens harmoniseringslovgivning.
 - (12) Det kan i visse tilfælde være nødvendigt, at udstyret kan fungere sammen med andet radioudstyr via netværk og kan forbindes med de relevante typer grænseflader i hele Unionen. Interoperabilitet mellem radioudstyr og tilbehør, såsom opladere, forenkler anvendelsen af radioudstyr og mindsker omfanget af unødvendigt affald samt unødige omkostninger. Der er behov for en fornyet indsats med henblik på at udvikle en universaloplader til bestemte kategorier af radioudstyr, navnlig til gavn for forbrugere og andre slutbrugere; dette direktiv bør derfor om-

fatte særlige krav på området. Navnlig mobiltelefoner, der gøres tilgængelige på markedet, bør være kompatible med en universaloplader.

- (13) Beskyttelsen af personoplysninger og privatlivets fred for abonnenter og brugere af radioudstyr og beskyttelsen mod svig kan styrkes gennem særlige funktioner ved radioudstyr. Derfor bør radioudstyr, hvis det er relevant, konstrueres på en måde, der understøtter disse funktioner.
- (14) Radioudstyr kan være et middel til at give adgang til alarmtjenester. Derfor bør radioudstyr, hvis det er relevant, konstrueres på en sådan måde, at det understøtter de funktioner, der er nødvendige for at få adgang til sådanne tjenester.
- (15) Radioudstyr er af afgørende betydning for livskvalitet og beskæftigelse for personer med handicap, og denne gruppe mennesker udgør en betydelig og voksende del af befolkningen i medlemsstaterne. Radioudstyr bør derfor i relevante tilfælde konstrueres på en sådan måde, at personer med handicap kan bruge det uden eller med minimal tilpasning.
- (16) For visse kategorier af radioudstyr kan overholdelsen af de væsentlige krav i dette direktiv påvirkes af softwareintegration eller ændring af udstyrets eksisterende software. Brugeren, radioudstyret eller tredjemand bør kun kunne indlæse software i radioudstyret, hvis dette ikke efterfølgende forringer det pågældende radioudstyrs overholdelse af de gældende væsentlige krav.
- (17) For at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige elementer af dette direktiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (18) For effektivt at imødekomme behovet for interoperabilitet, beskyttelse af personoplysninger og brugerens og abonnentens privatliv, beskyttelsen mod svig, adgangen til alarmtjenester, brugervenligheden for brugere med handicap eller forebyggelsen af ikke-overensstemmende kombinationer af radioudstyr og software bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår specificeringen af de radioudstyrskategorier eller -klasser, der skal overholde ét eller flere af de i dette direktiv fastsatte supplerende væsentlige krav, som omhandler disse behov.
- (19) Verifikation af radioudstyrets overensstemmelse ved anvendelse sammen med software bør ikke misbruges til at forhindre anvendelse af software, der leveres af uafhængige parter. Offentlige myndigheder, fabrikanter og brugere bør have adgang til oplysninger om overensstemmelse ved de påtænkte kombinationer af radioudstyr og software for at fremme konkurrencen. For at nå disse mål bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår specificeringen af de radioudstyrskategorier eller -klasser, for hvilke fabrikanter skal levere oplysninger, der vedrører overensstemmelsen af de påtænkte kombinationer af radioudstyr og software med de væsentlige krav i dette direktiv.

-
- (20) Et krav om, at radioudstyr, der skal bringes i omsætning, skal registreres i et centralt system, kan forbedre effektiviteten og virkningen af markedsovervågningen og derved bidrage til at sikre et højt niveau af overholdelse af dette direktiv. Et sådant krav vil medføre en ekstra byrde for erhvervsdrivende og bør derfor kun indføres for kategorier af radioudstyr, hvor der ikke er nået et højt overholdelsesniveau. For at sikre anvendelsen af et sådant krav bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår specificeringen af de radioudstyrskategorier, som fabrikanterne skal registrere i et centralt system, og de elementer af den tekniske dokumentation, der skal gives på baggrund af overensstemmelsesoplysninger for radioudstyr, som leveres af medlemsstaterne, og efter en vurdering af risikoen for manglende overholdelse af de væsentlige krav.
- (21) Der bør være fri bevægelighed for radioudstyr, som opfylder de relevante væsentlige krav. Sådant udstyr skal kunne ibrugtages og anvendes til det tilsigtede formål i overensstemmelse med eventuelle regler om tilladelse til frekvensanvendelse og levering af den pågældende tjenesteydelse.
- (22) For at undgå unødvendige handelshindringer for radioudstyr i det indre marked bør medlemsstaterne, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (9) meddele andre medlemsstater og Kommissionen deres planer vedrørende tekniske forskrifter, som f.eks. radiogrænseflader, medmindre disse tekniske forskrifter gør det muligt for medlemsstaterne at opfylde bindende retsakter, såsom Kommissionens beslutninger og afgørelser om harmoniseret anvendelse af radiofrekvenser vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF (10), eller hvis de svarer til radioudstyr, som kan bringes i anvendelse og anvendes uden begrænsninger i Unionen.
- (23) Oplysninger om regulerede radiogrænsefladers ækvivalens og betingelserne for anvendelse heraf mindsker hindringerne for radioudstyrs adgang til det indre marked. Kommissionen bør derfor evaluere og fastlægge ækvivalensen af regulerede radiogrænseflader og stille sådanne oplysninger til rådighed i form af radioudstyrsklasser.
- (24) I overensstemmelse med Kommissionens beslutning 2007/344/EF (11) skal medlemsstaterne anvende frekvensinformationssystemet (EFIS) fra Det Europæiske Kommunikationskontor (ECO) med henblik på at gøre sammenlignelige oplysninger om anvendelsen af radiofrekvenser i hver medlemsstat offentligt tilgængelige via internettet. Fabrikanter kan i EFIS søge frekvensoplysninger om alle medlemsstater, før de bringer radioudstyr i omsætning og således evaluere, hvorvidt, og på hvilke vilkår, radioudstyret må anvendes i hver medlemsstat. Derfor behøver nærværende direktiv ikke indeholde yderligere bestemmelser, f.eks. om forhåndsmeddelelse, der giver mulighed for, at fabrikanter oplyses om betingelserne for anvendelse af radioudstyr, der benytter ikkeharmoniserede frekvensbånd.
- (25) For at fremme forsknings- og demonstrationsaktiviteter bør det være muligt i forbindelse med messer, udstillinger og lignende begivenheder at udstille radioudstyr, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, og som ikke kan bringes i omsætning, på betingelse af, at udstillerne sikrer, at de besøgende får tilstrækkelig information herom.
- (26) De erhvervsdrivende bør være ansvarlige for at sikre, at radioudstyr overholder dette direktiv, inden for rammerne af deres respektive roller i forsyningskæden, således at der sikres et højt niveau for beskyttelse af sundhed og sikkerhed for personer samt husdyr og beskyttelse af

ejendom, et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet, en effektiv anvendelse af radiofrekvenser og, hvor dette er nødvendigt, et højt niveau for beskyttelse af andre samfundsinteresser, og således at der sikres fair konkurrencebetingelser på EU-markedet.

- (27) Alle erhvervsdrivende, der indgår i forsynings- og distributionskæden, bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kun gør radioudstyr, som er i overensstemmelse med dette direktiv, tilgængeligt på markedet. Det er nødvendigt med en klar og forholdsmæssig fordeling af forpligtelserne svarende til hver enkelt erhvervsdrivendes rolle i forsynings- og distributionskæden.
- (28) For at lette kommunikationen mellem de erhvervsdrivende, markedsovervågningsmyndighederne og forbrugerne bør medlemsstaterne opfordre de erhvervsdrivende til at oplyse en internetadresse som supplement til postadressen.
- (29) Fabrikanten er med sin detaljerede viden om konstruktions- og fremstillingsprocessen den, der bedst kan stå for overensstemmelsesvurderingsproceduren. Overensstemmelsesvurderingen bør derfor fortsat alene være fabrikantens ansvar.
- (30) Fabrikanten bør give tilstrækkelige oplysninger om den påtænkte anvendelse af radioudstyret, således at det er muligt at anvende det i overensstemmelse med de væsentlige krav. Disse oplysninger skal omfatte en beskrivelse af tilbehør, som f.eks. antenner, og af komponenter, herunder software, og en vejledning om installationen af radioudstyret.
- (31) Det har vist sig, at det i direktiv 1999/5/EF fastsatte krav om, at udstyr skal ledsages af en EU-overensstemmelseserklæring, har medført en forenkling og en forbedring af oplysningerne og en mere effektiv markedsovervågning. Muligheden for at afgive en forenklet EU-overensstemmelseserklæring har givet mulighed for at den dermed forbundne arbejdsbyrde reduceres uden at forringe effektiviteten, og nærværende direktiv bør derfor omfatte en sådan mulighed. Endvidere bør det, for at sikre let og effektiv adgang til en EU-overensstemmelseserklæring, herunder en forenklet EU-overensstemmelseserklæring, være muligt at påføre den på pågældende radioudstyrs emballage.
- (32) Det er nødvendigt at sikre, at radioudstyr fra tredjelande, der kommer ind på EU-markedet, overholder dette direktiv, og navnlig at fabrikanterne har underkastet dette radioudstyr hensigtsmæssige overensstemmelsesvurderingsprocedurer. Der bør derfor fastsættes bestemmelse om, at importører skal sikre, at det radioudstyr, de bringer i omsætning, overholder kravene i dette direktiv, og at de ikke bringer radioudstyr i omsætning, der ikke overholder sådanne krav eller udgør en risiko. Der bør også fastsættes bestemmelse om, at importørerne skal sikre, at der er gennemført overensstemmelsesvurderingsprocedurer, og at mærkning af radioudstyr og dokumentation udarbejdet af fabrikanter er til rådighed for de kompetente nationale myndigheder med henblik på kontrol.
- (33) Når en importør bringer radioudstyr i omsætning, bør den pågældende på radioudstyret anføre sit navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og den postadresse, hvorpå den pågældende kan kontaktes. Der bør kunne undtages herfra i tilfælde, hvor radioudstyrets størrelse eller art gør det umuligt at anføre navn og adresse. Dette omfatter tilfælde, hvor importøren ville være nødt til at åbne emballagen for at anføre sit navn og sin adresse på radioudstyret.

-
- (34) Distributøren gør radioudstyr tilgængeligt på markedet, efter at det er bragt i omsætning af fabrikanten eller importøren, og bør handle med fornøden omhu for at sikre, at dennes håndtering af radioudstyr ikke indvirker negativt på radioustyrets opfyldelse af gældende krav.
- (35) En erhvervsdrivende, der enten bringer radioudstyr i omsætning under sit eget navn eller varemærke eller ændrer radioudstyr på en sådan måde, at overensstemmelsen med dette direktiv kan blive berørt, bør anses for at være fabrikanten og påtage sig fabrikantens forpligtelser.
- (36) Distributører og importører er tæt på markedet og bør derfor inddrages i de markedsovervågningsopgaver, der udføres af de kompetente nationale myndigheder, og bør være parate til at bidrage aktivt ved at give disse myndigheder alle nødvendige oplysninger om det pågældende radioudstyr.
- (37) Hvis radioudstyr kan spores gennem hele forsyningskæden, bidrager det til at gøre markedsovervågningen enklere og mere effektiv. Et effektivt sporbarhedssystem gør det lettere for markedsovervågningsmyndighederne at spore en erhvervsdrivende, der har gjort radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med kravene, tilgængeligt på markedet. I forbindelse med opbevaringen af de i dette direktiv krævede oplysninger til identifikation af andre erhvervsdrivende bør de erhvervsdrivende ikke være forpligtede til at ajourføre sådanne oplysninger for så vidt angår andre erhvervsdrivende, som enten har forsynet dem med radioudstyr, eller som de har forsynet med radioudstyr.
- (38) Dette direktiv bør være begrænset til at fastlægge de væsentlige krav. Med henblik på at gøre det lettere at vurdere overensstemmelsen med disse krav er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om en formodning om overensstemmelse for radioudstyr, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 (12), når der skal fastsættes detaljerede tekniske specifikationer af disse krav.
- (39) Forordning (EU) nr. 1025/2012 fastsætter bestemmelser om en procedure for indsigelser mod harmoniserede standarder i tilfælde, hvor disse standarder ikke fuldt ud opfylder kravene i nærværende direktiv.
- (40) For at gøre det muligt for erhvervsdrivende at godtgøre og for de kompetente myndigheder at sikre, at radioudstyr, der gøres tilgængeligt på markedet, opfylder de væsentlige krav, er det nødvendigt at fastsætte overensstemmelsesvurderingsprocedurer. Afgørelse nr. 768/2008/EF fastsætter moduler vedrørende overensstemmelsesvurderingsprocedurer, herunder procedurer af varierende strenghed alt efter risikoniveauet og det krævede sikkerhedsniveau. For at sikre koordinering mellem de forskellige sektorer og undgå ad hoc-varianter bør overensstemmelsesvurderingsprocedurerne vælges blandt disse moduler.
- (41) Fabrikanterne bør udfærdige en EU-overensstemmelseserklæring for at afgive de efter dette direktiv krævede oplysninger om radioustyrets overensstemmelse med kravene i dette direktiv og med anden relevant EU-harmoniseringslovgivning.
- (42) Med henblik på at sikre effektiv adgang til oplysninger i markedsovervågningsøjemed bør alle de oplysninger, der er nødvendige for at identificere alle de EU-retsakter, som finder anvendelse, være tilgængelige i en enkelt EU-overensstemmelseserklæring. For at mindske de admi-

nistrative byrder for de erhvervsdrivende kan en sådan enkelt EU-overensstemmelseserklæring tage form af et dossier bestående af relevante individuelle overensstemmelseserklæringer.

- (43) CE-mærkningen er et udtryk for radioudstyrets overensstemmelse med kravene og det synlige resultat af en omfattende proces med overensstemmelsesvurdering i bred forstand. De generelle principper for CE-mærkningen er fastsat i forordning (EF) nr. 765/2008. Der bør i dette direktiv fastsættes regler for anbringelsen af CE-mærkningen.
- (44) Kravet om anbringelse af CE-mærkning på produkter er vigtigt af hensyn til forbrugeroplysning og de offentlige myndigheder. Den i direktiv 1999/5/EF fastsatte mulighed for at formindske CE-mærkningen på fysisk småt udstyr, forudsat at mærkningen er synlig og læselig, har givet mulighed for, at anvendelsen af dette krav forenkles uden, at effektiviteten heraf mindskes, og denne mulighed bør derfor medtages i nærværende direktiv.
- (45) Det i direktiv 1999/5/EF fastsatte krav om at påføre CE-mærkning på emballagen til udstyret har vist sig at gøre det lettere at overvåge markedet og bør derfor medtages i nærværende direktiv.
- (46) Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at radioudstyr kun kan gøres tilgængeligt på markedet, hvis det, når det er korrekt installeret og vedligeholdt og anvendes i overensstemmelse med dets formål, lever op til de væsentlige krav i dette direktiv og for så vidt angår væsentlige krav at sikre beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom, også under anvendelsesforhold, som med rimelighed kan forudses. Radioudstyr bør kun kunne vurderes ikke at opfylde de væsentlige krav, i forbindelse med anvendelsesforhold, som med rimelighed kan forudses, dvs. ved anvendelser, som kan forekomme i forbindelse med lovlig og let forudsigelig menneskelig adfærd.
- (47) I lyset af den teknologiske udviklings hastige fart i retning af papirløse rammer, hvor radioudstyr er udstyret med en indbygget skærm, bør Kommissionen som led i en revision af dette direktiv undersøge muligheden for at erstatte kravene om anbringelse af: fabrikantens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og et enkelt kontaktpunkt eller en post-adresse, hvor vedkommende kan kontaktes, CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring enten med en funktion, hvor disse oplysninger automatisk vises, når radioudstyret tændes eller en funktion, der giver slutbrugeren mulighed for at vælge at se de relevante oplysninger. Endvidere bør Kommissionen som led i deres undersøgelse også overveje anvendelsen af aftagelige, gennemsigtige mærkater, der dækker en indbygget skærm, med angivelse af samme oplysninger; hvis radioudstyret er udstyret med en indbygget skærm, der fungerer ved hjælp af et indbygget batteri, som ikke er forhåndsopladet.
- (48) Visse procedurer for overensstemmelsesvurdering, der er fastsat i dette direktiv, kræver at de overensstemmelsesvurderingsorganer, som medlemsstaterne har notificeret til Kommissionen, bliver inddraget.
- (49) Erfaringen har vist, at de kriterier, der er fastsat i direktiv 1999/5/EF, og som overensstemmelsesvurderingsorganer skal opfylde for at blive notificeret til Kommissionen, ikke er tilstrækkelige til at sikre et ensartet højt præstationsniveau for de bemyndigede organer i hele Unionen. Det er imidlertid afgørende, at alle bemyndigede organer udfører deres opgaver på samme niveau og under fair konkurrencebetingelser. Dette kræver, at der fastsættes obligatoriske krav

til de overensstemmelsesvurderingsorganer, der ønsker at blive notificeret for at kunne udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver.

- (50) Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer, at det opfylder kriterierne i harmoniserede standarder, bør det formodes at opfylde de i dette direktiv fastsatte tilsvarende krav.
- (51) For at sikre et ensartet kvalitetsniveau ved overensstemmelsesvurderingen er det også nødvendigt at fastsætte krav gældende for bemyndigende myndigheder og andre organer, som er inddraget i vurdering, notifikation og overvågning af bemyndigede organer.
- (52) Den ordning, der fastsættes i dette direktiv, suppleres af akkrediteringsordningen som omhandlet i forordning (EF) nr. 765/2008. Da akkreditering er et vigtigt middel til at efterprøve overensstemmelsesvurderingsorganers kompetence, bør anvendelsen heraf også udvides til notifikationsformål.
- (53) De nationale offentlige myndigheder i hele Unionen bør betragte en gennemsigtig akkreditering, jf. forordning (EF) nr. 765/2008, der sikrer den fornødne tillid til overensstemmelsesattester som det foretrukne middel til dokumentation af overensstemmelsesvurderingsorganers tekniske kompetence. Dog er det muligt, at nationale myndigheder finder, at de selv er i besiddelse af de rette midler til at foretage denne evaluering. I tilfælde heraf bør de for at sikre den fornødne tillid til evaluering foretaget af andre nationale myndigheder forsyne Kommissionen og de øvrige medlemsstater med den nødvendige dokumentation for, at de evaluerede overensstemmelsesvurderingsorganer overholder de relevante forskriftsmæssige krav.
- (54) Overensstemmelsesvurderingsorganer giver ofte dele af deres aktiviteter i forbindelse med overensstemmelsesvurdering i underentreprise eller benytter sig af en dattervirksomhed. For at sikre det krævede beskyttelsesniveau for radioudstyr, der skal bringes i omsætning på EU-markedet, er det afgørende, at underentreprenører og dattervirksomheder opfylder de samme krav som bemyndigede organer hvad angår udførelse af overensstemmelsesvurderingsopgaver. Det er derfor vigtigt, at vurderingen af kompetencen og præstationerne hos de organer, der skal notificeres, og overvågningen af organer, der allerede er notificeret, også omfatter de aktiviteter, der udføres af underentreprenører og dattervirksomheder.
- (55) Det er nødvendigt at øge effektiviteten og gennemsigtigheden af notifikationsproceduren og navnlig at tilpasse den til nye teknologier, så der bliver mulighed for onlinenotifikation.
- (56) Da bemyndigede organer kan tilbyde deres tjenester i hele Unionen, bør de øvrige medlemsstater og Kommissionen kunne gøre indsigelse mod et bemyndiget organ. Det er derfor vigtigt, at der fastsættes en periode, inden for hvilken en eventuel tvivl eller usikkerhed om overensstemmelsesvurderingsorganers kompetence kan afklares, før de påbegynder deres aktiviteter som bemyndigede organer.
- (57) Af konkurrencehensyn er det afgørende, at bemyndigede organer anvender overensstemmelsesvurderingsprocedurerne uden at skabe unødvendige byrder for de erhvervsdrivende. Af samme grund og for at sikre, at de erhvervsdrivende behandles ens, må det sikres, at den tekniske anvendelse af overensstemmelsesvurderingsprocedurerne er ensartet. Dette kan bedst opnås gennem koordinering og samarbejde mellem de bemyndigede organer.

-
- (58) For at sikre retssikkerheden er det nødvendigt at præcisere, at bestemmelserne om overvågning af EU-markedet og kontrol af produkter, der indføres på EU-markedet, i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse på radioudstyr, der er omfattet af dette direktiv. Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstater i at vælge de kompetente myndigheder, der skal udføre disse opgaver.
- (59) Direktiv 1999/5/EF indeholder bestemmelser om en beskyttelsesprocedure, som kun finder anvendelse i tilfælde af uenighed mellem medlemsstaterne om en foranstaltning truffet af en medlemsstat. For at øge gennemsigtigheden og begrænse sagsbehandlingstiden er det nødvendigt at forbedre den eksisterende beskyttelsesprocedure med henblik på at gøre den mere effektiv og drage fordel af den sagkundskab, der findes i medlemsstaterne.
- (60) De beslutninger og afgørelser, som Kommissionen har vedtaget i henhold til beslutning nr. 676/2002/EF, kan omfatte vilkår for adgang til og effektiv anvendelse af radiofrekvenserne, hvilket kan have en begrænsning af det samlede antal enheder af radioudstyr, der ibrugtages, som konsekvens, såsom en skæringsdato («sunset date»), en maksimal mætningsgrad eller et maksimalt antal enheder af radioudstyr i hver medlemsstat eller i Unionen. Disse betingelser gør det muligt at åbne markedet for nyt radioudstyr, samtidig med at man begrænser risikoen for skadelig interferens som følge af, at et alt for stort antal enheder af radioudstyr tages i brug, selv om dette udstyr individuelt overholder de væsentlige krav, der er fastsat i dette direktiv. Overtrædelse af sådanne vilkår kan skabe en risiko for de væsentlige krav, navnlig en risiko for skadelig interferens.
- (61) Den eksisterende ordning bør suppleres med en procedure, hvorved de berørte parter orienteres om påtænkte foranstaltninger vedrørende radioudstyr, der udgør en risiko for personers sundhed eller sikkerhed eller for andre samfundsinteresser, der er omfattet af nærværende direktiv. Herved vil markedsovervågningsmyndighederne i samarbejde med de relevante erhvervsdrivende også få mulighed for i en tidligere fase at gribe ind over for sådant udstyr.
- (62) I tilfælde, hvor medlemsstaterne og Kommissionen er enige om berettigelsen af en foranstaltning truffet af en medlemsstat, bør Kommissionen ikke inddrages yderligere, medmindre manglende opfyldelse af kravene kan tillægges mangler ved en harmoniseret standard.
- (63) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (13).
- (64) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter om, hvorledes information præsenteres, hvis der findes begrænsninger for ibrugtagning eller krav om godkendelse i forbindelse med anvendelsen, og som pålægger den bemyndigende medlemsstat at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger med hensyn til et bemyndiget organ, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for dets bemyndigelse.
- (65) Undersøgelingsproceduren bør anvendes i forbindelse med vedtagelse af gennemførelsesretsakter, der fastsætter, om visse kategorier af elektriske eller elektroniske produkter opfylder definitionen af »radioudstyr«, der fastsætter de operationelle bestemmelser til sikring af, at overensstemmelsesoplysningerne er til rådighed, og de driftsmæssige bestemmelser for registrering og om de driftsmæssige bestemmelser om registreringsnummerets anbringelse på radioudsty-

ret, og der fastlægges ækvivalensen mellem meddelte radiogrænseflader og tildeler dem en radioudstyrsklasse. Den bør også anvendes i forbindelse med radioudstyr, som er i overensstemmelse med kravene, men indebærer en risiko for personers sikkerhed og sundhed eller vedrørende andre samfundsinteresser.

- (66) Kommissionen bør i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedtage gennemførelsesretsakter, der straks finder anvendelse, vedrørende radioudstyr, som er i overensstemmelse med kravene, men indebærer en risiko for personers sikkerhed og sundhed.
- (67) I overensstemmelse med gældende praksis kan det udvalg, der nedsættes ved dette direktiv, spille en værdifuld rolle i forbindelse med behandlingen af spørgsmål vedrørende dette direktivs anvendelse, som måtte blive rejst af dets formand eller af en repræsentant for en medlemsstat i overensstemmelse med dets forretningsorden.
- (68) Når spørgsmål vedrørende dette direktiv, bortset fra dets gennemførelse eller overtrædelse, behandles, dvs. i en af Kommissionens ekspertgrupper, bør Europa-Parlamentet i overensstemmelse med eksisterende praksis modtage fuld information og dokumentation og, hvor det er hensigtsmæssigt, en invitation til at deltage i sådanne møder.
- (69) Kommissionen bør ved gennemførelsesretsakter og, henset til deres særlige natur, uden anvendelse af forordning (EU) nr. 182/2011, fastsætte, hvorvidt de foranstaltninger, som en medlemsstat har truffet vedrørende ikke-overensstemmende radioudstyr, er berettigede eller ej.
- (70) Medlemsstaterne bør fastsætte regler for, hvilke sanktioner der gælder for overtrædelse af bestemmelserne i national ret, der vedtages i henhold til dette direktiv, og sikre, at disse regler håndhæves. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (71) Det er nødvendigt, at der fastsættes en overgangsordning med henblik på at muliggøre tilgængeliggørelse på markedet og ibrugtagning af radioudstyr, som allerede er bragt i omsætning i henhold til direktiv 1999/5/EF.
- (72) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt.
- (73) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre, at radioudstyr, der er gjort tilgængeligt på markedet, opfylder kravene vedrørende et højt beskyttelsesniveau for sundhed og sikkerhed, et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet og effektiv anvendelse af radiofrekvenser, således at skadelig interferens undgås, og samtidig garantere, at det indre marked fungerer korrekt, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dette direktivs omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (74) Direktiv 1999/5/EF bør ophæves.
- (75) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter (14) har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfæl-

de, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger regelsættet for tilgængeliggørelse på markedet og ibrugtagning i Unionen af radioudstyr.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på udstyr anført i bilag I.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på radioudstyr, der udelukkende anvendes i forbindelse med aktiviteter vedrørende den offentlige sikkerhed, forsvar, statens sikkerhed, herunder statens økonomiske stabilitet, hvis der er tale om aktiviteter, der vedrører statslige sikkerhedsanliggender, eller med statens aktiviteter på det strafferetlige område.
4. Radioudstyr, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, er ikke omfattet af direktiv 2014/35/EU, med undtagelse af det i artikel 3, stk. 1, litra a), i nærværende direktiv angivne.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- 1) »radioudstyr«: et elektrisk eller elektronisk produkt, som tilsigtet udsender og/eller modtager radiobølger med henblik på radiokommunikation og/eller radiostedbestemmelse, eller et elektrisk eller elektronisk produkt, som skal suppleres med ekstraudstyr, f.eks. en antenne, for tilsigtet at udsende og/eller modtage radiobølger med henblik på radiokommunikation og/eller radiostedbestemmelse
- 2) »radiokommunikation«: kommunikation ved hjælp af radiobølger
- 3) »radiostedbestemmelse«: bestemmelse af en genstands position, hastighed og/eller andre egenskaber eller indhentning af oplysninger om disse parametre ved hjælp af radiobølgers udbredelsesegenskaber
- 4) »radiobølger«: elektromagnetiske bølger med frekvenser på under 3 000 GHz, som udbredes i rummet uden kunstig retningsstyring
- 5) »radiogrænseflade«: specifikation af den regulerede anvendelse af radiofrekvenser

- 6) »radioudstyrsklasse«: en klasse, der angiver bestemte kategorier af radioudstyr, som ifølge dette direktiv anses for at være af samme art, og som specificerer de radiogrænseflader, som radioudstyret er konstrueret til
- 7) »skadelig interferens«: skadelig interferens som defineret i artikel 2, litra r), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF (15)
- 8) »elektromagnetisk forstyrrelse«: elektromagnetisk forstyrrelse som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 5, i direktiv 2014/30/EU
- 9) »gøre tilgængelig på markedet«: enhver forsyning af radioudstyr med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- 10) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af radioudstyr på EU-markedet
- 11) »ibrugtagning«: slutbrugerens første anvendelse af radioudstyr i Unionen
- 12) »fabrikant«: enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller radioudstyr eller får sådant udstyr konstrueret eller fremstillet og markedsfører dette udstyr under eget navn eller varemærke
- 13) »bemyndiget repræsentant«: enhver i Unionen etableret fysisk eller juridisk person, som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra en fabrikant til at handle på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver
- 14) »importør«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som bringer radioudstyr fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet
- 15) »distributør«: enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, ud over fabrikanten eller importøren, som gør radioudstyr tilgængeligt på markedet
- 16) »erhvervsdrivende«: fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren og distributøren
- 17) »teknisk specifikation«: et dokument, der fastsætter, hvilke tekniske krav radioudstyret skal opfylde
- 18) »harmoniseret standard«: en harmoniseret standard som defineret i artikel 2, nr. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 19) »akkreditering«: akkreditering som defineret i artikel 2, nr. 10, i forordning (EF) nr. 765/2008
- 20) »nationalt akkrediteringsorgan«: nationalt akkrediteringsorgan som defineret i artikel 2, nr. 11, i forordning (EF) nr. 765/2008
- 21) »overensstemmelsesvurdering«: en proces til påvisning af, om de væsentlige krav for radioudstyr i dette direktiv er blevet opfyldt

-
- 22) »overensstemmelsesvurderingsorgan«: et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver
- 23) »tilbagekaldelse«: enhver foranstaltning, der har til formål at opnå, at radioudstyr, der allerede er gjort tilgængeligt for slutbrugeren, returneres
- 24) »tilbagetrækning«: enhver foranstaltning, der har til formål at forhindre, at radioudstyr i forsyningskæden gøres tilgængeligt på markedet
- 25) »EU-harmoniseringslovgivning«: alle EU-retsfor skrifter, som harmoniserer betingelserne for markedsføring af produkter
- 26) »CE-mærkning«: mærkning, hvormed fabrikanten angiver, at radioudstyret er i overensstemmelse med de gældende krav i Unionens harmoniseringslovgivning om anbringelse af denne mærkning.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at afgøre, om visse kategorier af elektriske eller elektroniske produkter opfylder definitionen i nærværende artikels stk. 1, nr. 1. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 45, stk. 3.

Artikel 3

Væsentlige krav

1. Radioudstyr skal konstrueres således, at det sikrer
 - a) beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for personer og husdyr samt beskyttelsen af ejendom, herunder de i direktiv 2014/35/EU fastsatte mål med hensyn til sikkerhedskrav, idet der dog ikke gælder nogen nedre grænse for spænding
 - b) et tilstrækkeligt niveau af elektromagnetisk kompatibilitet som fastsat i direktiv 2014/30/EU.
2. Radioudstyr skal konstrueres således, at det både anvender frekvensbåndet på en effektiv måde og understøtter en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, således at skadelig interferens undgås.
3. Radioudstyr i særlige kategorier eller klasser skal være konstrueret således, at det opfylder følgende væsentlige krav:
 - a) Radioudstyret fungerer med tilbehør, navnlig med universalopladere.
 - b) Radioudstyret fungerer via netværk sammen med andet radioudstyr.
 - c) Radioudstyret kan tilsluttes grænseflader af passende type i hele Unionen.
 - d) Radioudstyret skader ikke nettet eller dets funktion eller misbruger netressourcer på en sådan måde, at det medfører en uacceptabel forringelse af tjenesten.
 - e) Radioudstyret er i stand til at sikre, at personoplysninger om brugeren og abonnenten og disses privatliv beskyttes.
 - f) Radioudstyret understøtter visse faciliteter, der sikrer beskyttelse mod svig.

- g) Radioudstyret understøtter visse faciliteter, der sikrer adgang til alarmtjenester.
- h) Radioudstyret understøtter visse faciliteter, som gør det lettere for handicappede brugere at anvende det.
- i) Radioudstyret understøtter visse faciliteter, som skal sikre, at software kun kan indlæses på radioudstyr, hvis det er dokumenteret, at kombinationen af radioudstyr og software er overensstemmende.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44, som specificerer, hvilke radioudstyrskategorier eller -klasser der er omfattet af de enkelte krav i nærværende stykkes første afsnit, litra a)-i).

Artikel 4

Afgivelse af oplysninger om overensstemmende kombinationer af radioudstyr og software

1. Fabrikanter af radioudstyr og software, der gør det muligt at bruge radioudstyret til det tiltænkte formål, skal informere medlemsstaterne og Kommissionen om, hvorvidt de påtænkte kombinationer af radioudstyr og software er i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3. Sådanne oplysninger skal hidrøre fra en overensstemmelsesvurdering foretaget i overensstemmelse med artikel 17 og skal fremlægges i form af en udtalelse om overensstemmelse, der indeholder de elementer, der er fastsat i bilag VI. Afhængigt af de specifikke kombinationer af radioudstyr og software, skal oplysningerne præcist identificere det radioudstyr og den software, som er blevet vurderet, og de skal løbende ajourføres.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44, som specificerer, hvilke radioudstyrskategorier eller -klasser der er omfattet af kravet i denne artikels stk. 1.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de driftsmæssige bestemmelser for at stille oplysninger om overensstemmelse til rådighed, for så vidt angår de kategorier og klasser, der er fastlagt i de delegerede retsakter, der er vedtaget i overensstemmelse med denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 45, stk. 3.

Artikel 5

Registrering af typer af radioudstyr i visse kategorier

1. Fra den 12. juni 2018 skal fabrikanter registrere radioudstyrstyper i radioudstyrskategorier, som har en lav grad af overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3, i et centralt system, som omhandlet i nærværende artikels stk. 4, før radioudstyr i disse kategorier bringes i omsætning. I forbindelse med registreringen af sådanne radioudstyrstyper skal fabrikanten stille nogle af eller i begrundede tilfælde alle elementer af den tekniske dokumentation, der er oplistet i litra a), d), e), f), g), h) og i) i bilag V, til rådighed. Kommissionen tildeler hver registreret radioudstyrstype et registreringsnummer, som fabrikanten anbringer på radioudstyr, der bringes i omsætning.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44, som specificerer, hvilke radioudstyrskategorier der er omfattet af denne artikels stk. 1, og de elementer af teknisk dokumentation, der skal stilles til rådighed, idet den tager højde for de oplysninger om radioudstyrets overensstemmelse, som medlemsstaterne giver i henhold til artikel 47, stk. 1, og efter en vurdering af risikoen for manglende overholdelse af de væsentlige krav.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de driftsmæssige bestemmelser for registrering og de driftsmæssige bestemmelser om registreringsnummerets anbringelse på radioudstyret for de kategorier, der er fastlagt i de delegerede retsakter, der er vedtaget i overensstemmelse med denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 45, stk. 3.

4. Kommissionen stiller et centralt system til rådighed, som giver fabrikanterne mulighed for at registrere de krævede oplysninger. Dette system skal sikre tilstrækkelig kontrol med adgangen til fortrolige oplysninger.

5. Efter datoen for anvendelsen af en delegeret retsakt vedtaget i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, skal dens virkninger evalueres i rapporter udarbejdet i overensstemmelse med artikel 47, stk. 1 og 2.

Artikel 6

Tilgængeliggørelse på markedet

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at radioudstyr kun gøres tilgængeligt på markedet, hvis det opfylder kravene i dette direktiv.

Artikel 7

Ibrugtagning og anvendelse

Medlemsstaterne tillader ibrugtagning og anvendelse af radioudstyret, såfremt det overholder bestemmelserne i dette direktiv, når det er korrekt installeret og vedligeholdt samt anvendt efter det tilsigtede formål. Uden at det berører medlemsstaternes forpligtelser i henhold til beslutning 676/2002/EF, og de vilkår, der knytter sig til tilladelser til brug af frekvenser i overensstemmelse med EU-retten, særlig i henhold til artikel 9, stk. 3 og 4, i direktiv 2002/21/EF, må medlemsstaterne kun indføre yderligere krav til ibrugtagning og/eller anvendelse af radioudstyr af grunde, der vedrører den effektive anvendelse af radiofrekvenser, forebyggelse af skadelig interferens og forebyggelse af elektromagnetiske forstyrrelser, eller af grunde, der vedrører folkesundheden.

Artikel 8

Meddelelse om radiogrænsefladespecifikationer og tildeling af radioudstyrsklasser

1. Medlemsstaterne meddeler i overensstemmelse med proceduren i direktiv 98/34/EF, hvilke radiogrænseflader de agter at regulere, bortset fra

- a) de radiogrænseflader, der fuldstændigt og uden afvigelser overholder Kommissionens beslutninger og afgørelser om harmoniseret anvendelse af radiofrekvenser vedtaget i henhold til beslutning nr. 676/2002/EF, og
- b) de radiogrænseflader, der i overensstemmelse med gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 2 svarer til radioudstyr, som kan bringes i anvendelse og anvendes uden begrænsninger i Unionen.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger ækvivalensen mellem meddelte radiogrænseflader og tildeler dem en radioudstyrsklasse, som i nærmere detaljer offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 45, stk. 3.

Artikel 9

Fri bevægelighed for radioudstyr

1. Medlemsstater må ikke af grunde, der vedrører de af dette direktiv omfattede elementer, forhindre tilgængeliggørelsen på markedet på deres område af radioudstyr, som opfylder dette direktiv.
2. Medlemsstaterne må ikke hindre, at der på handelsmesser og udstillinger og ved lignende lejligheder forevises radioudstyr, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forudsat at det ved synlig skiltning klart er anført, at dette udstyr ikke må gøres tilgængeligt på markedet eller tages i brug, før det er bragt i overensstemmelse med dette direktiv. Demonstration af radioudstyr må kun finde sted under forudsætning af, at der er truffet passende foranstaltninger som foreskrevet af medlemsstaterne for at forhindre skadelig interferens, elektromagnetiske forstyrrelser og risiko for sundhed eller sikkerhed for personer eller husdyr eller for ejendom.

KAPITEL II

ERHVERVSDRIVENDES FORPLIGTELSER

Artikel 10

Fabrikanters forpligtelser

1. Fabrikanter skal, når de bringer deres radioudstyr i omsætning, sikre, at det er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3.
2. Fabrikanter skal sikre, at radioudstyr er konstrueret således, at det kan anvendes i mindst én medlemsstat, uden at gældende krav om anvendelse af radiofrekvenser overtrædes.
3. Fabrikanter skal udarbejde den tekniske dokumentation, der henvises til i artikel 21, og gennemføre eller få gennemført den i artikel 17 omhandlede relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure.
Når radioudstyrs overensstemmelse med de gældende krav er blevet dokumenteret ved denne overensstemmelsesvurderingsprocedure, skal fabrikanter udarbejde en EU-overensstemmelseserklæring og anbringe CE-mærkningen.
4. Fabrikanter skal opbevare den tekniske dokumentation og EU-overensstemmelseserklæringen i ti år efter, at radioudstyret er blevet bragt i omsætning.
5. Fabrikanter skal sikre, at der findes procedurer til sikring af produktionsseriens fortsatte overensstemmelse med dette direktiv. Der skal i fornødent omfang tages hensyn til ændringer i radioudstyrs konstruktion eller kendetegn og til ændringer i de harmoniserede standarder eller andre tekniske specifikationer, der er henvist til, for at dokumentere radioudstyrs overensstemmelse.

Når det anses for hensigtsmæssigt som følge af de med radioudstyr forbundne risici, skal fabrikanter for at beskytte slutbrugernes sundhed og sikkerhed foretage stikprøvekontrol af radioudstyr, der er gjort tilgængeligt på markedet, undersøge og om nødvendigt føre register over klager, radioudstyr, der ikke opfylder kravene eller er tilbagekaldt, og holde distributørerne orienteret om enhver sådan overvågning.

6. Fabrikanter skal sikre, at radioudstyr, som de har bragt i omsætning, er forsynet med et type-, parti- eller serienummer eller en anden form for angivelse, som gør det muligt at identificere radioudstyret, eller, hvis dette på grund af radioudstyrets størrelse eller art ikke er muligt, sikrer, at de krævede oplysninger fremgår af emballagen eller af et dokument, der ledsager radioudstyret.
7. Fabrikanter skal på radioudstyret angive deres navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse, hvor de kan kontaktes, eller hvis dette på grund af udstyrets størrelse eller art ikke er

muligt, på emballagen eller i et dokument, der ledsager radioudstyret. Adressen skal angive ét enkelt sted, hvor fabrikanten kan kontaktes. Kontaktoplysningerne skal angives på et for slutbrugerne og markeds-
overvågningsmyndighederne let forståeligt sprog.

8. Fabrikanter skal sikre, at radioudstyret ledsages af en brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et for forbrugere og andre slutbrugere letforståeligt sprog fastsat af den pågældende medlemsstat. Brugsanvisningen skal indeholde de oplysninger, der kræves til brug af radioudstyr i overensstemmelse med dets tilsigtede anvendelse. Sådanne oplysninger skal, hvis det er relevant, omfatte en beskrivelse af tilbehør og komponenter, herunder software, der sikrer, at radioudstyret fungerer som tilsigtet. Denne brugsanvisning og sikkerhedsinformation samt en eventuel mærkning skal være klar og forståelig.

Følgende oplysninger skal desuden medtages, når det drejer sig om radioudstyr, som tilsigtet udsender radiobølger:

a) frekvensbånd, som radioudstyret fungerer på

b) maksimal radiofrekvenseffekt, der udsendes i de frekvensbånd, som radioudstyret fungerer på.

9. Fabrikanter skal sikre, at hver enkelt enhed af radioudstyr ledsages af en kopi af den fulde EU-overensstemmelseserklæring eller en forenklet EU-overensstemmelseserklæring. Såfremt en forenklet EU-overensstemmelseserklæring medfølger, skal denne indeholde den nøjagtige internetadresse, hvor EU-overensstemmelseserklæringens fulde tekst kan fås.

10. Hvis der findes begrænsninger for ibrugtagning eller krav om godkendelse i forbindelse med anvendelsen, skal oplysninger på emballagen gøre det muligt at identificere de medlemsstater eller det geografiske område i en medlemsstat, hvor der findes begrænsninger for ibrugtagning eller krav om godkendelse i forbindelse med anvendelsen. Sådanne oplysninger skal uddybes i den brugsanvisning, der ledsager radioudstyret. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om, hvorledes disse oplysninger skal angives. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter den rådgivningsprocedure, der henvises til i artikel 45, stk. 2.

11. Hvis fabrikanter finder eller har grund til at tro, at radioudstyr, de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, skal de straks træffe de afhjælpende foranstaltninger, der er nødvendige for at bringe det pågældende radioudstyr i overensstemmelse med dette direktiv eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage. Endvidere skal fabrikanter, hvis radioudstyret udgør en risiko, straks orientere de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor de har gjort radioudstyret tilgængeligt på markedet, herom og give nærmere oplysninger om særligt den manglende overensstemmelse med dette direktiv og de trufne afhjælpende foranstaltninger og resultaterne heraf.

12. Fabrikanter skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give den alle de oplysninger og al den dokumentation i papirform eller elektronisk form, der er nødvendig for at påvise radioudstyrets overensstemmelse med dette direktiv, på et for denne myndighed let forståeligt sprog. De skal, hvis denne myndighed anmoder herom, samarbejde med den om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici, som radioudstyr, de har bragt i omsætning, udgør.

Artikel 11

Bemyndigede repræsentanter

1. Fabrikanten kan ved skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

Forpligtelserne i henhold til artikel 10, stk. 1, og forpligtelsen til at udarbejde teknisk dokumentation som fastsat i artikel 10, stk. 3, kan ikke være en del af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.

2. Bemyndigede repræsentanter skal udføre de opgaver, der er fastsat i den fuldmagt, de har modtaget fra fabrikanten. Fuldmagten skal som minimum sætte den bemyndigede repræsentant i stand til:

- a) at opbevare EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation, så den i ti år efter, at radioudstyret er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale markedsovervågningsmyndigheder
- b) på grundlag af den kompetente nationale myndigheds begrundede anmodning at give den alle de oplysninger og al den dokumentation, der er nødvendig for at påvise radioudstyrets overensstemmelse med dette direktiv
- c) at samarbejde med de nationale kompetente myndigheder, hvis disse anmoder herom, om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici, som det radioudstyr, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt, udgør.

Artikel 12

Importørers forpligtelser

1. Importører må kun bringe radioudstyr, der opfylder kravene, i omsætning.

2. Importører sikrer, før de bringer radioudstyr i omsætning, at fabrikanten har gennemført den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure, der er omhandlet i artikel 17, og at radioudstyret er konstrueret således, at det kan anvendes i mindst én medlemsstat, uden at gældende krav om anvendelse af radiofrekvenser overtrædes. De sikrer, at fabrikanten har udarbejdet den tekniske dokumentation, at radioudstyret er forsynet med CE-mærkning og ledsages af de oplysninger og dokumenter, som er omhandlet i artikel 10, stk. 8, 9 og 10, og at fabrikanten har opfyldt kravene i artikel 10, stk. 6 og 7.

Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at radioudstyr ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3, må vedkommende ikke bringe radioudstyret i omsætning, før det er blevet bragt i overensstemmelse. Derudover skal importøren, når radioudstyret udgør en risiko, underrette fabrikanten samt markedsovervågningsmyndighederne herom.

3. Importører angiver deres navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og den postadresse, hvor de kan kontaktes, på radioudstyret eller, hvis dette ikke er muligt, på emballagen eller i et dokument, der ledsager radioudstyret. Dette omfatter tilfælde, hvor størrelsen af radioudstyret ikke tillader det, eller hvor importører ville være nødt til at åbne emballagen for at anføre deres navn og adresse på radioudstyret. Kontaktoplysningerne skal angives på et for slutbrugerne og markedsovervågningsmyndighederne let forståeligt sprog.

4. Importører sikrer, at radioudstyret ledsages af en brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et for forbrugere og andre slutbrugere letforståeligt sprog fastsat af den pågældende medlemsstat.

5. Importører sikrer, at opbevarings- og transportbetingelserne for radioudstyr, som de har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3 i fare.

6. Når det anses for hensigtsmæssigt som følge af de med radioudstyr forbundne risici, skal importører for at beskytte slutbrugernes sundhed og sikkerhed, foretage stikprøvekontrol af radioudstyr, der er gjort tilgængeligt på markedet, undersøge og om nødvendigt føre register over klager, radioudstyr, der ikke op-

fylder kravene, og tilbagekaldelser af radioudstyr og holde distributørerne orienteret om enhver sådan overvågning.

7. Hvis importører finder eller har grund til at tro, at radioudstyr, de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, skal de straks træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe det pågældende radioudstyr i overensstemmelse med dette direktiv eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage. Endvidere skal importører, hvis radioudstyret udgør en risiko, straks orientere de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor de har gjort radioudstyret tilgængeligt på markedet, herom og give nærmere oplysninger om særligt den manglende overensstemmelse med dette direktiv og de trufne afhjælpende foranstaltninger.

8. Importører skal i en periode på ti år efter, at radioudstyret er bragt i omsætning, opbevare en kopi af EU-overensstemmelseserklæringen, så den står til rådighed for markedsovervågningsmyndighederne, og sikre, at den tekniske dokumentation kan stilles til rådighed for disse myndigheder, hvis de anmoder herom.

9. Importører skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give den alle de oplysninger og al den dokumentation i papirform eller elektronisk form, der er nødvendig for at påvise radioudstyrs overensstemmelse, på et for denne myndighed let forståeligt sprog. De skal, hvis denne myndighed anmoder herom, samarbejde med den om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici, som radioudstyr, de har bragt i omsætning, udgør.

Artikel 13

Distributørens forpligtelser

1. Distributører skal, når de gør radioudstyr tilgængeligt på markedet, handle med fornøden omhu med hensyn til kravene i dette direktiv.

2. Distributører skal, før de gør radioudstyr tilgængeligt på markedet, kontrollere, at radioudstyret er forsynet med CE-mærkningen og er ledsaget af den i dette direktiv krævede dokumentation samt af en brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et sprog, der er let forståeligt for forbrugere og andre slutbrugere i den medlemsstat, hvor radioudstyret gøres tilgængeligt på markedet, og at fabrikanten og importøren har opfyldt kravene i henholdsvis artikel 10, stk. 2, og stk. 6-10, og artikel 12, stk. 3.

Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at radioudstyr ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3, må vedkommende ikke gøre radioudstyret tilgængeligt på markedet, før det er blevet bragt i overensstemmelse med de gældende krav. Derudover skal distributøren, når radioudstyret udgør en risiko, underrette fabrikanten eller importøren samt markedsovervågningsmyndighederne herom.

3. Distributører sikrer, at opbevarings- og transportbetingelserne for radioudstyr, som de har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3 i fare.

4. Hvis distributører finder eller har grund til at tro, at radioudstyr, de har gjort tilgængeligt på markedet, ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, skal de sikre sig, at der træffes de nødvendige afhjælpende foranstaltninger for at bringe det pågældende radioudstyr i overensstemmelse med dette direktiv eller om nødvendigt trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage. Endvidere skal distributører, hvis radioudstyret udgør en risiko, straks orientere de kompetente nationale myndigheder i de medlemsstater, hvor de har gjort radioudstyret tilgængeligt på markedet, herom og give nærmere oplysninger om særligt den manglende overensstemmelse med dette direktiv og de trufne afhjælpende foranstaltninger.

5. Distributører skal på grundlag af en kompetent national myndigheds begrundede anmodning give den alle de oplysninger og al den dokumentation i papirform eller elektronisk form, der er nødvendig for at påvise radioudstyrets overensstemmelse med dette direktiv. De skal, hvis denne myndighed anmoder herom, samarbejde med den om foranstaltninger, der træffes for at undgå risici, som radioudstyr, de har gjort tilgængeligt på markedet, udgør.

Artikel 14

Tilfælde, hvor fabrikanters forpligtelser finder anvendelse på importører og distributører

En importør eller distributør anses for at være fabrikant i dette direktivs forstand og er underlagt de samme forpligtelser som fabrikanten, jf. artikel 10, når denne bringer radioudstyr i omsætning under sit navn eller varemærke eller ændrer radioudstyr, der allerede er bragt i omsætning på en sådan måde, at det kan berøre overholdelsen af dette direktiv.

Artikel 15

Identifikation af erhvervsdrivende

Erhvervsdrivende skal efter anmodning fra markedsovervågningsmyndigheden identificere:

- a) enhver erhvervsdrivende, som har forsynet dem med radioudstyr
- b) enhver erhvervsdrivende, som de har forsynet med radioudstyr.

Erhvervsdrivende skal i ti år efter, at de er blevet forsynet med eller har forsynet andre med radioudstyret, kunne forelægge de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

KAPITEL III

RADIOUDSTYRETS OVERENSSTEMMELSE

Artikel 16

Formodning om radioudstyrets overensstemmelse

Radioudstyr, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele heraf, hvis referencer er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, formodes at være i overensstemmelse med de væsentlige krav, der er fastsat i artikel 3, og som er omfattet af disse standarder eller dele heraf.

Artikel 17

Overensstemmelsesvurderingsprocedurer

1. Fabrikanter skal foretage en overensstemmelsesvurdering af radioudstyret med henblik på at opfylde de væsentlige krav i artikel 3. Ved overensstemmelsesvurderingen tages der hensyn til alle tilsigtede driftsforhold, og for så vidt angår det væsentlige krav i artikel 3, stk. 1, litra a), tages der ved vurderingen også hensyn til forhold, der med rimelighed kan forudses. Hvis radioudstyret kan konfigureres på forskellige måder, skal overensstemmelsesvurderingen bekræfte, at radioudstyret opfylder de væsentlige krav i artikel 3 i alle mulige konfigurationer.

2. Fabrikanter skal påvise, at radioudstyr er i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3, stk. 1, ved hjælp af en af følgende overensstemmelsesvurderingsprocedurer:

- a) intern produktionskontrol som angivet i bilag II

b) EU-typeafprøvning efterfulgt af typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol som angivet i bilag III

c) overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring som fastsat i bilag IV.

3. Hvis fabrikanten ved vurdering af, om radioudstyr er i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3, stk. 2 og 3, har benyttet harmoniserede standarder, hvis referencer er blevet offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, skal vedkommende anvende en af følgende procedurer:

a) intern produktionskontrol som angivet i bilag II

b) EU-typeafprøvning efterfulgt af typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol som angivet i bilag III

c) overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring som fastsat i bilag IV.

4. Hvis fabrikanten ved vurdering af, om radioudstyr er i overensstemmelse med de væsentlige krav, der er fastlagt i artikel 3, stk. 2 og 3, ikke har anvendt eller kun delvis har anvendt harmoniserede standarder, hvis referencer er blevet offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, eller hvis sådanne harmoniserede standarder ikke findes, underkastes radioudstyret, for så vidt angår disse væsentlige krav, en af følgende procedurer:

a) EU-typeafprøvning efterfulgt af typeoverensstemmelse på grundlag af intern produktionskontrol som angivet i bilag III

b) overensstemmelse på grundlag af fuld kvalitetssikring som fastsat i bilag IV.

Artikel 18

EU-overensstemmelseserklæring

1. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, at det er blevet dokumenteret, at de væsentlige krav i artikel 3 er opfyldt.

2. EU-overensstemmelseserklæringen følger den model, der er fastsat i bilag VI, indeholder de elementer, der er anført i det pågældende bilag, og ajourføres løbende. Den skal oversættes til det eller de sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor radioudstyret bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet.

Den forenklede EU-overensstemmelseserklæring, som er omhandlet i artikel 10, stk. 9, skal indeholde de elementer, der er anført i bilag VII, og ajourføres løbende. Den skal oversættes til det eller de sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor radioudstyret bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet. Den fulde tekst af EU-overensstemmelseserklæringen skal være tilgængelig via den internetadresse, der henvises til i den forenklede EU-overensstemmelseserklæring, på det eller de sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor radioudstyret bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet.

3. I tilfælde, hvor radioudstyr er omfattet af mere end én EU-retsakt, der kræver en EU-overensstemmelseserklæring, skal der udarbejdes en enkelt EU-overensstemmelseserklæring for alle sådanne EU-retsakter. Det skal af erklæringen fremgå, hvilke EU-retsakter den vedrører, herunder hvor disse er offentliggjort.

4. Ved at udarbejde EU-overensstemmelseserklæringen står fabrikanten inde for, at radioudstyret opfylder de i dette direktiv fastsatte krav.

Artikel 19

Generelle principper for CE-mærkningen

1. CE-mærkningen er underkastet de generelle principper i artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008.
2. CE-mærkning på radioudstyr kan, hvis arten af det pågældende radioudstyr nødvendiggør det, være lavere end 5 mm, forudsat at den er synlig og læselig.

Artikel 20

Regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkningen og identifikationsnummeret på det bemyndigede organ

1. CE-mærkningen anbringes på radioudstyret eller på mærkepladen, så den er synlig, letlæselig og ikke kan slettes, medmindre dette ikke er muligt eller tilrådeligt på grund af radioudstyrets art. CE-mærkningen anbringes også synligt og letlæseligt på emballagen.
2. CE-mærkningen anbringes, før radioudstyret bringes i omsætning.
3. CE-mærkningen skal efterfølges af identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, hvis proceduren for overensstemmelsesvurdering i bilag IV er anvendt.

Det bemyndigede organs identifikationsnummer skal have samme højde som CE-mærkningen.

Det bemyndigede organs identifikationsnummer anbringes af det bemyndigede organ selv eller efter dets anvisninger af fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant.

4. Medlemsstaterne skal benytte sig af eksisterende mekanismer til sikring af, at CE-mærkningsordningen anvendes korrekt, og træffe de fornødne foranstaltninger i tilfælde af uretmæssig anvendelse af mærkningen.

Artikel 21

Teknisk dokumentation

1. Den tekniske dokumentation skal indeholde alle relevante data eller oplysninger om de metoder, fabrikanten har anvendt for at sikre, at radioudstyr opfylder de væsentlige krav i artikel 3. Den skal som minimum indeholde de i bilag V fastsatte elementer.
2. Den tekniske dokumentation udfærdiges, inden radioudstyret bringes i omsætning og ajourføres løbende.
3. Den tekniske dokumentation og korrespondance vedrørende eventuelle EU-typeafprøvningsprocedurer udfærdiges på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor det bemyndigede organ er etableret, eller på et for dette organ acceptabelt sprog.
4. Når den tekniske dokumentation ikke er i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, 2 eller 3, og således ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger om relevante data eller metoder, der er anvendt til at sikre, at radioudstyret overholder de væsentlige krav i artikel 3, kan markedsovervågningsmyndigheden anmode fabrikanten eller importøren om, at de for egen regning og inden for en bestemt periode får foretaget en test af et organ, som kan godkendes af markedsovervågningsmyndigheden, for at efterprøve, at udstyret opfylder de væsentlige krav i artikel 3.

KAPITEL IV

NOTIFIKATION AF OVERENSSTEMMELSESVURDERINGSORGANER

Artikel 22

Notifikation

Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer der er bemyndiget til som uafhængig tredjepart at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til dette direktiv.

Artikel 23

Bemyndigende myndigheder

1. Medlemsstaterne skal udpege en bemyndigende myndighed, som er ansvarlig for at indføre og gennemføre de nødvendige procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og overvågningen af bemyndigede organer, herunder overensstemmelse med artikel 28.
2. Medlemsstaterne kan beslutte, at den i stk. 1 omhandlede vurdering og overvågning skal foretages af et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008.
3. Hvis den bemyndigende myndighed uddelegerer eller på anden måde overlader vurderingen, notifikationen eller overvågningen som omhandlet i stk. 1 til et organ, som ikke er en del af en myndighed, skal dette organ være en juridisk enhed og med de fornødne ændringer overholde kravene i artikel 24. Desuden skal det have truffet foranstaltninger til dækning af erstatningsansvar i forbindelse med sine aktiviteter.
4. Den bemyndigende myndighed skal påtage sig det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af det i stk. 3 omhandlede organ.

Artikel 24

Krav vedrørende bemyndigende myndigheder

1. En bemyndigende myndighed skal oprettes på en sådan måde, at der ikke opstår interessekonflikter med overensstemmelsesvurderingsorganer.
2. En bemyndigende myndighed skal være organiseret og arbejde på en sådan måde, at der i dens arbejde sikres objektivitet og uvildighed.
3. En bemyndigende myndighed skal være organiseret på en sådan måde, at alle beslutninger om notifikation af et overensstemmelsesvurderingsorgan træffes af kompetente personer, der ikke er identiske med dem, der foretog vurderingen.
4. En bemyndigende myndighed må ikke udføre aktiviteter, som udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer, eller yde rådgivningsservice på kommercielt eller konkurrencemæssigt grundlag.
5. En bemyndigende myndighed skal sikre, at de indhentede oplysninger behandles fortroligt.
6. En bemyndigende myndighed skal have et tilstrækkeligt antal kompetent personale til, at den kan udføre sine opgaver behørigt.

Artikel 25

Oplysningskrav for bemyndigende myndigheder

Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om deres nationale procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og overvågning af bemyndigede organer og om eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 26

Krav vedrørende bemyndigede organer

1. I forbindelse med notifikation skal et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylde kravene i stk. 2-11.
2. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal oprettes i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning og skal være en juridisk person.
3. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal være et tredjepartsorgan, der er uafhængigt af den organisation eller det radioudstyr, det vurderer.

Et organ, der tilhører en erhvervsorganisation eller brancheforening, som repræsenterer virksomheder, der er involveret i konstruktion, fremstilling, tilvejebringelse, sammensætning, brug eller vedligeholdelse af radioudstyr, som det vurderer, kan, forudsat at det er påvist, at det er uafhængigt, og at der ikke foreligger interessekonflikter, anses for at være et sådant organ.

4. Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurderingsopgaver, må ikke være konstruktør, fabrikant, leverandør, montør, køber, ejer, bruger eller reparatør af det radioudstyr, som de vurderer, eller repræsentant for nogen af disse parter. Dette forhindrer ikke anvendelsen af vurderet radioudstyr, der er nødvendigt for overensstemmelsesvurderingsorganets aktiviteter, eller anvendelse af sådant radioudstyr i personligt øjemed.

Overensstemmelsesvurderingsorganet, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurderingsopgaver, må ikke være direkte inddraget i konstruktion, fremstilling, markedsføring, installering, anvendelse eller vedligeholdelse af radioudstyr eller repræsentere parter, der er inddraget i disse aktiviteter. De må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og integritet i forbindelse med de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, de er bemyndiget til at udføre. Dette gælder navnlig rådgivningsservice.

Overensstemmelsesvurderingsorganet skal sikre, at dets dattervirksomheders eller underentreprenørers aktiviteter ikke påvirker fortroligheden, objektiviteten og uvildigheden af dets overensstemmelsesvurderingsaktiviteter.

5. Overensstemmelsesvurderingsorganet og dets personale skal udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne med den størst mulige faglige integritet og den nødvendige tekniske kompetence på det specifikke område og ikke påvirkes af nogen form for pression og incitament, navnlig af økonomisk art, som kan have indflydelse på deres bedømmelse eller resultaterne af deres overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, særlig fra personer eller grupper af personer, som har en interesse i resultaterne af disse aktiviteter.

6. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal kunne gennemføre alle de overensstemmelsesvurderingsopgaver, som pålægges det i bilag III og IV, og for hvilke det er blevet bemyndiget, uanset om disse opgaver udføres af overensstemmelsesvurderingsorganet selv eller på dets vegne og på dets ansvar.

Til enhver tid og for hver overensstemmelsesvurderingsprocedure og type eller kategori af radioudstyr, for hvilke det er blevet bemyndiget, skal overensstemmelsesvurderingsorganet have følgende til rådighed:

- a) det nødvendige personale med teknisk viden og tilstrækkelig og relevant erfaring til at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne
- b) beskrivelser af de procedurer, i henhold til hvilke overensstemmelsesvurderingen foretages, således at gennemsigtigheden og muligheden for at reproducere disse procedurer sikres. Det skal have indført hensigtsmæssige politikker og procedurer, som skelner mellem de opgaver, det udfører i sin egenskab af bemyndiget organ, og enhver anden form for aktivitet
- c) procedurer, der sætter det i stand til at udføre sine aktiviteter under behørig hensyntagen til de pågældende virksomheders størrelse, den sektor, som de opererer indenfor, deres struktur, kompleksitetsgraden af den pågældende radioudstyrsteknologi, og produktionsprocessens størrelsesmæssige eller seriemæssige karakter.

Overensstemmelsesvurderingsorganet skal have de nødvendige midler til på en egnet måde at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne.

7. Det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurderingsopgaver, skal have:
- a) en god teknisk og faglig uddannelse omfattende alle overensstemmelsesvurderingsaktiviteter inden for det område, på hvilket overensstemmelsesvurderingsorganet er blevet bemyndiget
 - b) et tilstrækkeligt kendskab til kravene vedrørende de vurderinger, de foretager, og den nødvendige bemyndigelse til at udføre sådanne vurderinger
 - c) et tilstrækkeligt kendskab til og en tilstrækkelig forståelse af de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav, af de relevante harmoniserede standarder og de relevante bestemmelser i Unionens harmoniseringslovgivning og i den nationale lovgivning
 - d) den nødvendige færdighed i at udarbejde de EU-typeafprøvningsattester eller godkendelser af kvalitetsstyringssystemer, redegørelser og rapporter, som dokumenterer, at vurderingerne er blevet foretaget.

8. Det skal sikres, at overensstemmelsesvurderingsorganet, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurderingsopgaver, arbejder uvildigt.

Aflønningen af den øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at foretage overensstemmelsesvurderingsopgaver, må ikke være afhængig af antallet af foretagne vurderinger eller af resultatet af disse vurderinger.

9. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre staten er ansvarlig i henhold til national lovgivning, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for overensstemmelsesvurderingen.

10. Overensstemmelsesvurderingsorganets personale har tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger, det kommer i besiddelse af ved udførelsen af dets opgaver i henhold til bilag III og IV eller enhver bestemmelse i en national lov, som gennemfører dem, undtagen over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres. Ejendomsrettigheder skal beskyttes.

11. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal deltage i eller sikre, at dets personale, der har ansvaret for at foretage overensstemmelsesvurdering, er orienteret om de relevante standardiseringsaktiviteter, de lovgivningsmæssige aktiviteter vedrørende radioudstyr og frekvensplanlægning og aktiviteterne i den koor-

dineringsgruppe af bemyndigede organer, der er nedsat i henhold til den relevante EU-harmoniseringslovgivning, og skal som generelle retningslinjer anvende de administrative afgørelser og dokumenter, som er resultatet af den nævnte gruppes arbejde.

Artikel 27

Formodning om bemyndigede organers overensstemmelse

Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan dokumenterer, at det opfylder kriterierne i de relevante harmoniserede standarder eller dele heraf, hvortil der er offentliggjort en reference i Den Europæiske Unions Tidende, formodes det at opfylde kravene i artikel 26 for så vidt som de gældende harmoniserede standarder dækker disse krav.

Artikel 28

Dattervirksomheder og underentreprise i tilknytning til bemyndigede organer

1. Hvis et bemyndiget organ giver bestemte opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurderingen i underentreprise eller anvender en dattervirksomhed, skal det sikre, at underentreprenøren eller dattervirksomheden opfylder kravene i artikel 26, og underrette den bemyndigende myndighed herom.
2. Det bemyndigede organ har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af underentreprenører eller dattervirksomheder, uanset hvor disse er etableret.
3. Aktiviteter kan kun gives i underentreprise eller udføres af en dattervirksomhed, hvis kunden har givet sit samtykke.
4. Det bemyndigede organ skal kunne stille de relevante dokumenter vedrørende vurderingen af underentreprenørens eller dattervirksomhedens kvalifikationer og det arbejde, som de har udført i henhold til bilag III og IV, til rådighed for den bemyndigende myndighed.

Artikel 29

Ansøgning om notifikation

1. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal indgive en ansøgning om notifikation til den bemyndigende myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret.
2. Ansøgningen om notifikation skal ledsages af en beskrivelse af de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, det eller de overensstemmelsesvurderingsmoduler og det radioudstyr, som organet hævder at være kompetent til, samt af et eventuelt akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, hvori det attesteres, at overensstemmelsesvurderingsorganet opfylder kravene i artikel 26.
3. Hvis det pågældende overensstemmelsesvurderingsorgan ikke kan forelægge et akkrediteringscertifikat, forelægger det den bemyndigende myndighed al den dokumentation, der er nødvendig for at kontrollere, anerkende og regelmæssigt overvåge, at det opfylder kravene i artikel 26.

Artikel 30

Notifikationsprocedure

1. De bemyndigende myndigheder må kun notificere overensstemmelsesvurderingsorganer, som opfylder kravene i artikel 26.

2. De skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater ved hjælp af det elektroniske notifikationsværktøj, der er udviklet og forvaltes af Kommissionen.

3. Notifikationen skal indeholde fyldestgørende oplysninger om overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, det eller de pågældende overensstemmelsesvurderingsmoduler og det pågældende radioudstyr og den relevante attestering af kompetencen.

4. Hvis en notifikation ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat som omhandlet i artikel 29, stk. 2, skal den bemyndigende myndighed forelægge Kommissionen og de øvrige medlemsstater den dokumentation, der attesterer overensstemmelsesvurderingsorganets kompetence, og oplysninger om de ordninger, der er indført til sikring af, at der regelmæssigt føres tilsyn med organet, og at organet også for fremtiden vil opfylde de i artikel 26 fastsatte krav.

5. Det pågældende organ må kun udføre aktiviteter som bemyndiget organ, hvis Kommissionen og de øvrige medlemsstater ikke har gjort indsigelse inden for to uger efter en notifikation baseret på et akkrediteringscertifikat og inden for to måneder efter en notifikation, der ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat.

Kun et sådant organ anses for at være et bemyndiget organ i dette direktivs forstand.

6. Den bemyndigende myndighed skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver relevant efterfølgende ændring af notifikationen.

Artikel 31

Identifikationsnumre for og lister over bemyndigede organer

1. Kommissionen skal tildele de bemyndigede organer et identifikationsnummer.

Hvert bemyndiget organ tildeles kun et identifikationsnummer, også selv om organet er bemyndiget i henhold til flere EU-retsakter.

2. Kommissionen offentliggør listen over organer, der er bemyndiget i henhold til dette direktiv, herunder de identifikationsnumre, de er blevet tildelt, og de aktiviteter, til hvilke de er bemyndiget.

Kommissionen sikrer, at listen ajourføres.

Artikel 32

Ændringer af notifikationen

1. Hvis en bemyndigende myndighed har konstateret eller er blevet orienteret om, at et bemyndiget organ ikke længere opfylder kravene i artikel 26, eller at det ikke opfylder sine forpligtelser, skal den bemyndigende myndighed begrænse, suspendere eller inddrage notifikationen, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, og afhængigt af hvor alvorlig den manglende opfyldelse af kravene eller forpligtelserne er. Den skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

2. Hvis en notifikation begrænses, suspenderes eller inddrages, eller hvis det bemyndigede organ har indstillet sine aktiviteter, skal den bemyndigende medlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette organs sager enten behandles af et andet bemyndiget organ eller står til rådighed for de ansvarlige bemyndigende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder efter disses anmodning.

Artikel 33

Anfægtelse af bemyndigede organers kompetence

1. Kommissionen skal undersøge alle sager, hvor den tvivler på et bemyndiget organs kompetence eller på, at et bemyndiget organ fortsat opfylder de krav og forpligtelser, der påhviler det, og tilfælde, hvor den bliver gjort opmærksom på en sådan tvivl.
2. Den bemyndigende medlemsstat skal efter anmodning forelægge Kommissionen alle oplysninger om grundlaget for notifikationen eller det bemyndigede organs fortsatte kompetence.
3. Kommissionen skal sikre, at alle følsomme oplysninger, den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.
4. Hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke eller ikke længere opfylder kravene vedrørende sin notifikation, skal den vedtage en gennemførelsesretsakt, der pålægger den bemyndigende medlemsstat at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger, herunder om nødvendigt inddragelse af notifikationen.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 45, stk. 2.

Artikel 34

Proceduremæssige forpligtelser for bemyndigede organer

1. Bemyndigede organer skal foretage overensstemmelsesvurderinger i overensstemmelse med de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastsat i bilag III og IV.
2. Overensstemmelsesvurderingerne skal foretages i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, således at de erhvervsdrivende ikke pålægges unødige byrder. Overensstemmelsesvurderingsorganerne skal udføre deres aktiviteter under behørig hensyntagen til de berørte virksomheders størrelse, den sektor, som de opererer inden for, deres struktur kompleksitetsgraden af den pågældende radioudstyrsteknologi og produktionsprocessens størrelsemæssige eller seriemæssige karakter.

I denne forbindelse skal de dog respektere den grad af stringens og det beskyttelsesniveau, der kræves for radioudstyrets overholdelse af dette direktiv.

3. Hvis et bemyndiget organ finder, at de væsentlige krav, der er fastsat i artikel 3, eller i de dertil svarende harmoniserede standarder eller andre tekniske specifikationer, ikke er opfyldt af fabrikanten, skal det anmode fabrikanten om at træffe passende afhjælpende foranstaltninger og udsteder ikke en EU-typeafprøvningsattest eller en godkendelse af kvalitetsstyringssystemer.
4. Hvis et bemyndiget organ i forbindelse med overensstemmelsesovervågning, efter at der allerede er blevet udstedt en EU-typeafprøvningsattest eller en godkendelse af kvalitetsstyringssystemer, finder, at radioudstyret ikke længere opfylder kravene, skal det anmode fabrikanten om at træffe passende afhjælpende foranstaltninger og om nødvendigt suspendere eller inddrage EU-typeafprøvningsattesten eller godkendelsen af kvalitetsstyringssystemer.
5. Hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, eller hvis disse ikke har den ønskede virkning, skal det bemyndigede organ begrænse, suspendere eller inddrage eventuelle EU-typeafprøvningsattester eller godkendelser af kvalitetsstyringssystemer, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt.

Artikel 35

Appel af afgørelser truffet af bemyndigede organer

Medlemsstaterne skal sikre, at det bemyndigede organs afgørelser kan appelleres.

Artikel 36

Oplysningskrav for bemyndigede organer

1. De bemyndigede organer skal oplyse den bemyndigende myndighed om:

- a) tilfælde, hvor udstedelse af en attest er blevet nægtet, samt begrænsninger, suspenderinger af en EU-typeafprøvningsattest eller godkendelse af et kvalitetsstyringssystem i overensstemmelse med kravene i bilag III og IV
- b) forhold, der har indflydelse på omfanget af eller betingelserne for notifikationen
- c) anmodninger om oplysninger om overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som de har modtaget fra markedsovervågningsmyndighederne
- d) efter anmodning, overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der er udført inden for det område, hvor de er bemyndiget, og enhver anden aktivitet, der er udført, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentreprise.

2. Bemyndigede organer skal i overensstemmelse med kravene i bilag III og IV give de øvrige organer, der er bemyndiget i henhold til dette direktiv, og som udfører lignende overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der dækker samme kategorier af radioudstyr, relevante oplysninger om spørgsmål vedrørende negative og, efter anmodning, positive overensstemmelsesvurderingsresultater.

3. Bemyndigede organer skal opfylde oplysningskravene i bilag III og IV.

Artikel 37

Erfaringsudveksling

Kommissionen sørger for, at der foregår erfaringsudveksling mellem medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for notifikationspolitik.

Artikel 38

Koordinering af bemyndigede organer

Kommissionen sikrer, at der etableres passende koordinering og samarbejde mellem organer, der er notificeret i henhold til dette direktiv, og at denne koordinering og dette samarbejde fungerer efter hensigten i form af en sektoriel gruppe af bemyndigede organer.

Medlemsstaterne sikrer, at de organer, de har notificeret, enten direkte eller gennem udpegede repræsentanter deltager i arbejdet i den pågældende gruppe.

KAPITEL V

OVERVÅGNING AF EU-MARKEDET, KONTROL AF RADIOUDSTYR, DER INDFØRES PÅ EU-MARKEDET, OG EU-BESKYTTELSESPROCEDURE

Artikel 39

Overvågning af EU-markedet og kontrol af radioudstyr, der indføres på EU-markedet

Artikel 15, stk. 3, og artikel 16-29 i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse på radioudstyr.

Artikel 40

Procedure i tilfælde af radioudstyr, der udgør en risiko på nationalt plan

1. Hvis markedsovervågningsmyndighederne i en af medlemsstaterne har tilstrækkelig grund til at antage, at radioudstyr, der er omfattet af dette direktiv, udgør en risiko for personers sundhed eller sikkerhed eller for andre samfundsinteresser, der er omfattet af dette direktiv, foretager de en evaluering af det pågældende radioudstyr omfattende alle de relevante krav, der er fastlagt i dette direktiv. De berørte erhvervsdrivende skal med henblik herpå samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne på enhver nødvendig måde.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med den i første afsnit omhandlede evaluering konstaterer, at radioudstyret ikke opfylder kravene i dette direktiv, skal de straks anmode den pågældende erhvervsdrivende om at træffe alle passende afhjælpende foranstaltninger for at bringe radioudstyret i overensstemmelse med disse krav, for at trække radioudstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage inden for en rimelig tidsfrist, som de fastsætter i forhold til risikoens art.

Markedsovervågningsmyndighederne skal underrette det relevante bemyndigede organ herom.

Artikel 21 i forordning (EF) nr. 765/2008 finder anvendelse på de foranstaltninger, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit.

2. Hvis markedsovervågningsmyndighederne konstaterer, at den manglende overensstemmelse med kravene ikke er begrænset til medlemsstatens område, skal de underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de foranstaltninger, de har pålagt den erhvervsdrivende at træffe.

3. Den erhvervsdrivende skal sikre, at der træffes alle de fornødne afhjælpende foranstaltninger over for alt det pågældende radioudstyr, som denne har gjort tilgængeligt på EU-markedet.

4. Hvis den pågældende erhvervsdrivende inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, ikke træffer de fornødne afhjælpende foranstaltninger, træffer markedsovervågningsmyndighederne de nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen af radioudstyret på det nationale marked eller for at trække udstyret tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sådanne foranstaltninger.

5. De i stk. 4, andet afsnit, omhandlede oplysninger skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, særligt hvad angår de nødvendige data til identifikation af det radioudstyr, der ikke opfylder kravene, radioudstyrets oprindelse, arten af den påståede manglende opfyldelse af kravene og af den pågældende risiko, arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som den relevante erhvervsdrivende har fremsat. Markedsovervågningsmyndighederne skal navnlig oplyse, om den manglende overensstemmelse med kravene skyldes et af følgende:

- a) at radioudstyret ikke opfylder de relevante væsentlige krav fastlagt i artikel 3, eller
- b) mangler ved de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 16, og som danner grundlag for overensstemmelsesformodningen.

6. De øvrige medlemsstater ud over den medlemsstat, der har indledt proceduren i henhold til denne artikel, skal straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om det pågældende radioudstyrs manglende overensstemmelse med kravene, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den trufne nationale foranstaltning.

7. Hvis der ikke inden for tre måneder efter modtagelsen af de i stk. 4, andet afsnit, omhandlede oplysninger er blevet gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen mod en foreløbig foranstaltning truffet af en medlemsstat, anses foranstaltningen for at være berettiget.

8. Medlemsstaterne skal sikre, at der straks træffes de fornødne restriktive foranstaltninger, som f.eks. tilbagetrækning af radioudstyret fra markedet, med hensyn til det pågældende radioudstyr.

Artikel 41

EU-beskyttelsesprocedure

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 40, stk. 3 og 4, gøres indsigelse mod en medlemsstats nationale foranstaltning, eller hvis Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning er i modstrid med EU-lovgivningen, skal Kommissionen straks drøfte spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurdere den nationale foranstaltning. På grundlag af resultaterne af denne vurdering vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fastslår, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej.

Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til medlemsstaterne og den eller de relevante erhvervsdrivende.

2. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, skal samtlige medlemsstater træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at radioudstyr, der ikke er i overensstemmelse med kravene, trækkes tilbage eller tilbagekaldes fra deres marked, og underrette Kommissionen herom. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være uberettiget, skal den pågældende medlemsstat trække denne foranstaltning tilbage.

3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og hvis radioudstyrets manglende overensstemmelse med kravene tilskrives mangler ved de harmoniserede standarder som omhandlet i dette direktivs artikel 40, stk. 5, litra b), skal Kommissionen anvende den ved artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012 fastsatte procedure.

Artikel 42

Radioudstyr, som er i overensstemmelse med kravene, men som udgør en risiko

1. Hvis en medlemsstat efter at have foretaget en vurdering i henhold til artikel 40, stk. 1, finder, at radioudstyr, selv om det opfylder kravene i dette direktiv, udgør en risiko for personers sundhed eller sikkerhed eller for andre samfundsinteresser, som er omfattet af dette direktiv, pålægger medlemsstaten den pågældende erhvervsdrivende at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det pågældende radioudstyr, når det bringes i omsætning, ikke længere udgør en risiko, eller for at trække det tilbage fra markedet eller kalde det tilbage inden for en rimelig tidsfrist, som den fastsætter i forhold til risikoens art.

2. Den erhvervsdrivende skal sikre, at der træffes afhjælpende foranstaltninger over for alt det pågældende radioudstyr, som denne har gjort tilgængelig på markedet, i hele Unionen.

3. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom. Informationen skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, særligt hvad angår de nødvendige data til identifikation af det pågældende radioudstyr, radioudstyrets oprindelse og forsyningskæden, arten af den pågældende risiko og arten og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger.

4. Kommissionen drøfter straks spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurderer de trufne nationale foranstaltninger. På grundlag af resultaterne af denne vurdering træffer Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter afgørelse om, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej, og foreslår om nødvendigt passende foranstaltninger.

Gennemførelsesretsakterne i nærværende stykkes første afsnit vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 45, stk. 3.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende beskyttelse af personers sikkerhed og sundhed vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 45, stk. 4, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks.

5. Kommissionen retter sin afgørelse til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til medlemsstaterne og den eller de relevante erhvervsdrivende.

Artikel 43

Formel manglende overensstemmelse med kravene

1. Uanset artikel 40 skal en medlemsstat, hvis den konstaterer et af følgende forhold, pålægge den pågældende erhvervsdrivende at bringe den manglende overensstemmelse med kravene til ophør:

- a) CE-mærkningen er anbragt i strid med artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008 eller med artikel 20 i dette direktiv
- b) der er ikke anbragt CE-mærkning
- c) identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, hvis den i bilag IV fastlagte procedure for overensstemmelsesvurdering er anvendt, er anbragt i strid med artikel 20, eller er ikke anbragt
- d) der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring
- e) EU-overensstemmelseserklæringen er ikke udarbejdet korrekt
- f) den tekniske dokumentation er enten ikke til rådighed eller ikke fuldstændig
- g) de i artikel 10, stk. 6 eller 7, eller artikel 12, stk. 3, omhandlede oplysninger mangler, er ukorrekte eller ufuldstændige
- h) radioudstyret er ikke ledsaget af oplysninger om den tilsigtede anvendelse af radioudstyr, EU-overensstemmelseserklæringen eller brugsrestriktioner, jf. artikel 10, stk. 8, 9 og 10
- i) kravene til identifikation af erhvervsdrivende, der er fastsat i artikel 15, er ikke opfyldt
- j) artikel 5 er ikke overholdt.

2. Hvis der fortsat er tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, skal den pågældende medlemsstat træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at radioudstyret gøres tilgængeligt på markedet eller sikre, at det trækkes tilbage eller tilbagekaldes fra markedet.

KAPITEL VI

DELEGEREDE RETSAKTER, GENNEMFØRELSESRETSAKTER OG UDVALGET

Artikel 44

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage de delegerede retsakter jf. artikel 3, stk. 3, andet afsnit, artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 11. juni 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 3, andet afsnit, artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 3, andet afsnit, artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 45

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Overensstemmelsesvurdering og Markedsovervågning på Teleområdet. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

5. Kommissionen hører dette udvalg om alle spørgsmål, for hvilke høring af sektoreksperter er påkrævet i henhold til forordning (EU) nr. 1025/2012 eller anden EU-lovgivning.

Udvalget kan endvidere undersøge alle spørgsmål vedrørende anvendelsen af dette direktiv, der rejses af formanden eller af en repræsentant for en medlemsstat, i overensstemmelse med dets forretningsorden.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER OG OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 46

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for erhvervsdrivendes overtrædelse af de bestemmelser i national ret, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de håndhæves. Sådanne bestemmelser kan omfatte strafferetlige sanktioner for alvorlige overtrædelser.

Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 47

Revisionsklausul og rapportering

1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen regelmæssige rapporter om anvendelsen af dette direktiv senest den 12. juni 2017 og herefter mindst hvert andet år. Rapporterne skal indeholde en redegørelse for de markedsovervågningsaktiviteter, der udføres af medlemsstaterne, og give oplysninger om, hvorvidt og i hvilken udstrækning overensstemmelse med kravene i dette direktiv er nået, herunder navnlig krav om identifikation af økonomiske operatører.

2. Kommissionen undersøger og udarbejder en rapport om dette direktivs anvendelse og fremsender den til Europa-Parlamentet og Rådet, senest den 12. juni 2018 og derefter hvert femte år. Rapporten skal omfatte de fremskridt, der er gjort med hensyn til udarbejdelsen af de relevante standarder, samt ethvert problem, som er opstået under gennemførelsen. Rapporten skal også redegøre for aktiviteterne i Udvalget for Overensstemmelsesvurdering og Markedsovervågning på Teleområdet, vurdere de fremskridt, som er gjort hen imod et åbent marked for radioudstyr på EU-plan, samt undersøge, hvorledes regelsættet for tilgængeliggørelse på markedet og ibrugtagning af radioudstyr bør udvikles med henblik på:

- a) at sikre, at der opnås et sammenhængende system på EU-plan for alt radioudstyr
- b) at tage hensyn til konvergens mellem tele-, av- og it-sektorerne
- c) at muliggøre harmonisering af lovgivningsmæssige foranstaltninger på internationalt plan
- d) at nå et højt niveau af forbrugerbeskyttelse
- e) at sikre, at bærbart radioudstyr fungerer med tilbehør, navnlig med universalopladere
- f) hvis radioudstyret er udstyret med en indbygget skærm, give mulighed for, at de krævede oplysninger vises på den indbyggede skærm.

Artikel 48

Overgangsbestemmelser

Medlemsstaterne må ikke, for så vidt angår de aspekter, der er omfattet af dette direktiv, hindre tilgængeliggørelse på markedet eller ibrugtagning af radioudstyr, der er omfattet af dette direktiv, som er i overensstemmelse med den relevante EU-harmoniseringslovgivning, der fandt anvendelse før den 13. juni 2016, og som blev bragt i omsætning før den 13. juni 2017.

Artikel 49

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 12. juni 2016 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 13. juni 2016.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 50

Ophævelse

Direktiv 1999/5/EF ophæves med virkning fra 13. juni 2016.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VIII.

Artikel 51

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 52

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

- (1) EUT C 133 af 9.5.2013, s. 58.
- (2) Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.4.2014.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10).
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 357).
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (omarbejdning) (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 79).
- (8) Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr (EUT L 162 af 21.6.2008, s. 20).
- (9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37).
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1).
- (11) Kommissionens beslutning 2007/344/EF af 16. maj 2007 om ensartet fremlæggelse af oplysninger om brugen af frekvenser i Fællesskabet, (EUT L 129 af 17.5.2007, s. 67).
- (12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).
- (13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- (14) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).

BILAG I

UDSTYR, DER IKKE ER OMFATTET AF DETTE DIREKTIV

1. Radioudstyr, der anvendes af radioamatører i den i artikel 1, definition nr. 56, i Den Internationale Telekommunikationsunions radioreglement, anvendte betydning, medmindre udstyret gøres tilgængeligt på markedet.
Følgende anses for ikke at være gjort tilgængeligt på markedet:
 - a) radioudstyr beregnet til at blive samlet og benyttet af radioamatører
 - b) radioudstyr, som er ændret af og beregnet til radioamatører
 - c) udstyr, der konstrueres af individuelle radioamatører til eksperimentelle og videnskabelige formål i forbindelse med amatørradio.
2. Udstyr på skibe, der er omfattet af Rådets direktiv 96/98/EF (1).
3. Luftbårent materiel, dele og apparatur, der falder inden for anvendelsesområdet for artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (2).
4. Specialkonstruerede evalueringssæt beregnet til professionelle, som udelukkende skal anvendes til forskning og udviklingsfaciliteter med henblik herpå.

(1) Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe (EFT L 46 af 17.2.1997, s. 25).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (EUT L 79 af 19.3.2008, s. 1).

BILAG II

OVERENSSTEMMELSESVURDERING MODUL A

INTERN PRODUKTIONSKONTROL

1. Intern produktionskontrol er den procedure for overensstemmelsesvurdering, hvor fabrikanten opfylder de i dette bilags punkt 2, 3 og 4 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar sikrer og erklærer, at det pågældende radioudstyr opfylder de væsentlige krav i artikel 3.

2. Teknisk dokumentation

Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation i overensstemmelse med artikel 21.

3. Fremstillingsvirksomhed

Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, for at det ved fremstillingsprocessen og overvågningen af den sikres, at det fremstillede radioudstyr er i overensstemmelse med den i dette bilags punkt 2 omhandlede tekniske dokumentation og opfylder de væsentlige krav fastsat i artikel 3.

4. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

4.1. Fabrikanten anbringer CE-mærkningen i overensstemmelse med artikel 19 og 20 på hver enhed af radioudstyr, der opfylder de gældende krav i dette direktiv.

4.2. Fabrikanten udarbejder en skriftlig EU-overensstemmelseserklæring for hver radioudstyrstype og opbevarer den sammen med den tekniske dokumentation, så den i ti år efter, at radioudstyret

ret er blevet bragt i omsætning, står til rådighed for de nationale myndigheder. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilket radioudstyr den vedrører.

Et eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de relevante myndigheder.

5. Bemyndiget repræsentant

Fabrikantens forpligtelser i henhold til punkt 4 kan opfyldes af dennes bemyndigede repræsentant på dennes vegne og ansvar, såfremt de er specificeret i fuldmagten.

Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr

21.6.2008 DA Den Europæiske Unions Tidende

L 162/20

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2008/63/EF**af 20. juni 2008****om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr****(EØS-relevant tekst)****(kodificeret udgave)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 86, stk. 3, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens direktiv 88/301/EØF af 16. maj 1988 om konkurrence på teleterminalmarkederne (1) er blevet ændret væsentligt (2). Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) I alle medlemsstaterne var telekommunikation helt eller delvis et statsmonopol, der normalt tildeles ved indrømmelse af særlige eller eksklusive rettigheder til et eller flere organer, som har til opgave at etablere og drive nettet og at levere tjenesteydelser i forbindelse hermed. Disse rettigheder omfattede hyppigt ikke blot levering af tjenesteydelsen i form af brug af nettet, men også levering til brugerne af terminaludstyr, som tilsluttes nettet. Inden for de seneste årtier er der sket en betydelig teknisk udvikling af nettene, og udviklingen har været særlig markant på terminaludstirsområdet.
- (3) På baggrund af den tekniske og økonomiske udvikling har staterne revideret ordningen med særlige eller eksklusive rettigheder på telekommunikationsområdet. Bl.a. den hurtige udvikling af forskellige terminaltyper og disses mange anvendelsesmuligheder gør det nødvendigt, at brugerne frit kan vælge terminaludstyr, således at de fuldt ud kan drage fordel af de teknologiske fremskridt.
- (4) Som følge af de eksklusive rettigheder begrænses den fri bevægelighed for teleterminaludstyr, enten fordi visse produkter ikke markedsføres, hvilket gælder i forbindelse med import og afsætning af sådant udstyr, herunder satellitudstyr, eller fordi et monopol under hensyntagen til markedets karakteristika og især produkternes mangfoldighed og tekniske karakter ikke har noget incitament til at yde disse tjenester i forbindelse med produkter, som det ikke har markedsført eller importeret, eller til at tilpasse priserne til omkostningerne, når der ikke er nogen trussel om konkurrence fra nye markedsdeltagere, hvilket gælder i forbindelse med tilslutning, ibrugtagning og vedligeholdelse. Da der på de fleste teleterminaludstirsmarkeder typisk forekommer meget forskelligt teleterminaludstyr, må det forventes, at alle særlige rettigheder, som direkte eller indirekte begrænser antallet af virksomheder med tilladelse til at importere, afsæt-

te, tilslutte, ibrugtage og vedligeholde dette udstyr vil virke på samme måde som tildeling af eksklusive rettigheder. Sådanne eksklusive eller særlige rettigheder er foranstaltninger med samme virkning som kvantitative restriktioner, der er uforenelige med EF-traktatens artikel 28. Derfor er det nødvendigt at afskaffe alle eksisterende eksklusive rettigheder i forbindelse med teleterminaludstyr, for så vidt angår import, afsætning, tilslutning, ibrugtagning og vedligeholdelse, samt alle rettigheder, der virker på samme måde, dvs. alle særlige rettigheder med undtagelse af dem, der består i juridiske eller lovgivningsmæssige fordele, der gives til en eller flere virksomheder og kun påvirker andre virksomheders mulighed for at udøve en af ovennævnte aktiviteter inden for samme geografiske område i alt væsentligt på samme vilkår.

- (5) De særlige eller eksklusive rettigheder med hensyn til terminaludstyr udøves på en sådan måde, at de i praksis stiller udstyr fra andre medlemsstater dårligere, bl.a. ved at hindre brugerne i frit at vælge de udstyr, de har brug for, alt efter pris og kvalitet, uanset hvor de kommer fra. Udøvelsen af disse rettigheder er derfor uforenelig med traktatens artikel 31 i samtlige medlemsstater.
- (6) Tjenesteydelser i form af tilslutning og vedligeholdelse af terminaludstyr er af væsentlig betydning ved køb eller leje af dette udstyr. Opretholdelse af eksklusive rettigheder på dette område ville være ensbetydende med opretholdelse af eksklusive rettigheder med hensyn til afsætning; disse rettigheder bør derfor afskaffes, for at ophævelsen af de eksklusive rettigheder med hensyn til import og afsætning kan få en reel virkning.
- (7) Vedligeholdelse af terminaludstyr er en tjenesteydelse i den betydning, der er forudsat i traktatens artikel 50. Udførelse af denne tjenesteydelse, som ud fra et kommercielt synspunkt ikke kan adskilles fra afsætning af de nævnte terminaludstyr, skal være fri i henhold til traktatens artikel 49, navnlig når den udføres af kvalificeret personale.
- (8) Med markedssituationen vil der til stadighed ske overtrædelser af traktatens konkurrenceregler. I øvrigt påvirkes udviklingen af samhandelen heraf i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse. En intensivering af konkurrencen på terminaludstyrsmarkedet forudsætter, at de tekniske specifikationer bliver så transparente, at der sikres fri bevægelighed for terminaludstyr, samtidig med at de i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (3) nævnte væsentlige krav overholdes. En sådan transparens kræver, at de tekniske specifikationer offentliggøres.
- (9) Særlige eller eksklusive rettigheder med hensyn til import og afsætning af terminaludstyr bevirker, at der opstår en situation, der er i strid med målsætningen i traktatens artikel 3, litra g), i henhold til hvilken der skal gennemføres en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for det indre marked ikke fordrejes, og dermed også så meget desto mere at konkurrence ikke udelukkes. Medlemsstaterne er i henhold til traktatens artikel 10 forpligtet til at afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af traktatens målsætninger, herunder målsætningen i artikel 3, litra g), i fare. Sådanne eksklusive rettigheder må derfor anses for uforenelige med traktatens artikel 82 i forbindelse med de i artikel 3 nævnte målsætninger, og en medlemsstats indrømmelse eller opretholdelse af disse rettigheder udgør en foranstaltning, som er forbudt i henhold til traktatens artikel 86, stk. 1.

- (10) For at give brugerne mulighed for at benytte det terminaludstyr, de ønsker, er det nødvendigt at kende og beskrive karakteristika for grænsefladen til det offentlige net, som terminaludstyret skal tilsluttes. Medlemsstaterne bør derfor kontrollere, at disse karakteristika offentliggøres, og at grænsefladen til det offentlige net gøres tilgængeligt for brugerne.
- (11) Det er en forudsætning for at kunne afsætte terminaludstyr, at producenterne ved, hvilke tekniske specifikationer deres produkter skal opfylde. Medlemsstaterne skal derfor formalisere og offentliggøre specifikationerne, som de i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (4) er forpligtet til at underrette Kommissionen om, når de foreligger som udkast. Disse specifikationer kan kun udvides til at omfatte produkter importeret fra andre medlemsstater i det omfang, de er nødvendige for at sikre overholdelsen af de væsentlige krav, der er lovlige i henhold til fællesskabsretten, og som er nævnt i artikel 3, i direktiv 1999/5/EF. Under alle omstændigheder skal medlemsstaterne overholde bestemmelserne i traktatens artikel 28 og 30, hvorefter den importerende medlemsstat er forpligtet til at lade terminaludstyr, der lovligt er fremstillet og markedsført i en anden medlemsstat, indføre på sit territorium.
- (12) For at sikre en transparent, objektiv og ikke-diskriminerende anvendelse af de tekniske specifikationer kan kontrollen med deres anvendelse i betragtning af den åbenbare interessekonflikt ikke overdrages en af de virksomheder, der optræder som konkurrent på terminaludstyrsmarkedet. Det bør derfor fastsættes, at medlemsstaterne sørger for, at kontrollen overdrages et organ, der er uafhængigt af den virksomhed, som forvalter nettet, og af alle andre konkurrenter på det pågældende marked.
- (13) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »terminaludstyr«:
 - a) alt udstyr, der direkte eller indirekte er tilsluttet et offentligt telekommunikationsnets grænseflade med henblik på at transmittere, behandle eller modtage informationer; i begge tilfælde, ved såvel direkte som indirekte tilslutning, kan denne etableres gennem ledning, lysleder eller elektromagnetisk; tilslutningen er indirekte, hvis der er indskudt et apparat mellem terminaludstyr og det offentlige grænsefladenet
 - b) satellitjordstationsudstyr
- 2) »satellitjordstationsudstyr«: udstyr, som kan anvendes til kun at sende eller til både at sende og modtage eller til kun at modtage radiokommunikationssignaler, som formidler via satellit eller andre rumbaserede systemer
- 3) »virksomheder«: de offentlige eller private organer, som staten indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder med hensyn til import, afsætning, tilslutning, ibrugtagning eller vedligeholdelse af teleterminaludstyr
- 4) »særlige rettigheder«: rettigheder, som en medlemsstat indrømmer et begrænset antal virksomheder i kraft af love eller administrative

- a) begrænser antallet af disse virksomheder til to eller flere efter andre kriterier end objektive, proportionale og ikke-diskriminerende kriterier, eller
- b) udpeger flere konkurrerende virksomheder efter andre kriterier end de i litra a) nævnte, eller
- c) giver en eller flere virksomheder juridiske eller lovgivningsmæssige fordele, der på afgørende vis påvirker andre virksomheders mulighed for at importere, afsætte, tilslutte, ibrugtage og vedligeholde teleterminaludstyr inden for samme geografiske område i alt væsentligt på tilsvarende vilkår, efter andre kriterier end de i litra a) og b) nævnte.

Artikel 2

De medlemsstater, der indrømmer virksomheder særlige eller eksklusive rettigheder, sørger for, at alle eksklusive rettigheder ophæves, tillige med de særlige rettigheder, som:

- a) begrænser antallet af virksomheder til to eller flere efter andre kriterier end objektive, proportionale og ikke-diskriminerende kriterier, eller
- b) udpeger flere konkurrerende virksomheder efter andre kriterier end de i litra a) nævnte.

De underretter Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de har truffet, og hvilke udkast til lovgivning de har udarbejdet med henblik herpå.

Artikel 3

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de erhvervsdrivende har ret til at importere, afsætte, tilslutte, ibrugtage og vedligeholde terminaludstyr.

Medlemsstaterne kan dog:

- a) nægte tilslutning af satellitjordstationsudstyr til det offentlige telekommunikationsnet eller ibrugtagning heraf, hvis udstyret ikke opfylder de gældende fælles tekniske forskrifter vedtaget i henhold til direktiv 1999/5/EF, eller, hvis disse ikke foreligger, de væsentlige krav i det pågældende direktivs artikel 3. Hvis der ikke foreligger fælles tekniske forskrifter eller harmoniserede betingelser, skal de nationale forskrifter stå i rimeligt forhold til disse væsentlige krav og skal anmeldes til Kommissionen i henhold til direktiv 98/34/EF i de tilfælde, hvor dette direktiv kræver det
- b) nægte tilslutning af andet terminaludstyr til det offentlige telekommunikationsnet, hvis dette udstyr ikke opfylder de gældende fælles tekniske forskrifter vedtaget i henhold til direktiv 1999/5/EF, eller hvis disse ikke foreligger, de væsentlige krav i det pågældende direktivs artikel 3
- c) af erhvervsdrivende kræve passende tekniske kvalifikationer med hensyn til tilslutning, ibrugtagning og vedligeholdelse af terminaludstyr, idet disse tekniske kvalifikationer fastsættes efter objektive, ikke-diskriminerende og offentligt tilgængelige kriterier.

Artikel 4

Medlemsstaterne sikrer, at de nye grænseflader til det offentlige net er tilgængelige for brugerne, og at deres fysiske karakteristika offentliggøres af operatører af offentlige telekommunikationsnet.

Artikel 5

Medlemsstaterne drager omsorg for, at alle specifikationer for terminaludstyr formaliseres og offentliggøres.

Medlemsstaterne anmelder, når sådanne specifikationer foreligger i udkast, disse til Kommissionen i overensstemmelse med direktiv 98/34/EF.

Artikel 6

Medlemsstaterne sørger for, at kontrollen med anvendelsen af de i stk. 5 omhandlede specifikationer foretages af et organ, der er uafhængigt af offentlige eller private virksomheder, der udbyder varer og/eller tjenesteydelser på telekommunikationsområdet.

Artikel 7

Medlemsstaterne fremsender ved udgangen af hvert år en rapport, på grundlag af hvilken Kommissionen kan fastslå, om bestemmelserne i artikel 2, 3, 4 og 6 er overholdt.

En model til en sådan rapport er vist i bilag I.

Artikel 8

Direktiv 88/301/EØF som ændret ved det direktiv, der er nævnt i bilag II, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 9

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2008.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

(1) EFT L 131 af 27.5.1988, s. 73. Ændret ved direktiv 94/46/EF (EFT L 268 af 19.10.1994, s. 15).

(2) Se bilag II, del A.

(3) EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

(4) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Senest ændret ved Rådets direktiv 2006/96/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 81).

BILAG I

Model til rapporten i henhold til artikel 7

Iværksættelse af bestemmelserne i artikel 2

Terminaludstyr, for hvilket lovgivningen er blevet ændret eller er ved at blive ændret.

For hver kategori af terminaludstyr angives følgende:

- dato for vedtagelse af foranstaltningen, eller
- dato for forelæggelse af udkast, eller
- dato for foranstaltningens ikrafttræden.

Iværksættelse af bestemmelserne i artikel 3

- terminaludstyr, for hvilket der er fastsat restriktioner med hensyn til tilslutning eller ibrugtagning
- krævede tekniske kvalifikationer med henvisning til, hvor de er offentliggjort.

Iværksættelse af bestemmelserne i artikel 4

- henvisning til, hvor specifikationerne er offentliggjort
- antal eksisterende grænseflader til det offentlige net
- antal grænseflader til det offentlige net, der er gjort tilgængelige.

Iværksættelse af bestemmelserne i artikel 6

- angivelse af det eller de uafhængige organ(er).

BILAG II**DEL A**

Ophævet direktiv med ændring

(jf. artikel 8)

Kommissionens direktiv 88/301/EØF

(EFT L 131 af 27.5.1988, s. 73)

Kommissionens direktiv 94/46/EF

(EFT L 268 af 19.10.1994, s. 15)

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 8)

Direktiv

Gennemførelsesfrist

88/301/EØF

—

94/46/EF

8. august 1995

BILAG III

Sammenligningstabel

Direktiv 88/301/EØF

Artikel 1, indledning

Artikel 1, første led, første og andet punktum

Artikel 1, første led, andet punktum

Artikel 1, andet led

Artikel 1, tredje led, indledning

Artikel 1, tredje led, første underled

Artikel 1, tredje led, andet underled

Artikel 1, tredje led, tredje underled

Artikel 1, fjerde led

Artikel 2

Artikel 3, første punktum

Artikel 3, andet punktum

Artikel 3, første led

Artikel 3, andet led

Artikel 3, tredje led

Artikel 4, stk. 1

Artikel 4, stk. 2

Artikel 5, stk. 1

Artikel 5, stk. 2, første punktum

Artikel 5, stk. 2, andet punktum

Artikel 6

Artikel 8

Artikel 9

Artikel 10

—

—

Artikel 11

Bilag I

Bilag II

—

—

Nærværende direktiv

Artikel 1, indledning

Artikel 1, nr. 1), litra a)

Artikel 1, nr. 1), litra b)

Artikel 1, nr. 3)

Artikel 1, nr. 4), indledning

Artikel 1, nr. 4), litra a)

Artikel 1, nr. 4), litra b)

Artikel 1, nr. 4), litra c)

Artikel 1, nr. 2)

Artikel 2

Artikel 3, stk. 1

Artikel 3, stk. 2, indledning

Artikel 3, stk. 2, litra a)

Artikel 3, stk. 2, litra b)

Artikel 3, stk. 2, litra c)

Artikel 4

—

—

Artikel 5, stk. 1

Artikel 5, stk. 2

Artikel 6

—

Artikel 7

—

Artikel 8

Artikel 9

Artikel 10

—

Bilag I

Bilag II

Bilag III